

புஷ்பாஞ்சலி

கர்மயோகி

மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டி
5, புதுவை சிவம் தெரு
வெங்கட்டா நகர் விரிவு
பாண்டிச்சேரி - 605 011

முகவுரை

உலகத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் மக்கள் அன்னையைத் தேடி வரும்பொழுது அருகில் உள்ள நாம் அன்னையை நாடுவதில்லை என்ற ஒரு நிலை நீண்ட நாட்களாக இருந்தது. இப்பொழுது சுற்று மாற்றம் தெரிகிறது. என்றாலும், “அருகில் இருப்பதால் மட்டும் அன்னையை அறிய முடியாது” என்ற உண்மை மீண்டும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இறைவன் நெஞ்சில் குடியிருந்தாலும், நெஞ்சம் அவனை நாடுவதில்லை என்பதே பிறப்பில் நம்முடைய அமைப்பு. அன்னையை நாடி ஆசிரமம் வந்தாலும், அவரைத் தெய்வமாக ஏற்றுக்கொண்டாலும், யோகத்தை மேற்கொண்டு அவர் காலடியிலேயே காலத்திற்கும் இருந்தாலும் அன்னைக்கும் பக்தனுக்கும் உள்ள இடைவெளி முழுமையாக மறைவதில்லை.

அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்றால் என்ன? என்பதை ஏற்கனவே, அன்னையை ஏற்றுக்கொண்ட பக்தர்களுக்கு விளக்கும் வாயிலாக ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். அதை எழுத நினைக்கும்பொழுது மனிதன் இன்றுள்ள நிலை என்ன? அவன் எதை உயர்வாகக் கருதுகிறான்? அவனுக்குத் தேவையானவை எவை? அன்னை இந்தியாவைப் பற்றியும், இந்தியர்களைப் பற்றியும் என்ன

சொல்லியிருக்கிறார்கள்? அன்னை, பக்தன் வாழ்வில் செயல்படும் முறைகள் எவை? எனப் பல கேள்விகள் எழுந்தன. அவற்றிற்குப் பதிலாகப் பல எண்ணங்கள் தோன்றின. அவற்றுள் சிலவற்றிற்கு விளக்கம் எழுதியதால் அக்கட்டுரைத் தொகுப்பு “புஷ்பாஞ்சலி” எனும் இந்நூலாக வெளிவருகிறது. மனிதன் கடன்பட்டிருக்கிறான். உயர்ந்த குணங்களைப் போற்றுகிறான். வாழ்க்கைக்கு ஒரு நியதியுண்டு என்று பெரும்பாலும் அவன் அறிவதில்லை. பூரணயோகத்திற்கு அடிப்படையான சமத்துவம் வாழ்வில் நிதானம் என்றும் செயல்படுவது. நிதானம் அன்னையை அதிகமாகப் பெற்றுத்தரும் என்பதால், கடன், வாழ்வின் மறுமொழி, நிதானம் என்ற தலைப்புகளில் கட்டுரைகளை எழுதினேன். இந்திய விவசாயியின் ஆன்மீக உயர்வையும், உலகத்திற்குக் குருவாகும் தகுதி இந்தியாவுக்கு உண்டென்றும், அன்னை கூறியிருப்பதை, ஒரு கட்டுரையிலும் எழுதினேன். அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் நூல்களை அறிமுகம் செய்யும் வாயிலாக ஒரு கட்டுரையும் இதில் சேர்த்துள்ளது. இக்கட்டுரையிலுள்ள கருத்துகள் பக்தனை அன்னையிடம் நெருக்கமாகக் கொண்டுவரும். அவைகள் கொடுக்கும் பலனை நேரடியாகக் கொடுக்கும் திறன் புஷ்பங்களுக்கு இருப்பதால், “புஷ்பாஞ்சலி” என்ற கட்டுரையை முதலில் எழுதி அதையே நூலுக்கு தலைப்பாக அளித்துள்ளேன்.

சுர்மடேயாகி

பொருளடக்கம்

1.	புஷ்பாஞ்சலி	1-30
2.	கடன்	31-63
3.	அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்றால் என்ன?	64-87
4.	வாழ்வின் மறுமொழி	88-122
5.	மனிதனுடைய உயர்ந்த குணங்கள்	123-153
6.	ஸ்ரீ அரவிந்தர் அன்னை நூல்கள்	154-178
7.	நிதானம்	179-202
8.	இடைவிடாத பிரார்த்தனை	203-210
9.	மானஸீக உருவகம்	211-215
10.	இந்தியா உலகத்தின் குரு	216-237

1. புஷ்பாஞ்சலி

சிருஷ்டியின் சிறப்பு புஷ்பம். வசந்தத்தில் மலரும் செடியின் வாழ்வில் தான் பழுத்துப் பலனளிக்கும் தருணத்தைவிடத் தன் ஜீவன் பூரித்து மலரும் நேரமே சிறந்தது. மலர்ச்சியே மணத்தின் பிறப்பிடம். அதனால் மலர், இறைவனுக்குகந்த சமர்ப்பணம் ஆகிறது. இறைவனை அடைய, அவன் அருளுடன் ஜீவனுள்ள தொடர்பைப் பெறப் புஷ்பம் உரிய கருவியாகிறதால் புஷ்பாஞ்சலி வழிபாட்டு முறைகளில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

அறிவுக்குச் சிறப்பைத் தேடித் தருவது நினைவு. செல்வத்தின் சிறப்பு அதனைப் பெற்றவரின் உதாரகுணத்தால் வருகிறது; சிறந்த பாடகருக்கு மேலும் சிறப்பை அளிப்பது குரலினிமை. அதுபோல் ஓரிடத்தில் சூழலை உயர்த்தி, சிறப்புறச் செய்யும் தன்மையுடையது மலர். ஒரு திருமணத்தில் மலர்களை அளவுகடந்து பயன்படுத்தினார்கள். அலங்காரத்திற்காகச் செய்த ஏற்பாடு அது. திருமணத்திற்கு வந்தவர்கள் எல்லோரும் இங்கு வந்தபின் சந்தோஷம் உள்ளிருந்து பொங்கிவருகிறது என்றார்கள். பொதுவாக சந்தோஷமான சூழ்நிலையுள்ள திருமண விழாவைப் பொங்கிவரும் சந்தோஷச் சூழலாகச் செய்தது அங்குப் பயன்படுத்திய அபரிமிதமான மலர்கள். ஒரு சிறப்பான தியான மண்டபத்தில் வழக்கத்திற்குத்திகமாக புஷ்பங்களைக் கொணர்ந்தால், தியான நிலையே உயர்வது தெரியும். மலர்கள் ஜீவனும், ஜீவனில் துடிப்பும் உள்ளவை. எனவே இருக்கும் நிலையையே உயர்த்திக்காட்டும் திறன் உடையவை அவை.

படிப்பு, பணம், பதவி எளியவனுக்கு வந்துவிட்டால் அவனுக்கு இல்லாத மரியாதை, அந்தஸ்து எல்லாம் வந்துவிடும். இல்லாத மரியாதையை உற்பத்தி செய்யும் திறன் இவற்றுக்குண்டு.

சிறப்பான பள்ளி மாணவர்களுக்குள்ள அறிவைப் பரிமளிக்கச் செய்யும். அறிவேயில்லாத மாணவனுக்கு அறிவைக் கொடுக்கும் திறனுடையதன்று பள்ளி. மங்கலான கண்பார்வையைத் தெளிவுப் படுத்தும் திறனுடையது கண்ணாடி. இல்லாத பார்வையை ஏற்படுத்தும் திறன் அதற்கில்லை. டெலஸ்கோப்பு, பள்ளி, மூக்குக்கண்ணாடி போன்றவை சிறந்த கருவிகள். இருக்கும் திறனை உயர்த்தும் தன்மையுடையவை. படிப்பு, பணம், பதவி, ஆகியவை இல்லாத மரியாதையை ஏற்படுத்தக்கூடியவை. இந்த இரண்டு திறன்களும் உடையவை புஷ்பங்கள். நமக்குள்ள திறனை அதிகப்படுத்தும் கருவியாகவும், இல்லாத அம்சங்களை உற்பத்தி செய்யும் சிருஷ்டிகர்த்தாவாகவும் செயல்படும் தகுதியுடையவை பூக்கள். கருவியாகச் செயல்படும் திறன் அதிகமாகவும், சிருஷ்டிகர்த்தாவாகச் செயல்படும் திறன் குறைவாகவும் காணப்படுகிறது. நம் ஜீவனை மலரச்செய்யும் புஷ்பங்கள், வாழ்க்கையில் புதிய திறனுக்கு வித்துகளாகவும் ஓரளவு செயல்படக்கூடியவை. அன்னை அனைத்திலும் புதியவர். மலர்களைப் பாராட்டியவர். புதுமையான அன்னையை நம் வாழ்வில் மலர்கள் எந்தவிதமாகப் பிரதிஷ்டை செய்கின்றன என்பதை அறிவிப்பதே இக்கட்டுரை.

அன்னை என்பவர் தெய்வங்களுக்கெல்லாம் தாயான பராசக்தி. இறைவனுக்கும், சிருஷ்டிக்கும் இடையே நின்று சிருஷ்டியில் புதிய காரியங்களை நிகழ்த்துபவர். தெய்வங்களை நாம் நாடிப்போனால் அவர்கள் கேட்டதைக் கொடுப்பார்கள். நாடும் முறை நாம் அறிந்த விரதம், தவம் ஆகும். அன்னை நம்மை நாடி வருகிறார். இறை ஒளியை நம்மில் நிலைநிறுத்த தாமே முயல்கிறார். மனிதன் தன் கர்மத்தின் பிடியில் இருக்கிறான். அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டால், கர்மத்தையும் அழிக்கின்றார். மனிதன் அறியாமையில் உழல்கிறான். அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டால், அறியாமையை அழித்து, அறிவை ஏற்படுத்துகிறார். சுபாவத்தின் பிடியில் இருக்கிறான் மனிதன். தானே சுபாவத்தின் பிடியிலிருந்து விலக முயன்றால் அன்னை அவனை இறைவனிடம் இட்டுச்செல்கிறார்.

அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ள நம்பிக்கை தேவை. அதிகமாக அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ள ஆர்வம் வேண்டும். பூரணமாக அவரையடைய சரணாகதி அவசியம். தியானம் அன்னையிடம் அழைத்துச்செல்லும், அதற்கு மனம் நிலைப்பட வேண்டும். தூய்மை அன்னையை நம்மிடம் கொண்டுவரும். அதற்குப் பெருமுயற்சி தேவை. அன்னை வந்தால் அருள் வரும். அருள், பொருளைக் கொடுக்கும்; ஆர்வத்தையும் அளிக்கும்; உயர்ந்த சரணாகதியையும் உற்பத்தி செய்யும். இருக்கும் சரணாகதியை அதிகப்படுத்தும். அன்னையை அடையவும், அவர் அருளைப் பெறவும் உள்ள வழிகள் பல. இடையறாத நினைவு அவற்றுள் தலையானது. “இடையறாத நினைவு” என்று ஒரு மலருண்டு. இம்மலரைக் கையில் எடுத்தால், தானே அன்னை நினைவு வரும், வந்த நினைவு இடையறாது திரும்பத் திரும்ப தானே வரும். இல்லாத அன்னை நினைவை உற்பத்தி செய்யவும், இருக்கும் நினைவை இடையறாது செயல்படச் செய்யும் திறனும் இம்மலருக்குண்டு.

பக்தன் எளிய கிருகஸ்தனானால், அவனால் உயர்ந்த தியானம், நிஷ்டை, சிறந்த சமர்ப்பணம், ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய நூல்களைப் பயிலுதல், இலட்சியச் சேவை, இடையறாத நினைவு இவற்றை மேற்கொள்ளுதல் சிரமம். மேற்கொண்டாலும் சீக்கிரத்தில் அவை குறைந்து, மறைந்து விடும். குடும்ப வாழ்வும், இறையுணர்வும் எளிதில் ஒன்றிப்போகக்கூடியவையல்ல. குடும்ப வாழ்விலிருந்து இடையறாது தெய்வத்தை நினைப்பவன், நாரதரைவிட நாராயணனுக்கு உகந்தவனாகிறான். தியானமும், பக்தியும், சமர்ப்பணமும், சேவையும், நினைவும் கொடுக்கக்கூடிய ஆன்மீகப் பலனையும், அதனால் விளையும் அன்றாடச் சிறப்புகளையும் கொடுக்கக்கூடியவை மலர்கள். மலர்களைச் சேகரம் செய்து, அன்னைக்குச் சமர்ப்பித்து, அதனால் அருளையும், பொருளையும், மனநிம்மதியையும், சிறந்த குடும்ப வாழ்க்கையையும், சுமுக உறவையும், உடல் நலத்தையும் பேரளவில் பெறலாம்.

கல்லூரியில் பேராசிரியர் நடத்தும் பாடத்தைப் புரிந்துகொள்ளும் மாணவன் சிறப்பானவன். புரியாவிட்டால் பலன் இல்லாமல் போகிறது. புரியாத மாணவன் கடைத்தேற ஒரு வழியுண்டா? புரியாவிட்டாலும் மனப்பாடம் செய்தால், புரிந்த மாணவனுக்குக் கிடைக்கும் பலனில் ஓரளவு பெறலாம் என்று ஒரு நிலையுண்டு. மனப்பாடம் செய்வதையும் மனதில் வாங்கிக்கொள்ளாமல் செய்தால் பாஸ் செய்துவிடலாம். மனப்பாடம் செய்வதால் பாடம் புரிவதுண்டு. புரிந்துகொண்டு மனப்பாடம் செய்வதுண்டு. மலர்கள் மனப்பாடத்திற்கு ஒத்தவை. மாணவன் மனப்பாடம் செய்ய எடுக்கும் முயற்சியை பக்தன், மலர்களைச் சேகரம் செய்ய எடுத்தால், மலர்களுக்குரிய பலன் கிடைத்துவிடும். ஆர்வமாகச் செயல்பட்டால், இல்லாத திறமைகளும் உற்பத்தியாகும். ஊன்றி ஈடுபட்டால், மலர்களுக்குரிய தன்மை நமக்கே ஏற்படும். ஒருவகையில் எளிய முறை. சிறப்பாகச் செயல்பட்டால் பெரிய பலனை அளிக்கக்கூடியது; முறையை ஏற்றுக்கொண்டால், அதற்கான முயற்சியைக் குறைவற மேற்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு தாலுக்கா ஆபீஸ் குமாஸ்தா மிகச்சிரமப்பட்டு முதல் பிள்ளையை B.A. படிக்கவைத்தார். பையன் பாஸ் செய்துவிட்டான். ஒரு வருஷம் கழித்து ஒரு குமாஸ்தா உத்தியோகம் கிடைத்தது. அடுத்த பையன் S.S.L.C. வர இரண்டு வருஷங்கள் இருக்கும் பொழுதே முடித்துக் கொண்டான். சர்க்கார் டிபார்ட்மெண்டில் கூலி வேலைக்குப் போனான். அடுத்த பையன் அதைவிட ஒரு வருஷம் குறைவாகப் படித்தான். மற்றொரு டிபார்ட்மெண்டில் மேஸ்திரியானான். அவருக்கு இருபெண்கள். மூத்த பெண்ணைப் பத்திரம் எழுதுபவருக்குத் திருமணம் செய்துவைத்தார். அடுத்த பெண்ணைக் கிராமத்தில் வசதியான குடும்பத்தில் படிக்காத பிள்ளைக்கு மணம் செய்துவைத்தார். மேஸ்திரிக்குத் தம்பியைக் கிராமத்திலுள்ள அக்கா படிக்கவைத்து, M.A. பட்டம் பெறவைத்து, கல்லூரி ஆசிரியரானபின் தம் பெண்ணைத் திருமணம் முடித்துவைத்தார்.

மற்றொரு தாலுக்கா ஆபீஸ் குமாஸ்தா. ஏழைக் குடும்பம். தினமும் போகவர 10 மைலுக்குமேல் நடந்து படிப்பை S.S.L.C.-இல் முடித்தவர். தம் முதல் பையனை என்ஜினீயராகவும், ஒரு பெண்ணை M.Sc.யாகவும் படிக்க வைத்தார். பெண்ணைக் கல்லூரி ஆசிரியருக்குத் திருமணம் செய்துவைத்தார். இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம் பிள்ளைகளை M.A., M.Sc., படிக்கவைத்து மத்திய சர்க்காரிலும், மாநிலச் சர்க்காரிலும் வேலை வாங்கிக் கொடுத்தார். தாம் தாசீல்தாராக ரிடையர் ஆனார்.

இரண்டு குடும்பங்களும் ஒரே சந்தர்ப்பங்களை உடையவை. முதலாமவர் குமாஸ்தாவாக ரிடையராகி ஒரு பஸ் முதலாளியிடம் மேனேஜரானார். அடுத்தவர் தாசீல்தாராக ரிடையராகி 20 கோடி கம்பெனியில் தலைமை ஆபீஸ் அதிகாரியானார். இருவருக்கும் இருந்த சந்தர்ப்பங்கள் ஒன்றே, பொறுப்பும் அநேகமாக ஒன்றே. முயற்சி வேறு. பலன் முயற்சிக்கு ஏற்ப மாறுபடுகிறது. ஒரே சந்தர்ப்பங்களில் வளரும் குடும்பங்கள் முயற்சிக்குத் தகுந்தாற்போல் பலன் பெறுகின்றன. மலர்களுக்கு அதே திறன் உண்டு. முயற்சி ஒரு குடும்பத்தை உயர்வுக்குக் கொண்டுபோவதைப்போல் ஒரு குடும்பத்திற்கு பயன்படும் அத்தனை மலர்களையும் சேகரம் செய்து அன்னைக்குச் சார்த்தினால், அதேபோன்ற அன்னையை வழிபடும் மற்றொரு குடும்பத்தைவிட அதிகமான அளவுக்கு முன்னேறுவார்கள்.

பல ஆண்டுகளாகத் தாயும் மகளும் பேசாமலிருந்த குடும்பத்தில் சுமுகம் என்ற மலர் புகுந்து சில நாட்களில் நிலைமை மாறி, நல்லுறவு ஏற்பட்டது. 60 வயதைத் தாண்டிய செல்வருக்கு எந்த டானிக்கும் கொடுக்க முடியாத தெம்பு (energy) சாமந்தி மலரை அன்னைக்குச் சார்த்தியதால் ஏற்பட்டது. கலவரத்தை ஊடுருவி நூறு மைல் பயணம் செய்யத் தீர்மானம் செய்தவருக்குக் காகிதப் பூ 100 மைல் தூரத்திலும் கலவரத்தைக் கண்ணுக்கெட்டாத ஒன்றாக விலக்கிவிட்டது. 6 தொழில்களை திவால் செய்து அவல நிலையிலிருந்த ஒருவருக்கு நாகலிங்கப் பூ ஆரம்பத்தில் 500 ரூபாய்

சம்பளத்தையும், ஓராண்டில் 2000 ரூபாய் மாதவருமானத்தையும் கொடுத்தது. ரோட்டில் நடக்கும்போதே தூங்கிவிடக்கூடிய (sleeping sickness) வியாதியுடையவருக்கு (mental opening) விழிப்பானமனம் என்ற மலர் இரவு 12.30 வரைக்கும் விழிப்பைக் கொடுத்தது. 10 நிமிஷத்திற்குமேல் தியானம் செய்தறியாதவர்க்கு (Godhead) இறைமுடி என்ற மலர் 1 மணி நேரம் சிறப்பான தியானத்தைக் கொடுத்தது.

அன்னை சுமார் 800 பூக்களுக்கு அவற்றின் தன்மையை விளக்கும்வகையில் பொறுமை, செல்வம், அழகு, அறிவு, அவதாரம், ஞானம், ஆரோக்கியம் என்பன போன்ற பெயர்களைச் சூட்டியிருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் சுமார் 30, 40 மலர்களைப் பயன்தரத்தக்க வகையில் வழிபாட்டுக்கு உபயோகிக்கலாம். (Concentration) மனத்தை நிலைப்படுத்துதல் என்ற மலரைக் கையில் எடுத்தவுடன் தலையில் எண்ணங்கள் குவிவது தெரியும். பூவரசம் பூவுக்கு உடல் நலம் என்று பெயர். அதை 10, 12 நாட்கள் பயன்படுத்திய பின்னரே பலன் லேசாகத் தெரிய ஆரம்பிக்கும். பாதுகாப்பு என்பது காகிதப் பூவின் பெயர். இதன் தன்மையை நாம் உணர முடிவதில்லை. கையிலிருந்தால் பாதுகாப்பு வேண்டிய சமயத்தில் அது தன் வேலையைச் செய்வதைப் பார்க்கும்பொழுது ஆச்சரியமாக இருக்கும். அடிக்கடி பர்ஸைத் தொலைக்கும் பழக்கம் உள்ளவர் பர்ஸிலே இந்தப் பூவை வைத்திருந்தால் பல மாதங்கள் கழித்து, ஒரு முறையும் பர்ஸ் தொலையவில்லை என்று தெரியும். களைப்பான நேரத்தில் கையில் சாமந்தியை எடுத்தால் உடலில் தெம்பு பாய்வது தெரியும். நமக்குத் தெரிந்தாலும், தெரியாவிட்டாலும், மலரும் அதன் திறனும் அன்னையின் அருள் நம் வாழ்வில் செயல்படுவதை அதிகரிக்கும்.

ஒரு குடும்பத்தில் வயதுவந்த பட்டதாரிப் பையனுக்கு மனதில் குதர்க்கம் தோன்றியது. தன் சுயநலத்தைக் கருதிச் செயல்படுத்த முடிவு செய்தான். அந்தத் திட்டம் நிறைவேறுமானால், குடும்பம்

தலைநிமிர்ந்து நடக்க முடியாது. அதன்பிறகு நடக்கும் எந்த நல்ல காரியமும் குடும்பத்திற்கு ஏற்பட்ட கறையை அழிக்க முடியாது. அவன் மனதை மாற்ற பலரும் முயன்றனர். அவன் பிடிவாதமாக இருந்தான். வருஷம் இரண்டு ஆகிவிட்டது. எந்த நேரம், இந்தப் பையன் தன் கூட்டாளியுடன் சேர்ந்து தலைக்குத் தீ வைப்பானோ என்று குடும்பத்தினர் கலங்கிப்போயிருந்தனர். ஒரு நாள் அவனுடன் வாதாடித் தோற்ற அவனுடைய அண்ணன், அன்னைதான் இவனை மாற்ற வேண்டும் என்று விரக்தியுடன் எழுந்திருக்கும்பொழுது, அன்னை திருவுருமாற்றம் என்று மரமல்லிகைக்குப் பெயரிட்டிருப்பது நினைவுக்கு வந்து, ஒருவேளை மரமல்லிகை இந்தப் பையனுடைய மனதை மாற்றாதா என்று கருதி அவனுக்கு மரமல்லிகை மலர்களைக் கொடுத்தான். மறுநாள் காலையில் 7 மணிக்கு இந்தப் பட்டதாரிப் பையனின் கூட்டாளி, அவன் அண்ணனைத் தேடி வந்தான். கூட்டாளியாகி அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் ஏற்படும் பெரும்பாதகங்களை ஒரு பெரியவர் அவனுக்கு விளக்கியதாகவும், அதனால் அவன் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டதாகவும் கூறினான். மரமல்லிகை பட்டதாரியை மாற்ற முடியவில்லை என்றாலும், அவன் கூட்டாளியை மாற்றி, நிலைமையைக் குடும்பத்திற்குச் சாதகமாக்கிவிட்டது.

எழுபது வயதைத் தாண்டியபின், ஒரு வருஷமாக மறைந்துபோன பேச்சு (spiritual speech) ஆன்மீகப் பேச்சு என்ற மலரால் இரு நாட்களில் திரும்ப வந்தது.

வாழ்க்கையின் ஆரம்ப நிலையில் உள்ள சிறுஉதவி, சிறுமுயற்சி, சிறுமாற்றம் கடைசி நாட்களில் மாபெரும் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துவதை நாம் அறிவோம். B.Sc. கெமிஸ்ட்ரிக் குக் கல்லூரியில் மதிப்பு. M.A. சரித்திரத்திற்கு மதிப்பில்லை. B.Sc. கெமிஸ்ட்ரிக் கிடைக்காதவர் M.A. சரித்திரம் எடுத்துக்கொண்டார். B.Sc. படித்தவர் பள்ளி ஆசிரியராகவும், M.A. சரித்திரம் படித்தவர் கல்லூரி முதல்வராகவும் ரிடையரானார்கள்.

1920-25 ஆண்டுகளில், பள்ளிப் பட்டதாரி ஆசிரியர் வேலைக்குப் பட்டதாரிகள் கிடைக்கவில்லை. M.P.S.C. பாஸ் செய்து குமாஸ்தாவாகப் போனால் 30 ரூபாய் சம்பளம். பட்டதாரிகளை ஆசிரியர் தொழிலுக்கு ஈர்க்கப் பட்டதாரி ஆசிரியர் சம்பளத்தை 35 ரூபாயாக உயர்த்தினார்கள். சர்க்கார் குமாஸ்தா ஒருவர் தம் வேலையை ராஜினாமா செய்து ஆசிரியரானார். அவருடைய நண்பர்கள் டெபுடி தாசில்தார், தாசில்தார், டெபுடி கலெக்டர் என உயர்ந்தனர். ஆசிரியர் அதிகத் திறமைசாலி. நாடு முழுவதும் புகழ்பெறும் நூல்களை எழுதினார். ஆனால் ஆசிரியராகவே ரிடையர் ஆனார். அவருடைய மாணவர்க்கெல்லாம், “ஆசிரியர் தொழிலுக்கு வராதே” என உபதேசம் செய்வார். ஆரம்பகாலச் சிறுமாற்றம், கடைக்காலத்தில் பெரிய வித்தியாசம். ஒரு பட்டம், ஒரு திறமை, ஒரு சிபாரிசு, ஒரு நல்ல குணம், சிறந்த முயற்சி, சாதகமான சூழ்நிலை, ஓர் ஆதரவு, மனிதனுடைய நிலையைப் பேரளவுக்கு மாற்றவல்லது. அன்னையை ஏற்றுக்கொண்ட அனைவரும் பல ஆண்டுகள் கழித்து, தங்கள் சக ஊழியர்களை நினைவுபடுத்தினால், அதுபோன்ற நல்ல பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதை உணருவார்கள். மலர்களின் சிறப்பை அறிந்து, அவற்றின் முழுப்பலனையும் குடும்பம் பெற ஒரு குடும்பம் முழுவதுமாக முயன்று நாளாவட்டத்தில் அந்த முயற்சியை முழுமைப்படுத்தினால், அடுத்த கட்டத்தில் அதுபோன்ற ஒரு பெரிய நல்ல மாற்றத்தை மலர்கள் தங்கள் வாழ்வில் ஏற்படுத்தியதைக் காணலாம். ஒருவர் செய்தாலும், ஒரு மலர் விஷயத்தில் இதைக் கடைப்பிடித்தாலும், ஒரு பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஒரு சமயம் இம்முறையை நாடினாலும், அதற்குரிய பலனுண்டு. அனைவரும் முழுவதுமாக மலர்கள் பலவற்றைப் பாராட்டிப் பெறும் பலன், தொண்டன், தலைவனானது போலிருக்கும்; சிறு உத்தியோகத்திலிருந்த சின்ன மனிதன் பெரிய பதவியில் அமர்ந்துள்ள பெரிய மனிதனானது போலிருக்கும்.

பொதுவாகக் குடும்பங்களில் உள்ள பிரச்சினைகள், சந்தர்ப்பங்கள், வாய்ப்புகளைக் கூறி, அவற்றிற்குரிய மலர்களில் சுமார்

30, 40 மலர்களை விவரித்து, நாம் பெறக்கூடிய பலனை விவரிக்க நான் முற்பட்டுள்ளேன்.

உலகத்தில் நல்லவர்கள் அதிகமில்லை. ஒரு நல்ல நாளைக் குறித்து, அந்த நேரத்தில் ஒரு காரியத்தைத் தொடங்கினால், நமக்கு அந்த நல்ல வேளை செய்யும் நல்லதை நல்லவர்களாலும் செய்ய முடியாது என்ற கருத்துப்படி, “நாள் செய்வதை நல்லவர்கள் செய்ய மாட்டார்கள்” என்ற சொல் வழங்குகிறது. நாளும், நல்லவர்களும் சேர்ந்து செய்யக்கூடியதை, நமக்குத் தேவையான மலர்கள் பெற்றுத்தரும். அவர்களால் முடியாததையும் பெற்றுத்தரும் என்பதிலுள்ள உண்மையை அனுபவிக்கும்வரை சுலபமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மலர்கள் திறனுடையவை. அன்னையின் அருளையும், நமக்குத் தேவையான சிறப்புகளையும் தன்மூலம் பெற்றுத் தரும் திறனுடைய மலர்களை நாம் எப்படித் தேட முடியும்? நகர்ப்புறத்தில் ஒரு வீட்டில் பல குடும்பங்களில் ஒன்றாக வாழும் நாம் எப்படிச் சேகரிக்க முடியும்? என்ற நியாயமான கேள்வி எழுகிறது. சமையலுக்கு வேண்டிய அத்தனைப் பொருள்களும் விற்கும் கடைகளும் இருக்கின்றன. அங்குப் போய் அவற்றை வாங்கி வருகிறோம். அதுபோல் நகரத்தில் கிடைக்கக்கூடிய மலர்கள் ரோஜா, மல்லிகை, சாமந்தி, சம்பங்கி, கனகாம்பரம், மருக்கொழுந்துபோல் இன்னும் 5, 6 மலர்களுண்டு. நாம் நகரவாசியாக இருப்பதால், இந்த மலர்களுக்குள் நம் முறைகளை அடக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. கிராமவாசி ஒரு முழம் மல்லிகை வேண்டுமானாலும், நகரத்திற்கே வரவேண்டும். அங்குப் பூக்கடையில்லை. நகரத்தில் கிடைக்கும் அந்த 10, 12 பூக்கள்கூட கிராமத்தில் கிடைக்கா என்பது கிராமவாசியின் அனுபவம். இரண்டும் உண்மையே. நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியில் எதிர்பார்க்கும் பலன் இன்றுள்ள இந்த யதார்த்தத்திற்குள் அகப்படாது. நம் குறிக்கோள் பெரியது. அதற்கேற்ற முயற்சியை நாம் கைக்கொள்ள வேண்டும். கிடைத்த மலர்களுடன் வழிபாட்டைத் துவங்கியபின், ஆர்வத்தோடு முயற்சியை மேற்கொண்டால், நமக்குத் தேவையான

மலர்களில் ஒரு பகுதி கிடைத்துவிடும். அதற்குரிய பலன் நமக்கு ஊக்கத்தை அளிக்கும். நாளாவட்டத்தில் மற்ற மலர்களும் கிடைக்கும் முறையே நமக்கு வியப்பளிக்கும். அநேகமாக நமக்கு வேண்டிய எல்லா மலர்களும் சில நாட்களில் கிடைத்துவிடும். நம் வீட்டில் கிடைக்காத மலர், ஆபீஸ் காம்ப்வுண்டில் கிடைக்கும், அங்கில்லாதது நாம் அடிக்கடி போகும் நண்பர் வீட்டில் இருக்கும்.

பையன் கெட்டிக்காரன். நல்ல உத்தியோகத்திற்கு interview வந்திருக்கிறது. எந்தக் கேள்விக்கும் நல்ல பதில் சொல்லக்கூடியவன். ஆனால் தைரியம் போதாது. எருக்கம் பூவிற்கு அன்னை தைரியம் என்ற பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். எருக்கம் பூவை அன்னை படத்தின்முன் வைத்திருந்து பையன் கையில் கொடுத்தனுப்பினால், இண்டர்வியூவில் தெளிவாகப் பதில் சொல்லிவிட்டு வருவான். வாய் தெற்றல் உள்ளவர்களுக்கு இண்டர்வியூ பெரிய சோதனை. ஆன்மீகப் பேச்சு என்ற மலர் இண்டர்வியூ வரைக்கும் தெற்றுவதை ஒத்திப்போடும். அளவுகடந்து வாய் தெற்றும் ஒருவர் அபாரப் புத்திசாலி. அவருக்கு இன்கம்ப்டாக்ஸ் ஆபீஸர் செலக்ஷனுக்கு இண்டர்வியூ வந்தது. அவருக்கு அன்னைமீது குறிப்பான நம்பிக்கையில்லை. பாண்டிச்சேரிக்கு 4, 5 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை வரும்பொழுது, அன்னையைப் பார்ப்பதுண்டு. தரிசனமாக இருப்பதைவிட அது இண்டர்வியூவாகத்தான் இருக்கும். அன்னையிடம் அவர் உறவினர் இவருடைய இண்டர்வியூவைப் பற்றிச் சொன்னார். இண்டர்வியூவில் ஒரு முறைகூடத் தெற்றவில்லை. செலக்ஷன் ஆயிற்று. வெளியில் வந்தபின் மணிக்கணக்காகப் பேச முடியவில்லை. நாட்கணக்காக அதிகமாகத் தெற்றியது. அவரே நம்பிக்கையுடைய பக்தராயிருந்தால், இண்டர்வியூவில் மறைந்த தெற்றல் அத்துடன் மறைந்திருக்கும். பயத்தை இண்டர்வியூவில் இழந்தவன் தினமும் எருக்கம்பூவை அன்னைக்குச் சார்த்தி, பயம் அழிந்து, தைரியம் வரவேண்டுமெனப் பிரார்த்தனை செய்தால், வாழ்நாள் முழுவதும், நினைக்க முடியாத ஒன்று அவனைத் தேடி வரும். பயம் அவனது வாழ்விலிருந்தே மறைந்துவிடும்.

சண்டை, சச்சரவு பல குடும்பங்களுக்குச் சொந்தம் ஆனவை. அக்குடும்பங்களில் harmony சுமுகம் என்ற மலரை அனைவரும் அன்னைக்குச் செலுத்தினால், பூசல் அழிந்து, நல்ல நிதானமான குடும்பமாக அது மாறிவிடும். ஒரு குறையிருந்தால், அதை அழிக்க முற்படுவது நல்லது. அதைவிட நமக்குத் தேவையான எல்லா நிறைவுகளையும் தேடுதல் நல்லது. அம்முயற்சியில் நம் குடும்பத்திலுள்ள குறைகளை விலக்கும் முயற்சிகளைச் சிறப்பாகச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சோகம் நிறைந்த நேரத்தில் அசோக மரத்துப்பூ, அதை மாற்றவல்லது. சோம்பேறிகளை எழுப்பி வேலை செய்யவைக்கக்கூடிய மலர் கருவேலமரத்து மலர். நம் மரபில் ஏற்பட்டவை பெரிய உண்மைகள். எவரும் மறுக்க முடியாதவை. மரபுவழிவந்த நம்பிக்கைகளில் சில அர்த்தமற்றவை, நடுவில் தாமே புகுந்துகொள்ளும். அவையும் உயர்ந்த நம்பிக்கைகளுடன் கலந்து வரும்பொழுது, எது சாஸ்திரப்படி உண்மை, எது இடைச்செருகல், எது சமூக நியதியை சாஸ்திரத்தின் பெயரால் சொல்லப்படுகிறது என்ற பாகுபாடு சாமானிய மனிதனுக்கிருப்பதில்லை. இலவ மரத்தை வீட்டில் வைக்கமாட்டார்கள். அந்த பஞ்சு வெடிப்பதைப்போல், குடும்பம் வெடித்து நாசமாய்விடும் என்றொரு நம்பிக்கையுண்டு. எப்படி ஏற்பட்டது என்று தெரியவில்லை. இலவமரத்துப்பூவை அன்னை, “செயலில் வெற்றி” என்று கூறுகிறார்கள். பொறுமையான உழைப்பும், பூரணச் சமர்ப்பணமும் சேர்ந்து அளிக்கும் வெற்றி என அன்னை இதை வர்ணிக்கிறார்கள். மஞ்சள் இலவனை இப்படிச் சொன்னவர்கள், வெள்ளை இலவம் பூவை, “பெரு முயற்சி” என்றழைக்கிறார்கள். பல முயற்சிகளையும், பல திட்டங்களையும், பல ஏற்பாடுகளையும் செய்யவல்லது என்ற விளக்கம் அளிக்கின்றார் அன்னை. வெற்றியைப் பூவை வீரியம் என்கிறார். சிவந்த மல்லிகைப் பூ மென்மை எனப்படும். முருங்கமரத்துப்பூ சுத்தம், ஒழுங்கு ஆகும். மஞ்சள் பூவுக்கு சாந்தம் என்று பெயரிட்டுள்ளார். வேப்பம் பூவை ஆன்மீகச்சூழலென்றும், பூசுணைப்பூவை அபரிமிதமெனவும், தூங்குமுஞ்சி மரப்பூவை விவேகம்

எனவும், எள்ளுப்பூவை சமரசம் எனவும், பாகல் பூவை இனிமை எனவும், அரளியைச் சிவந்ததாயிருந்தால் பொய்மையின் சரணாகதி எனவும், வெண்மையானால் கடவுள் சிந்தனை எனவும், தென்னம் பூவை பல திறப்பட்ட செழிப்பு எனவும், கத்தரிப்பூவைப் பயமின்மை எனவும் அன்னை அழைக்கின்றார்.

நாமிருக்கும் இடத்தில் எந்த புஷ்பங்கள் கிடைக்கும் என்பதை முதலில் கருதாது, ஒரு குடும்பத்திற்குத் தேவையான அம்சங்கள் எவை, அவற்றைக் குறிக்கும் புஷ்பங்கள் எவை என முதலில் கருதுவோம்.

உடலின் செயலை முதலிலும், உணர்ச்சியை அடுத்தபடியாகவும், அறிவை முடிவாகவும் கருதலாம். அவற்றையெல்லாம் தாண்டியுள்ள பட்டியலைக் கடைசியில் சேர்ப்போம்.

செயலுக்குரியவையும், செயலால் சேர்க்கூடியவையும் செல்வம், ஆரோக்கியம், இளமை, ஆயுள், வளம், வலிமை, திண்மை, வீடு, வசதி, அபரிமிதம், தெம்பு, முன்னேற்றம், சேர்ந்து செயல்படுபவை ஆகும்.

உணர்வைச் சேர்ந்தவை, பாதுகாப்பு, சுமுகம், திருப்தி, எதிரியை வெல்லுதல், அதிர்ஷ்டம், ஆச்சரியம், சந்தோஷம், நிம்மதி, அமைதி ஆகும்.

அறிவுக்குரியவை புத்தி, திறமை, வெற்றி, சமயோசிதப் புத்தி, விவேகம், நினைவு, தெய்வநினைவு ஆகியவை.

ஆத்மாவுக்குரியவை ஆர்வம், நம்பிக்கை, பக்தி, சேவை, வழிபாடு ஆகும்.

பொதுவாக, தைரியம், பொறுமை, சாந்தம், நல்லெண்ணம், இனிய உறவு, தன்னலமின்மை, இலட்சியம், சத்தியம், தூய்மை, நேர்மை, நிதானம், பிரார்த்தனை ஆகியவை நமக்கு நல்ல அம்சங்கள்.

அன்னை பிரார்த்தனை என்றே ஒரு மலருக்குப் பெயரிட்டிருக்கிறார்கள்.

மேற்சொன்ன அம்சங்களைக் கூடியவரை மலர்களுடைய பெயரால் மீண்டும் எழுதுகிறேன். பட்டியல் கடைசியில் இருப்பதால், மலர்ப் பெயரை மட்டும் குறிக்கிறேன்.

அல்லி, நாகலிங்கப்பூ, பூவரசம்பூ, வாடாமல்லிகை, கொய்யா, பூசணை, சாமந்தி, பட்டிப்பூ, ஆகியவை செயலுக்குரியவை.

உணர்ச்சிக்குரிய மலர்கள் கொடிரோஸ், மயிற்கொன்றை, குரோட்டன்ஸ், காசாம்பூ, அரளி, பெட்டுனீயா ஆகியவை.

அறிவுக்குரிய மலர்கள் பாக்குமரப்பூ, மனோரஞ்சிதம், நந்தியாவட்டை, குவளை, சூரியகாந்தி, புகையிலைப்பூ, மாம்பூ, மகிழம்பூ, செம்பருத்தி ஆகும்.

ஆத்மாவுக்குரியவை பவழமல்லிகை, வெண்தாமரை, செந்தாமரை, தூங்குமூஞ்சிமரப்பூ, காகிதப்பூ, வேப்பம்பூ, மற்றவை மகிழம்பூ, எருக்கம்பூ, பன்னீர்ப்பூ, விருட்சிப்பூ, பழம் கொடுக்கும் மாதுளைப்பூ ஆகும்.

மேற்சொன்ன 34 பூக்களில் எவருக்கும் 5 அல்லது 6 மலர்கள் கிடைக்கும். சிலருக்கு 10உம் கிடைக்கலாம். அத்துடன் வழிபாட்டை ஆரம்பித்து, நம் குடும்பத்திற்கு அத்தியாவசியமான மலரை எப்பாடுபட்டாவது கொண்டுவந்து வழிபாட்டைத் துவங்கினால், வழிபாடு வளர்ந்து, சிறந்து, முழுப்பயனையும் நாளாவட்டத்தில் கொடுக்க, மற்ற மலர்கள் கிடைக்க வகை ஏற்படும்.

○○○

எண் S.No.	ஆங்கிலப் பெயர் / விஞ்ஞானப் பெயர் English name (or) Botanical name	அன்னையிட்ட பெயர் Mother's name	தமிழ்ப் பெயர் Tamil name
(1)	(2)	(3)	(4)
1.	Water lily Nymphaea	Wealth செல்வம்	அல்லி
2.	Cannon-ball tree Couroupita Guianensis	Prosperity லக்ஷ்மி கடாക്ഷம்	நாகலிங்கப்பூ
3.	Portia tree Thespesia Populnea	Health உடல்நலம்	பூவரசம்பூ
4.	Globe amaranth Gomphrena Globosa	Immortality மரணமில்லா வாழ்வு	வாடா மல்லிகை
5.	Guava Psidium guajava	Steadfastness நிதானம்	கொய்யாப்பூ
6.	Pumpkin Cucurbita Maxima	Abundance அபரிமிதம்	பூசுணைப்பூ
7.	Florist's chrysanthemum Chrysanthemum Morifolium	Life Energy சக்தி, தெம்பு	சாமந்தி
8.	Rose periwinkle Catharanthus roseus	Progress முன்னேற்றம்	பட்டிப்பூ நித்திய கல்யாணி
9.	Coral vine Queen's Wreath Antigonon leptopus	Harmony சமூகம்	கொடி ரோஸ்
10.	Gul Mohur Delonix regia	Realization சித்தி	மயிற் கொன்றை
11.	Croton Codiaeum	Power to Reject Adverse Suggestions தவறான எண்ணங்களை மறுக்கும் திறன்	குரோட்டன்ஸ்

(1)	(2)	(3)	(4)
12.	Ironwood Memecylon tintctorium	Miracle அற்புதம்	காயாம்பூ
13.	Oleander Nerium Oleander	Sweetness of Thought Turned Exclusively towards the Divine இறைவனை நாகும் இனிய எண்ணம்	அலரிப்பூ (கஸ்தூரிப் பட்டை)
14.	Petunia Petunia hybrida	Enthusiasm உற்சாகம்	பெட்டூனியா
15.	Betel-nut palm Areca catechu	Steadfast Vitality நிதானமான தெம்பு	பாக்குமரப் பூ (கமுகு)
16.	Ylang-Ylang Artabotrys	Clear Mind தெளிவான மனம்	மனோ ரஞ்சிதம்
17.	Thevetia peruviana (white)	Purified Mind தூய்மையான மனம்	நந்தியா வட்டை
18.	Yellow Oleander Thevetia peruviana	Mind மனம்	சுவளை மணிஅரளி
19.	Sunflower Helianthus	Consciousness Turned towards the Light ஒளியை நோக்கி வரும் சித்தம்	சூரியகாந்தி
20.	Sweet-scented Tobacco Nicotiana alata 'Grandiflora'	Common sense பகுத்தறிவு	புகையிலைப்பூ
21.	Mango Mangifera indica	Divine Knowledge தெய்வஞானம்	மாம்பழம்
22.	Spanish cherry Mimusops elengi	Accomplishment பூர்த்தி	மகிழும்பழம்

(1)	(2)	(3)	(4)
23.	Hibiscus 'Hawaiian' (medium to large, single, lemon-yellow with red centre)	Mentalized Power மனத்தின் திறன்	செம்பருத்தி (எலுமிச்சை மஞ்சள், சிவப்பு மையம்)
24.	Night Jasmine Nyctanthes arbortristis	Aspiration (பக்தி) ஆர்வம்	பவழமல்லிகை; பாரிஜாதம்
25.	Sacred Lotus (white) Nelumbo nucifera 'Alba'	Aditi--The Divine Consciousness தெய்வசித்தம்	வெண் தாமரை
26.	Sacred lotus (Pink)	The Avatar (The Supreme Manifested in a Body upon Earth) அவதாரம்	செந்தாமரை
27.	Rain Tree Enterolobium saman	Wisdom விவேகம்	தூங்குமூஞ்சி மரப்பூ
28.	Bougainvillea	Protection பாதுகாப்பு	காகிதப்பூ
29.	Neem Tree; Margosa Azadirachta indica	Spiritual Atmosphere ஆன்மீகச்சூழல்	வேப்பம்பூ
30.	Spanish cherry Mimusops elengi	Patience பொறுமை	மகிழம்பூ
31.	Mudar Calotropis procera	Courage தேரியம்	எருக்கம்பூ
32.	Guettarda speciosa	Peace in the Nerves உணர்வில் சாந்தம்	பன்னீர்ப்பூ
33.	Ixora thwaitesii	Peace in the Cells உடலின் அணுவில் அமைதி	விருட்சிப்பூ
34.	Pomegranate tree Punica	Divine Love Spreading over the world தெய்வீகஅன்பு	மாதுளம்பூ

(1)	(2)	(3)	(4)
35.	Water lily Nymphaea (white with golden centre)	Integral Wealth of Mahalakshmi மஹாலட்சுமியின் பூரணச் செல்வம்	அல்லி (வெண்மை நிறம், தங்க மையம்)
36.	Nymphaea (Yellow shades)	Generous Wealth உதாரகுணச் செல்வம்	அல்லி (மஞ்சள் நிறம் பரவியது)
37.	Cactus	Riches தனம்	களளி
38.	Hedge Cactus Cereus	Fortune அதிர்ஷ்டம்	
39.	Coconut palm Cocos nucifera	Multitude பல்வகைச் சிறப்பு	தென்னம்பூ
40.	Lantana (White)	Purity in the Cells உடலின் தூய்மை	உணிப்பூ
41.	Alexandrian Laurel Calophyllum inophyllum	Peace in the Physical உடலில் அமைதி	புன்னைப்பூ
42.	Turmeric Curcuma	Peace அமைதி, சாந்தம்	மஞ்சள் செடிப் பூ
43.	Hibiscus Hibiscus miniatus (deep salmon orange)	Eternal Youth நிரந்தர இளமை	--
44.	Chinese Woolflower Celosia argentea	Aspiration for Immortality மரணமிலா வாழ்வுக்கான ஆர்வம்	பண்ணைக் கீரைப்பூ
45.	Bougainvillea (White)	Integral Protection பூரணப் பாதுகாப்பு	காகிதப்பூ (வெண்மை)
46.	Ravenia spectabilis	Happy Heart சந்தோஷமான இதயம்	
47.	Sorrowless tree of India, Asoka Saraca indica	Absence of Grief சோகமின்மை	அசோகம்பூ

(1)	(2)	(3)	(4)
48.	Hibiscus 'Hawaiian' (medium to large, bright yellow, single)	Power of Harmony சுமுகத் திறன்	--
49.	Glory lily; Flame lily Gloriosa	No Quarrels சச்சரவின்மை	செங்காந்தள்
50.	Carnation Dianthus caryophyllus	Collaboration கூட்டுறவு	--
51.	Citronella grass, Lemon grass Cymbopogon	Help உதவி	வாசனைப் புல்; கற்பூரப்புல்
52.	Bitter gourd Momordica charantia	Sweetness இனிமை	பாகல்பூ
53.	Ridge gourd Luffa acutangula	Kind Mind அன்பான மனம்	பீர்க்கம்பூ
54.	Blanket flower Gaillardia pulchella 'Lorenziana' (compositae flowers with trumpet-shaped florets)	Successful Future வெற்றிகரமான எதிர்காலம்	--
55.	Forget-me-not Myosotis	Lasting Remembrance அழியா நினைவு	--
56.	Cassia species (Yellow flowers)	Attentive Mind கவனமான மனம்	ஆவாரம்பூ; பொன்னாவரை
57.	Christ's Thorn Euphorbia milii	Concentration ஒருநிலைப்பட்ட மனம்	
58.	African marigold (Bright yellow) Tagetes erecta 'Spun Yellow'	Energy of a Plastic Mind மனத்தின் தெம்பு	துலுக்க சாமந்தி (பளிச்சிடும் மஞ்சள்)

(1)	(2)	(3)	(4)
59.	Mesquite Prosopis glandulosa	Logic in Thoughts எண்ணங்களின் முறை	--
60.	Gazania	Seeking for Clarity தெளிவை நாடுதல்	--
61.	Chinese hat plant; Parasol Flower Holmskioldia sanguinea	Curiosity அறியும் ஆவல்	--
62.	Spanish flag Mina lobata	Thirst to Learn அறிவுக்குரிய தாகம்	--
63.	Chinese lavender Crossostephium artemesioides	Thirst to Understand விளங்கிக்கொள்ளும் ஆர்வம்	--
64.	Day Jessamine; Day Queen Cestrum diurnum	Light ஒளி	பகல்ராணி
65.	Broom Genista	Inventions புதியன காணல்	துடைப்பம்
66.	Sun hemp Crotalaria juncea (bright yellow)	Formative Faculty in the Mind உருவகப்படுத்தும் மனம்	சணல்; மஞ்சி; சணப்பு
67.	Sprenger asparagus Asparagus	Spiritual Speech ஆன்மீகச் சொல்	--
68.	Shasta daisy Chrysanthemum maximum	The Creative Word படைக்கும் சொல்	--
69.	Snapdragon Antirrhinum majus	Power of Expression தெளிவின் திறன்	--
70.	West Indian Holly Sage Rose Turnera ulmifolia	Wakefulness in the Mind விழிப்பான மனம்	--

(1)	(2)	(3)	(4)
71.	Podranea ricasoliana	To know How to Listen கேட்டறியும் அறிவு	--
72.	Alpinia galanga Siamese ginger	To Know what has to be Said சொல்ல வேண்டியதை அறிதல்	பேரரத்தை
73.	Marigold Tagetes erecta (yellow)	Mental Plasticity மனத்தின் கடுமையற்ற குணம்	துலுக்க சாமந்தி
74.	Oleander Nerium Oleander (white, single)	Quiet Mind அமைதியான மனம்	அலரி (ஒற்றை, வெண்மை)
75.	Ylang-Ylang Cananga odorata	Accurate Perception தெளிவாக உணர்தல்	சிறு சண்பக மரப்பூ மனோரஞ்சிதம்
76.	Eranthemum nervosum	Aspiration for Silence in the Mind மனத்தில் மௌனத்தை நூடும் ஆர்வம்	--
77.	Wandering Jew Zebrina pendula	Quiet Strength in Vital பிராணனின் வலிமை	--
78.	Sweet alyssum Lobularia maritima	Goodwill நல்லெண்ணம்	--
79.	Jacaranda	Attempt at Vital Goodwill உணர்வில் நல்லெண்ணம் கொள்ள முயல்வது	--
80.	Herald's trumpet Easter Lily Vine Beaumontia jerdoniana	Unselfishness தன்னலமற்ற தன்மை	--

(1)	(2)	(3)	(4)
81.	Day flower Commelina species	Charity தர்மம்	--
82.	Brinjal; Egg Plant Solanum torvum	Fearlessness பயமின்மை	கத்தரிப்பூ
83.	Amaranth Amaranthus bicolor 'Molten Fire'	Bravery வீரம்	--
84.	Cockscomb Celosia argentea 'Cristata'	Boldness தீரம்	கோழிக் கொண்டை
85.	Hibiscus (light to medium red)	Dynamic Power பொங்கிவரும் சக்தி	செம்பருத்தி (சிவப்பு)
86.	Hibiscus (grey lavender to deep lavender, large, single, magenta-purple centre)	Power of Effort முயற்சியின் திறன்	--
87.	Pot marigold Calendula officinalis	Perseverance விடாமுயற்சி	--
88.	Wedelia	Detailed Perseverance	மஞ்சள் கரிசலாங்கண்ணி
89.	Acalypha	Continuity தொடர்ந்தசெயல்	--
90.	Acalypha wilkesiana Copper leaf	Vital Continuity உணர்வின் தொடர்ந்த செயல்	--
91.	Floss Flower Ageratum houstonianum	Vital Patience உணர்வின் பொறுமை	--
92.	Zinnia	Endurance பொறுத்துக்கொள்ளும் திறன்	--
93.	Bleeding Heart; Glorybower Clerodendrum speciosum	Aspiration for the Right Attitude நல்ல மனப்பான்மையை அடையும் ஆர்வம்	--

(1)	(2)	(3)	(4)
94.	Oleander (single, crimson) Nerium Oleander	Turning of Wrong Movements into Right தவற்றை நேர்படுத்துவது	அரளி
95.	African violet Saintpaulia ionantha (purple)	Correct Movements in the Vital உணர்வின் சரியான செயல்	--
96.	Wallflower Cheiranthus cheiri	Optimism அசையாத நம்பிக்கை	--
97.	Blanket flower Gaillardia pulchella, 'picta'	Cheerfulness சிரித்த முகம்	--
98.	African daisy Arctotis stoechadifolia 'Grandis'	Cheerful Endeavour சந்தோஷமான முயற்சி	--
99.	Bauhinia purpurea	Stability in the Vital உணர்வின் வலு	மந்தாரை
100.	Allamanda cathartica	Victory வெற்றி	--
101.	Sesbania grandiflora	Beginning of Realisation சித்தியின் ஆரம்பம்	அகத்திப்பூ
102.	Kopsia fruticosa	Determination தீவிர முடிவு	--
103.	Lady of the Night Brunfelsia americana	Resolution முடிவு	--
104.	Sesame; Gingelly Sesamum indicum	Conciliation சமரசம்	எள்ளுப்பூ
105.	Bottle gourd Lagenaria vulgaris	Emotive Abundance உணர்வின் அபரிமிதம்	கரைக்காய்ப்பூ

(1)	(2)	(3)	(4)
106.	Touch-me-not Balsam, Snapweed Impatiens balsamina	Generosity உதாரகுணம்	காசித்தும்பை
107.	Tristellateia australis	Mental Honesty மனத்தின் நேர்மை	--
108.	Oleander (double pink) Nerium oleander	Surrender of all Falsehood பொய்யின் சரணாகதி	அலரி (அடுக்கு, இளஞ்சிவப்பு)
109.	Transvaal daisy; Gerbera jamesonii	Frankness மனம் திறந்து பேசுதல்	--
110.	Chalice vine; Cup-of-gold vine Solandra hartwegii	Absolute Truthfulness முழுமையான உண்மை	--
111.	Wormia bourbridgii	Effort towards the Truth சத்தியத்தை நாகும் முயற்சி	--
112.	Pereskia	Never Tell a Lie ஒருபொழுதும் பொய் சொல்லாதே	--
113.	Cornflower; Bachelor's button Centaurea cyanus	Idealism இலட்சியம்	--
114.	Tuberose Polianthes tuberosa	New Creation புதிய சிருஷ்டி	சம்பங்கி
115.	Dahlia (very large, dark red)	Nobility பெருந்தன்மை	--
116.	Sweet Pea Lathyrus odoratus	Gentleness மிருதுவான பழக்கம்	--
117.	Candytuft Iberis	Equanimity மனத்தின் நிதானம்	--
118.	Begonia (small)	Balance செயலில் நிதானம்	--

(1)	(2)	(3)	(4)
119.	Begonia (double)	Perfect Balance பூரண நிதானம்	--
120.	Jasmine Jasminum	Purity தூய்மை	மல்லிகை
121.	Skyflower; Pigeon Berry; Golden dewdrop Duranta erecta	Aspiration for Vital Purity வாழ்க்கைத் தூய்மைக்கான ஆர்வம்	--
122.	Eye flower; Nero's Crown Tabernaemontana coronaria	Mental Purity மனத்தூய்மை	--
123.	Dahlia (medium to fairly large, double)	Dignity உயர்ந்த மரியாதை	--
124.	Rangoon creeper Quisqualis indica	Faithfulness விஸ்வாசம்	இரங்குன் மல்லிகை, கொலுசுப்பூ
125.	Ipomoea carnea	Gratitude நன்றியுணர்வு	பூவரகுகொடி
126.	Operculina Turpethum	Integral Gratitude பூரண நன்றியுணர்வு	--
127.	Coriander Coriandrum sativum	Delicacy மென்மை	கொத்த மல்லிப்பூ
128.	Changeable rose Cotton rose Hibiscus mutabilis	Divine Grace தெய்வ அருள்	பருத்தி ரோஜா
129.	Hibiscus albovariegata (medium, double, variegated red & white)	Faith நம்பிக்கை	--
130.	Oleander Nerium oleander (white, shaded light pink)	Contemplation of Divine இறை நினைவு	அலரி (வெண்மை, இளஞ்சிவப்பு பரவியது)

(1)	(2)	(3)	(4)
131.	Japanese honeysuckle Lonicera japonica	Constant Remembrance of the Divine இடைவிடாத இறை நினைவு	--
132.	Solanum seaforthianum	Seeking for All Support in the Divine இறைவன் துணையை நாடுதல்	--
133.	True Myrtle Myrtus communis	To Live Only for the Divine இறைவனுக்காக மட்டும் வாழ்தல்	குழிநாவல் சதவம்
134.	Hibiscus 'Hawaiian' (very pale yellow-gold with light pink centre)	Godhead இறைமூடி	--
135.	Moses-in-a-boat Rhoeo spathecea	Divine Presence தெய்வ சான்றித்தியம்	--
136.	Wine Grape Vitis vinifera	Divine Ananda தெய்வ ஆனந்தம்	கொடி முந்திரி; பச்சை திராட்சை; திராட்சைப் பழம்
137.	Sweet Majoram Origanum majorana	New Birth புதிய பிறப்பு	மருக்கொழுந்து
138.	Zephyr Lily; Fairy lily Zephyranthes	Prayer பிரார்த்தனை	--
139.	Punica granatum Pomegranate (which does not give fruit)	Divine Love தெய்வீக அன்பு	பழம் கொடுக்காத மாதூளம்பூ

(1)	(2)	(3)	(4)
140.	Screwpine Pandanus tectorius	Spiritual Perfume ஆன்மீக மணம்	தாழம்பூ
141.	Divi-Divi Caesalpinia coriaria	Intuitive Knowledge யோக ஞானம்	கொடிவேலம்; திவிதிவி
142.	Frangipani Plumeria	Psychological Perfection உணர்வின் சிறப்பு	பெருங்கள்ளி
143.	Hibiscus (double, light salmon-pink, deep red Centre)	Agni அக்னி	--
144.	Indian Almond Terminalia catappa	Spiritual Aspiration ஆன்மீக ஆர்வம்	நாட்டு வாதாம்பூ, பாதாம்பூ
145.	Thorn straggler Capparis brevispina	Triple Aspiration மூன்று ஆர்வங்கள்	--
146.	Tulsi Ocimum sanctum	Devotion பக்தி	துளசி
147.	Leucas aspera	True Worship உண்மை வழிபாடு	தும்பைப்பூ
148.	Dropseed Sporobolus capillaris	Humility அடக்கம்	--
149.	Edward Rose; Country Rose Rosa	Surrender சரணாகதி	நாட்டு ரோஜா
150.	Hollyhock Alcea rosea	Offering காணிக்கை	சீமைத்துத்தி
151.	Moonflower Calonyction alba	Entire Self-Giving பூரணமாகத் தன்னைச் சமர்ப்பணம் செய்வது	--
152.	Butterfly Pea; Mussel-shell creeper Clitoria ternatea (ultra marine colour)	Radha's Consciousness ராதையின் உணர்வு	சங்குப்பூ

(1)	(2)	(3)	(4)
153.	Copper pod Peltophorum Pterocarpum	Service சேவை	பெருங் கொன்றை; இயல்வாகை
154.	Mexican sunflower Tithonia rotundifolia	Physical Consciousness Entirely Turned Towards the Divine தெய்வத்தை நாகும் உடலுணர்வு	--
155.	Blue Crown Passion Flower, Passiflora caerulea	Silence மௌனம்	--
156.	Gladiolus	Receptivity பாக்கியம்	--
157.	Barleria	Opening விழிப்பு	டிஸம்பர்பூ
158.	Thunbergia erecta	Opening to the light ஒளியைப் பெறும் விழிப்பு	--
159.	Thunbergia kirkii	Opening to Sri Aurobindo's Force ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய சக்தியைப் பெறும் விழிப்பு	--
160.	Barleria cristata (white)	Integral Opening of the Being towards the Divine இறைவனை நாகும் ஜீவனின் விழிப்பு	--
161.	Indian cork tree Millingtonia hortensis	Transformation திருவுருமாற்றம்	மரமல்லிகை
162.	Hiptage benghalensis	Spiritual Success ஆன்மீக வெற்றி	--

(1)	(2)	(3)	(4)
163.	Heliotrope Heliotropium Peruvianum	Vital Consecration உணர்வின் சமர்ப்பணம்	--
164.	Malvaviscus arboreus	Divine Solicitude தெய்வத்தின் அரவணைப்பு	--
165.	Acacia auriculiformis	Work வேலை	--
166.	Caper tree Crataeva nurvala	Working of the Enlightened Mind தெளிவான மனத்தின் செயல்	--
167.	Randia	Order ஒழுங்கு	--
168.	Tiger-claw plant Martynia annua	Regularity ஸ்தாபன ஒழுங்கு	--
169.	Basil Ocimum basilicum	Discipline கட்டுப்பாடு	திருநீற்றுப் பச்சை
170.	Chinese pink Dianthus chinensis	Obedience கீழ்ப்படிதல்	--
171.	Pseuderanthemum	Organisation ஸ்தாபனம்	--
172.	Pseuderanthemum (white colour)	Integral Organisation பூரண ஸ்தாபனம்	--
173.	Pseuderanthemum (white with red centre)	Aspiration for Organisation ஸ்தாபிக்கும் ஆர்வம்	--
174.	Pseuderanthemum (white with red dots)	Organisation of Details நுணுக்கமான ஸ்தாபனம்	--

(1)	(2)	(3)	(4)
175.	Carambola Averrhoa carambola	Organised Team-work ஸ்தாபன ஒத்துழைப்பு	தமரத்தங்காய்
176.	Queensland Umbrella Tree Brassaia actinophylla	Organised Material Energy முறையான ஸ்தாபனத் திறன்	--
177.	Chrysanthemum 'Cascade' or 'Charm' (Small to tiny, compositae flowers)	Specialised Detailed Energy சிறப்பான நுணுக்கமான திறன்	--
178.	Drumstick Tree Moringa	Hygienic Organisation சுத்தமான ஸ்தாபனம்	முருங்கைப்பூ
179.	Senecio Groundsel	Observation கவனிப்பு	--
180.	Spider plant Chlorophytum comosum 'Vittatum'	Care பொறுப்பு	--
181.	Perennial verbena Verbena hybrida	Thoroughness தவறில்லாத அமைப்பு	--
182.	Phlox Phlox drummondii	Skill in Works செயல்திறன்	--
183.	Shrimp Plant Beleperone guttata	Thirst for Perfection சிறப்புக்கான ஆர்வம்	--
184.	Rondeletia Odorata	Mahasaraswati's Perfection in Works மஹாசரஸ்வதியின் செயல் சிறப்பு	--
185.	White silk cotton tree Ceiba pentandra	Material Enterprises செயலாற்றும் ஸ்தாபனச் சிறப்பு	இலவம்பூ

(1)	(2)	(3)	(4)
186.	Vinca rosea Catharanthus roseus (light pink; red centre)	Constant Progress in Matter உடலில் இடைவிடாத முன்னேற்றம்	நித்ய கல்யாணி (இளஞ்சிவப்பு, சிவப்பு மையம்)
187.	Catharanthus roseus (white)	Integral Progress பூரண முன்னேற்றம்	நித்ய கல்யாணி
188.	Hibiscus 'Hawaiian' (small to medium, single, cream white, deep pink centre)	Power to Progress முன்னேற்றத்திற்குரிய சக்தி	--
189.	Pussy-willow Salix discolor	The Future எதிர்காலம்	--
190.	Hibiscus Hawaiian (medium to large, single flower, solid pink, reddish to pink centre)	Usefulness of the New Creation (This creation will aim to teach men to surpass themselves) சிருஷ்டியின் பயன்	--
191.	Hibiscus 'Hawaiian' (large, single, cream-white)	Power of Success வெற்றிக்குரிய சக்தி	--
192.	Flame Vine Pyrostegia venusta	Supramental Rain சத்தியஜீவிய மழை	--
193.	Porana volubilis	Water தண்ணீர்	--
194.	Canna	Centres சக்கரங்கள்	கொட்டை வாழை; கல்வாழைப் பூக்கள்
195.	Perennial aster; Italian aster Aster amellus	Simple Sincerity எளிய உண்மை	--

2. கடன்

வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பித் தருமுன் அது கடனாகிறது. எப்பொருளை வாங்கினாலும் அது கடன் பட்டதாகும் என்றாலும், கடன் என்ற சொல் வழக்கில் வாங்கிய பணத்திற்கு மட்டுமே பெரும்பாலும் பயன்படுகிறது. நான் எவருக்கும் கடன் பட்டதில்லை என்று பெருமைப்படுவது எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை. கடன்பட்டார் நெஞ்சம்போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன் என்ற சொல் கடன் ஏற்படுத்தும் மனச்சுமையைக் குறிக்கிறது. சாக்ரடீஸ் மரணப் படுக்கையிலிருக்கும்பொழுது அருகிலிருந்த நண்பரிடம், தம் சார்பில் அண்டை வீட்டாருக்கு ஒரு கோழியை திருப்பித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். கடன் உள்ளவரை உயிர் போகாது. மானத்தைக் காப்பாற்றுவது கடனைத் திருப்பித் தரும் செயலாகும். அன்றாடச் செயலாக வாங்கும் கடனைக் கைமாற்று எனவும், நீண்ட காலத் தவணைக்கு வாங்கும் பெருந்தொகையை, பொதுவாக ஈட்டின்பேரில் வாங்குவதைக் கடன் என்பதும் வழக்கு. கடன் பெற்றவருக்கு ஒரு காலகட்டத்தில் கடனைத் திருப்பித்தர இயலாது என்று புரியும்பொழுது, அது சுமையாகிறது. கடன்சுமை பொதுவாக, தீராதகடனாக மாறி, நாளாவட்டத்தில் கடன்காரன், திவாலாகிறான். அசலும், வட்டியும் சேர்ந்து ஈடு வைத்த சொத்தின் மதிப்பைத் தாண்டும் நிலையில், இனி செய்வதற்கு ஒன்றில்லை என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலை ஏற்பட்டுவிட்டால், இனி ஆண்டவன்தான் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதுண்டு. அந்த நிலையும் ஒரு கட்டத்தைத் தாண்டிவிட்டால் இனி ஆண்டவனாலும் காப்பாற்ற முடியாது என்பது தெளிவாகும். ஆண்டவனாலும் முடியாது என்று மனிதன் தொன்றுதொட்டு உணர்ந்த விஷயங்களையும் முடியும் என்ற ஒரு புது நிலையை, அன்னை உலகில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்.

தீராத வியாதிக்குப் புதுமருந்து வந்திருக்கிறது என்றால் அந்த மருந்தின் பலனைப் பெற ஒரு மனித முயற்சி தேவை. உனக்கு வேண்டிய முதலை நீயேதான் சேகரம் செய்ய வேண்டும் என்ற உலகில் முதல் கொடுத்துதவ ஒரு திட்டம் வந்தாலும், திட்டத்தின் பயனைப் பெற ஒரு முயற்சி வேண்டும். ஹைஸ்கூல் படிப்புக்கு வெளியூர் செல்ல வேண்டும் என்ற நிலையுள்ள ஊரில் கல்லூரிப் படிப்பு வாயிற்படிக்கு வந்தாலும், அந்தப் படிப்பையும், பட்டத்தையும் பெற மாணவனுக்கு முயற்சி வேண்டும். உலகில் இல்லாத ஒரு சக்தி மனித முயற்சியை நிறைவுபடுத்த வந்துள்ளது என்றாலும், முயற்சியே இல்லாத மனிதனுக்கு அது பயன்படாது. இந்தப் புதுசக்தியை பயன்படுத்துபவர்களுக்கு தீராக்கடன் என்பதில்லை. கடனுடைய நிலை என்ன, அளவு என்ன, வரலாறு என்ன, அதிலுள்ள சிக்கல்கள் எவ்வளவு என்பவை பெரிதல்ல. விஸ்வரூபம் எடுத்துள்ள கடனைத் தீர்க்க ஒரு வழியுண்டு, புது அருளுண்டு என்றால், அதைப் பெற முழுமுயற்சி செய்யத் தயாரான அனைவருக்கும் அதனால் பலனுண்டு. இலட்ச ரூபாய்க்கு வாங்கிய சொத்தின்மீது 2, 3, 4 இலட்சம் கடன் ஏற்பட்ட நிலையில் கடன் பெற்றவர், விழித்துக்கொண்டு புது வழியை மேற்கொண்டு முழுக் கடனையும் திருப்பி அடைத்ததுடன், அந்த சொத்தின் மதிப்பு அடுத்த 10 ஆண்டுகளில் 21 மடங்கு உயர் வழி செய்தார். உலகத் தொழில்சரித்திரத்திலேயே (industrial history) அதிகபட்ச (record) கடன் பெற்றது ஒரு கம்பெனி. அப்படி அது பெற்ற ரூ.1,700 கோடி கடனை அந்தக் கம்பெனி எடுத்துக்கொண்ட முறையான முயற்சிகளால் 3 வருஷத்தில் அடைத்துவிட்டு ரூ.1,700 கோடி இலாபமும் எடுத்தது. நடைமுறையில் சிறிய அளவிலும், பெரிய அளவிலும் பலன் தந்த இந்த முறையையும், அன்னையின் அருளின் சிறப்பையும் மனித மனப்பாங்கின் அடிப்படையில் விளக்க முற்படும் கட்டுரை இது. மனிதனுடைய குறையால் ஒரு காரியம் கெட்டுப்போனால், கெட்டுப்போன காரியத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி, ஆபத்தை விலக்க முற்பட்டால் அதற்கு ஒரு வரையறையுண்டு. அந்த வரையறையைக் காரியம் தாண்டிச்

செல்லுமுன் எடுக்கும் அசுர முயற்சிகள் பலன் அளிக்கும். அந்த நிலையைத் தாண்டிவிட்டால், அக்காரியத்தை காப்பாற்ற உலகில் இன்று ஒரு சக்தி இல்லை, ஆண்டவனாலும் முடியாது என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அதன்பின் செய்யும் பரிகாரம் கண் கெட்டபின் செய்யும் சூரிய நமஸ்காரமாகும். அதன்பின்னும், இனி ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்ட பின்னும் மனிதன் முன்வந்து செயலால் கெட்டுப் போனவற்றை மனதால் சீர்படுத்த முன்வந்தால், கண் கெட்டபிறகு செய்யும் சூரிய நமஸ்காரம் கண் பார்வையை அளிக்கும் என்பதற்கொப்ப, நிலைமை சீர்திருந்தும், கடன் கரையும் என்பது இம்முறையின் சிறப்பு. அன்னையின் அருளுக்குரியது.

கடனைக் கரைக்கும் வழியை விளக்குமுன், ஒரு மனப்பான்மையை நாம் சிறிது விவரமாகக் கருத வேண்டும். கடன்பட்டு ஒருவர் கஷ்டப்படுவதைப் பார்க்கும்பொழுது ஏற்படும் எண்ணங்கள் பல. அவற்றுள் தலையானது, “கடன் பெறுதல் தவறு. அந்தத் தவற்றைச் செய்தவன் அதற்குரியதை அனுபவிக்கின்றான். உயிர் போனாலும் நான் கடன் வாங்க மாட்டேன்” என்ற நினைவு பலருக்கு வருவதுண்டு. இது சிறந்த எண்ணம். கடன் வாங்கி ஊதாரிச் செலவு செய்தவர்களே அதிகம் என்பதால் கடன் தவறு என்று நினைப்பவர்களுக்கு இதுபோன்ற ஊதாரிகளே நினைவுக்கு வருவதால், கடனையும், ஊதாரித்தனத்தையும் சேர்த்து பார்ப்பது இயல்பு. கடமைகளை நிறைவேற்றக் கடன் வாங்கிப் பின் சிரமப்படுபவர்களும், கடன் என்று வாங்கிவிட்டால் பிறகு தொல்லை வரத்தானே செய்யும் என்றுகருதி கடன் பெறுவதே தவறு என்ற முடிவுக்கும் வந்துவிடுகின்றனர். எனவே, இந்தக் கருத்தில் எந்த அளவு உண்மையிருக்கிறது என்று சோதனை செய்யவேண்டும். ஊதாரித்தனம் தவறு என்பதையும், கடன் பெற்று அதை நிறைவேற்றுவது பாவம் என்பதையும் மறுக்க முடியாது. கடன் பெற்றுக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவது தவறா என்ற கேள்வி எழுந்தால் கடன் தவறு என்று நினைப்பவர்கள், “கடமையை நிறைவேற்றக் கடன் வாங்கியபின், நீங்கள் அதை மறந்துவிடுகிறீர்கள். திருமணத்திற்காகக்

கடன் வாங்கினால் இரண்டு குழந்தைகள் பிறக்கும்வரை அது நினைவுக்கு வாராது. வட்டி வளர்ந்து வரும், வட்டி கட்டும் நினைவேயிருக்காது. கடனையே கொடுக்கமுடியாது என்பவருக்கு வட்டியும் சேர்த்து எப்படிக் கொடுக்கமுடியப்போகிறது? எனவே, அசலும் வட்டியும் இருக்கும் சொத்தை அபகரித்துவிடும். அப்படியானால் எது கடமை? திருமணம் செய்வது கடமையா? சொத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டியது கடமையா? கடன் வாங்கியவர்களில் பெரும்பாலோர் நெறியாக இருந்து காலத்தில் வட்டியைக் கட்டி, வருடா வருடம் அசலில் ஒரு பகுதியைக் கட்டுவதில்லையா? அப்படி ஒருவர் இருந்தால் ஏன் அந்தச் செலவை அதேபோல் பணம் சேர்த்து செய்யக்கூடாது? கடன் என்று வாங்கினால், சொத்துக்கு ஆபத்து. எனவே கடனே தவறு” என்று சொல்வார்கள். அவர்கள் கூற்றின் உண்மையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். முடிவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால், கடன் என்ற தத்துவம் சமூகத்தில் ஏற்பட்டிராவிட்டால், இன்றுள்ள சமூகமும், நாகரீகமும், நகர வாழ்க்கையும், அரசியல் அமைப்பும் ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. உலகத்தில் செல்வர் நாடாக விளங்கும் அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தை இன்றுள்ள நிலைக்குக் கொண்டுவந்தது அயல்நாட்டுப் பணம், கடனாக வந்ததால்தான். முதல் மகாயுத்தம்வரை அமெரிக்கா கடனாளியாக இருந்தது. இன்றும் உலகத்திலேயே அதிகமாக கடன்பட்டநாடு அமெரிக்காதான். இதில் உள்ள இரகசியம் எளிதானது. செல்வம் உள்ளவனுக்கே கடன்கொடுக்க பலர் பிரியப்படுகின்றனர். ஏழைக்குக் கடன் கிடைக்காது. சொத்துள்ளவனுக்கே கடன் எளிதில் கிடைக்கும். எதற்காகக் கடன் வாங்குகிறோம், எப்படிச் செலவு செய்தோம் என்ற மனநிலை சிறப்பாகவும் இருக்கலாம்; தவறாகவும் இருக்கலாம். தவறு மனநிலையில் இருக்கிறதேதவிர நம் செயலில் இல்லை. செயல் கருவி, மனநிலை கர்த்தா. எல்லா நல்ல கருவிகளையும் தவறாகப் பயன்படுத்தலாம். அது மனிதனைப் பொருத்தது. நல்லதும், கெட்டதும் மனப்பாங்கைப் பொருத்தது, செயலில் இல்லை. எல்லோரும்

சொல்வதைப்போல் கருவிக்கும் ஒரு குணம் உண்டு. இரும்பு பிடித்தவன் கை சும்மா இருக்குமா? அதுபோல் கடன் என்ற கருவிக்கும் ஒரு குணம் உண்டு. வாங்கியபின் கொடுக்க முயற்சியிருக்காது. அதனாலேயே கேட்காத கடன் கெட்டது, பார்க்காத பயிர் கெட்டது என்ற மொழி. கருவியே ஆனாலும் கடனுடைய குணம் மனிதனைத் தவறு செய்யச் சொல்லும் என்பது உண்மை. கல்லூரிப் படிப்பு உயர்ந்தது. கல்லூரிக்குப் போய்ப் புதிய பழக்கங்களைப் பெறாதவர் குறைவு. புதியவை, இவையெல்லாம் வரத்தான் செய்யும் என்பதால் கல்லூரியே தவறு என்று நாம் முடிவு செய்வதில்லை. கடனுடைய தவறான குணத்தைச் சொல்வதுபோல், கடன் சமூகத்திற்குச் செய்யும் சேவையையும் கொஞ்சம் நாம் கருத வேண்டும்.

நாகரீகம் என்று நாம் சொல்வது பல அம்சங்களைக் கொண்டது. ஆதிமனிதன் உடுக்கவில்லை. அவனுக்குப் பேச்சு கிடையாது. மிருகங்கள்போல் சத்தமிடுவான். இருக்க இடமில்லை; உறவு என்பதில்லை; உழைப்பு மிகுதி. காலில் குத்திய முள் புரையோடினால் சாவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் அவன் ஆயிரக்கணக்காக, புழுப்போல் அழிக்கப்பட்டான். அவனைக் காட்டுமிராண்டி என்றோம். நாகரீகம் வந்தபின், இருக்க இடம், உடுக்க உடை, கருத்துகளை வெளியிடப் பேச்சு, பாஷை, குடும்பம், அதற்குள்ள உறவு என்பவை ஏற்பட்டன. கடின உழைப்பை மாற்றி, கல்வியால், அறிவால், வாழ்க்கையை எளிதாக்கிக் கொண்டான். எந்த வியாதி வந்தாலும், அதிலிருந்து தப்பிக்கும் உபாயங்களைக் கண்டுகொண்டான். புயலாலும், பூகம்பத்தாலும், வெள்ளத்தாலும் பாதிப்பதிலிருந்து பேரளவுக்குத் தப்பித்துக்கொண்டான். எனவே சுத்தம், சுகம், திறன், சுமுகம், உறவு, இனிமை, ஆகியவை நாகரீகம் எனப்படுகின்றன.

குடும்பம் என்று ஏற்பட்டது சமூகத்தின் உயர்வைக் காட்டுகிறது. தனி மனிதனுடைய சுயநலம் குடும்பத்தின்

சுயநலமாகும்பொழுது, மனிதன் ஓரளவு சுயநலத்தைவிட்டுத் தன்னலமற்ற மனத்தைப் பெறுகிறான். எந்த அளவுக்கு மனிதன் சுயநலத்தை விட்டுக்கொடுக்கின்றானோ அந்த அளவுக்கு நாகரீகம் வளர்ந்ததாகக் கருதுகிறோம். அதற்கடுத்த கட்டத்தில் நாகரீகம் வளர ஊர் முழுவதும் ஒரே குடும்பமாகக் கருதப்பட வேண்டும். அந்தக் கட்டத்தை நாகரீகம் எட்ட உதவியது கடன் என்னும் கருவி; அதுவே அதன் சமூக நாகரீகச் சிறப்புள்ள முக்கியத்துவம்.

இன்று ஒருவர் அறிவை மற்றொருவருக்குக் கொடுக்க முடியாது. அதற்கான வழிவகையில்லை. பணம் என்பது ஏற்படும்முன் ஒருவர் உழைப்பின் பலனை அடுத்தவர்க்குக் கொடுக்க முடிந்ததில்லை. உழைப்பால் உற்பத்தியான பொருள்கள் பெரும்பாலும் உணவுப் பொருள்கள். அவை பெரும்பாலும் அழியக்கூடியவை. காய்கறி, பழவகைகள், தான்யம், ஆகியவற்றை உற்பத்திசெய்து சாப்பிடலாம். உபரியானவற்றை அடுத்தவர்க்கு அப்பொழுது கொடுக்கலாம். உழைப்பின் பலனான பொருளைப் பல ஆண்டுகள் சேமித்து வைக்க இயலாது. அதனால் உபரியானவற்றிற்கு நெடுநாளைய பலன் கிடைக்காது. பணம் ஏற்பட்டபின் பொருளைப் பணமாக மாற்ற முடிந்தது. பொருள் உழைப்பின் பலன். அதைப் பணமாக்கினால் பல ஆண்டுகள் சேமித்து வைக்கலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டது.

ஒரு குடும்பத்தாருடைய பயிர் ஒரு மகசூல் பலனில்லாமல் போய்விட்டால், அடுத்த மகசூல் கைக்கு வரும்வரை அவர்களால் உயிர் பிழைத்திருக்க முடியாது, குடும்பம் அழிந்துவிடும் என்ற நிலை ஒரு காலத்தில் இருந்தது. அதைத் தடுக்க சமூகத்தில் ஒரு சக்தியில்லை அன்று. பணம் ஏற்பட்டபின், ஒருவர் மற்றொருவருக்கு இதுபோன்ற நிலையில் கொடுத்து, அவர் குடும்பம் அழிவதைத் தடுக்க முடியும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. ஒரு முறை தவறியதால், ஒரு குடும்பம் அழியத்தான் வேண்டும் என்ற நிலை மாறி, சமூகத்தின் கருவியாகப் பணமும், கடனும் முன்வந்து, அழிவை நோக்கியுள்ள

குடும்பத்தை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றும் அளவுக்கு சமூகத்திற்குத் திறன் ஏற்பட்டுவிட்டது. தன்னலமற்ற குணம் வந்துவிட்டது என்ற உயர்ந்த நிலை ஏற்பட்டது. இதுவே கடன் எனப்படுவது. தனி மனிதனுடைய குறை அவனை முழுவதுமாக அழிப்பதை, கடன் என்ற கருவிமூலம் சமூகம் காப்பாற்றும் திறன் பெற்று சமூகத்தின் தன்னலமற்ற கருணையால் அவனைக் கரையேற்ற முடியும் என்ற நிலை உண்டாயிற்று. எனவே ஆதியில் கடன் ஒரு சமூகக் கருவி. சமூகத்தின் உதவியைத் தனி மனிதனுக்குப் பெற்றுத்தரும் கருவி என உற்பத்தியாயிற்று எனலாம். நாகரீகத்தை உயர்த்தும் திறன் கடன் என்பதற்குண்டு.

ஊனமுற்றவனைக் கேலியாகப் பேசி, ஒதுக்கி, சீரழித்தது ஒரு நிலை. ஊனமுற்றவனுக்குச் சமூகம் அவன் குறையை மீறி நல்வாழ்வு அளிக்கும் நிலை அடுத்தகட்ட உயர்ந்த நாகரீக நிலை. ஒருவர் உடல் நலத்தை மற்றொருவருக்குக் கொடுக்க முடியாது என்பது சென்ற நூற்றாண்டின் நிலை. இன்று ஒருவர் உடலுறுப்பையே மற்றொருவருக்குக் கொடுத்து மரணத்திலிருந்து அவரைக் காப்பாற்ற முடியும். இது நாகரீகம் வளர்ந்த நிலை. அதுபோல் கடன் எனும் அமைப்பு நாகரீகம் வளர உதவிய கருவியாகும். கருவியை எப்படியும் பயன்படுத்தலாம். கருவிக்குத் தவறான இராசியும், குணமும் இருக்கலாம். எனினும், கடன் என்பது சமூகத்தை உயர்த்தும் ஒரு கருவியே. கடந்த எட்டு, ஐந்து ஆண்டு திட்டங்களுடைய முழுமுதல் மக்களிடமிருந்து வாங்கிய கடன்தொகையே. கடன் என்று ஒன்றில்லாமல் திட்டங்களில்லை. அவையில்லாவிட்டால் இன்று இந்தியா இல்லை.

நான் கடனே வாங்கியதில்லை என்பது உயர்ந்த நிலையானாலும், கடனே வாங்க முடியாதவனும் இப்பெருமைக்கு உரியவனாவான். நான் கோர்ட் ஏறியறியேன் என்று ஒரு பத்திரம் எழுதுபவர் வக்கீலிடம் பெருமையாகப் பல முறை சொல்லியபின், வக்கீல் அவரிடம், “உனக்கு எங்கு சொந்த நிலமிருக்கிறது, சொந்த

வீடு எந்தத் தெருவிலிருக்கிறது?” என்று கேட்டார். தான் வாடகை வீட்டிலிருப்பதாகவும், நிலம் என்று தனக்கில்லை எனவும் பதில் வந்தது. வக்கீல் அவருக்கு விளக்கம் கொடுக்கும்வாயிலாக, “சொத்துள்ளவனுக்கே உரிமைப் பிரச்சினை வரும், கடன் ஏற்படும், சொத்துப் பிரச்சினை ஏற்படும், சொத்தில்லாதவனுக்கு அவையில்லை. அவனால் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. எனவே உன்னால் கோர்ட்டுப் படி ஏற முடியாது” என்றார். நான் வம்படி வழக்கனில்லை, வழக்கை தூக்கிக்கொண்டு கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை என்ற நல்ல கருத்தை, சொத்தில்லாதவன் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்ளலாம். அதில் சாரமில்லை. அதேபோல், “கடன் வாங்கி ஊதாரியாகச் செலவுசெய்யும் கெட்ட பழக்கம் எனக்கில்லை” என்ற நல்ல கருத்தை வலியுறுத்த, “நான் கடனே வாங்க மாட்டேன்” என்பது, “கத்தியால் காயம் படும், கொலைக்குரிய கருவி என்பதால், கத்தியைப் பயன்படுத்தமாட்டேன்” என்பதற்கு ஒப்பாகும்.

கடன் என்ற அமைப்பு இன்று இல்லை என்றால் இலட்சக்கணக்கான மத்தியதரக் குடும்பங்கள் வீடு கட்டியிருக்க முடியாது. ரோட்டில் ஓடும் லாரி, பஸ், கார், ஆகியவை மறைந்துபோகும்.

நல்லவன் கோர்ட்டுக்குப் போகமாட்டான் என்பது உண்மை. ஆனால் கோர்ட்டு என்பது இல்லை என்றால் நல்லவர்கள் நடுத்தெருவில்தான் நிற்கவேண்டும். கோர்ட்டே இல்லையென்றால் வம்படி வழக்கனுக்கு மற்றவர்கள் சொத்தின்மீது ஏற்படும் ஆசையைத் தடுக்க ஒரு வழியில்லை. ஆண்பிள்ளை ஆதரவில்லாத பெண் ஒருவருக்கு ஒரு வீடு இருந்தது. அவர் வெளியூரில் வக்கீலாக வேலை செய்கிறார் என்று தெரிந்து உள்ளூர் அரசியல்வாதி அந்த வீட்டில் வாடகைக்கு வருதல் நலம் எனக் கருதி வந்துவிட்டார். மூன்று வருஷமாக வாடகை கொடுக்கவில்லை. ஊரில் உள்ள எந்தப் பெரிய மனிதரும் அரசியல்வாதியிடம் நெருங்கிப் பேச முன்வரவில்லை. வக்கீல் கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டார். வீட்டைக் காலிசெய்ய உத்தரவு

வாங்கிவிட்டார். அரசியல்வாதி எந்த அமீனா என் வீட்டுக்கு வருவான், பார்க்கலாம் என்று அசையாமல் இருந்தார். இந்தப் பெண்மணி வீட்டின் ஆதரவில் வளர்ந்த மற்றொரு அரசியல்வாதி அன்று மந்திரியாக இருந்தார். அந்த மந்திரியின் அறிவுரையும், அரசியல்வாதியிடம் பலிக்கவில்லை. உள்ளூர் பெரிய மனிதர்களும், மந்திரி போன்றவர்களும் அஞ்சி ஒதுங்கும் பேர்வழிகள் உலகில் நடமாடினால், ஆதரவற்ற பெண்மணி என்ன செய்ய முடியும்? கோர்ட்டு என்று ஒன்று இல்லை என்றால் அவர் போகும் வழிதான் என்ன? கோர்ட்டில் வாங்கிய உத்தரவுக்கு உயிர் வரும் நிலையில் அரசியல்வாதி வீட்டைக் காலி செய்தார். கோர்ட்டு நல்லவர்கள் போகும் இடமில்லைதான். கோர்ட்டு இல்லாவிட்டால் நல்லவர்கள் உலகில் நடமாட முடியாது. நல்லவர்கள் நல்லவர்களாகவே இருப்பதற்குக் கோர்ட்டு அவசியம். அதேபோல் கடன் என்ற அமைப்புக்கு எந்தக் கெட்ட இராசி இருந்தாலும், கடன் இன்று உலகில் ஓர் உயர்ந்த சேவையைச் செய்கிறது. நாம் விலக்க வேண்டியது கடனில்லை. கடனைத் தவறாகப் பயன்படுத்தும் மனப்பான்மையையே விலக்க வேண்டும். மேலும் கூர்ந்து நோக்கினால் கடன் வாங்கியறியேன் என்பவர்களில் பெரும்பாலோர் பரோபகாரியாக இருப்பதில்லை. சுயநலமிகளாகவே இருப்பார்கள். அவர்களில் தன்னலமற்றவர்கள் குறைவு.

பரோபகாரம் உயர்ந்தது. அதன் வகைகள் பல. ஒருவர் பணத்தை மற்றவர்க்குக் கொடுத்து உதவுவது பரோபகாரத்தின் சிறப்பு அம்சங்களில் ஒன்றாகும். ஒருவர் மற்றவர்க்கு உபகாரம் செய்வதில் பல சமயம் சிரமம் இருப்பதில்லை. சில சமயங்களில் சிரமப்பட்டு உபகாரம் செய்ய வேண்டியிருக்கும். உபகாரம் பெற்றவர் பெற்றதைத் திருப்பிக் கொடுத்துத் தமக்கு ஏற்பட்ட சிக்கலைச் செலவில்லாமல் அவிழ்த்துக்கொள்ளும் நிலையும் உண்டு.

தாம் பெற்ற 17 யானைகளைத் தம் மூன்று மகன்களுக்கு கொடுக்க விரும்பிய தகப்பனார் பிறருடைய உத்தியும், உதவியும்

இல்லாமல் கொடுத்திருக்க முடியாது. தம் சொத்தை முதல் மகனுக்குப் பாதியும், அடுத்தவனுக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கும், கடைசி மகனுக்கு ஒன்பதில் ஒரு பங்குமாக விகிதம் செய்து இறந்துவிட்டார். எல்லாச் சொத்துகளையும், அதே விகிதத்தில் பிரிக்க முடிந்தது. அவர் பெற்ற 17 யானைகளை அப்படிப் பிரிக்க முடியவில்லை. விவேகி ஒருவர் மேலும் ஒரு யானையைக் கொடுங்கள், சிக்கலை அவிழ்க்கலாம் என்றார். வந்த புது யானையுடன், 18 யானைகளில் 9ஐ முதலாமவனுக்கும், 6 யானைகளை அடுத்தவனுக்கும், 2ஐ கடைசிப் பையனுக்குமாகப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டு கடன் வாங்கிய யானையை திருப்பிக் கொடுத்ததாகக் கதை. கடன் ஒரு சிக்கலை அவிழ்க்கிறது என்பதற்கு ஓர் உதாரணமிது.

கடன் பல வகைகளில் ஏற்படும். செயலில் குறையிருந்தாலும், அறிவில் குறையிருந்தாலும், உணர்வில் குறையிருந்தாலும் கடன் ஏற்படும். குறை எந்த வகையைச் சேர்ந்ததானாலும், அன்று ஏற்பட்ட குறையை இன்று விலக்க முடியுமானால் கடன் விலகும்.

ஒரு ஸ்தாபனம் அல்லது ஒரு குடும்பம் எந்தக் குறையால் கடனாளியாகின்றதோ, அதே குறை பல காரணங்களால், மற்றொரு குடும்பத்தைக் கடனுக்கு உட்படுத்துவதில்லை. இந்தக் கட்டுரை கடன் பட்டோருக்குப் பயன்பட வேண்டுமானால், கடன் பட்டவர் தமக்குக் கடன் ஏற்பட்ட வழிகளை ஆராய்ந்து அறிய வேண்டும். அறிந்து அவற்றை இன்று விலக்க முயல வேண்டும். அம்முயற்சியில் அவர் தம்மாலான அனைத்தையும் பூர்த்தி செய்துவிட்டால், அதன்பின் அன்னையின் அருள் பிரார்த்தனை மூலமாகக் கடனை அழிக்கும். தனிப்பட்டவருடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் நோக்கத்தோடு மட்டும் எழுதப்படும் கட்டுரை இது. ஒருவருக்குக் கடன் ஏற்படுத்தும் குறை மற்றவர்க்கு ஏன் கடன் ஏற்படுத்தவில்லை என்ற அம்சத்தை நான் விரிவாகக் கருதவில்லை. கடன் ஏற்படும் காரணங்களில் பலவற்றைக் கீழே தருகிறேன்.

1. குடும்பத்திற்குப் பணம் முக்கியம். நிர்வாகம் இரண்டாம்பட்சம் என்று நிர்வாகத்தைப் புறக்கணித்தால் நாளாவட்டத்தில் அது கடனில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறது.
2. அடிப்படை பலவீனமாக இருக்கும்பொழுது மேல்மட்ட நடவடிக்கைகளை அதிகமாக்கினால் அது கடனில் முடிவதுண்டு.
3. வரவையும், செலவையும் கணக்கெழுதாமல் செலவு செய்த ஸ்தாபனங்கள் அக்காரணத்தாலேயே கடனாளி ஆகும்.
4. “கவனக்குறைவால் எங்கள் ஸ்தாபனத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாயை வசூலிக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள்” என்றவருண்டு.
5. முதலாளி தம் அதிகாரத்தை மானேஜரிடம் கொடுத்து அசிரத்தையாக இருந்தால் கடன் ஏற்பட்டு திவால் நிலைமையை அடைய நேரும்.
6. உடலிலும், மனதிலும் தெம்பில்லை (energyless) அதனால் எவரும் சொல்பேச்சைக் கேட்பதில்லை. நஷ்டம் வர ஆரம்பித்துக் கடன் குவிகிறது.
7. எதையும் குறித்த நேரத்தில் செய்து பழக்கமில்லை. கொடுத்த வார்த்தையைக் காப்பாற்ற முடிவதில்லை. நிர்வாகம் சிதைந்து நஷ்டமேற்பட்டு, கடன் வளருகிறது.
8. வந்த ஆர்டர்களைக் குறித்த நேரத்தில் பூர்த்தி செய்வதில்லை என்ற ஒரே காரணத்தால் கம்பெனி கடனுக்கு அடிமையாயிற்று.

இவைபோன்ற வேறு பல காரணங்களையும் செயலில் உள்ள குறைகளாக விவரிக்கலாம். எல்லாக் குறைகளுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கும் முறை ஒன்றையாதலால், அதைச் சொல்லுமுன் அறிவால் ஏற்பட்ட குறைகளில் சிலவற்றையும் பார்ப்போம்.

1. நண்பர்களே கூட்டாளிகளாகச் சிறந்தவர்கள் என்று நம்பி, நண்பர்களை இழந்து, முதலையும் இழந்து, கடனை மட்டுமே நிரந்தரக் கூட்டாளியாகப் பெறுதல் உண்டு.

2. வியாபார விஷயங்களில், நம் வீட்டுப் பழக்கங்களை முழுவதும் பின்பற்ற வேண்டுமென்று முனைந்து வியாபாரத்தை முழுவதும் அழித்துக் கடனை மட்டும் கையில் கொண்டவர்கள் உண்டு.
3. வேலை செய்வாவிட்டாலும், சோம்பேறியாக இருப்பவனுக்கும் சம்பளம் கொடுத்தல் அவசியம் என்ற நம்பிக்கை முதல்தொகைக்கு ஈடான கடனை ஏற்படுத்துகிறது.
4. நான் என் கடமைகளைச் செய்யாவிட்டாலும், எதுவும் தவறாகப் போகாது என்று தீர்க்கமாக நம்பியவர்களுண்டு.
5. நம் கடமையையும், பொறுப்பையும் நம்மிடம் வேலை செய்யும் மேஸ்திரி முழுமையாக நிறைவேற்றுவான் என்று நம்புதலும் வழக்கம்.
6. “எவரும் உழைத்தல் கூடாது” என்பதே என் இலட்சியம் என்று நம்பி, அதையே அறிவுடைமையாகக் கொண்டவர் ஒருவர்.
7. மனப்பாங்கு (attitude) என்பது உணர்வு விரும்புவதை அறிவு ஏற்றுக்கொள்வதாகும். கடன் ஏற்பட அஸ்திவாரமாக இருந்த மனப்பாங்குகளில் பலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.
8. என் சொத்து பெரியது. 3 தலைமுறைகளுக்கு உட்கார்ந்து சாப்பிடலாம் என்று பறையறைவித்த கார் உற்பத்தி செய்யும் முதலாளி தொழிற்சாலையை விற்க நேர்ந்தது. உட்கார்ந்து சாப்பிடலாம் என்ற மனநிலை தோல்வியையும், கடனையும், அவமானத்தையும் உற்பத்தி செய்யக்கூடியது.
9. நான் வேலை செய்யப் பிறந்தவனில்லை. நான் முதலாளி, மற்றவர்களே வேலை செய்ய வேண்டும் என்பது ஒரு மனப்பான்மை.
10. நம்முடைய நிலையைவிட உயர்ந்த நிலை இருப்பதாகத் தோற்றம் அவசியம் என்று கருதுபவருண்டு.
11. நான் அன்பான குடும்பத்தில் பிறந்தவன். நான் எது செய்தாலும் குடும்பம் என்னைக் கைவிடாது என்று நம்பி நடுத்தெருவில் நின்றவரொருவர்.

12. வாழ்க்கை அனுபவிப்பதற்காகவே ஏற்பட்டது. அனுபவிப்பதே முக்கியம் என்று பறைசாற்றி, அதை நிறைவேற்றி அல்பாயுளாக போனவர் ஒருவர்.
13. கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற சொரணையே இல்லாதவர், அதற்காக வெட்கப்படாதவர் ஒரு வகையினர்.
14. இப்படித்தான் வரவேண்டும் என்பதில்லை. எப்படி வந்தாலும் பணம் வருமானமாகும் என்பதைக் கொள்கையாக உடையவர் சிலர்.
15. குடும்பம் கொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கும், என்றும் இன்றுபோலவே இருக்கும், நான் வாங்கிக்கொண்டே இருந்தாலும், குடும்பம் கொடுப்பதைக் குறைக்காது, அவர்கள்மனம் மாறாது என்று அர்த்தமற்ற மனப்பான்மையை ஆணித்தரமாக நம்புபவர் சிலர்.
16. இலாபமோ, வசதியோ கிடைத்தால் அதுவே முக்கியம், வெட்கப்பட்டால் முடியாது என்ற அடிப்படையில் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டவருண்டு.
17. எப்படியும் வாங்கியகடனை ஏமாற்றிவிடலாம், இது இல்லை என்றால் என்னால் எப்பொழுதும் இன்னொரு வழி கண்டுபிடிக்க முடியும் என்று ஏமாற்றுவதில் தன் சாமர்த்தியத்தை மெச்சிக்கொள்பவருண்டு.
18. நான் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை என்றால், கொடுத்தவர் கேட்கமாட்டார், மறந்துவிடுவார் என்பது மற்றொரு கணக்கு.
19. ஆணித்தரமாக, “கொடுத்துவிடுவேன்” என்று சொல்லிவிட்டால் விட்டுவிடுவார்கள். சொன்னால் சரி செய்ய வேண்டுமென்பதில்லை.
20. ஒரு காரியத்தைச் சாதிக்கப் பொருத்தமான கதையைச் சொல்வதில் எனக்குரிய சாமர்த்தியம் பெரியது என்று தன்னை வியந்துகொள்வது ஒரு வகை.

21. குடும்பம் நடத்த வேண்டும், அதற்காக வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதெல்லாம் அப்புறம். பிரயாணம், விசேஷம், பகட்டான ஆடம்பரம் முக்கியம் சிலருக்கு.
22. யார் எதை நினைத்துக்கொள்கிறார் என்பதைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. கேட்டதைக் கொடுப்பார்கள் என்றால் நான் கேட்கத் தயார்.
23. உயர்ந்த அறிவுரைகளை நான் சொல்லியவண்ணம் இருப்பேன். அவையெல்லாம் மற்றவர்க்கு, எனக்கில்லை.
24. இளமையில் ஏற்பட்ட என் குறைகளை என் புதல்வர்கள் எப்படித் தெரிந்துகொள்ள முடியும்?
25. எல்லோரும் நான் கேட்பதைக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லை எனில் அவர்களைப் பண்புடையவராக நான் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன்.
26. டூர் செய்ய வேண்டிய செலவுக்குச் சொத்தையும் விற்கலாம்.
27. இன்றைக்கு நடக்கவேண்டியதைப் பார். ஏன் வருங்காலத்தைப் பற்றி நினைக்கிறாய்?
28. உரிமைக்கு உரியவன் நான். கடமைகளைப் பற்றிப் பேசாதே.
29. வேலை செய்து பலன் வரும்வரை என்னால் காத்திருக்க முடியாது. இப்பொழுதே அனுபவிக்க வேண்டும்.
30. மனைவிக்குத் தேள் கொட்டிய செய்தி வந்தாலும், டென்னிஸ் செட்டை முடித்துவிட்டுத்தான் போவேன். உன்வலியைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. என் சௌகரியம் குறையக் கூடாது.
31. கடன் வாங்கி மனை வாங்கிவிட்டால் போதும். வீடு தானே கட்டிக்கொள்ளும் : விஷயத்தைவிட தோற்றமே முக்கியம்.
32. சொத்து முக்கியமில்லை, எப்படியாவது பிரபலமாக வேண்டும்.
33. வருகின்ற வருமானத்தைக்கொண்டு ஆசையைப் பூர்த்தி செய்ய செலவு செய்ய வேண்டும் : அவசியமான காரியங்களுக்கு அவசரமில்லை.

34. செலவு செய்யவேண்டும், செய்துகொண்டேயிருக்க வேண்டும். எப்படியும் நிறுத்தக்கூடாது. சம்பாதிப்பது என் பங்கில்லை.
35. என் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய, வசதியான ஒருவரைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.
36. ஆண்டவனுக்குச் செலுத்தும் காணிக்கையானாலும், என் சார்பில் எவராவது செய்தால் சரி.
37. என் மகள் திருமணத்தை மாமனார் செய்தால் தேவலை.
38. கிராமத்திலுள்ள பண்ணை நிலம் தானே பயிராகும். நான் சென்னையில் அனுபவிப்பது குறையக்கூடாது.

பல வகையான மனப்பான்மையால் ஏற்படும் கடன், அந்த மனப்பான்மையை மாற்றும் முயற்சியால் கரையும் என்பதை விளக்க மேலே சொன்ன மனப்பான்மைகளைக் குறிப்பிட்டேன். இனி, கடனைக் கரைக்கும் வழிகளையும், அவற்றின் அடிப்படையான தத்துவ உண்மைகளையும், அவற்றால் நடைபெற்ற சில நிகழ்ச்சிகளையும் பார்ப்போம்.

அமெரிக்காவில் 3 பெரிய கார் உற்பத்தியாளர்கள் உண்டு. அவற்றுள் மூன்றாம் நிலையிலுள்ள கம்பனி கிரைஸ்லர் கார்ப்பரேஷன் என்பது. 1979-இல் அதன் செலாவணி 11 ஆயிரம் கோடி ரூபாய். அங்கு தினமும் 80 கோடி செலவாகிறது. அப்படிப்பட்ட கம்பனியில் பாங்கில் உள்ள பணம் ஒரு கோடி என்ற நிலைமையில் கம்பனி திவாலாவதைத் தடுக்க முடியாது என்று பொருளாதார வல்லுனர்கள் ஏகமனதாகத் தீர்மானித்து நாடு முழுவதும் செய்தி அபரிமிதமாகப் பரவி ஷேர் விலை 4 டாலர் ஆன நிலையில், அந்தக் கம்பனியின் தலைவரை நீக்கி, புதுத்தலைவரை வருஷத்திற்கு 1 கோடி ரூபாய் சம்பளத்தில் நியமித்தார்கள். பாங்குகளிலும், சப்ளைகளுக்கும் அன்றைய தினம் கடனாக 1700 கோடி பாக்கி. உலகத் தொழில் சரித்திரத்திலேயே அது அதிகபட்சக் கடன்.

லீ அயா கோக்கா என்பவர் புதிய தலைமைப் பதவியை ஏற்றார். முதல் நாள், அவர் ஆபீஸ் வழியாக காப்பி கோப்பையை எடுத்துக்கொண்டு உயர் அதிகாரிகள் வரிசையாகப் போவதைப் பார்த்து பிரமித்துவிட்டார். இந்தக் கம்பனியில் அடிப்படையான ஒழுங்கில்லை என்பது தெரிந்துவிட்டது. கம்பனி (treasurer) நிதி ஆபீசரைக் கூப்பிட்டு நிதி நிலைமையைக் கேட்டால், அவருக்கு எந்த விவரத்தையும் தெளிவாகச் சொல்ல முடியவில்லை. பெட்ரோல் நெருக்கடி உலகத்தில் உச்சகட்ட நிலையில் இருக்கும்பொழுது இந்தக் கம்பனி என்ஜினியர்கள் அதிகபட்சம் பெட்ரோல் செலவாகும் மோட்டாரைத் தயார் செய்து அதன் அழகில் தங்களை மறந்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியும் வந்தது. பாக்டரியில் கொலை, குது, களவு, விபசாரம் நெடுநாளாகத் திட்டமிட்டு நடக்கிறது என்றறிந்தார். “என் தலை சுற்றியது. உள்ள நிலைமை தெரிந்திருந்தால், தலைமைப் பதவியை ஏற்றிருக்கமாட்டேன். மயக்கம் வருகிறது. எதிரில் வருபவர்கள் இரட்டை மனிதர்களாகத் தெரிகின்றார்கள்” என்றார். மயக்கம் உச்சகட்டத்திற்கும் போனால் பார்வை நலிந்து காணும் பொருட்கள் இரண்டாகத் தெரியும்.

அடிப்படையில் கோளாறு, ஒழுங்கில்லை, பொறுப்பில்லை, அறிவில்லை, ஆபத்தான நிலைமை என்பதைக் கண்ட அயா கோக்கா, செயல்பட ஆரம்பித்தார். 35 வைஸ் பிரசிடெண்ட்களில் 34 பேரை டிஸ்மிஸ் செய்தார். வருஷத்திற்குத் தம் ஒரு கோடி ரூபாய் சம்பளத்தை இரண்டு டாலர் சம்பளமாக்கினார். கம்பனி இலாபம் எடுக்கும்வரை சம்பளம் தேவையில்லை என்றார். தொழிலாளர்களைப் பார்க்கப் போனார். அவர்கள் கோஷமிட்டுக் கேலி செய்தனர். தலைவர் அசையவில்லை. உங்கள் சம்பளத்தை நீங்களே குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதிகபட்ச வேலை செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டார். பெரிய போராட்டத்திற்குபின் இசைந்தனர். தாம் கடன் வாங்கிய நூறு பாங்குகளைக் கூப்பிட்டார். யாரும் கடனைத் திருப்பிக் கேட்காதீர்கள், வட்டியைத் தள்ளிக் கொடுங்கள், வேலை செய்து இலாபம் வரும்வரை மேலும் கடன் கொடுங்கள்

என்றார். பாங்குகாரர்கள் அவரைக் கேலி செய்தனர். நீண்ட போராட்டத்தின்பின் இசைவு தந்தனர். புதிய கார் ஒன்றைச் செய்தார். T.V.இல் என் கார் சிறந்தது, வாங்குங்கள், ஓட்டிப்பாருங்கள், திருப்தியில்லாவிட்டால் திருப்பிக்கொடுங்கள், பணத்தைத் திருப்பித் தருகிறேன் என்று தாமே விளம்பரம் செய்தார். கார் விற்பது, களேபரம் அடங்கிற்று. 4 டாலர் ஷேர் 36 டாலராயிற்று. 1700 கோடி சம்பாதித்துக் கடனை அடைத்தார். மேலும் 1700 கோடி இலாபம் சம்பாதித்தார். எல்லாம் 3 ஆண்டுகளில், கம்பனியின் செலாவணி 11 ஆயிரம் கோடி ரூபாயிலிருந்து 23 ஆயிரம் கோடியாயிற்று. அமெரிக்கக் கம்பனிப் பட்டியலில் 23-ஆம் இடத்திலிருந்து 11-ஆம் இடத்திற்குக் கம்பனி வந்துவிட்டது. அமெரிக்காவிலேயே அதிகப் புகழ் பெற்றவரானார் அயா கோக்கா. அனைவரும் அவரை ஜனாதிபதி பதவிக்கு நிற்கும்படி விழைந்தனர்.

அவர் செய்ததென்ன? அறிவில்லாத காரியங்களை மாற்றி, அறிவுடையதாகச் செய்தார். கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்டினார். பழைய பெருச்சாளிகளை விலக்கினார். வேலைக்கு வந்தால் சூதாடலாம் என்பதை மாற்றி, வந்தால் வேலை செய்ய வேண்டும் என்றார். தியாகத்திற்கு தாமே எடுத்துக்காட்டாகி சம்பளத்தைத் துறந்தார். தம்மால் முடிந்ததை எல்லாம் அவர் செய்வதைப் பார்த்த பாங்குகளும், பாக்கிதாரர்களும் பொறுமையைக் கைக்கொண்டனர். கடன் கரைந்தது. அத்துடனில்லாமல் இலாபம் வந்தது. கம்பனியின் செலாவணி இரட்டிப்பாயிற்று. நிலைமை 23-இல் இருந்து 11-ஆம் இடத்தை அடைந்தது. 1986-இல் அயா கோக்கா, சம்பளமாகவும், போனஸாகவும், ஷேராகவும், ஷேருக்குரிய இலாபமாகவும் ரூ.20 கோடியை வீட்டுக்கு எடுத்துச்சென்றார் என்று செய்தி வெளிவந்தது. கடனைக் கரைக்கும் வழி இதுவேயாகும்.

அயா கோக்கா (Iacocca) தம் கம்பனி திவாலின் விளிம்பிற்கு வந்த நிலையில் அதைக் காப்பாற்றினார். ஏகமனதாக அமெரிக்கப் பொருளாதார நிபுணர்கள் இந்தக் கம்பனியை இனி காப்பாற்ற

முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்தபின், அயா கோக்கா, “அது முடியும்” என்று சாதித்தார். பெருமுயற்சி செய்து கடனைத் தீர்க்க முடிவு செய்தவர்கள் வெற்றி பெறுவார்கள். வெற்றி பெற்றால், பழைய நிலையை அடைவது மட்டுமின்றி, புதிய உயர்வுக்குப் போவார்கள் என்பதை விளக்கும் வகையில் இங்கு நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. இது உலகத் தொழில் சரித்திரத்திலேயே இதுவரை நடக்காத ஒன்று. இதைவிடப் பெரிய உதாரணம், “முயன்றால் முடியாதது இல்லை” என்ற கொள்கைக்கில்லை. இது உயர் மட்டத்திலுள்ள உதாரணம். இதேபோல் எளிய உதாரணங்கள் பலவற்றைச் சொல்லலாம்.

மனிதனால் முடியாத ஒரு பெருமுயற்சி தேவை என்று இவற்றைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடாது. நம்முடைய சொந்த வாழ்க்கையையும், நாம் அறிந்தவர்கள் வாழ்க்கையையும் ஆராய்ச்சிக் கண்ணுடன் பார்த்தால், ஒரு நிலையிலிருந்து அடுத்த நிலைக்குப் போகும் எவரும் செய்யும் முயற்சி இது என்பது தெரியவரும். நிலைமை சீர்கெட்டுக் குடும்பம் படிப்படியாக இறங்கிவரும் நேரங்களில் மேலும் கடனை வாங்க முயன்று வெற்றிபெறுபவர் அனைவரும் இதேபோன்ற முழு முயற்சியைக் கைக்கொண்டனர் என்பதும் தெரியவரும். அன்று கடன் அதிகமாகப் போனபின் சாதாரணத்தை அதிகமாக்கி, முடியாது என்ற நிலைமையிலும், மேலும் கடன் வாங்க உபயோகப்படுத்திய யுத்திகளை இன்று கடனைக் கரைக்க எதிரான நல்ல முறைகளில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதே இம்முறையாகும்.

வருஷக்கணக்காக வகுப்பிற்கு லேட்டாகப் போய்க் கொண்டிருந்தேன். ஒரு நாள் நான் லேட்டாக போனபொழுது வகுப்பில் அனைவரும் ஏளனமாகச் சிரித்தார்கள். அத்துடன் லேட்டாகப் போவதை மறந்துவிட்டேன் என்பவர் எடுத்த முயற்சி பெருமுயற்சி. ஒரு அகில இந்திய ஸ்தாபனத் தலைவர், அபாரத் திறமைசாலி, ஜனாதிபதி முதல் கவர்னரிலிருந்து உள்ளூர் தலைமை ஆசிரியர்வரை தம் பிடிக்குள் வைத்துக்கொள்ளும் திறமைசாலி. ஓர் அமெரிக்கரைச் சந்திக்கப்போனார். அவரைச் சந்திக்கும் முதல் நாள்

அந்த அமெரிக்கரைத் தம் ஸ்தாபனமொன்றில் ஒரு சொற்பொழிவு செய்ய ஏற்பாடு செய்திருந்தார். மறுநாள் அந்த அமெரிக்கரைச் சந்தித்துப் பேச ஆரம்பிக்குமுன், “நேற்றைய உங்கள் சொற்பொழிவைப் பற்றிப் பலரும் என்னிடம் பாராட்டிப் பேசினார்கள்” என்று ஆரம்பித்தார். அமெரிக்கர் இடைமறித்து, “நேற்று திடீர் என்று உடல்நலம் குன்றியதால் கூட்டத்திற்குப் போக முடியவில்லை” என்றார். தலைவர் சொல்லியது அபாண்டப் பொய். கையும் களவுமாக மாட்டிக்கொண்டார். அதுபோல் மாட்டிக்கொண்ட ஒருவர், அன்றிலிருந்து நான் பொய் சொல்வதை விட்டுவிட்டேன் என்றார். சரளமாகக் கடன் வாங்குபவர் உற்ற நண்பர் செய்த கேலியால் மனம் புண்பட்டுக் கடன் வாங்குவதையே நிறுத்தினார். என்னுடைய தலைவரே நான் சொல்லிய இரகஸ்யத்தை வெளியில் சொன்னபின், இரகஸ்யத்தை மற்றவரிடம் சொல்லும் பழக்கத்தை விட்டுவிட்டேன் என்றார் ஒருவர்.

கடன் வாங்கிவிட்டோம், சுமை அதிகமாயிற்று, செய்தது தவறு என்று இன்று தெரிகிறது. வழியே இல்லை என்று புரிகிறது. வாழவே முடியாது என்பது தெளிவாக இருக்கிறது. எதையும் செய்ய நான் தயார், என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை என்று இன்று நினைப்பவர்கள் உண்டு. அவர்களுக்கு வழியுண்டு. நான் சொல்லும் முறை உதவும்.

பல முறைகள் திவாலானபின், நிர்ந்தாட்சண்யமாகத் தகப்பனார் வீட்டைவிட்டு வெளியே போ என அனுப்பியபின், 250 ரூபாய் சம்பளத்தில் ஒரு வேலை கிடைத்தவுடன், மேலும் கடன் வாங்கி, போன் வைப்பவர் ஒருவர்; நரகத்தின் வாயிலிலிருந்து மீண்டு ஆயிரம் ரூபாய் மாத வருமானம் வந்தவுடன், 600 ரூபாய் கொடுத்து டாக்ஸி எடுத்துக்கொண்டு போகும் மனமுடையவர் மற்றொருவர்; மாதம் ரூ.10 வருமானமில்லாத குடும்பத்துப் பையனை மாதம் ரூ.10 பீஸ் கட்டி நர்ஸரி பள்ளியில் சேர்ப்பவர்; உறவினர் உதவியால் ஒரு வேளை சாப்பிடுவதை மறந்துவிட்டு செயல்படுகிறார்; கடன்பட்டாலும், திவாலானாலும், ஊருக்கு வெளியே ஒதுக்கப்பட்டவராக ஆனாலும்,

கிடைத்த முதல் சந்தர்ப்பத்தில் அடிநாள் கெட்ட பழக்கத்தை அவசரமாகச் செயல்படுத்தத் துடிக்கும் மனமுடையவர் சிலருண்டு. அவர்களுக்கு இம்முறை பயன்படாது. இம்முறையால் பயன்பட வேண்டுமானால், அதற்கு முன்னால் அவர்கள் செய்ய வேண்டியது ஒன்று உண்டு. இக்கட்டுரை அக்கருத்தை விளக்க முற்படவில்லை.

தீராக் கடனில்லை, தீர்க்காத கடனுண்டு என்பது இக்கொள்கை. இந்தச் செயலில் இரு பங்குகளுண்டு. முதலில் மனித முயற்சி. அடுத்தது அன்னை அருள். மனிதன் செய்யக்கூடிய முயற்சி எது? 15, 20 வருஷங்களாகக் கைமாற்று வாங்கி, அதை மறந்துவிட்டு வாழ்க்கையை நடத்தும் ஒருவர் மேற்கூறிய முறையைக் கடைப்பிடிக்க முன்வந்த பொழுது முதல் காரியமாகப் பழைய கடன் எவ்வளவு சிறியதானாலும் 10 வருஷத்திற்குமுன் வாங்கிய 10 ரூபாய் கடனானாலும் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று கேள்விப்பட்டு, “எப்படிக் கொடுப்பது, எதிலிருந்து கொடுப்பது” என்று கேள்வி எழுப்பினார். அந்தக் கேள்வி நியாயமாகத் தோன்றினாலும், அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டவருக்கு இந்த முறை பயன்படாது. அந்தக் கேள்விக்குப் பதிலாக, “இன்று நான் என்ன செய்ய முடியும்? என்ன செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால், என்னால் முடிந்த அனைத்தையும் ஓரிழை பாக்கியில்லாமல் செய்வேன்” என்று கூறினால் அவருக்கு விளக்கம் அளிக்கலாம். சர்க்கரையைச் சாப்பிட்டுச் சர்க்கரை வியாதியைக் குணப்படுத்தும் மருத்துவமில்லை உலகில். இன்சலின் வந்தபின், வாயைக் கட்டி, முறையாக வைத்தியத்தைச் செய்துகொள்பவர் மரணத்தை வென்று வாழ்நாளை நீட்டிக்கலாம்.

வாழ்க்கை என்பதையும், பெருங்கடன் ஏற்பட்டபின், வாழ்க்கை நியதி என்பதையும் நாமறிவோம். பட்ட கடனை அடைக்க அதிக வருமானத்தை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்கு அதிக மூலதனம் தேவை. மூலதனமிருந்தால் அதிக வருமானம் ஏற்பட வழியிருக்கிறதா எனக் கண்டறிய வேண்டும். அப்படி ஒரு நிலையிலிருந்தால் அதிக

மூலதனத்தால், பெருங்கடனைச் சம்பாதித்து அடைத்து விடலாம். அதிக மூலதனத்தை அந்த நிலையிலும் பெற ஒரு வழி இருந்தால் அது பலிக்கும். இல்லையெனில் வாழ்க்கையில் ஒரு வழியில்லை. புதிய அறிவு ஏற்பட்டுவிட்டால் அறிவுக்குப் பதிலாக வாழ்க்கை அளிக்கக்கூடியது தெளிவு. அறிவுக்குப் பிரதியாக வருமானத்தைக் கொடுக்கும் திறன் வாழ்க்கைக்குக் கிடையாது. செய்த தவறுகளை எல்லாம் உணர்ந்து, மனம் மாறி, நெகிழ்ந்து உருகினால் போகின்ற கதிக்கு நல்லது; அந்தப் பாவம் தொடராது. மனம் மாறியதற்குப் பலனாக வாழ்க்கை வருமானத்தைக் கொடுக்கும் திறனுடையதன்று. வாழ்க்கைக்கு அதுபோன்ற திறன் இதுவரை ஏற்படவில்லை. இதுவரை உலகத்திலில்லாத ஒரு சக்தியை அன்னை கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதனால் வாழ்க்கைக்கு அன்னையால் புதிய திறனை அளிக்க முடிகிறது. அதிக மூலதனத்தால் மட்டும் வாழ்க்கையில் சாதிக்கக்கூடியதை அதிக அறிவு, புதிய உணர்வுமூலம் சாத்தியமாக்குகிறார். வாழ்க்கையைப் புது வழியில் செயல்பட வைக்கின்றார். வாழ்க்கைக்கு அன்னையின் திறன் வருகிறது.

ஒருவர் 30 ஆண்டுகள் உழைத்து 30 இலட்சம் சம்பாதிக்கின்றார். அந்த உழைப்பின்மூலம் அவருக்கு அதற்குரிய அறிவும், தெளிவும் வருகிறது. அவருடன் உள்ள ஒருவருக்கு அதே அறிவும், தெளிவும் நட்புமூலம் வருவதும் உண்டு. ஆனால் அதேபொருள் வருவதில்லை. 30 ஆண்டுகளில் ஒருவர் பெற்ற அறிவையும், தெளிவையும் இன்னொருவர் அதேபோல் அதே சிறப்போடு பெற முடியும். அவர் அன்னை பக்தரானால் அந்த அறிவுக்குப் பலனாக அன்னையால் அதேபொருளைக் கொடுக்க முடியும். வாழ்க்கையை, அவருக்கு அப்பொருளை அன்னையால் கொடுக்க வைக்க முடியும். இதுவே இன்றைய புதுநிலை; சத்தியஜீவியம் உலகில் செயல்படுவதால் ஏற்பட்ட நிலை. அன்னையிடமிருந்து ஒருவர் பெறக்கூடியது அனைவரும் பெறக்கூடியது. பக்தருடைய பங்கு அறிவைப் பெறுதல், அதற்குரிய

மனப்பாங்கைப் பெறுதல், பெற்றதைப் பூரணப் படுத்துதல். பெற்ற அறிவு சத்தியமானால், பலன் நிச்சயமாக வரும்.

அறிவும், திறமையும் உடைய ஒருவன், மற்றவன் ஒரு மூலதனத்தால் சாதிப்பதைவிட அதிகமாகச் சாதிக்கின்றான். சாதாரண மனிதன் மூலதனத்தால் பெறுவதை அறிவுடைய ஒருவன் ஒரு புதிய யுக்தியால் சாதிக்கின்றான். மனிதன் கெட்டிக்காரன். ஒரு வார்த்தை சொன்னால் போதும், பிடித்துக்கொள்வான், பணமாக்கிவிடுவான் என்பார்கள்.

அதேபோல் அதிக அந்தஸ்து, திறமை, பெருந்தன்மை உடையவர் பெறுபவரின் நிலைக்கு அதிகமாக உதவ முடியும். வட்டிக் கடைக்குப் போனால், நகை பேரிஸ்தான் அதிக வட்டிக்குப் பணம் தருவான். வட்டிக் கடைக்காரன் சிறிய அளவில் செயல்படுபவன். அவனுக்கு இலாபமே குறி, இலட்சியமில்லை. பாங்குக்குப் போனால் அங்கு ஓர் இலட்சியம் செயல்படுகிறது. நாடு முன்னேற வேண்டும் என்ற இலட்சியமுண்டு. எந்த இன்ஜீனியர் ஆரம்பிக்கும் தொழிலுக்கும், வட்டிக்கடை பணம் தாராது. மூலதனமில்லாத இன்ஜீனியரின் திறமை கருதி பாங்கு அவருக்குத் தொழில் செய்ய மூலதனம் கொடுக்கிறது. உயர்ந்தவர்களால் அதிகம் கொடுக்க முடியும். உனக்குள்ள திறமை எது என்று கண்டு, அதை மெச்சி அதற்குப் பிரதிபலனாகப் பொருளுதவி செய்ய முடியும். அன்று அரசர்கள் சேனாபலத்தால் சாதித்ததை இன்று அரசியல்வாதிகள் கொள்கை பலத்தால் சாதிக்கின்றார்கள். நாடு முன்னேறியுள்ளது. நாகரீகம் முன்னேறியுள்ளது. அன்றைய பண்பலம் இன்று ஸ்தாபனங்களுக்கு உண்டு. ஒரு தொழிலைச் சார்ந்தவர், ஒரு சங்கத்தை நிறுவினால், அந்தச் சங்கத்தால், பணத்தால் சாதிக்கக்கூடியதை இன்று சாதிக்கலாம்.

அன்னை ஒரு படி மேலே போகிறார். உனக்கு ஒரு பிரச்சினை ஏற்பட்டு இன்று அதற்குத் தீர்வில்லை என்றால், அந்தப் பிரச்சினை

ஏற்படக் காரணமான மனநிலை என்ன என்று ஆய்ந்து, அதை இன்று மாற்றிக்கொண்டால், மாற்றிக்கொண்டது உண்மையானால், பூரணமானால், அந்த மனமாற்றத்தின் சத்தியத்திற்குப் பலனாக பிரச்சினையைத் தீர்வு செய்கிறார். தீர்வு செய்யும் திறனை வாழ்க்கைக்கு உன் விஷயத்தில் அளிக்கின்றார்.

எந்தப் பாத்திரத்திலும் அதன் பரிமாணத்திற்கு மேற்பட்டதை வைக்க முடியாது. 10 லிட்டர் டின்னில் 10½ லிட்டர் ஊற்ற முடியாது. மனிதன் ஒரு பாத்திரம். அவன் பிரச்சினை அவனுள் இருப்பது. அவனுள் உள்ள எந்தப் பிரச்சினையும் அவனுடைய சக்திக்கு மீறியதில்லை என்பது பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் வாக்கு. அதிலுள்ள உண்மையை, அன்னை உன் வாழ்வுப் பிரச்சினையான கடனில் வாழ்க்கைமூலம் தீர்க்கிறார். உன் பங்கு மனமாற்றம்.

நாகர்கோயிலில் ஒரு பெண்மணி தம் மகன் 4-ஆம் வகுப்பில் பெயிலாகிவிட்டான் என்று வேதனைப்பட்டார். அடுத்த வருஷம் பள்ளிக்குடம் திறந்து பையனை அதே வகுப்பில் உட்காரவைத்தார்கள். பெண்மணி அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்ய ஆரம்பித்தார். இரண்டே நாளில் பள்ளியில் பெயிலான மாணவர்க்கு மீண்டும் பரீட்சை வைத்தார்கள். அவர் மகன் இப்பரீட்சையில் பாஸ் செய்தான். 5-ஆம் வகுப்பு போனான். ஒரு செயல் முடிந்துவிட்டதென்றாலும், என்ன மனநிலையால் அந்தச் செயல் உருவாயிற்றோ, அதை இன்று மாற்றிக் கொண்டால், இன்றைய புதுமனநிலைக்குரிய முழுப்பலனை அன்னையால் கொடுக்க முடியும். அந்தத் திறன் வாழ்க்கைக்கு இல்லை.

கடன் ஏற்படுவதற்குரிய செயல்கள், நினைவுகள், மனப்பாங்குகள் பலவற்றை முன்னரே குறிப்பிட்டேன். கடந்த காலத்து நிகழ்ச்சியை அன்னை இன்று மாற்றிப் பலனை அளிக்க முடியும். ஏனெனில் அன்னையின் சக்தி காலத்தைக் கடந்தது. அளிக்க முடியும் என்றாலும் 50 வருஷத்தில் இழந்ததைப் பெற 50 வருஷங்களாகும்

அல்லவா? அல்லது 25 வருஷங்களாவது ஆகும்ல்லவா என்பது ஒரு கேள்வி. ஆயிரம் ஆண்டுகளாக இருண்ட குகையினுள் உள்ள இருட்டைப் போக்க எவ்வளவு நாழியாகும்? கூணத்தில் விலக்க முடிவது எதனால்? இருளும், ஒளியும் திடப்பொருள்களல்ல, சூட்சுமப் பொருள்கள். அன்னையின் சக்தி மனமாற்றத்தின்மூலம் செயல்படுகிறது. மனம் சூட்சுமமானது; அதனால் விரைந்து செயல்பட முடிகிறது. வாழ்க்கைக்கும், தன் சூட்சுமத்தை அன்னை ஓரளவு உன் விஷயத்தில் அளிக்க முடிகிறது. அதனால் வாழ்க்கையில் உன் மனமாறுதல் பலிக்க முடிகிறது.

இதெல்லாம் அன்னை பக்தர்களுக்கு நடைபெறும் என்றால், ஏன் எல்லோர் வாழ்விலும், பெருவாரியாகத் தவறாமல், இதுபோன்று நடைபெறவில்லை என்று கேட்கலாம். அதற்குரிய காரணங்கள் பல:

1. பெரும்பான்மையான பக்தர்களுக்கு, அன்னைக்கு இந்த வாழ்வுச் சிறப்பு இருப்பது தெரியாது.
2. இதுபோன்ற ஒரு காரியம், அதாவது முழுவதும் தவறிப்போன காரியம் இனியும் கூடிவரலாம் என்ற நம்பிக்கையுள்ளவர் அரிது.
3. நம் வாழ்வைப் பாழ் செய்து கடனை மலைபோல் குவித்த நம் குணங்கள் அனைத்தும் இன்றும் நம்மைவிட்டுப் போகாமல் இருக்கும்.
4. சொத்தை இழந்ததாலும், கடனை வளர்த்ததாலும், இது போகவேண்டிய சொத்து, போய்விட்டது என்ற நம்பிக்கை ஊன்றிவிட்டிருக்கும்.
5. ஜாதகப்படி இந்த துர்அதிர்ஷ்டம் நடந்திருந்தால் மனம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்.
6. அதிர்ஷ்டம் வந்து ஆகாயத்திலிருந்து விழுந்தால்தான் இதுபோன்ற கடன் தீரும் என்ற நம்பிக்கை தெளிவாக இருப்பதைப்போல, உழைப்பின் வெற்றியில் நம்பிக்கை இருப்பதில்லை. எனவே, இது நடக்காது என்று மனம் அடங்கும்.

7. மனத்தால் மாற்றம் ஏற்பட்டபின், வாழ்வு மாறுவதில்லை என்று தெரியுமாதலால், மனமாற்றத்திற்குண்டான முயற்சியில் கிரத்தை இருப்பதில்லை.
8. ஒரு தலைமுறையில் ஏற்பட்ட செல்வம் அதே தலைமுறையில் கடனுக்குட்பட்டால், பொருளைத் திறமையுடன் சம்பாதித்தவனுக்குக் கடனை அழிக்கும் திறனும் இருக்கும். பொதுவாக அடுத்த தலைமுறையிலேயே கடன் ஏற்படுவது வழக்கம். அந்தத் தலைமுறையினர்க்கு முதல் தலைமுறையினரின் திறமை இருப்பதில்லை.
9. கடன் பெற்றவர் பொருளை அழிப்பதில் திறன் உடையவராக இருப்பார்கள். அதற்கும், மீண்டும் பொருளைப் பெறவேண்டிய திறனுக்கும் உள்ள தூரம் அதிகம்.

கடன் கரைந்து முழுப் பலன் பெற அன்னைக்கு இத்திறன் இருப்பதை அறிந்து, கூடிவரும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டு, கடனை உற்பத்தி செய்த குணங்களை மாற்றிக்கொள்ள முன்வந்து, இது திரும்பி வரவேண்டிய சொத்து என்று நம்பி, ஜாதகத்தை நம் மனமாற்றத்தின் மூலம் அன்னை பொய்யாக்கிவிடுவார் என உணர்ந்து, உழைப்புக்கு முழுப்பலனுண்டு என்று அறிந்து, மனமாற்றத்தின் ஆன்மீகத் திறனையறிந்து, முழு முயற்சி செய்ய முன்வர வேண்டும்.

நாம் பின்பற்ற வேண்டிய முறை:

1. இதில் மிகக்கடினமான பகுதி ஒன்றுண்டு. அதாவது நடந்தவை அனைத்துக்கும் நாமே பொறுப்பு என்று மனம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். முழுப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனத்திற்கே, முழுக்கடனை அடைக்கும் திறன் வரும். மற்றவர்களோ, மார்க்கட் நிலவரமோ, சந்தர்ப்பமோ காரணம் என்று மனம் அறியும்வரை பொறுப்பை மனம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. முழுத் தெளிவுடன் கடன் ஏற்பட்டதற்கு நானே பொறுப்பாளி என்று அறிய வேண்டும். மனம் அறிந்ததை உணர்வு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஜீவனின் ஆழத்திலும் அதை ஏற்று, கடன் ஏற்பட்டபொழுது

வாழ்க்கை ஓடிய திசைக்கு எதிர்த் திசையில் வாழ்க்கையை நடத்த இன்று முன்வர வேண்டும்.

2. கடனை ஏற்படுத்திய நடைமுறைகளில் ஒன்றை எடுத்து அதை இன்று நேர் எதிராக மாற்றிச் சோதனை செய்ய வேண்டும். சபாவத்தில் புரட்சியும், மனமாற்றத்திற்கு முயல்வதால் ஏற்படும் மனப்போராட்டத்தையும் தெளிவாகக் காணலாம். தன்னால் முடியுமா, முடியாதா என்று தெளிவாக மனதிற்குத் தெரியும். இங்கு வெற்றி கிடைக்காவிட்டால் முயற்சி முடிவடைந்து விடுகிறது. வெற்றி கிடைத்தால், இதேபோல் கடனை ஏற்படுத்திய மாற்ற எல்லா மனப்பான்மைகளையும் மாற்ற விருப்பம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பது ஐயம் திரிபுஅறத் தெரிந்துவிடும். விருப்பம் இருந்தால், அவை எல்லாவற்றையும் மாற்ற வேண்டும்.
3. மாற்றம் தேவைப்பட்ட எல்லா எண்ணங்கள், மனப்பான்மைகள், செயல்கள் ஆகியவற்றின் முழுப்பட்டியலைத் தயார் செய்ய வேண்டும்.
4. மாற்றம் முறையை அறிந்து, மாற்றத்தால் ஏற்படும் சந்தோஷத்தை உணரும்வகையில் எல்லா மனப்பான்மைகளையும் நேர் எதிரானதாக மாற்றி, அதில் பாக்கியில்லை என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். நாம் பின்பற்றும் முறை சரியானதொன்றானால் உணர்வு பளபளக்கும். புற நிகழ்ச்சிகளின் போக்கு நாம் எதிர்பார்க்கும் வகையாக இருக்கும்.
5. Past consecration கடந்தகால நிகழ்ச்சிகளை மாற்றும். மேலும் மனமாற்றத்திற்குத் தகுந்தாற்போன்ற புற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் அவசியம்.

மேற்சொல்லிய முறைகள் பொதுவாக விளங்கும். முழுத்தெளிவு ஏற்படவேண்டுமானால் மேலே சொல்லிய 44 மனப்பான்மைகளையும் தனித்தனியாக எடுத்து, அவற்றை எப்படி மாற்ற வேண்டும் என்று ஓர் உதாரணத்தின்மூலம் விளக்கினால், அந்தத் தெளிவு வரும். முடிந்தவரை சொல்கிறேன்.

ஒரு பெரிய ஸ்தாபனத்தில் முக்கிய அதிகாரி. பதவியில் இருப்பதால் தம்மிடம் வருபவர்களைத் திட்ட வேண்டும் என்று நம்பினார். எவராயிருந்தாலும் அவர் ஆபீஸுக்கு ஒரு முறைக்கு மேல் போகமாட்டார்கள். அறையில் நுழைந்தவுடன் கடுப்பாகப் பேசுவார். அடுத்த வார்த்தை திட்டாக இருக்கும். அதற்குள் வந்தவர் போய்விடுவார். இதே ஸ்தாபனத்தில் மிக எளிய பதவியில் உள்ள ஒருவர் பிரபலமாவதை இவர் பார்த்தார். எளியவருடைய இனிமை அவருக்கு பிரபலத்தைக் கொடுப்பதைக் கண்டார். அவர்போல் தாமும் பிரபலமாக வேண்டும் என்று விரும்பினார். சபாவம் கடுமையாக இருந்தும், வெளிப் பழக்கத்தை மாற்ற முயன்றார். என்றாலும், கடுகெடுப்பும், எரிந்துவிழுவதும் நின்றுவிட்டன. பெரும்பாலும் பேசுவதை நிறுத்திக்கொண்டார். ஏராளமான பேர் இவரைத் தேடி வந்தனர். பெரும்பிரபலம் அடைந்தார். இரு வருஷங்களில் அவருக்கு அதற்கு முந்தைய 35 வருஷங்களில் இல்லாத பிரபலம் வந்தது. உள்ளுறை சபாவம் சும்மா இல்லை. மீண்டும் திட்ட ஆரம்பித்தார். எல்லாம் ஒரே நாளில் மறைந்துவிட்டன. இவர் அரைக்கிணறு தாண்டியவர். செயலை மாற்றியவுடன், உள்ளுறை உணர்வையும் மாற்றிக்கொண்டு, உள்ளபடி இனிமையாகப் பேசியிருந்தால் அவர் உயர்ந்திருப்பார். அவர் செய்யாததை கடனைக் கரைக்க முயலும் அன்பர் செய்ய வேண்டும்.

“என்னுடைய நிலையைவிட உயர்ந்த தோற்றம் இருப்பதுபோல் நான் வாழ வேண்டும்” என்ற மனநிலையை எடுத்துக்கொள்வோம். சொற்ப சம்பளத்தில் போகும் இடத்திற்கெல்லாம் ஆட்டோ ரிக்ஷாவில் போகும் மனநிலை அது. வீட்டில் பஞ்சம், வெளியில் தோற்றம். இதுபோன்ற மனநிலை ஒருவருக்கிருந்து, அதனால் கடன்வந்து இப்பொழுது அதைத் தீர்க்க முடியவில்லை என்றால், முதலில் அவர் தம் மனத்தைச் சோதனை செய்யவேண்டும். வீட்டு நிலைமைக்குள்ள வெளித்தோற்றம் பொருத்தமானது, பலனளிக்கக்கூடியது. அவர் என்ன நினைக்கின்றார்? கடன் ஏற்பட்ட காலத்தில் என்ன நினைத்தார்? நாலு பேர் எதிரில் மரியாதையான தோற்றம் அவசியம். அதற்காக வீட்டின் அத்தியாவசியங்களையும் தியாகம் செய்தல் அவசியம் என்று

நினைக்கின்றார். இதுபோன்ற எண்ணம் அவர் வாழ்க்கையில் செய்தது என்ன? சொத்தை அழித்துக் கடனை உற்பத்தி செய்திருக்கிறது. கடன் அப்புறமிருக்கட்டும். இந்த மனப்பான்மையில் உண்மையில்லை; எனவே சாரமில்லை; சக்தியில்லை. எத்தனைக் கோணங்களில் இதை அலசிப்பார்த்தாலும், எந்தப் பெரிய உண்மையையும் இதனுள் கண்டுகொள்ள முடியாது. அது தெளிவானபின், இதற்கெதிரான மனப்பான்மையில் உண்மையிருக்கிறதா என்று கருதவேண்டும். விதிவிலக்காக உள்ள சில நிலைகளைப் பார்த்து, அதை நம் வாழ்வில் விதியாகப் பின்பற்ற வேண்டுமென்பது தவறு. ஒருவருடைய (initial) தலையெழுத்து M.A. அவர் B.A. படித்தவர். M.A. பட்டம் பெற ஆசை. முடியவில்லை, செய்யவில்லை. Initialஐப் பெயருக்குப் பின்னால் போட்டுக்கொள்ளும் பழக்கமும் உண்டு. R. மணி என்பதை மணி R. என்றும் எழுதுவதுண்டு. அதேபோல் இவர் தம் பெயருக்குப் பின்னால் M.A. என்று போட்டுக்கொண்டார். தெரியாதவன். தாம் M.A. படித்ததாக நினைத்துக்கொள்ளட்டுமே என்று சொல்வார். அவர் நினைத்ததைப்போல் எவரும் அவரை M.A. படித்தவராகக் கொள்ளவில்லை. அவர் செய்வதைக் கேலியாக நினைத்தனர், பேசினர். நாளாவட்டத்தில் அவருக்கு ஒரு (nickname) பட்டப்பெயரிட்டனர். ஒரு கூட்டத்தில் அவருடைய பட்டப்பெயரைச் சொல்லி அவர் எதிரே அனைவரும் எக்காளமாகச் சிரிக்கும் நிலை ஏற்பட்டதுதான் மிச்சம். இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாக நடித்தல் பொய். பொய்யால் விளைந்தது கடன். இனியாவது நம் மனம் இருப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாத ஒன்றை நாடக்கூடாது. இந்த உண்மையை அவர் மனம் ஏற்றுக்கொண்டதாகக்கொள்வோம். எனினும் உணர்வும், மனப்பான்மையும் ஏற்றுக்கொள்ளா.

இந்த அளவு மனமாற்றம் ஏற்பட்டபின், ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இவரை, உங்கள் தகப்பனாருடைய உத்தியோகம் என்ன? என்று மற்றொருவர் கேட்கும் காலத்து, பழைய உணர்வு தலைதூக்கி டெப்டி கலெக்டராக ரிடையர் ஆன தகப்பனாரைக் கலெக்டராக

ரிடையரானார் என்று சொல்ல மனம் துடிக்கும். அந்த மனப்போராட்டத்தில் அத்துடிப்புக்குத்தான் வெற்றி கிடைக்குமே தவிர, இவருக்கு வெற்றி கிடைக்காது. இதைச் சொல்லலாமா, வேண்டாமா என்று அவர் மனம் சீர்தூக்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது தன்னையறியாமல் வாய் “கலெக்டர்” என்று சொல்லும். மனமும், அறிவும் மாறியிருக்கலாம். அது உண்மையாகவும் இருக்கலாம். அந்த மனமாற்றத்தை உணர்வு ஏற்றுக்கொள்ளாது, ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படாது. உணர்வையும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வைக்க வேண்டுமானால், ஒரு விரதத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஓர் உறுதியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். எல்லாக் காரியங்களிலும், செயல்களிலும் அந்த உறுதியை நிறைவேற்ற முன்வரவேண்டும். அப்படி எல்லாம் செய்தால்தான், உணர்வை நம் கட்சியில் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும். இதைச் செய்யக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டால் படபடப்பு (tension) வந்துவிடும். செய்து முடிப்பவர் செயல்வீரர், சிறப்பானவர். ஓர் உணர்வை அதுபோல் முழுவதுமாக மாற்றினால் அது பெருவெற்றி. அதேபோல் எல்லா உணர்வுகளையும் மாற்றுவதே இம்முறை.

பணம் பெறுவதைக் கடன் என்று சொல்கிறோம். என்றாலும், எதைப் பிறரிடமிருந்து பெற்றாலும் கடனாகும். ஒருவகையிலில்லாவிட்டால், மற்றொரு வகையில் நாம் அதைத் திருப்பித் தரவேண்டும். இது வாழ்க்கையின் அடிப்படை நியதி. அந்தந்த நாட்டு கலாச்சாரப்படி இவை கடமை என்றும், கர்மம் என்றும், காரண-காரியம் (cause & effect) என்றும், (Irony of fate) விதியின் விளையாட்டு என்றும், சென்றது திரும்பி வருகிறது என்றும், (conqueror is conquered) ஒரு நாட்டை வென்றவன் அந்நாட்டின் கலாச்சாரத்திற்கு அடிமையாகின்றான் என்றும், (today's friends are tomorrow's enemies and today's enemies are tomorrow's friends) இன்றைய நண்பர்கள் நாளைய எதிரிகள், இன்றைய விரோதிகள் நாளைய நண்பர்கள் என்றும், இறைவனுடைய தண்டனை என்றும் பேசப்படுகிறது.

இங்கிலாந்து அன்று ஆசியாவில் ஆட்சி செலுத்தியது. இன்று லண்டனில் பிரிட்டிஷாரைப் பார்ப்பது அரிது. லண்டன் இந்தியராலும், ஆப்பிரிக்கராலும், பிற தேசத்தினராலும் நிரம்பியுள்ளது. ஆசியரே லண்டனை, “ஆட்சி” செய்கின்றனர் இன்று என்று பேசும் அளவுக்கு லண்டன் நம்மவரால் நிரப்பப்பட்டுள்ளது.

சுமார் நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் அமெரிக்க கர்னல் பெரிதம் போர்க்கப்பல்களுடன் ஜப்பானுக்குச் சென்று ஜப்பானிய மார்க்கட்டைப் போர்முரசம் கொட்டிப் பிடித்தார். ஜப்பான் அடிபணிந்தது. இன்று அமெரிக்க முதலாளிகள் ஜப்பான் என்று சொன்னால் நடுநடுங்கும் அளவுக்குப் பீதியடைந்துள்ளனர்.

அகிம்சை என்ற தத்துவத்தை, காந்திஜி உலகில் முதலில் அரசியலில் அமுல்நடத்தினார். 1931-32இல் நடந்த ஒத்துழையாமை இயக்கம் இந்தியா எங்கும் வெற்றிவாகை சூடிக்கொண்டுள்ள நேரத்தில் செளரி செளரா என்ற குஜராத் கிராமத்தில் மக்கள் இரு போலீஸ்காரர்களைக் கொலை செய்தனர் என்பதால் அந்த அளவும் வன்முறை கூடாது என்று தாம் ஆரம்பித்த ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைக் காந்திஜி ரத்து செய்தார். 1947-இல் சுதந்திரம் வந்தது. பஞ்சாபிலும், நவகாளியிலும், பீகாரிலும், இந்தியா எங்கும் 50 இலட்சம் இந்து-முஸ்லீம்கள் கொலை செய்யப்பட்டனர். “அன்று இயற்கையான சுதந்திரப் போராட்டத்தின் வீர உணர்ச்சியை நான் அகிம்சையின் பெயரால் புறக்கணித்தேன். வட்டியும் முதலுமாகச் சேர்ந்து இன்று ஹிம்சை தலைவிரித்தாடுகிறது. முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்” என்றார் காந்திஜி.

ஒரு கொலை வழக்கில் 4 பேருக்குத் தூக்குத் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. 3 பேரைத் தூக்கு போடும் நாள் நெருங்கும் பொழுது தவிதவித்தனர்; படபடத்தனர். ஒருவர் நிதானமாக இருந்தார். அவர்களுடனிருந்த அரசியல் கைதிகள் இந்த விநோதம் புரியாமல் அவரை அணுகி விசாரித்தனர். இந்தக் கொலை நடந்ததே எனக்குத்

தெரியாது. அந்தச் சமயம் நான் ஊரிலில்லை என்று அவர் சொன்னது அவர்களுக்கு மேலும் வியப்பாக இருந்தது. இதற்குமுன் 12 கொலை செய்திருக்கிறேன். அப்பொழுதெல்லாம் என்மீது வழக்குக்கூடப் போடவில்லை. இப்பொழுது செய்யாத குற்றத்திற்கு தூக்கு வருகிறது. அப்பொழுது செய்த கொலைக்கு இப்பொழுது தூக்கு. அதனால் என் மனம் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று விளக்கமளித்தார்.

பணமும், பணக்காரனும் எதிரி என்ற கொள்கையைப் பறைசாற்றி வாழ்க்கையை அதற்கே அர்ப்பணித்தவர் வயதான நாட்களில் பணக்கார நண்பர்களுடைய தாட்சண்யத்தால் மட்டுமே வாழவேண்டிவந்தது. சீர்திருத்தத் திருமணத்தைச் சிறப்பான கொள்கையாகக்கொண்டு வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தவர் பிள்ளை அமெரிக்கா போய்வந்து சாஸ்த்ரோக்தமான திருமணத்தை இலட்சியமாக நினைப்பதை நிறைவேற்ற வேண்டியவராக இருக்கின்றார்.

ஓர் இளம் பட்டதாரி. சர்க்காரில் ஆபீஸராக இருந்தார். சொரணையுள்ள மனிதன் சர்க்கார் உத்யோகத்திற்கு வரமாட்டான் என்று சொல்லி அதை ராஜிநாமா செய்தார். மேற்படிப்புக்குப் போனார். இலட்சியமான நண்பனைப் பிழைக்கத் தெரியாதவன் என்று கேலி செய்வார். தகப்பனாரைப் புறக்கணித்தார். கடைசி காலத்தில் தகப்பனாரை வந்து பார்க்க மறுத்தார். மனைவியே கண்கண்ட தெய்வம், வழிபாட்டுக்குரிய நடமாடும் தெய்வம் என்ற நடைமுறையைக் கைக்கொண்டார். உடன் பிறந்தவர்களைத் திரும்பிப் பார்ப்பதில்லை. அவர் வாழ்க்கையே அவருக்குப் பின்னர் சில அனுபவங்களைக் கொடுக்க ஆரம்பித்தது.

இராஜிநாமா செய்த வேலையைப் பிறகு சிபாரிசு வைத்துத் தேட வேண்டியதாயிற்று. மேற்படிப்பை முடித்துவிட்டு வந்து பழைய வேலையே கிடைத்தால் போதும் என்று பரதேசிகளுக்கு வணக்கம்

சொல்லி வாங்க வேண்டியதாய்விட்டது. பிழைக்கத் தெரியாது என்று கேலி செய்தவனிடம் சென்று வாழ்வதெப்படி என்று ஆலோசனை கேட்க வேண்டியதாயிற்று. புறக்கணித்த தகப்பனார் இறந்தார் என்ற செய்தி கேட்டு ஓடிவந்தார். அவர் வருவதற்குள் தகப்பனார் அவர் கண்ணில் படக்கூடாது என்று தம் உடலையும் தகனம் செய்துகொண்டார். இவருடைய பிள்ளை உலகத்திலேயே இதுபோன்ற பிள்ளை ஒருவருக்கும் பிறக்கக்கூடாது என்பதுபோல் வளர்ந்து அதற்குரிய இலட்சணங்களை முறையாக நிறைவேற்றிவருகிறான். எந்த மனைவியைத் தெய்வமாக நினைத்தாரோ அவள் இரு ஆண்டுகளில் இவருக்கு அளித்த வரங்களால், வீட்டை விட்டு ஓடி எந்த ஆசிரமத்திலாவது சேர்த்துக்கொள்வார்களா என்று அலைய வைத்தாள். எவரும் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை என்பதால் அவளிடமே புகலிடம் தேடி அடைக்கலமானார். அவர் பெறுவதைப்போல் 3 மடங்கு சம்பளம் உள்ள உத்தியோகம் கிடைத்து அதில் அவர் சேர்ந்தபின், அந்த உத்தியோகம் வேண்டாம் என்று அவள் செய்த ஆர்ப்பாட்டம் பெரியது. அவரும் பழைய வேலைக்கே வரவேண்டியதாயிற்று. எந்த உடன் பிறந்தவர்களைத் திரும்பிப் பார்க்க மறுத்தாரோ அவர்களிடம் சிபாரிசுமூலம் உதவி கேட்க வேண்டியதாயிற்று. வாய் ஓயாமல் எந்த அரசியல் தலைவரைத் திட்டினாரோ, அவரிடம் சென்று வேலை கேட்டு நிற்க வேண்டியதாயிற்று.

கர்மம், தலைவிதி, முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும் என்று நாம் அளிக்கும் விளக்கங்கள் ஒரு பேருண்மையைத் தாங்கிவருகின்றன. அவற்றையெல்லாம் வேறுவிதமாகவும் விளக்கலாம்.

ஒவ்வொரு நேரத்திலும் செய்ய வேண்டியது, செய்யக்கூடியது என்றுண்டு. அவற்றை அப்பொழுது புறக்கணித்தால், பிறகு அதற்கேற்ற முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டியது வரும். அப்பொழுதும் நாம் நிறைவேற்றாவிட்டால், அவை தாமே தம்மைப் பூர்த்தி

செய்துகொள்ளும். பூர்த்தியாகும் விதம் நாம் புறக்கணித்ததற்குப் பொருத்தமாக அமையும்.

கடன் என்பதை மேலே சொன்ன பொது உண்மையின் அடிப்படையில் பார்த்தால், அக்கருத்துப்படி தெளிவுற விளங்கிக்கொண்டால், கடன் ஏற்பட்ட சூழ்நிலை, மனநிலை, வழி, வகை, முறை, செயல், போக்கு ஆகியவற்றை முழுவதுமாகப் புரிந்துகொண்டால், இன்று அவற்றிற்கு என்ன மாற்று செய்ய வேண்டும்? அதில் அறிவின் பங்கென்ன, உணர்வால் எப்படியிருக்க வேண்டும், செயலின் கடமை என்ன என்பவை விளங்கும். விளங்கியவற்றை ஏற்று, உணர்ந்து, செயல்பட்டு, ஆத்ம சமர்ப்பணம் செய்து, கடன் நீங்கப் பிரார்த்தனை செய்தால், அந்தக் கடன் விலகுவது மட்டுமன்று, அதே அளவிற்குக் கையில் பொருள் சேரும். அதாவது, கடன் திருவுருமாற்றமடைந்து, சேமிப்பாகும். அதுவே அன்னையின் இரஸவாதம் (Mother's alchemy).

3. அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்றால் என்ன?

மனிதன் உற்பத்தியானது முதல் ஏராளமான விஷயங்களை அறிந்து அவற்றை மேலும் மேலும் ஏற்றுக்கொண்டு உயர்வடைந்துள்ளான். இந்தியர்கள் கடைசியாக அதுபோல் ஏற்றுக்கொண்டது ஜனநாயகம். ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக முடிவாகிய மட்டுமே அறிந்த இந்த நாடு, சுதந்திரமடைந்தபின், மக்களாட்சியை அல்லது மன்னராட்சியைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நிலையில், மக்களாட்சியை ஏற்றுக்கொண்டது. மன்னர் ஆட்சியைவிட மக்களாட்சி மக்களுக்குச் சிறந்தது என அறிந்து அதை ஏற்றுக்கொண்ட நாடுகள் அநேகம். இலங்கை, பா்மா, சிங்கப்பூர், ஜாவா, சுமத்ரா, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகள் அவை. மக்கள் ஆட்சியைப் பெருக்கு ஏற்றுக்கொண்டு அதை இராணுவ ஆட்சியாக நடத்தும் நாடும் உண்டு. மக்கள் ஆட்சியை மக்களுக்குப் பலனில்லாமல் நடத்துவதுமுண்டு. மக்கள் வாழ்வை முன்னேற்றமடையச்செய்ய விரதம் பூண்டு அதை நிறைவேற்ற மக்களாட்சியை ஏற்றுக்கொள்வதுமுண்டு. ஒரு நாடு மக்களாட்சியைப் பல நிலைகளில் ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்தலாம். முதற்கட்டத்தில் வெறும் ஜனநாயகமாக நாட்டை நடத்தி வாழ்க்கையை முன்போலவே அமைக்கலாம். அடிமைத்தனத்திலிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற நாடு, அதுபோன்ற நிலையிலும் ஓரளவு முன்னேறும். அடுத்த கட்டத்தில் நீதிமன்றங்களுக்குச் சட்டசபைகளை உட்படுத்தி மக்களாட்சியை நிறுவினால், ஜனநாயகம் ஆணிகவார்விட்டு நிலைத்துவிடும். மேலும் உயர்ந்த கட்டத்தில் மக்களுக்குக் கல்வி அளிப்பதைக் கடமையாக்கிக் கொண்டு ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் கல்வியால் விளக்கம் பெற்ற மக்கள் அடுத்த தலைமுறையில் ஏற்றம் பெற வழியுண்டு. இதற்கடுத்த கட்டத்தில் மக்கள் உடல்நலம் பேணுவதையும், தொழில்வளம் பெருகுவதையும் குறிக்கோளாகக்

கொண்டு ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், அதிக முன்னேற்றத்தைப் பெறலாம். இதற்கடுத்த கட்டமும் உண்டு. இன்று பிற்பட்டவரை அரசே முன்வந்து உயர்த்தி, உயர்வு, தாழ்வை நீக்க முற்பட்டால் முன்னேற்றம் விரைவாக ஏற்படும். உலகிலுள்ள உயர்ந்த ஆராய்ச்சியின் பலனை நம் நாட்டுக்குக் கொண்டுவருவதையும், மேலை நாடுகளை எட்டிப்பிடிப்பதையும், எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னராக வேண்டும் என்பதையும் இலட்சியமாகக் கொண்டு ஜனநாயகத்தை ஒரு நாடு ஏற்றுக்கொண்டால், அந்நாடு ஜனநாயகத்தில் முழுப்பலனையும் பெறலாம். அடிமையாக இருந்தவரை ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேச்சில்லை. அன்னியனுடைய அரசியலமைப்பும் ஜனநாயகமே என்பது சிறப்பில்லை. ஏனெனில் அது அடிமை வாழ்வாகும். அடிமை நிலையிலிருந்து விடுபட்டு ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் நாடு, ஜனநாயகத்தைப் பல நிலைகளில் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு நிலைக்கும் ஏற்ற பலன் உண்டு. ஜனநாயகம் வந்ததாலேயே அடிப்படை உரிமைகள் கிடைக்கின்றன. அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தியாகின்றன. என்றாலும், ஏற்றுக்கொண்ட அரசியல் முறையை எந்த அளவில் செயல்படுத்துகிறோம் என்பது நம்மைப்பொருத்தது.

மனித வாழ்வு பொய்மைக்கும், இருளுக்கும் அடிமைப்பட்டுள்ளது. மனிதன் இவற்றிலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும். அந்த விடுதலையை உலகத்திற்கு அன்னை கொண்டு வந்திருக்கிறார். அன்னையைத் தெய்வமாக உணர்ந்தால், உணர்ந்து வழிபட்டால், பொய்யிலிருந்து விடுதலை பெற வழியுண்டு. பூரணமாக ஏற்றுக்கொண்டால், பூரண விடுதலையுண்டு. 1930, 1940-இல் ஆங்கிலேயர் இந்நாட்டை விட்டுப் போகக்கூடாது, அவர்களால் நாடு பெருநன்மையை அடைந்துள்ளது என்றவர் பலருண்டு. அதுபோல் மனிதனுக்குப் பொய் அவசியம், அதனால் பல செளகரியங்களுண்டு என்பவரும் உண்டு. பொய்மைமையிலிருந்து விடுதலையை விழைபவருண்டு. அவர்களுக்கு உதவியான சக்தி இன்று உலகில் இல்லை. பொய்யிலிருந்து முழு விடுதலை பெற விழைபவர்க்கு

உறுதுணையாக அன்னை உலகுக்கு வந்துள்ளார். அவரை ஏற்றுக்கொண்டால், பொய்யை எதிர்த்து நடத்தும் போராட்டத்தில் வெற்றியுண்டு. ஜனநாயகத்தைப் பல உயர்ந்த கட்டங்களில் ஏற்றுக்கொள்வதைப்போல் அன்னையையும் பல கட்டங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். எத்தனை நிலைகளில் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதைப் பல வழிகளில் குறிப்பிடலாம்.

1. மனத்தாலும், அடுத்தாற்போல் உணர்வாலும், அடுத்த கட்டத்தில் உயிராலும், கடைசி கட்டத்தில் உடலாலும் ஏற்றுக்கொள்வது ஒரு வகை.
2. வழிபடும் தெய்வமாகவும், வாழ்க்கை விளக்கமாகவும், பிறப்பின் சிறப்பாகவும், ஆன்ம ஜோதியாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் மற்றொரு வகை.
3. ஏதோ ஒரு சமயம் நினைப்பவர், வேலைகளை அன்னையை நம்பிச் செய்பவர்; இடையறாது நினைப்பவர், சாதகர்; அன்னைக்குப் பிடிக்கும் என்பதால் ஒரு காரியத்தைச் செய்பவர், அன்னைக்குப் பிடிக்காது என்பதால் ஒரு காரியத்தை விலக்குபவர். அன்னைக்காகத் தம் பழக்கத்தை மாற்றிக்கொள்ள முன்வருபவர், அன்னைக்காகத் தம் கபாவத்தை மாற்றிக்கொள்பவர், அன்னைக்காகத் தம்மைப் பூரணமாக மாற்றிக்கொள்பவர், அன்னையின் குழந்தையாகி, பிரார்த்தனையும் தேவையில்லாத புனிதராக மாறுபவர்.

மனிதன் எதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றான்? அவன் ஏற்றுக்கொண்டவை அவனுக்கு இதுவரை அளித்தது என்ன? ஒரு விஷயத்தை ஏற்றுக்கொள்வது என்றால் என்ன? அதிலிருந்து மாறி அன்னையை ஏற்றுக்கொள்வது எப்படி என்பவற்றை ஓரளவு விளக்க முயல்கிறேன்.

மனிதர்களைக் கவனித்துப் பார்த்தால், அவர்கள் செயல்கள் பொதுவாக சமூகத்தை ஒட்டி அமைந்திருக்கும். சமூகம் ஏற்றுக்கொள்வற்றை மனிதன் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வான். சமூகம் புறக்கணிப்பதைத் தானும் புறக்கணிப்பான். உடை, உணவு, அரசியல்

ஆகியவற்றில் பொதுவாக மனிதன் தானுள்ள சமூகத்தை அனுசரித்துப் போவதுண்டு. மேலும் அவனை நன்றாகக் கவனித்தால், சமூகத்தை ஒட்டிப்போகும்பொழுதும், தன் குடும்பப்பாணியிலேயே மனிதன் சமூகத்தைப் பின்பற்றுவது தெரியும். குடும்பமானாலும், தான் பிறந்த ஜாதியானாலும், மனிதனிடம் அக்குணங்கள் மிகுந்திருக்கும். நாலு பேர் செய்யும் காரியங்களை மனிதன் விரும்பிச் செய்யும்பொழுது தான் பிறந்து, வளர்ந்த பாணியிலேயே செய்வதைக் காணலாம். சமூகத்தைப் பின்பற்றும் நல்ல மனிதன், குடும்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் சிறப்பான மனிதன் ஆகியவர்களைக் கூர்ந்து நோக்கினால், தன்னுடைய சொந்த நலனுக்கு ஒத்துவரும் அளவுக்கே சமூகத்தையும், குடும்பத்தையும் மனிதன் ஏற்றுக்கொள்கிறான் என்பது தெளிவாக விளங்கும். ஒரு பெரிய இலட்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், ஓர் அரசியல் இயக்கத்தில் சேர்ந்தாலும், ஒரு பொதுக்காரியத்தைச் செய்தாலும், ஒரு கருத்தை விரும்பினாலும், ஒரு கட்சியை ஆதரித்தாலும், தன் சொந்த நலனுக்கு அவை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில்தான் மனிதன் செயல்படுகிறான். பொதுவான உண்மையிது. விதிவிலக்காக உள்ள இலட்சிய புருஷ்கள் உண்டு. அவர்கள் சர்வபரித்தியாகிகள். பொதுவாக மனிதன் சுயநலம் பாராட்டுவான் என்றாகிறது. அதுவே அடிப்படை உண்மை என்றாலும், தன் சுயநலம் பாதிக்கப்படாத அளவுக்கே மனிதனால் எதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்றும் சொல்லலாம். பிரார்த்தனை செய்தால் பலிக்கும் என்றால், பிரார்த்தனை செய்ய முன்வருபவர்கள் பலர். நாகூர் தர்காவுக்கும், வேளாங்கண்ணி மாதாவுக்கும் இந்துக்கள் பிரார்த்தனை செய்வதுண்டு. இதைத் தன்னலம் என்று புரிந்துகொள்வருண்டு. இந்து மதம் உயர்ந்த சனாதன தர்மத்தின் அடிப்படையைக் கொண்டதால், மதவேற்றுமையின்றி, எந்த தெய்வத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மை எனப் புரிந்துகொள்வதும் உண்டு. மனிதன் செயல்படும் வகை எது என்று கருதினால், அன்னைக்கு பிரார்த்தனை செய்ய முன்வருபவர்கள் முதல் நிலையிலுள்ள அன்பர்கள் எனலாம். பிரார்த்தனையை

மேற்கொண்டு அன்னையிடம் வருபவர்களுடைய பிரார்த்தனைகள் பூர்த்தியாகும். இதில் உள்ள விசேஷம் ஒன்று. பல ஆண்டுகள், பல வழிகளில், பல தெய்வங்களுக்குப் பிரார்த்தனை செய்து பலிக்காமல் போன எந்தப் பிரார்த்தனையும் அன்னைக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனையால் பலிக்கும். மனிதனையும், மனித வாழ்வையும் ஏற்றுக்கொண்டு அன்னை செயல்படுவதால் மனிதனுக்குக் கிடைக்கும் பலன் இது.

அன்னையின் அருள் சத்தியத்தை மட்டுமே ஆதரிக்கும்; பொய்யை அழிக்கும். அதனால் அன்னையை வேண்டி ஒரு பிரார்த்தனை பூர்த்தியானால், அது சத்தியத்தின் வெற்றி. அப்பிரார்த்தனையைச் செய்தவன், சத்தியத்தின் வீரன். தன்னலத்திற்காக அவன் பிரார்த்தனை செய்தான் என்பதைவிட, தன் ஜீவனில் உள்ள சத்தியம் வளர மனிதன் தெய்வத்திடம் பிரார்த்தனை செய்தான் என்பதே பொருந்தும். அவன் மனதிலுள்ள சத்தியமே அவனை அன்னையிடம் அழைத்து வந்தது. அவனால் அன்னையின் சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடிகிறது என்பதால் அவனுடைய பிரார்த்தனை பலித்தது.

மனிதன் அன்னைக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனை சத்திய ஒளிவிளக்கை ஏற்றும் செயலாகும். அதனால் அம்மனிதன் உயர்ந்தவன். மனிதன் பிரார்த்தனையால் சத்தியசீலனாகிறான். இந்த நிலையை அன்னையை ஏற்றுக்கொள்வதில் முதல் நிலையாகக் கூறலாம். இதனால் இதுவரை பலிக்காத பிரார்த்தனைகள் இன்று பலிக்கும். எனினும், அது அவனுடைய நம்பிக்கையைப் பொருத்துள்ளது. நம்பிக்கை அதிகமானால் பலிதம் அதிகமாகும். நம்பிக்கை எங்கு முடிவடைகிறதோ, அங்கு பலிப்பது நின்றுவிடும். எனவே நம்பிக்கை எப்படி வளர்கிறது, எந்தக் கட்டத்தில் முடிகிறது என்று கவனிப்போம்.

மனிதனுக்குத் திறமை, சபாவம், முயற்சியுண்டு. நம்பிக்கை இவற்றைப் பொருத்து வளரும். அதற்கும் சமூகம் ஒரு எல்லையை

ஏற்படுத்துவதுண்டு. திறமையுள்ளவனுக்குத் தன் திறமையில் நம்பிக்கையிருப்பதால், திறமையில்லாதவனைவிட, அதிகம் சாதிக்க முடியும். உயர்ந்த சபாவமுள்ளவனும் அப்படியே. தாழ்ந்த சபாவமுள்ளவனைவிட அதிகமாக அவனால் சாதிக்க முடியும். இவற்றுக்கெல்லாம் சமூகம் ஒரு வரையறையை ஏற்படுத்துகிறது. அதிகத் திறமையுடையவன் தாழ்ந்த ஜாதியில் பிறந்தவனானால் சமூகம் குறுக்கிட்டு, அவனுக்குச் சேரவேண்டிய பலனைத் தடுக்கும். அதைப் பிடுங்கித் திறமையில்லாத ஒருவனுக்கு, அவன் உயர்ந்த ஜாதியில் பிறந்தவன் என்ற காரணத்தால் கொடுக்கும். அதேபோல், உயர்ந்த சபாவமுள்ளவன், அதிக முயற்சியுள்ளவன், நேர்மையுடையவன் ஆகியவர் சாதிப்பதை அவர்கள் பெறுவதற்குச் சமூகம் பெருந்தடையாக இருக்கும். தனி மனிதன் சமூகத்தை எதிர்த்து நிற்க முடிவதில்லை. எனவே நேர்மை, திறமை, முயற்சி, சபாவம் ஆகியவை ஒருவனுக்குப் பலன் அளிப்பது அவற்றைப் பொருத்ததன்று, சமூகத்தைப் பொருத்தது. சமூகம் பொய்யின் பிடியிலும், கொடுமையின் ஆட்சியிலும், தில்லுமுல்லாலும் நிறைந்துள்ளது. உயர்ந்த மனிதர்களான நாயன்மார்களும், ஞானதேவ போன்றவர்களும், உத்தமிகளான பெண்மணிகளும் சமூகத்தால் அதிக அளவு பாதிக்கப்பட்டார்கள் எனில், சாதாரண மனிதன் சமூகத்தை எதிர்த்து நிற்க முடியாது. திரௌபதியின் மானத்தைக் காக்க பீஷ்மாச்சாரியாரோ, விதுரரோ, துரோணச்சாரியாரோ முன்வரவில்லை. செஞ்சோற்றுக் கடன் என்ற பெயரில் துரியோதனனுக்கு அடங்கிவிட்டார்கள். உலகத்தில் ஒரு சக்தியில்லை, திரௌபதியின் கற்பை மதித்து, அதைக் காப்பாற்ற. அதையும் தாண்டிய கட்டத்தில் கண்ணகியைக் காப்பாற்ற அவள் உத்தம குணத்தால் முடியவில்லை. பாண்டிய மன்னனின் நீதியும் துணை நிற்கவில்லை. சமூகத்தில் செயல்படும் பொய்யின் வடிவங்கள், தீய சக்திகள் கண்ணகியை அழிக்கவே துணைநின்றன. கர்மம் தன்னைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள சமூகத்தின் துணையை நாடிற்று. சமூகம் கர்மத்தின் கருவியாயிற்று. கற்புக்கரசியைக் கைவிட்டது.

அன்னையை நாடி வந்து அன்னையைத் தெய்வமாக ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்குச் சமூகத்தில் எதிர்ப்பு ஏற்படுவதுண்டு. சமூகம் அவர்களைச் சுட்டெரிக்கத் தயாராவதுண்டு. அந்நிலையில் அவர்கள் தங்கள் மனதில் சமூகத்திற்கு அளித்துள்ள இடத்தை அழித்து, அங்கு அன்னையைப் பிரதிஷ்டை செய்தால், சமூகத்தை நம்பாமல் அன்னையை நம்பினால் அன்னையின் அருள் புயலாக வீசி சமூகத்தின் கடும் எதிர்ப்பைக் கணநேரத்தில் துவம்சம் ஆக்குவதைக் காணலாம். மாணிக்கவாசகருக்கும், ஞானதேவருக்கும், மதர் தெரசாவுக்கும், கண்ணகிக்கும், திரௌபதிக்கும், அரிச்சந்திரனுக்கும், சமூகம் துரோகம் செய்தது. சமூகம் இருளின் கருவி. இன்று சத்தியத்தை நாடும் அன்பர்களைச் சமூகம் போற்றாது. இன்று சமூகத்துடன் ஒன்றி நிற்கவேண்டுமானால், அதன் இலட்சியத் தேவதைகளான லஞ்சம், ஊழல், ஆடம்பரம், சிபாரிசு, பகட்டு, ஏமாற்று, தில்லுமுல்லு ஆகியவற்றை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இவற்றை எதிர்த்து ஒருவன் நின்றால், சமூகத்தின் எல்லாச் சக்திகளும் திரண்டு அவனை அழிக்கும். அவன் அன்னையை நம்பினால், அன்னையை மட்டும் நம்பினால், சமூகத்தை மனத்தாலும், செயலாலும், உணர்வாலும் புறக்கணித்து, அன்னையை மனத்தாலும், செயலாலும், உணர்வாலும் நம்பினால் அவன் கண் முன்னரே அத்தீய சக்திகள் அன்னையால் அழிக்கப்படுவதைப் பார்க்கலாம். இது அழிக்கும் சக்தி. இதைவிட்டு அன்னையின் ஆக்கல் திறனைப் பார்ப்போம். பல கோடி முதலிட்டு, வெளிநாட்டுத் தொழில்நுணுக்கத்தைக் கொணர்ந்து, நாட்டுக்கு அத்தியாவசியமான தொழிலில் பல ஆயிரம் தொழிலாளிகளை நியமித்து, ஒரு தொழிலை நடத்த முன்வந்தால், சர்க்கார் லஞ்சத்தின் பாஷைகளைப் பேசும், உறவினர் பொறாமையின் வடிவங்களாவார்கள். பலனைப் பெறவேண்டிய ஊரார், எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பார்கள். பெரும் பலனை அடையவேண்டிய தொழிலாளிகள் தடையாக மட்டுமிருப்பார்கள். அனைவரும் சமூகத்தின் அங்கங்கள். சமூகம் பொய்யின் பிறப்பிடம். ஒருவரும் நம் பக்கம் இருக்கமாட்டார்கள். அன்னையை நம்பினால், அதாவது பொய்யைப் புறக்கணித்து, மெய்யை ஏற்றுக்கொண்டு

அன்னையை நம்பினால், நல்லவர்கள் நம்மைக் கைவிட்டபொழுதும், நாணயஸ்தர்கள் ஒதுங்கிக் கொண்டபொழுதும், சட்டம் ஊழலுக்குத் துணைபோன நேரத்திலும், பொறாமை ஊரில் ஜெயித்த காலத்திலும், அன்னை நம் பக்கம் நிற்பது தெரியும். எல்லா சக்திகளும் தோற்பதைக் காணலாம். அன்னையின் வெற்றியை அனுதினமும் பார்க்கலாம். அன்னையை ஏற்றுக்கொள்வதில் இது அடுத்த கட்டம். பொய்யையும், பொய்யின் வடிவங்களையும் நண்பர்கள் என்ற உருவில், பாசத்தின் பெயரில், பண்பு என்று சொல்லிக் கொள்வதின் பெயரில் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் விலக்கி, மெய்யை மட்டும் மனதிலும், செயலிலும் ஏற்றுக்கொண்டு, அதன் அடிப்படையில் அன்னையை ஏற்றுக்கொள்வது, அவரை ஏற்றுக்கொள்வதில் அடுத்த நிலை எனலாம்.

பொதுவாகச் சொல்லப்போனால், அன்னையை ஏற்றுக்கொள்வதென்றால் பிரச்சினையில்லாத வாழ்வை ஏற்றுக்கொண்டதாக அர்த்தம். ஒரு பிரச்சினை தீராது என்று நாம் கொண்டால், பிரச்சினைக்குரிய திறனை ஏற்றுக் கொண்டதாகப் பொருள். அன்னை அப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பார் எனில், பிரச்சினையின் வலுவை ஏற்றுக்கொள்வதைவிட அன்னையின் திறனை மனம் ஏற்றுக்கொண்டது என்றாகிறது. அதுபோல், அன்னையை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டால், பிரச்சினையற்ற வாழ்வை ஏற்றுக்கொண்டதாக அர்த்தம். மனத்தில் அன்னையீது நம்பிக்கை ஏற்பட்டு, மனம் அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டால், எதை மனிதனுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று இறைவன் நிறுத்திவைத்தானோ, அந்த மனநிம்மதி மனத்தில் உதித்து, வளர்ந்து, நிலைத்து, சிறந்து நிற்கும். அன்னையை மனம் ஏற்றுக்கொள்கிறது என்றால், மனநிம்மதியை மனிதன் ஏற்றுக்கொள்கிறான் என்று பொருள்.

சந்தோஷம் எல்லோருக்கும் எப்பொழுதும் கிடைக்கக் கூடியதன்று. ஏழை, எளியவர்க்கும் சில சமயங்களில் ஏராளமாகக்

கிடைக்கும். அறிஞர்களுக்கும், இலட்சியவாதிகளுக்கும் பல சமயங்களில் கிடைக்காமற் போகும். இளம் குழந்தைகளுக்கே அது எப்பொழுதும் உரியது. தேடிப்போனால் எட்டிப் போகும். சும்மா இருந்தால் தேடி வரும். எல்லோரும் விழைவது சந்தோஷம். எவர்கையிலும் நிலையாக இல்லாத ஒன்று. அன்னையை உணர்வால் ஏற்றுக்கொண்டால், சந்தோஷத்தை நிலையாக ஏற்றுக்கொண்டதாகும். அன்னை சந்தோஷத்தின் பிறப்பிடம். உணர்ச்சி வழியாகவே வெளிப்படும் குணம் இது. வாழ்க்கையில் சந்தோஷத்தை அறியாதவர்களும், அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டபின், அவர்களை நாடி சந்தோஷம் வருவதைக் காண்பார்கள். ஆசிரமத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது அனைவரும் குறிப்பாகச் சொல்வது ஒன்றுண்டு. இங்கு அனைவரும் சந்தோஷமாகக் காணப்படுகிறார்கள் என்பார்கள். இங்கு வந்தபின் சந்தோஷமில்லாமலிருக்க முடியாது என்பது அன்னையின் கருத்து. ஒருவரால் ஆசிரமத்திலிருந்தும் சந்தோஷமாக இருக்க முடியவில்லை என்றால் அவரால் உலகத்தில் எங்குச் சென்றாலும் சந்தோஷப்பட முடியாது என்று அன்னை கூறுகிறார். மனத்தில் மனநிம்மதியை நிலைநாட்டும் அன்னை, உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியை நிலைநாட்டுகிறார்.

வாழ்க்கை என்று நாம் பேசுவது வெற்றி, தோல்விகளுக்கு உறைவிடம். தோல்வியை அதிகமாகவும், வெற்றியைக் குறைவாகவும் வழங்கக்கூடியது வாழ்க்கை. மனிதனைத் தன் முழுப்பிடியில் வாழ்க்கை வைத்துள்ளது. மனித வாழ்வு உலக வாழ்வில் ஒரு பகுதி. உலக வாழ்வு பூவுலக வாழ்வில் (in the life of earth) ஒரு பகுதி. பூமியின் வாழ்வு அசுரனின் பிடியிலும், பொய்ம்மையால் ஆட்கொள்ளப்பட்டும், இருளால் நிரப்பப்பட்டும் உள்ளது என்று பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார். அதன் பகுதியான மனித வாழ்வும் அவற்றின் பிடியில் உள்ளது. சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்த அரிச்சந்திரனின் கண்ணில் விரலைவிட்டு ஆட்டியது மனித வாழ்வு. கண்ணனை இஷ்ட தெய்வமாக வரித்த மீராவுக்கு விஷம் அளித்தது; சாக்ரடீஸுக்கு ஹெம்லாக் என்ற விஷத்தை கோப்பையில் இட்டு

வழங்கியது; பூமிதான் சூரியனைச் சுற்றி வருகிறது. சூரியன் பூமியைச் சுற்றவில்லை என்ற விஞ்ஞானப் பேருண்மையை முதலில் கண்டுகொண்ட கோபர்னிகஸ்ஸை ஜெயிலில் அடைத்தது; ஏசுபிரானை சிலுவையில் அறைந்தது; மகாத்மா காந்தியைச் சுட்டுக் கொன்றது; வாழ்க்கை தன் ஆதிக்கத்தை மனிதன்மீது முழுவதும் செலுத்தி, அவனைத் தன் காலடியில் போட்டு மிதிக்கக்கூடியது. எனவே, மனிதன் வாழ்க்கையிடம் பக்குவமாகவும், பயபக்தியுடனும் செயல்படுவான்.

அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் எனில், குறிப்பாக வாழ்க்கையில் அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்றால், தோல்வியை அறியாத வாழ்வை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்று பொருள். மனிதன் வாழ்வின் பிடியில் இருக்கிறான். அதனால் வாழ்க்கை அவன் வெற்றி, தோல்வியை நிர்ணயிக்கும். வாழ்க்கை அன்னையின் பிடியில் இருப்பதால், அன்னையை ஏற்றுக்கொண்ட மனிதனுடைய பிடியில் வாழ்வு வந்துவிடும். அவனிஷ்டப்படி வாழ்வு செயல்படும்.

வாழ்க்கையில் அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ள மனிதன் அன்னையின் வழிமுறைகளை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். வாழ்க்கையின் விதிகளைப் பின்பற்றும் மனிதன் வாழ்க்கையின் பிடியில் வந்துவிடுகிறான். அன்னையின் முறைகளைப் பின்பற்றும் மனிதனுடைய பிடியில் வாழ்க்கை வந்துவிடும். வாழ்க்கையை ஒட்டிச்செல்லும் மனிதன் எவ்வளவு உயர்ந்த நிலையிலிருந்தாலும், தன் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்த வாழ்க்கை ஒரு சமயம் இல்லாவிட்டாலும், ஒரு சமயம் அவனுக்குத் தோல்வியை அளிக்கிறது. அன்னைக்குத் தோல்வி தெரியாது. அன்னையைப் பிரதிஷ்டை செய்த வாழ்வில் தோல்வியில்லை. கோர்ட்டுக்குப் போகும் கட்சிக்காரனுக்கும், அவனுடைய வக்கீலுக்கும் வெற்றியா, தோல்வியா என்ற நிலையுண்டு. ஜட்ஜுக்குக் கடமையுண்டு. அவருக்கு வெற்றியும் இல்லை, தோல்வியும் இல்லை. அவருடைய நிலை உயர்ந்தது. வெற்றி, தோல்விகளைக் கடந்தது.

ஒருவனுடைய வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் என்பது அவனுடைய தொழிலைப் பொருத்தது, படித்த பட்டத்தைப் பொருத்தது. பிறந்த குடும்பத்தைப் பொருத்தது. அவனுடைய சூழ்நிலையைப் பொருத்தது. எந்தச் சூழ்நிலையிலிருந்தாலும், ஒருவன் அன்னையைத் தன் வாழ்வில் ஏற்றுக்கொண்டவுடன், அவன் எதிர்காலத்தையும், அவன் முன்னேற்றத்தையும் அன்னை நிர்ணயித்துவிடுகிறார். அதன்பின் மனிதன் எந்தச் சூழ்நிலையிலிருந்தாலும், எந்தப் படிப்பைப் படித்தாலும், எந்தத் தொழிலைச் செய்தாலும், அதை ஒரு கருவியாக்கி, அன்னை வழங்குகிறார். நிர்ணயிப்பது அன்னை. படிப்பு, தொழில் ஆகியவை மார்க்கங்கள், கருவிகள். அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டபின், நம் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் திறனுடையவை எல்லாம் கருவிகளாக மாறி அன்னையின் ஆணையை நிறைவேற்றுகின்றன.

ஒருவனுடைய புத்தி பிறப்பால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அதன்பிறகு அது மாறுவதில்லை. அன்னையை அறிவு ஏற்றுக் கொண்டால், பிறப்பில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட புத்தியும் வளர்கிறது. அளவுகடந்து வளரும்.

பண்பு குறைவான சூழ்நிலையில் உடற்குறை உள்ளவனுக்குப் பட்டப்பெயரிட்டு, அவமானப்படுத்தி அழைப்பார்கள். வலுவள்ளவன், வலிமையில்லாதவனை அழிப்பதை ஓர் உரிமையாகக் கொண்டாடுகிறான். ஒருவனுக்கு ஒரு சிரமம் வந்துவிட்டால், சொத்தை இழந்துவிட்டால், உத்தியோகம் போய்விட்டால், அவனைப் பார்த்துக் கை தட்டிச் சிரிப்பார்கள். அவனைக் கீழே தள்ளி மிதிக்க, பலரும் ஒன்று கூடுவார்கள். பண்பான சூழ்நிலையில் ஒருவருடைய குறையைக் கண்டுகொள்வதைத் தங்கள் குறையாகக் கருதுவார்கள். ஒருவருக்குச் சிரமம் வந்தால் அனைவரும் சேர்ந்து அதை விலக்க முயல்வார்கள். தெய்வங்கள் தெய்வலோகத்தில் இருக்கின்றன. உதவி கேட்டு மனிதன் குரலெழுப்பினால், அவர்கள் காதில் அவன் வேண்டுகோள் விழுந்த நேரம் அவன் கேட்டதைக் கொடுப்பார்கள். கேட்ட அளவுக்கே

கொடுப்பார்கள். அன்னை தெய்வலோகத்திற்கு மேலேயுள்ள சத்தியலோக அவதாரம். அவர் சக்தி அந்த லோகத்திலிருந்து வருகிறது. எங்கெல்லாம் மனிதன் சத்தியத்தைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறானோ, அங்கெல்லாம் அவனைத் தேடி அன்னை வருகிறார். பல ஆண்டுகளாக அவன் மனதில் மண்டிக்கிடக்கும் அபிலாஷைகளை அவன் கேட்காமலேயே பூர்த்தி செய்கிறார். அவன் கேட்டதைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கின்றார். கேட்காததையும் அளிக்கின்றார். கேட்கத் தெரியாததையும் தாமே கொடுக்கின்றார். அன்னையின் அவதார நோக்கமே இதுபோல் செயல்படுவதுதான். மனிதனுடைய ஆத்மாமூலமாக செயல்படுகிறார். வாழ்க்கையின் இருருக்குள் புதைந்துள்ள சத்தியத்தின் விதைகளைக் கண்டு, அதன்மூலம் அவன் வாழ்வில் செயல்பட அன்னை விழைகிறார். பொய்ம்மையாலும், இருளாலும் அமைந்த அவன் பிறப்பின் அஸ்திவாரத்தில் சத்திய வித்துகள் உள்ளன. மனிதன் அவற்றைப் பாராட்டினால், அவன் வாழ்வில் அருள் செயல்பட அன்னை, வாழ்வின் சத்திய வித்துகள்மூலம் அவனை நாடி வருகிறார். அவன் வாழ்வு மலர்கிறது. தோல்வியை நிரந்தரமாக அழித்துவிடுகிறது.

தான் வணங்கும் கடவுள்களில் ஒன்றாக அன்னையை மனிதன் வழிபட ஆரம்பித்தவுடன், தனக்குச் சகலவித வரங்களையும் அளிக்கக் காத்திருக்கும் தெய்வம் அன்னை என்பதை மனிதன் கண்டுகொள்கிறான். தானும், தன் மனமும், சுபாவமும் எந்த வகையிலும் மாறவில்லை என்றாலும், தன் பிரச்சினைகள் அனைத்தும் கரைவதை அவன் காண்கிறான். மனம் நிம்மதியால் நிரம்பும் அதிசயத்தையும், உள்ளம் உவகையால் பூரிப்படையும் புனிதத்தையும் தன் வாழ்வில் நிதர்சனமாகக் காண்கிறான். உடல் ஆரோக்கியத்தாலும், திறனாலும் நிரம்புகிறது. அன்னையை நினைத்தால் சிலிக்கிறது. வாழ்க்கை தன் குதர்க்கப்போக்கை மாற்றி, அவன் தொட்டனவெல்லாம் பலிக்கும் அளவுக்கு அவனுக்குக் கட்டுப்படுகிறது. அவனறிந்த வகர்பாவங்கள் இப்பொழுது வாழ்வில் காணவில்லை. எங்குச் சென்றாலும் அன்னை தன்னை

எதிர்கொள்வதைக் காண்கிறான். அன்னையைத் தன் வாழ்வில் வரவேற்கத் தான் கதவுகளைத் திறக்காத காலத்தும், அங்கும் இங்குமுள்ள சந்துபொந்துகள் வழியாக அன்னை அவன் வாழ்வில் நுழைந்து செயல்படுவதையும் பார்க்கிறான். கோணல்கள் நிறைந்த அவன் குடும்ப வாழ்க்கை நிறைவுகளுள்ள புதிய வாழ்க்கையாக மாறுகிறது. இதுவே முதற்படி எனலாம்; முதற்பலன் எனவும் கூறலாம்.

இந்த எல்லைக்கும் அப்பால் பெரிய சந்தர்ப்பங்கள் காத்திருக்கின்றன. தான் உள்ள சூழ்நிலையிலிருந்துகொண்டும், தன் இன்றைய மனநிலையிலிருந்து செயல்பட்டும், அப்பெரும் சந்தர்ப்பங்களைப் பெறமுடியாது. தன் மனநிலையை அன்னையின் வாழ்வு முறைகளுக்கேற்ப அவன் மாற்றிக்கொள்ள முன்வர வேண்டும். வாழ்க்கையில் ஒரு காரியத்தை முடிக்க பொய் கலந்த வழிமுறைகளை மனிதன் பின்பற்றுகிறான். அவ்வழியின்மூலம் அன்னை அவன் வாழ்வில் புகுந்து செயல்பட முடியாது. அன்னையின் வரப்பிரசாதங்களை வாழ்க்கையில் மனிதன் பெற, மனிதன் தன் வாழ்வின் அஸ்திவாரங்களை அன்னைக்கேற்ப மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். தனக்குப் பிடித்ததைச் செய்யவே மனிதன் விரும்புகிறான். அன்னையின் புதிய சக்தி அவன் செயலில் வெளிப்பட வேண்டுமானால், அவன் மனதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். தனக்குப் பிடித்ததை நாடக்கூடாது. தனக்கமைந்த கடமைகளை ஆர்வத்துடன் நிறைவேற்ற முன்வர வேண்டும். அந்த மனப்பான்மைகளைக் கைக்கொண்டால், அன்னையின் அற்புதம் மலர் ஆரம்பிக்கும்.

சௌகரியங்களை நாடுவது மனித இயல்பு. பழக்கமான காரியங்கள் செய்வதை நாம் சௌகரியமாகக் கொள்கிறோம். பழக்கமில்லாத மார்க்கமாக ஒரு காரியத்தைச் செய்ய அதிக முயற்சி தேவை. அது சிரமம். அதை விலக்குகிறோம். பழக்கத்தையும், சௌகரியத்தையும் கருதினால், தனக்கேயுரிய கோணல்களுடன் மனித வாழ்வு நம்மை எதிர்கொள்ளும். கடமையை நிறைவேற்ற

முனைதல் வேண்டும். சௌகரியத்தையும், பழக்கத்தையும் புறக்கணிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், அன்னை நம் வாழ்வில் புது வேகத்துடன் நுழைவதைக் காணலாம். புது மணம் வீசுவது நிலையாகும். பிறரைக் குறை கூறுவது நம் பழக்கம். நாம் சொல்லும் குறை மற்றவரைத் திருத்தாது; மாற்றாது. பிறரைக் குறை கூறாமலிருப்பது அன்னை வழி. அதை மேற்கொண்டால், புதியது பிறக்கும். யாருடைய குறையை வாயால் சொல்வதில்லை என்ற முடிவை ஏற்றுக்கொண்டோமோ, அவர் தம் குறையை விட்டுவிட்டு மாறுவதைக் கண்ணால் பார்க்கலாம். மனிதன் சுபாவத்தின் பிடியிலிருப்பவன். ஒன்றை விரும்பினால் உடனே செய்யப் பிரியப்படுவான். நிதானித்து, ஆராய்ந்து செயல்படுவது மனித இயல்பன்று. நினைத்தவுடன் செயல்படுவது மனித இயல்பானால் வாழ்வு ஜீவனற்று, சடலம்போல் அங்குலம், அங்குலமாக நகர்கிறது; முடிவு தொலைவுக்குப் போகிறது. அது நம் கையிலிருப்பதில்லை. அன்னை வழி அதுவன்று. ஒரு காரியத்தை மனிதன் ஆரம்பிக்குமுன் அன்னையை நினைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், அங்குச் செயல்படுவது அன்னை சக்தி. அதன் விளைவாகக் கிடைக்கும் பலன் அதற்குரிய பலன். வாழ்க்கைக்கு அன்னையின் ஒளி நிறைந்த திறன் ஏற்பட்டுவிடும். பலன் நிறைந்த முடிவு பலர் வியக்கும் அளவில் கிடைக்கின்றது.

மேற்சொன்ன விதிமுறைகளை அனுஷ்டிப்பதன்மூலம் மனிதன் அன்னையைத் தன் வாழ்வில் ஏற்றுக்கொள்கிறான். அப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையில் தோல்வி என்பதில்லை. செயல்கள் விரைவாக நிகழ்கின்றன. பதவியுயர்வு உரிய காலத்திற்காகக் காத்திருப்பதில்லை. திறமையைத் தேடி அடுக்கடுக்காக விரைந்துவருகிறது. திட்டத்தின் பலன் திட்டம் முடியும்வரை காத்திருப்பதில்லை. திட்டம் ஆரம்பித்தவுடன் பலன் கைக்கு வந்துவிடுகிறது. வாழ்க்கை வினோதமானது; வக்ரமானதும்கூட. உன் உழைப்பின் பலனைப் பிறருக்கு அளிக்கவல்லது. எதிரிக்கும் கொடுக்கும் இயல்புடையது. அன்னையின் சக்தி சிருஷ்டிக்கும் திறனுடையது; எதிர்பார்த்ததைவிட

அதிகப் பலனைக் கொடுக்கக்கூடியது. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கிடைக்கும் அதிகபட்சப் பலனை மேலும் அதிகரிக்கும் திறனுடையது. மனித வாழ்வு, அன்னை வாழ்வாக மாறி, தன் வகர்பாவங்களை இழந்து, அமுதசுரபியாகித் தன் வாழ்க்கையில் ஒளிச் சிறப்பை நிலைநாட்ட வேண்டுமானால், அன்னையின் முறைகளைத் தன் வாழ்வில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சாதாரண மனிதர்கள் அன்னையிடம் வந்து மகத்தான காரியங்களைத் தங்கள் வாழ்வில் சாதிப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நமக்கு இது வியப்பளிக்கிறது. அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டு, அதிகப் பலனடைந்தவர்கள், பல ஆண்டுகளாக எந்த மாற்றமும் இல்லாமலிருப்பதையும் நாம் காண்கிறோம். அன்னைக்கு அருகில் இருப்பவர்களுக்கும் இதுபோன்ற நிலையிருப்பதுண்டு. தன் ஜீவனைத் திறந்து, அது மலர்ந்த நிலையில், அதன் உச்சியில் அன்னையைப் பிரதிஷ்டை செய்தவனுக்கு அளவுகடந்த பெரும்பலன் அதிகரிக்கத்தக்க வகையில் கிடைக்கிறது. தாம் “சாஸ்த்ரோக்தமாகக்” கடமைக்கு வணங்கும் பல தெய்வங்களின் வரிசையில் அன்னையையும் வைத்தவர்களுக்கும் முதலில் பெரும்பலன் கிடைத்தாலும், அடுத்தாற்போல எதுவுமில்லாமல் என்றும்போல் இருந்து விடுகிறார்கள். மனிதர்கள் பலத்தரப்பட்டவர்கள். அவர்களைச் சுமார் 10 அல்லது 20 நிலைகளில் அறிவுக்கும், பண்புக்கும் ஏற்ப வரிசைப்படுத்தலாம். அதேபோல் ஒருவனுடைய ஜீவனும் 10 அல்லது 20 நிலைகளில் அமைகிறது. எளிய காரியங்களை முதல் நிலையிலிருந்து செய்யும் மனிதன், முக்கியமான காரியங்களைத் தன் ஜீவனின் முடிவான நிலையிலிருந்து செய்கிறான். அன்னையை ஒருவர் எந்த நிலையிலும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். முடிவான நிலையிலிருந்து செய்யும் காரியங்களை அன்னை முறைப்படி செய்பவர், அன்னையைத் தம் ஜீவனின் சிகரத்தில் ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்று பொருள். தம் வீட்டில் 1000 ரூபாய் களவுபோனபின், அறை முழுவதிலும் தேடிவிட்டு, போலீஸில் புகார் செய்துவிட்டு, இரண்டு நாள் கழித்து ஆசிரமத்திற்குத் தெரிவிப்பவர் ஒரு வகையினர்.

ஊரிலிருந்து திரும்பிவந்து ஒன்றரை இலட்ச ரூபாய் நகை களவுபோனதாகக் கண்டு போலீஸில் புகார் செய்வதற்குமுன் ஆசிரமத்திற்குச் செய்தி அனுப்புவர் மற்றொரு வகையினர். தம் பார்ட்னர் தம்மைக் கலக்காமல் 5 கோடி பெறும் தொழிலை விற்று, பத்திரத்தில் கையெழுத்துப்போட்டு, தாம் ஊரில் இல்லாத சமயம் கிரயத்தை முடித்துவிட்டார் என்று கேள்விப்பட்டவுடன் பதறி, அவரைத் தேடி ஓடி, என்ன நடந்தது என்று கேட்டு, பல ஆயிரம் வகைகளில் மனத்தை அலையவிட்டு, நிலையிழந்தபின் எதுவும் செய்ய முடியாது என்ற நிலையில் ஜாதகத்தைப் பார்த்துவிட்டு, அதைப்போன்ற பல காரியங்களைச் செய்துவிட்டு, 10 நாள் கழித்து அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்வார். தம் ஜீவனில் முதல் நிலைமையில் அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டவர், அந்த செய்தியைக் கேட்டவுடன், பார்ட்னரைத் தேடிப் போகாமல், தம் தியான அறைக்குச் சென்று, நடந்ததையும், கேட்டதையும், நடக்கப்போவதையும் அன்னையிடம் சொல்லி, பொறுப்பையும், பாரத்தையும் அன்னையிடம் கொடுத்துவிட்டுப் பதட்டமில்லாமலும், மலர்ந்த உள்ளத்துடனும், நடக்கவேண்டிய காரியங்களை அது சம்பந்தமாகக் கவனிப்பவர் தம் ஜீவனின் சிகரத்தில் அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டவராகும்.

நமக்குத் தேவைப்படும் பொருள் உடனே கிடைக்கவில்லை என்றால் அதற்கு உரியவரைக் கேட்பது நம் பழக்கம். குழந்தைகள் பெற்றோரைக் கேட்கிறார்கள். மனைவி கணவனைக் கேட்கிறாள். தொழிலாளி முதலாளியைக் கேட்கிறான். கேட்பது கிடைத்துவிட்டால் பிரச்சினை முடிந்துவிடுகிறது. கிடைக்காவிட்டால் ஒரு பிரச்சினை ஏற்படுகிறது. குழந்தைகள் கேட்பதைத் தகப்பனார் சில சமயம் கொடுக்கப் பிரியப்படுவது இல்லை; மனைவி கேட்ட புடவையை கணவன் வாங்கி வரவில்லை; சிப்பந்தி கேட்கும் கடன் தொகையை முதலாளி கொடுக்கவில்லை; அப்படிப்பட்ட நிலையில் மனம் தன் உரிமையைக் கருதும். உரிமையைக் கேட்பதே மனித இயல்பு. அன்னை வழி அது அன்று. அன்னையிடம் சட்டம் வேறு. கொடுக்காத மனிதனைக் கேட்காதே, கொடுக்கும் தெய்வத்தைக் கேள் என்பது

அன்னை வழி. கிடைக்காத பொருளை அன்னையிடம் கேட்டால் கொடுப்பார். தகப்பனார் கொடுக்காத பேனாவை அன்னையிடம் கேட்டால் கொடுப்பார். அதனினும் சிறப்புள்ள மற்றொரு வழியுண்டு. தகப்பனாரைக் கேட்காமல், பேனா வேண்டும்பொழுது அன்னையை மட்டும் கேட்கப் பழகிக்கொள்வது அம்முறை. கேட்பது கிடைக்கும். தேவைப்பட்ட அளவில் வாராது. ஒரு பேனா கேட்டால் 5 பேனாக்கள் கிடைக்கும். மனிதனுடைய தேவையைப் பொருத்த பலனில்லை அது. அன்னைக்கு ஒரு தேவையுண்டு. தன்னை மனித வாழ்வில் வெளிப்படுத்தவேண்டிய தேவை அது. அதற்குரிய பலன் கிடைக்கும். ஓர் அச்சகம் குறித்த நேரத்தில் அச்சிட்டுக் கொடுக்காவிட்டால், அக்கொண்டண்ட் கணக்கை உரிய நேரத்தில் முடிக்காவிட்டால், எடுத்துப்போன புத்தகத்தை நண்பர் நீண்டநாளாகக் கொடுக்காவிட்டால், சர்க்காரிலிருந்து ஒரு லைசென்ஸ் கிடைக்காவிட்டால், அன்னையைக் கேட்கும் முறையைக் கைக்கொண்டால், காரியம் நேரத்தில் பூர்த்தியாகும். அபரிமிதமாகவும் பூர்த்தியடையும். இதைச் சாதிக்கத் தேவைப்பட்டவை இரண்டு. அன்னையால் நாம் கேட்பதைக் கொடுக்க முடியும் என்று பூரணமாக நம்புவது ஒன்று. பிறவியிலிருந்து கேட்டுப் பழகிய பழக்கத்தை மனம் உவந்து மாற்றுவது மற்றது. இது கடினம். கடினமாக இருந்தாலும், முயன்று வெற்றி பெறுதல் நலம்.

மேலும், அன்னையை எந்த நிலையில் ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்பதும் முக்கியம். எந்த நிலையில் அன்னையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோமோ, அந்த நிலை வரைக்கும் இந்தச் சட்டம் பலிக்கும். கேட்பதைக் கொடுக்கும் முதல் நிலையிலும் அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். சபாவத்தையே பூரணமாக மாற்றும் முடிவான நிலையிலும் அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இடையேயுள்ள 10 அல்லது 12 நிலைகளில் ஒன்றிலும் அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

நம்பிக்கை பலத்திறப்பட்டது. அறிவுக்குரியது, உணர்விற்குரியது, செயலுக்குரியது என அவற்றைப் பாகுபாடு செய்யலாம். பகவான்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் கல்யாணச் சிரத்தை என்ற ஒரு வகை நம்பிக்கையைக் குறிப்பிடுகிறார். ஒருவகையான உயர்ந்த நம்பிக்கை அது. ஒரு கெடுதல் நடந்த காலத்தில், அதன் பின்னணியில் மறைந்துள்ள தெய்வீக அருளை உணர்ந்து, கண்ணெதிரில் உள்ள நஷ்டத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், கண்ணுக்குத் தெரியாத எதிர்காலத்துப் பலனை அறியும் நம்பிக்கையை ஸ்ரீ அரவிந்தர் கல்யாணச் சிரத்தை என்றழைக்கிறார்; வியாக்கியானத்தைக் கேட்டுக் கொள்வது சுலபம். பையன் பரீட்சையில் தவறிவிட்டான்; அற்புதமான மகள் அடிமடையனை உயிர்போல் விரும்புகிறாள்; பார்ட்னர் சாமர்த்தியமாகப் பல இலட்சங்களை ஏமாற்றிவிட்டார்; தீராத வியாதி வீட்டுக்குள் வந்துவிட்டது என்றால், வியாக்கியானம் வந்தவழியே போய்விடும். கல்யாணச் சிரத்தை மறந்துவிடும். இதுபோன்ற சமயங்களில் கல்யாணச் சிரத்தையை மனம் நினைத்து, தம்மைத் தேற்றிக்கொள்பவர் சிறந்தவர். தவம் பலித்தவர்களில் எத்தனை பேர் இந்தப் பரீட்சையில் தேறுவார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. பல முறை நம்மிடம் உதவி பெற்ற நண்பர், ஒரு முறை நமக்கு உதவ நேரும்பொழுது தயக்கப்படுகிறார் என்ற எண்ணம் தவறாமல் எரிச்சலை உற்பத்தி செய்யும். கல்யாணச் சிரத்தை காற்றில் போய்விடும். பல ஆண்டுகள் மனதை உறுத்தும். நமக்கு நேர்ந்த பாதகத்தைச் சொல்லி ஆறுதல் பெற நண்பரை அணுகியவுடன், நண்பர் நமக்கு நடந்தது சரி என்று நினைப்பதைப் புரிந்துகொண்டால், நம் மனம் நண்பரை மன்னிக்க ஒரு தவம் செய்யவேண்டும். வாய் ஓயாது அவரைத் திட்டும். வாயால் திட்டாவிட்டால், மனம் தவறாமல் அவரைக் கரித்துக்கொட்டும். அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்றால், அவர் சட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்றாகும். அன்னையின் சட்டங்கள் அனைத்தும் கல்யாணச் சிரத்தைபோலவே இருக்கும்.

அருள் செயல்படுவதுண்டு. தனக்கேயுரிய பெருமையால் மனிதன் அன்னையைத் தன் ஜீவனின் சிகரத்தில் அனுமதிப்பதுண்டு. அது ஒரு கூடின மானாலும், அன்னை தாமதிகாமல்

செயல்பட்டுவிடுவார். நடந்த காரியம் முடிந்தபின்னும் அதை நம் மனம் ஏற்றுக்கொள்ளத் திணறும். ஒரு பொதுத் தொண்டர் 25,000 ரூபாயில் ஒரு திட்டத்தை மேற்கொள்ள முயன்று வெற்றி பெற்றார். திட்டம் 63,000 ரூபாயில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டு 8 இலட்சத்திற்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டது. பணத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டு, திட்டத்தின் எல்லா அம்சங்களையும் முழுமையாக நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், என்ன செய்ய வேண்டும் என்று விளக்கமாகக் கருதியபொழுது, ஒரு கோடி ரூபாய் தேவைப்படும் என்று புரிந்துகொண்டார். இந்தத் திட்டத்தின் எல்லாச் சிறப்பு அம்சங்களும் நாடு முழுவதும் பெறவேண்டுமானால் சுமார் 100 இடங்களில் இதை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதற்கு ரூ.100 கோடி தேவைப்படும் என்று தெளிவாயிற்று. தெளிவே பலன் என்று ஊழியர் தெளிந்துவிட்டார். கொஞ்ச நாள் கழித்து உலகத்தில் ஒரு பெரிய நிறுவனம் இதுபோன்ற திட்டங்களை நாடிவருகிறது. அது பொது ஸ்தாபனமானதால், பொதுநல ஊழியர்களைத் தேடுகிறது என்ற நிலை ஏற்பட்டு, அந்த நிறுவனத்தில் பணத்தை வழங்கும் அதிகாரி ஒருவர் இந்த ஊழியரைத் தேடிவந்தார். இவரது திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்தார்; திருப்தி அடைந்தார். “உங்கள் திட்டங்களை 300 அல்லது 400 கோடி அளவுக்கு விரிவுபடுத்துங்கள். தேவையான பணம் முழுவதையும் கொடுக்கும் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்” என்றார். ஊழியர் அன்னையின் வெளிப்பாட்டை ஆயிரம் இடங்களில் பார்த்தவர். உடனே இது அன்னையின் செயல் என உணர்ந்தார். ஊழியரின் ஸ்தாபனத் தலைவரும் அன்னையின் அன்பரே. ஆனால் அன்னையின் வெளிப்பாட்டைப் பார்த்தறியாதவர். ஊழியருடைய சிறப்பால் வெளிவந்த அன்னையின் சக்தி, தலைவருடைய அவநம்பிக்கையால் செயல் திறனிழந்தது.

24 வயதில் தான் பெற்ற பெரிய பட்டம் தன் பிற்பட்ட வகுப்பில் தன் திருமணத்திற்குத் தடையாக இருப்பதை உணர்ந்த பெண் பிரார்த்தனை செய்ய ஆரம்பித்தாள். தடையான பட்டம் நிலைமை மாறித் தகுதியாகிவிட்டது. அந்தத் தகுதியை நாடியே சில உயர்ந்த

வரன்கள் அவளைத் தேடிவந்தனர். நூறு கோடி சொத்துள்ள குடும்பத்திலிருந்து ஒரு வரன் வந்தது. சர்க்கார் வேலையில், வேறு சொத்தில்லாத நிலையில், தனக்கு வந்துள்ள சம்பந்தத்தின் உயர்வால் மனம் சுலபமாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அன்னை செயல்பட்டு அரியது நடந்தது. மனத்தின் தயக்கம் தடையாகிவிட்டது.

நெகிழ்ந்த மனமுடைய தொழில் அதிபர் அன்னையைத் தரிசித்தார். அவர் மனத்தின் நெகிழ்ச்சி அன்னைக்குப் பூரிப்பைக் கொடுத்தது. அன்னை அரை நிமிஷம் மலர்ந்தார். அதிபரின் வாழ்வு அளவுகடந்து மலர்ந்துவிட்டது. அரை கோடி செலாவணியுள்ள அவரைத் தேடி 800 கோடி திட்டம் வந்து, தானே அடுத்த, அடுத்த கட்டத்தில் பூர்த்தி செய்துகொண்டது. கண்ணுக்கு நேரே காரியம் பூர்த்தியாவதைப் பார்த்தாலும், “பகுத்தறிவு” இது எப்படி நடக்க முடியும்? என்ற பல கேள்விகளை எழுப்பி, அத்துடன் முடித்துவிட்டது.

இராமபிரான் மணலில் ஊன்றிய பாணத்தால் பாதிக்கப்பட்ட தேரையை, “ஏன் என்னிடம் சொல்லவில்லை?” என்று கேட்டதற்கு, “சகலமும் இராமனே என்ற வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட எனக்குச் சிரமம் இராமனிடத்தே இருந்து வந்தபொழுது, என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை” என்று தேரை பதிலளித்ததாகப் புராணம். பணமும், பதவியும் தேவையில்லை, மக்களே தேவை என்று தொண்டு செய்த காமராஜர், மக்கள் கைவிட்ட சமயத்தில் அடுத்தாற்போல் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் இராமபாணத்தால் வதைபட்ட தேரை போலிருப்பதாகச் சொன்னார். பவித்தரமான தொண்டு செய்த தலைவரையும் மக்கள் கைவிடுவார்கள். குடும்பத்திற்கே சர்வபரித்தியாகம் செய்தவரைக் குடும்பம் சுயநலத்தாலும், துரோகமான மனப்பான்மையாலும், காரியவாதத்தாலும் கைவிடுவதுண்டு. கடமையைச் சிறப்பாகப் பூர்த்தி செய்த வாலிபனைப் பற்றிய ஆங்கிலச் செய்யுள் உண்டு. தீயினால் சூழப்பட்ட நிலையிலும், கடமையை மட்டும் கருதிய இளைஞன் அவன், தீக்கிரையானான். கடமையுயர்ந்தது; அதை நிறைவேற்றுவது சிறந்தது; ஆனால் அதுவும் ஒரு காலத்தில்

கைவிடுவதுண்டு. இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தில் எல்லா நாடுகளும் ஹிட்லருக்குச் சரணடைந்தபின்னும் சர்ச்சில் தன் அபாரத் தைரியத்தாலும், நாவன்மையாலும், தனி மனிதராக நின்று, இங்கிலாந்தையும், உலகத்தையும் காப்பாற்றினார். 1945-இல் யுத்தம் முடிந்தது. அடுத்து உடன் வந்த தேர்தலில் சர்ச்சில் தோற்கடிக்கப்பட்டார். தேசபக்தி, கடமையுணர்ச்சி, வீரம் ஆகியவற்றைவிடச் சிறந்தவை உலகிலில்லை. ஆனால், அவையும் கை விரிக்கும் நிலையுண்டு. தருமபுத்திரனைத் தருமம் கை நழுவவிட்டது. அன்பிற்காக அனைத்தையும் துறந்தவரை அன்பைப் பெற்றவர் துறந்ததுண்டு. அந்த நிலையில் அவர் விரக்தியடைந்தார். போகும் வழி தெரியவில்லை. இவையெல்லாம் வாழ்க்கையில் நாம் காண்பவை. அவர்களுக்கு வந்த ஏமாற்றம் பெரியது.

அன்னையின் அன்பர்கள் அதுபோன்ற நிலையிலிருந்தால், அதாவது கடமையைப் பூர்த்திசெய்து கடமையால் கைவிடப்பட்டால் அன்னை அவர்களுக்குப் புகலிடம் அளிக்கின்றார். கடமை கைவிட்டாலும், அன்னை கைவிடமாட்டார். கடமையை நிறைவேற்றிப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத ஒன்றை, அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டு பூர்த்தி செய்யலாம். தகப்பனாரைத் தெய்வமாக நடத்திய மகனை உதறித் தள்ளிவிட்டு, எவளோ ஒருத்தியின் பின்னால் போனவருண்டு. மகனின் தெய்வீக அன்பைப் பாராட்டாமல், ரேஸுக்குப் போனவருண்டு. மகளுடைய உயர்ந்த பாசத்தை, ஆதாயமாகக் கருதிய தகப்பனார் உண்டு. தகப்பனாரிடம் கிடைக்காத பரிசு, அந்த மகனுக்கு அன்னையிடம் கிடைக்கும். தகப்பனாரை வைத்த இடத்தில் அன்னையை வைத்தவர், “இத்தனை ஆண்டுகளாகத் தகப்பனார் கொடுக்காத மனநிம்மதியையும், சந்தோஷத்தையும், ஆதரவையும் அன்னை இன்று கொடுக்கிறார். மனித அன்பு தகப்பனாரிடமிருந்து அன்று கிடைக்கவில்லை. தெய்வீக அன்பு அன்னையிடமிருந்து இன்று கிடைக்கிறது” என்றார்.

கடமை, பொறுப்பு, பாசம், அன்பு, நாணயம், நல்லொழுக்கம் ஆகியவை உயர்ந்தவை. இவற்றைப் பிரதானமாக வாழ்க்கையில் ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் நடமாடும் தெய்வம். அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு அதைவிட உயர்ந்த வழிமுறையை அன்னை காண்பிக்கின்றார். கடமை போன்ற உயர்ந்த பண்புகளை முடிவாகக் கருதாமல், அன்னையை மட்டுமே முடிவாகக் கருதி, அன்னையின் அருளை வெளிப்படுத்தும் கருவிகளாகக் கடமை ஆகியவற்றைக் கருதினால், கடமை அன்னை வழியில் தெய்வீகமாகப் பூர்த்தியாகும். தருமபுத்திரனுக்கும், மீராவுக்கும் ஏற்பட்ட அவலநிலை நமக்கு ஏற்படாது. அவற்றால் நம்மைக் கைவிட முடியாது. ஏனென்றால், அவற்றை நாம் முடிவாகக் கொள்ளவில்லை. அன்னை எனும் முடிவை எட்டும் கருவிகளாகக் கொண்டுள்ளோம்.

திட்டமிட்டுக் காரியங்களை முறையாகவும், ஒழுங்காகவும், வெற்றிகரமாகவும் பூர்த்தி செய்வதை வாழ்க்கைப்பாணியாகக் கொண்டவரை அன்னை பெரிதும் பாராட்டுவார். அவரும் அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டபின், தம் உயர்ந்த திறமையைப் பின்பற்றுவதற்குப் பதிலாக அன்னையைப் பின்பற்றினால், அவரது அடுத்த திட்டத்தை இதுவரை செய்த முறைகளை ஒதுக்கி ஆத்ம சமர்ப்பணத்தால் மட்டும் பூர்த்தி செய்தால், பள்ளிக்கூடம் கட்டப்போய், பல்கலைக்கழகம் உருவானதுபோல காரியம் நடக்கும். திட்டமிட்டுச் செயல்படுதல் உயர்ந்தது. அன்னைக்குப் பிரியமானது. ஆத்ம சமர்ப்பணம் அதைவிட உயர்ந்தது. திட்டத்தின் திறனைத் தன்னுள் கொண்டது.

கஷ்டம் வந்த காலத்தில், மற்றவை கைவிட்ட பின்னர், அன்னையை ஏற்றுக்கொள்வது ஒரு வகை. பிரச்சினையே இல்லாத நேரம், பகுத்தறிவைப் புறக்கணித்து அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருதல் மற்றொரு வகை சிறப்புடையது. அன்பர் ஒருவருடைய பிறந்தநாள், தரிசனத்திற்கு இரண்டு நாள் முன்னதாக இருந்தது. வெகு தூரத்திலிருந்து வரும் அந்த அன்பர் ஒரு நாள் ஆசிரமத்தில்

தங்க 3 நாட்கள் விடுமுறை பெற வேண்டும். தரிசனத்திற்கு அல்லது பிறந்தநாளைக்கு மட்டுமே ஆசிரமம் வர முடியும். இரண்டுக்குமாகச் சேர்ந்துவர லீவு எடுக்க முடியாது. பகுத்தறிவின் விளக்கம் தெளிவானது. அன்பர் அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறார். என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது தெளிவில்லை. அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்றால், இதை அன்னையால் செய்ய முடியும் என்று நம்புவதுடன், பிரச்சினை நினைவுக்கு வரும்பொழுதெல்லாம், பிரச்சினையை ஒதுக்கி, அன்னையை மட்டுமே நினைக்க வேண்டும். அன்பர் அம்முறையை ஏற்றுக்கொண்டார்.

அவர் பிறந்தநாளன்று, நாட்டில் தேர்தல் வந்தது. தேர்தலுக்குப் பணி செய்ய இவர்கள் ஸ்தாபனத்திலுள்ள அனைவரையும் அழைத்திருந்தார்கள். அன்பர் நம்பிக்கையை இழக்கவில்லை. தம் முறையைத் தொடர்ந்தார். அவரது பிறந்த நாளைக்கு முன் 2 நாட்களையும், தரிசனத்திற்குப் பின் 2 நாட்களையும் தேர்தல் வேலைக்காக ஸ்தாபனத்தில் விடுமுறை நாட்களாக்கிவிட்டார்கள். தேர்தல் பணி பட்டியல் வந்தது. ஒருவர் தவறாமல் அழைக்கப் பட்டிருந்தனர். இவருக்கு உத்தரவு வரவில்லை. ஆபீஸுக்குப் போய் தாம் எங்கு போகவேண்டும் என்று கேட்டார். அவருடைய பெயர் விடுபட்டதாக அறிந்தார். பகுத்தறிவு பொய்த்தது. பூரண நம்பிக்கை பிறந்தது. அத்துடனில்லை, அந்த ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து எல்லா வருஷங்களுக்கும் அவரால் பிறந்த நாளைக்கும், தரிசனத்திற்கும் தவறாமல் வர முடிந்தது.

அன்னையும், பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரும் செய்த யோகம், அவர்களுக்காகவோ, உலகத்திற்காகவோ அன்று. இறைவனின் திருவுள்ளத்தைப் பிரபஞ்சத்தில் பூர்த்தி செய்யவே அவர்கள் முனைந்தார்கள். பூரண யோகம் இறைவனது யோகம். மனிதன் செய்யக்கூடியதன்று. மனிதனால் செய்யக்கூடியது சரணாகதி மட்டுமே. வாழ்வனைத்தும் யோகம் என்ற இலட்சியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு ஓர் ஆசிரமம் நிறுவி நம்மிடையே சுமார் ஒரு நூற்றாண்டு வாழ்ந்து

ஆன்மீகப் பணியாற்றினாரெனினும், அவர்களது யோகப் பணிக்கு மனித உதவியை அவர்கள் நாடவில்லை. எந்த நிபந்தனையுமின்றி உலகில் வந்து, எந்தச் செய்தியையும் சொல்லாமல் உலகை விட்டுப் போய்விட்டனர். அவரது பொன்னொளியை மனிதன் விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால், அவரது யோக இலட்சியம் பூர்த்தியாயிருக்கும் என்பது உண்மை. ஆனால் அவர்கள் அதை எதிர்பார்க்கவில்லை. மனிதன் அன்னையிடம் எதைக் கேட்கலாம் என்ற கேள்விக்கு, அன்னை எதையும் கேட்கலாம் என்றார். மனிதனிடம் அன்னை எதை எதிர்பார்க்கின்றார் என்ற கேள்விக்குப் பதிலாக எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை என்றார்.

இருப்பினும், அன்னை மனிதனை இடைவிடாது தேடிவருகிறார். அவனுடைய இருளை அன்னை பொருட்படுத்துவதில்லை. கடந்த காலப் பாவங்களை அன்னை கருதுவதில்லை. கர்மத்தையே அன்னை புறக்கணிக்கின்றார். இன்று மனிதன் சத்தியத்தை நாடினால் அன்னை மனிதனை நாடுகிறார். இருளையும், பாவத்தையும், கர்மத்தையும் புறக்கணித்து சத்தியத்தை நாடும் ஒரே காரணத்தால் அன்னை மனிதனை ஏற்றுக்கொள்கிறார். அன்னை நம்மில் பொருட்படுத்தாத குறைகளை, நாம் விலக்க முன்வர வேண்டும். அன்னை நம்மை ஏற்றுக்கொண்டதுபோல், நாம் அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நாம் நம் குறைகளைப் புறக்கணித்து, அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டால், நம்மால் சமாளிக்க முடியாத குறைகளை அன்னை நம்மிடமிருந்து விலக்குகிறார். தம் தவயோகப் பணிக்கு மனித ஒத்துழைப்பு தேவையில்லை என்றாலும், மனிதனை நாடி, அவன் சத்திய தாகத்தைப் போற்றி, அவனுள் எழும் ஆர்வக் கனலை ஏற்று, அவனை இறைவனாக்கும் பணிக்கு அழைத்துச் செல்ல அன்னை விழைவதால், நம் குறைகளையும், இருளையும், பாவத்தையும், கர்மத்தையும், குணக்கேடுகளையும், சபாவத்தையும், தர்மத்தையும் புறக்கணித்து நாம் அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருதல் சிறப்பு.

4. வாழ்வின் மறுமொழி

நாம் பேசும் சொல்லெல்லாம் எதிரொலித்தாலும் அவை நம் காதில் விழுவதில்லை. வீட்டினுள் பேசினாலும் சுவரில் நம் ஒலிக்கு எதிரொலியுண்டு. எதிரொலி அதிவேகமாக வந்து நம் ஒலியுடனே கலந்துவிடுவதால், நமக்கு அது தனியாகத் தெரிவதில்லை. நமக்கும், சுவருக்கும் இடைவெளி அதிகமாக இருக்கும்பொழுது மட்டும் எதிரொலி தனித்துத் தெரிகிறது. வாழ்க்கைக்குப் பல ஆயிரம் சட்டங்களுண்டு. பெரிய சட்டங்கள், சிறிய சட்டங்கள், சட்டங்களுக்குட்பட்ட நடைமுறை ஆகியவை ஏராளம். அவை இடையறாது செயல்பட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றன. முதல் சட்டம் பிறந்தவன் இறப்பான் என்பது. அடுத்த சட்டம் அவரவர் செய்ததை அவரவர் அனுபவித்தே தீரவேண்டும் என்பது. தலையாய கட்டத்தில் இதுபோன்றவை இருந்தால், அடிமட்டத்தில் சில்லரைச் சட்டங்களுண்டு. இன்றைய பால் நாளைக்குக் கெட்டுப்போகும். பழம் கனிந்த பின்னரே சாப்பிட முடியும். நடந்தால் காலை வலிக்கும். படித்தால் அறிவு வளரும். இவை போன்றவற்றை நாம் சட்டம் என்று கருதுவதில்லை. நடைமுறை என்று கொள்கிறோம். அவற்றை மீறவும் நினைப்பதில்லை. அவை நம்மைத் தொந்தரவு செய்வதில்லை. எல்லாச் சட்டங்களும் சில சமயங்களில், நமக்கு விளங்காத நேரத்தில் செயல்படும் விதம் நமக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுப்பதால், அப்பொழுதுதான் அந்தச் சட்டங்களை நினைவுகூர்கிறோம்.

கன்று போட்ட பசுவை ஒருவன் பிடித்துக்கொண்டு வேறு இடத்திற்குச் செல்ல முயன்று, அது முரண்டு செய்தால், மற்றொருவன் மாட்டை விட்டுவிட்டு கன்றை அழைத்துச் சென்றால், பசு தானாக அதன்பின் செல்லும். அதைப் பார்த்தவுடன் இதுவரை எனக்குத் தோன்றவில்லையே என்று முதலாமவன் நினைக்கிறான். அடுத்தவன் வாழ்க்கைச் சட்டம் ஒன்றைப் பின்பற்றி,

முதலாமவனுக்குண்டான பிரச்சினையைத் தீர்க்கின்றான். இது இயற்கையின் விதி. அறியாதவனுக்குப் பிரச்சினையைக் கொடுக்கிறது; அறிந்தவனுக்கு உதவுகிறது.

நேர்மையாகப் போகும் முதலாளி ஒரு சர்க்கார் ஆபீஸரிடம் தமக்குத் தேவையானது சட்டப்படி நியாயம் என்று ஒரு மணி நேரம் வாதாடுகிறார். அவருடைய தம்பிக்கு அந்த ஆபீஸர் நேர்மையற்றவர் என்று தெரியும். குமாஸ்தாவிடம் தம்பி சென்று வேண்டியதைச் செய்கிறேன் என்றவுடன் செய்தி ஆபீஸருக்கு வருகிறது. இதுவரை வாதாடியவர் முதலாளி கேட்பதற்கு இசைகிறார். இது சமூகத்தில் ஒருவகை நடைமுறை. அதை ஒட்டிப்போய் சௌகரியம் பெறுபவருண்டு. அதை அறியாமல் நடப்பவருண்டு.

ஒரு சிறுவன் ஒரு பெரியவரிடம் பாசமாகவும், நம்பிக்கையாகவுமிருந்தான். பட்டம் முடிக்கும்வரை அவரைக் கலந்தே எதையும் செய்வான். அவரும் அவனுடைய பாசத்திற்குப் பாத்திரமானார். வெளிநாடு சென்றுவந்து தொழில் ஆரம்பித்தான். மீண்டும் பெரியவரைப் பார்க்க வந்தான். இந்த இடைவெளியில் தனக்குப் பழக்கமாயிருந்த பண்டிதர் ஒருவரிடம் பெரியவர் வாலிபனை அறிமுகம் செய்தார். பின்னர் அவர்களுடைய தொடர்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. தவறாமல் அவரைச் சந்திப்பவன் 6, 7 வருடங்களாக வருவதில்லை. 7 - ஆம் வருஷம் பெரியவரே அவனிடம் தொடர்புகொண்டார். வாலிபன் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியுடன் மீண்டும் பழைய தொடர்பைப் புதுப்பித்துக்கொண்டான். கொஞ்சநாள் கழித்து வாலிபன் இதுநாள்வரை வராததற்குக் காரணம் அந்தப் பண்டிதர்தாம் என்றும், மீண்டும் இப்பொழுது பெரியவரைப் பார்க்க வருமுன் அந்தப் பண்டிதருக்கும் இவருக்குமுள்ள தொடர்பு இல்லை என்று ஊர்ஜிதப்படுத்திக்கொண்டுதான் வந்தான் என்பதையும் விளக்கினான்.

பண்டிதருடைய பார்வை அவருடைய குணம்போலவே தீயது, கடுமையுடையது. பெரியவர் பண்டிதருடன் உள்ள தொடர்பை இழக்கும்வரை வாலிபனை அழைக்கவேண்டும் என்று நினைக்கக்கூட

இல்லை. வாலிபனுக்குப் பண்டிதர் மேலுள்ள வெறுப்பு பெரியவரை வாலிபனை மறக்கச் செய்தது. பண்டிதர் விலகியவுடன் பெரியவருக்கு வாலிபன் நினைவு வருகிறது. இது ஒரு சட்டம். அது வாழ்க்கைச் சட்டம். பண்டிதர் விலகியவுடன் சட்டம் செயல்பட்டு, வாலிபனை அழைக்கச் சொல்கிறது. வாலிபனுக்குப் பண்டிதர் மேலுள்ள வெறுப்புக்கு எதிரொலியாகப் பெரியவரை வாலிபனை மறக்கச் சொல்கிறது. பண்டிதர் விலகியவுடன் பெரியவருடைய நினைவை வாலிபன் பக்கம் செலுத்தச் சட்டம் செயல்படுவதை வாழ்க்கையின் எதிரொலி அல்லது மறுமொழி (life response) என்று நான் கூறுகிறேன். பெரியவரோ, வாலிபனோ முயன்று செய்யாத ஒன்றை வாழ்க்கை முயன்று நினைவுகூர்ந்து செய்வதுபோல் நடந்துகொள்கிறது. பெரியவருக்கும், வாலிபனுக்கும் இடையேயுள்ள நெகிழ்ந்த உணர்வைப் பாதிக்கும்வகையில் பண்டிதர் தோன்றினார். பண்டிதருடன் பெரியவர் இருந்தவரை, வாழ்க்கை அவரை வாலிபனிடமிருந்து பிரித்தது. பண்டிதர் விலகியவுடன் வாலிபனுடன் சேர்த்தது. இதுவே வாழ்க்கையின் நியதி. மனிதர்களுடைய மனத்திலுள்ள உணர்வுகளை வாழ்க்கை எதிரொலிக்கிறது. மனத்தின் மொழிக்கு மறுமொழி கூறுகிறது. இந்த உதாரணத்தில், செயல்படுவது உணர்வு. உணர்வு வாழ்க்கையின் கூறுகளில் ஒன்று. அதன் கூறுகள் அநேகம். ஒவ்வொரு கூறும் செயல்படும்பொழுதும், வாழ்க்கையின் எதிரொலியைக் கேட்கலாம். அவற்றுள் முக்கியமான சிலவற்றைக் கூறி, முடிந்தவரை உதாரணங்களைக் கொடுத்து, விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். உதாரணங்களில் எல்லா அம்சங்களும் செயல்பட்டாலும் மறுமொழி ஒரு கீற்றே இருந்தாலும், அந்த ஒரு இழைக்காக அவற்றைச் சேர்த்திருக்கிறேன்.

வாழ்க்கை என்பது ஒரு சமுத்திரம். எண்ணிலடங்காப் பொருள்களும், கருத்துகளும், நியதிகளும், சக்திகளும், வேகங்களும் செயல்படும் முனை வாழ்க்கை. மனிதனும், மனித வாழ்வும், பிரபஞ்சத்தின் வாழ்வில் ஒரு பகுதியே. சிறு பகுதி எனவும் கூறலாம். இன்றைய நிலையில் மனிதன் வாழ்க்கைக்கு உட்பட்டவன். வாழ்க்கை

இயற்கைக்கு உட்பட்டது. விஞ்ஞான அறிவால் மனிதன் இயற்கையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வென்றுவருகிறான். அந்த அளவில் வாழ்க்கை அவன் பிடியில் வந்துவிட்டது. அதற்குப் புறம்பான துறைகளில் மனிதன் வாழ்க்கையின் பிடியிலிருக்கிறான். விஞ்ஞானம் இயற்கையை மனிதன் பிடியில் கொண்டுவருவதுபோல், வாழ்க்கை நியதிகளின் ஞானம் வாழ்க்கையை மேலும் மனிதன் பிடியில் கொண்டுவர முடியும். மழை தானாகப் பெய்கிறது. நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு, எல்லார்க்கும் மழை பெய்கிறது என்ற நிலையை ஓரளவு மாற்றி, மேகம் திரண்ட நேரத்தில் விஞ்ஞானி அதை மழையாகப் பெய்விக்க முயன்று, சில சமயம் வெற்றியும் காண்கிறான். வருண ஜபமும் சில சமயம் மழையைப் பெய்விப்பதுண்டு. இதுவரை நம் பிடியில் இல்லாத மழையை விஞ்ஞானியும், சாஸ்திரியும் தம் பிடியில் கொண்டுவர முடியும். அதுபோல் வாழ்க்கையின் நியதிகளை அறிந்தால், பக்தன் வாழ்வைத் தன் பிடியில் கொண்டுவரலாம். குறைந்தபட்சம் தன் வாழ்வைத் தன் சக்திக்குட்பட்டதாகக் கொண்டுவர முடியும் என்பதே இக்கட்டுரையின் மையக் கருத்து.

வீட்டைச் சுத்தம் செய்தால் பணம் வரும்; நல்லது நடக்கும் என்பது அன்பர்களுடைய அனுபவம். வீட்டைச் சுத்தம் செய்வதற்கும், பணம் வருவதற்கும் உள்ள தொடர்பு சூட்சுமமானது (subtle); கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒன்று. அப்படி நடக்கும்பொழுது அது வியப்பளிக்கிறது. வாழ்க்கை ஒருவனுக்கு செல்வத்தைக் கொடுக்கத் தேவையான நிபந்தனை அது. சுத்தம் செய்தவுடன், வாழ்க்கை செயல்பட ஆரம்பிக்கிறது. சுத்தத்திற்குரிய செல்வத்தை அளிக்கிறது. வீட்டின் சுத்தம் வாழ்க்கையில் எதிரொலிக்கிறது. ஒரு பெருந்தொகையைக் குறிப்பிட்ட நாளுக்குள் கொடுக்கவேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்பட்ட நிலையில் வேறு வழியே தெரியாதபொழுது, சுத்தம் செய்துதான் பார்ப்போம் என்று கடையை தீவிரமாகச் சுத்தம் செய்தவருக்கு, அது முடிவதற்குள் தேவைப்பட்ட தொகை எதிர்பாராமல் கிடைத்தது ஒரு நிகழ்ச்சி.

B.E. படித்துவிட்டு, மத்திய சர்க்காரில் Class I அதிகாரியாக செலக்ஷன் ஆன நிலையில், காலில் தாங்கமுடியாத வலி ஏற்பட்டு, டாக்டரிடம் காண்பித்ததில், எலும்பு வளர்வதாகவும், ஆப்ரேஷன் செய்யவேண்டும் என்றும், ஆப்ரேஷன் செய்தாலும் சில வருஷங்களுக்குப்பின், மீண்டும் வளரும் என்று இத்துறை வல்லுநர் கூறினார். அவருடைய நண்பராக உள்ள வேறொரு டாக்டரை மதுரையில் போய் பையன் சந்தித்தான். முதல் டாக்டர் சொல்லியதையே அவரும் சொன்னார். வியாதி உடலில் ஏற்படுகிறது. ஆனால் உடலே முடிவானதில்லை. உயிர் உடலைவிட உயர்ந்தது. உயிரின் உணர்வுகளை உடல் பிரதிபலிக்கும். உயிருக்குத் தாங்கமுடியாத வேதனை மனதில் ஏற்பட்டால், சில சமயம் அது உடலில் வியாதியாகப் பிரதிபலிக்கும். எலும்பு வளர்வது அந்த வகையைச் சேர்ந்தது. உனக்குத் திருமணமானால், வளரும் எலும்பு வலியைக் கொடுக்காது, வளராது என்றார். பையன் வீட்டார் பெண் பார்க்கப்போனார்கள். வலி நின்றுவிட்டது. வாழ்க்கைப் பல நிலைகளில் (level) செயல்படுகிறது. உடல்நலம் என்பது ஒரு நிலையானால், அதைவிட உயர்ந்த நிலையில், மனவளம் என்ற நிலையுள்ளது. உயர்ந்த நிலையான மனவளத்திற்கு, தாழ்ந்த நிலையான உடல்நலம் கட்டுப்படுகிறது. மனவளத்தின் நியதிகளை அறிந்த டாக்டரால் உடல் நலத்தின் குறைகளை ஆச்சரியப்படும் வகையில் நீக்க முடிகிறது. உடல்நலமும், மனவளமும் வாழ்க்கையில் பல நிலைகளில் இரண்டாகும். வளரும் எலும்பை ஆப்ரேஷன் செய்து தற்காலிகமாக நீக்குவது ஒரு முறை. மனவளத்தின் நியதிகளை அறிந்து, எண்ணத்தால் அங்குச் செயல்பட்டு வாழ்க்கையில் எதிரொலியைக் கிளப்பி, வலியை ஒரே நாளில் மாயமாய் மறைய வைப்பது மற்றொரு முறை. இந்த இரண்டாம் முறையை life response வாழ்வின் மறுமொழி எனப் பெயரிட்டு, இதன்மூலம் வாழ்க்கையின் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் “ஆப்ரேஷனில்லாமல்” சுலபமாகத் தீர்ப்பதெப்படி என்பதை விளக்க முயல்கிறேன். இக்கருத்தைத் தெளிவாக விளக்குவது சுலபமன்று என்று தெரிந்தே இம்முயற்சியில்

ஈடுபட்டிருக்கிறேன். எவ்வளவு தூரம் வெற்றி கிடைக்கிறது என்று பார்ப்போம்.

அன்னை புதுவை வருமுன் தம்முடைய முதல் குருவுடன் சகாரா பாலைவனத்தருகே தங்கியிருந்தார். குருவின் மனைவிக்கு உடலை விட்டு வெளியே செல்லுதல், பொருள்களைத் தம்மை நோக்கி வரும்படி கட்டளையிடுதல் போன்ற பல யோக சக்திகளிருந்தன. ஒரு நாள் பகலில் குருவின் மனைவி படுத்திருந்தபொழுது (Lord of Snow) பனி அரசன் தம் அருகே நிற்பதைக் கண்டார். என்ன வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு, என்னை அழைத்ததால் வந்தேன் என்று பனி அரசன் பதிலிறுத்தான். குருவின் மனைவிக்கு புரியவில்லை. பனி அரசன் மறைந்துவிட்டான். அவன் நின்ற இடத்தில் குட்டையாக சில்லென்று தண்ணீரிருந்தது. எதுவும் புரியாமல் ஜன்னல் வழியே குருவின் மனைவி வெளியே பார்த்தார். தூரத்திலுள்ள மலையுச்சி பனியால் மூடப்பட்டிருந்தது. அங்கு (fir) பிர் மரங்கள் தெரிந்தன. இம்மரங்கள் வடதுருவத்தில்தான் வளரக்கூடியவை. அவற்றைப் பார்த்தவுடன், குருவின் மனைவிக்குச் சந்தேகம் தெளிந்துவிட்டது. பனி நிறைந்த துருவத்தில் மட்டுமே வளரக்கூடிய பிர் மரங்களை அருகேயுள்ள மலையில் யாரோ கொணர்ந்து நட்பிருக்கிறார்கள். சகாரா பாலைவன எல்லையாக இருந்தபோதிலும், அந்த மரங்கள் அதற்குரிய பனி அரசனை அவ்விடம் அழைத்து வந்துவிட்டன. மனிதன் நட்பு பணிப்பிரதேச மரம். வந்தது பனியும், பனி அரசனும். பனியைக் கொண்டுவர இது ஒரு உபாயமாக இருக்கிறது. மரம் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது. பனி அறிவுக்குப் புலப்படாதது. பனியும், மரமும், வாழ்க்கை என்பதில் இணைந்துள்ளன. மரத்தை நட்டால், பனியாக வாழ்க்கை எதிரொலிக்கிறது.

ஜோபா (Job) என்று ஒரு மரமுண்டு. இதிலிருக்கும் கொட்டையிலிருந்து வரும் எண்ணை விலையுயர்ந்தது. மரம் வளர்ந்து பலன் தர 12 ஆண்டுகளாகும். 200 வருஷமிருக்கும். இந்த எண்ணை தற்சமயம் பிரபலமாகி வருவதால், உலகெங்கும் இதைப்

பெருவாரியாகப் பயிரிடுகிறார்கள். அபரிமிதமான இலாபம் உண்டு. அதனால், இந்திய சர்க்கார், தமிழ்நாடு அரசு, பல்கலைக்கழகங்கள் ஆகிய இடங்களில் இதைப் பற்றிச் சொல்லி ஆர்வத்தை உற்பத்தி செய்ய முயன்று சில வருஷங்களில் கைவிட்டுவிட்டோம். இதன் விதையை வரவழைத்து, சில தொழிலதிபர்களிடம் சொன்னோம். ஒருவர் ஆர்வம் காண்பித்தார். 10,000 ஏக்கர் வாங்க ஏற்பாடு செய்தார். ஆர்வமாக நாங்கள் (The Mother's Service Society) செயல்படும்பொழுது அந்த ஆண்டு மழையில்லை என்பதை அறிந்தோம். ஜொஜோபா பாலைவனச் செடி. அதைக் கொண்டுவர முயன்றால், பாலைவன வறட்சியும் வருகிறது என்று உணர்ந்தவுடன், அம்முயற்சியைக் கைவிட்டுவிட்டோம்.

ஒரு நம்பரை நினைத்துக்கொள், அதை இரண்டால் பெருக்கு, இதைக் கூட்டு, அதால் வகு, கடைசி நம்பரைச் சொல் என்பார்கள் பிள்ளைகள். கடைசி நம்பரை சொன்னவுடன், நாம் நினைத்த நம்பரை சொல்வார்கள். அவர்களுக்கு வேடிக்கையாக இருக்கும். நமக்கு வியப்பைத் தரும். ஒரு சூத்திரத்தால் பையன் நம்பரை அறிந்துகொள்கிறான். சூத்திரம் தெரியாதவர்க்கு அது சூட்சுமமாகப்படுகிறது.

உயர் அதிகாரி ஒருவரை இலாகா டைரக்டர் (oust) வேலை நீக்கம் செய்துவிட்டார். டைரக்டருக்கு மேலே செக்ரட்டரிக்கு அப்பீல் செய்யலாம். அது சட்டம். நடைமுறையில் நெடுநாளாக செக்ரட்டரி டைரக்டர் செய்ததே சரி என்பார். அப்பீல் என்பது ஒரு கண்துடைப்பு. வேலையை இழந்தவருக்கு அப்பீல் செய்ய அபிப்பிராயமேயில்லை. சமாதிக் கு வந்தார். பிரார்த்தனை செய்தார். நண்பர்கள் வற்புறுத்தலுக்காக அப்பீல் எழுதிப்போட்டார். 3-ஆம் நாள் வேலை நீக்கம் ரத்து செய்யப்பட்டது. டைரக்டர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. செக்ரட்டரி ஆபீசில் ஒரு குமாஸ்தாவுக்கு வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர் தன்னுரைச் சேர்ந்தவர் என்று தெரியும். அவர் வேலை நீக்க உத்தரவைப் பார்த்தவுடன் செக்ரட்டரியிடம்

சென்று அது சரியான உத்தரவில்லை என்று சொன்னார். யுகாந்தரக் கால வழக்கத்திற்கு மாறாக செக்ரட்டரி, வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர் அப்பீல் வந்தால், உடனே அவரைத் திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்ததால், குமாஸ்தா அப்பீலுக்காகக் காத்திருந்தார். நல்ல பதில் உடனே கிடைத்துவிட்டது. அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை என்பது ஆன்மீக நிலை. வேலை, வாழ்க்கையில் சமூக நிலையிலுள்ளது. உயர்ந்த நிலையிலுள்ள (force) சக்தியைப் பிரார்த்தனை செயல்பட வைத்ததால், செயலுக்குரிய கருவிகளை உயர்ந்த சக்தி வழக்கத்திற்கு மாறாக முன்கூட்டியே தயார் செய்துவிட்டது. கண்ணுக்குப் புலப்படாது அனுபவம். கண்ணுக்குப் புலப்படாதது தன்னுரைச் சேர்ந்தவர் தனக்காக உதவி செய்ய காத்திருப்பது. இவற்றை இணைப்பது வாழ்வு (life plan). வாழ்வுக்குத் திறனளிப்பது இங்கு பிரார்த்தனை. அர்த்தமற்ற ஒன்றாகக் கருதும் அப்பீல் வாழ்க்கையில் பிரார்த்தனைமூலம் ஒரு பதிலை எழுப்புகிறது. அதனால் பலன் கிடைக்கிறது.

இலட்ச ரூபாய்க்கு வாங்கிய ஒரு மெஷின் தொடர்ந்து 3 வருஷம் தொந்தரவு செய்தது. திடீரென்று அது தொந்தரவு கொடுப்பதை நிறுத்தி, ஒழுங்காக வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது அனைவருக்கும் புதிராக இருந்தது. கடன் வாங்குவது சரியில்லை; சரியேயில்லை என்ற கொள்கையுடையவர் அக்குடும்ப முக்கியஸ்தரில் ஒருவர். அந்த மெஷின் ரிப்பேரானபோது கடன் வாங்கியதால்தான் அது ரிப்பேராகி விட்டது என்று அவர் தம் மனதுக்குள் கருதினார். வெளியில் சொல்லத் தயங்கினார். கடனுக்கு வாங்கிய மெஷினெல்லாம் ஓடவில்லையா என மற்றவர்கள் கேட்பார்கள் என்று தயக்கம். மெஷின் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தவுடன் அவருக்குத் தெளிவாகப் புரிந்தது ஒன்று. அந்த மாதம்தான் மெஷின் கடன் தீர்ந்தது. மேலும் அவருக்குப் புரியவில்லை. எல்லோரும் கடனுக்கு மெஷின் வாங்கினால் ஓடுகிறதே என்ற கேள்வி அவருக்கும் இருந்தது. கடன் தவறு என்று நினைப்பவர் கடன் வாங்கி மெஷின்

வாங்கினால் அது ரிப்பேராகிறது. மற்றவர்களுக்கு அந்தச் சட்டம் கிடையாது. குடும்பத்தில் முக்கியஸ்தராக இருப்பதால் இவருடைய எண்ணம் மெஷினைப் பாதிக்கிறது.

பத்து வருஷங்களாகப் பயிரிலில்லாத பலன் முதலாளியின் மனப்பாரம் குறைந்த வருஷம் அபரிமிதமாகக் கிடைக்கிறது. பயிர் பலனளிக்க தேவையானது எரு, உரம், தண்ணீர், மாடு ஆகியவை. இவை நமக்குத் தெரிந்தவை. முதலாளியின் உணர்ச்சியும், உற்சாகமும் பயிரைப் பாதிக்கும் என்று நாம் கருதுவதில்லை. வாழ்க்கை எனும் கண்ணாடியில் நமக்குத் தெரிந்த எரு முதலியவை பிரதிபலிப்பதுடன், நம் கண்ணுக்குத் தெரியாத மனித உணர்வும் அபரிமிதமான விளைச்சலாக பிரதிபலிக்கிறது.

தானாக வந்தது என்று நாம் சொல்லும்பொழுது எப்படி வந்தது என்று தெரியவில்லை என்று மறைமுகமாகச் சொல்கிறோம். தானாக வருவது என்பது வாழ்க்கை. அதன் பரிசாக நாம் எதிர்பாராததைக் கொடுப்பதாகும். நாம் எதிர்பார்க்காவிட்டாலும் வாழ்க்கை அதுபோல் செயல்படுவது ஒரு நியதிக்கு உட்பட்டதேயாகும். அந்த நியதிகள் பலவகையின. அவற்றுள் கீழ்க்கண்டவை முக்கியமான சில நியதிகளாகும். இவற்றைப் புரிந்துகொண்டால், இன்று நமக்குள்ள பிரச்சினைகளை, வாழ்க்கைச் சிக்கல்களைத் தீர்க்கச் சொல்ல முடியும். வாழ்க்கையும் நம் சொல்லுக்கிணங்கி, மறுமொழி அளிக்கும்.

எதிரொலி கிடைக்க உதவியாயுள்ள சட்டங்களில் சில:

1. கண்ணுக்குத் தெரியாத தொடர்பு.
2. காரண-காரியம் என்ற தத்துவம்.
3. பின்னணியாக உள்ள நிலையினுடைய நியதிகள்.
4. வேறு நிலையிலுள்ள (level) மாற்று நியதிகள்.
5. இலட்சியமும், காரியவாதமும் சேர்ந்துள்ள நிலை.
6. குறையாக உள்ள தடை.
7. முன் கட்டத்திலுள்ள குறை.

8. நம் செயலையொத்த செயல்களுடன் உள்ள தவிர்க்க முடியாத தொடர்பு.
9. மனதில் மறைத்து வைத்துள்ள குறிக்கோள்.
10. மறைமுகமான தொடர்பு.
11. செயலுக்குத் தேவைப்பட்ட காலம்.
12. பொருள்களின் இராசி.
13. மனிதர்களுடைய இராசி.
14. செயலையிட அதிக வலுவுள்ள சக்திகளின் தடை.
15. நம் முன் செயல் நம்மைப் பாதிப்பது.
16. விசால புத்தி.
17. அறிவிலுள்ள குறை.
18. உணர்விலுள்ள குறை.
19. செயலிலுள்ள குறை.
20. சூட்சுமத் தொடர்பு.
21. நிலைகளில் (levels) உள்ள வித்தியாசம்.
22. வேண்டுமென்று செய்ததின் பலன்.
23. விரயத்தை விலக்குதல்.
24. நம் முயற்சிகளை முழுவதும் முடித்தல்.
25. பொருள்களை முழுமையாகக் குறைவறப் பயன்படுத்துதல்.

தினமும் கணக்கு, தவறாமல் எழுதுவதால் பணத்தின்மீது கவனமும், அக்கறையும் கொள்வதாகிறது என்கிறார் அன்னை. குழந்தையும், தெய்வமும் கொண்டாடுமிடத்தில் என்பது பண விஷயத்திலும் உண்மை. கணக்கு எழுதுபவரைத் தன்னைக் கொண்டாடுபவராகப் பணம் கொள்கிறது. அதனால் அவரிடம் அதிகமாகப் பணம் வரப் பிரியப்படுகிறது. கவனம் (attention) என்பது சூட்சுமமானது. வருமானம் தெளிவானது. சூட்சுமத்தில் கவனத்திற்கு உரிய பணம் (ஸ்தூலத்தில்) நடைமுறையில் கையில் சேருகிறது. எனவே அதிக வருமானம் வேண்டுமானால், பணத்திற்குக் கணக்கை எழுத வேண்டும் என்பதே ஒரு வகையில் வாழ்க்கையின் பதிலாக

அமைகிறது. அதிக வருமானம் தேவைப்பட்டால், அதிக மூலதனம் தேவை, அதிக உழைப்பு தேவை என்பது அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கின்றன. அதிக வருமானம் தேவைப்பட்டால் சரியான கணக்கைத் தவறாமல் எழுத வேண்டும் என்பது அர்த்தமற்றதாகத் தோன்றுகிறது. அர்த்தமற்ற காரியம் ஒன்றை அர்த்தபூர்வமானதாகச் செய்வது கண்ணுக்குத் தெரியாத வாழ்க்கை எனும் படலம். பணத்தின் ஒட்டமும், கணக்கில் கவனமும் வாழ்க்கையில் சந்திக்கின்றன. கவனத்திற்குரிய ஒட்டத்தை வாழ்க்கை தன் பரிசாக, பதிலாக மனிதனுக்கு அளிப்பதை நாம் சூட்சுமமாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

பட்டதாரி ஆசிரியர்களும், பிள்ளைகளுக்குப் பட்டப்படிப்பு கொடுக்க முடியாத கடந்த காலத்தில், செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் தம் பிள்ளைப் படிப்பைத் தொடர்ந்து சென்னையில் பட்டம் பெறுவரை நிறைவேற்றப் பிரியப்பட்டார். பிரசிடென்சி கல்லூரியில் சேர்க்கை விருப்பம். சம்பளம் தவிர வேறு வசதியில்லை. பையன் S.S.L.C. பாஸ் செய்த வருஷம் இதற்குமுன் இல்லாததுபோல் அவரிடம் ட்யூஷன் படிக்க மாணவர்கள் வந்தனர். ஏராளமாக வருமானம் வந்ததால், பையனைத் தம் விருப்பப்படி சென்னையில் சேர்த்தார். ட்யூஷன் வருமானம் தொடர்ந்தது. பையன் படிப்பு முடிந்தது. ட்யூஷன் வருமானம் நின்றுவிட்டது. ரிடையர் ஆகும்வரை அதுபோல் ட்யூஷன் வரவில்லை. அவர் மனத்தில் ஆழமாக உள்ள ஒரு எண்ணத்தை ஏற்று, பிரதிபலிப்பதுபோல் பையன் சென்னையில் படிக்கும்வரை தொடர்ந்து வருமானம் வந்தது. படிப்பு முடிந்தவுடன் வருமானம் நின்றுவிட்டது. வருமானம் அவர் கையிலில்லை என்பது உண்மையானாலும், அவர் மனத்தின்மைக்கு அந்த வருமானத்தை உற்பத்தி செய்யும் திறமையுண்டு என்று தெரிகிறது. பையனுடைய படிப்புக்குத் தேவையான பணமும், அவர் மன எழுச்சியும் பின்னணியில் உள்ள வாழ்வில் சந்திக்கின்றன. அங்கிருந்து ஒரு பதில் அசரீரிபோல் வருகிறது. அதுவே அவர் எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் அதிக வருமானம்.

வாயால் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் கிடைப்பது நாம் அறிந்தது. நம் மனத்தில் எண்ணம் ஒன்றிருந்து, அதை நாம் வெளியிடாத நேரத்தில் அதற்குரிய பதிலை மற்றவர் சொல்வதுண்டு. இதை (silent will) மௌனத்தில் எழும் மனோசக்தி எனலாம். இதுவும் ஒரு வகையில் எதிரொலியை எழுப்புவதாகும். இருவர் பேசுவது தெரிந்தது. இருவர் மனமும் கண்ணுக்குத் தெரியாதது. மனத்திலுள்ள எண்ணத்திற்கு எதிரியின் வாயால் கிடைக்கும் பதில் சூட்சுமம். நடைமுறையில் எழுப்பிய செயலாகும். இது ஓர் அரிய சக்தி. அனைவருக்கும் பயன்படக்கூடிய ஒன்று. புரியாத புதிர் போன்றது.

பஞ்சபாண்டவர்கள் வனவாசம் ஆரம்பித்த 13-ஆம் நாள் அவர்களுக்குள் நடந்த ஒரு விவாதத்தில் கிருஷ்ண பரமாத்மா, “பன்னிரண்டாண்டு வனவாசமும், 13-ஆம் ஆண்டு அஞ்ஞான வாசமும் இத்துடன் முடிந்துவிட்டன. நாம் போய் இராஜ்ஜியத்தைக் கேட்கலாம்” என்றது அனைவருக்கும் திகைப்பை ஏற்படுத்தியது. விளக்கம் கூறும் வாயிலாக பரமாத்மா, “நமக்கு 12 மாதமானால்தான் ஒரு வருஷம். வேறொரு பஞ்சாங்கப்படி 1 நாள் ஒரு வருஷத்திற்கு சமம். அந்தக் கணக்குப்படி கடமை முடிந்துவிட்டது” என்றார். நமக்குத் தெரிந்ததே முடிவில்லை. அதன்பின் மற்றொன்றுள்ளது. அதன்பின்னும் வேறொன்றுள்ளது. அதைக் கடந்த நிலையில் சிறந்த ஒன்றுள்ளது. உயர்ந்தது அதற்கடுத்தது. சிகரம் கடைசி என்பதுபோல் நாம் வாழ்வது சமூக வாழ்க்கை; கண்ணால் பார்க்கக்கூடியது. மேஜை என்றால் கையால் தொட்டுப் பார்க்கலாம். அதுவே முடிவானதன்று. சட்டம் கண்ணுக்குத் தெரியாதது. உறவைத் தொட்டுப்பார்க்க முடியாது. உணர்வு என்றால் தெரிவதில்லை. ஸ்தூலமான நடைமுறை ஜடமான உலகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாம். நம் கண்ணுக்குப் பளிச்சென்று தெரிவது மட்டும் புரியும். மரம், ரோடு, கட்டடம், துணி, சாப்பாடு கண்ணுக்குத் தெரிவன. ஜடத்தின் பின்னால் உணர்வுண்டு. அதற்கடுத்த கட்டத்தில் அறிவுண்டு. சிகரமாக ஆன்மாவுண்டு. ஒவ்வொன்றும் ஒரு நிலை; அடுத்த உயர்ந்த நிலை. அத்துடனில்லை, உடலுக்கும், உணர்வுக்கும், அறிவுக்கும், ஜீவனுக்கும் சூட்சுமலோகம்

என்பதுண்டு. மஹரிஷி ரமணர் சமாதி அடைந்த தினம் ஒரு பேரொளி வானுலகில் தவழ்ந்து சென்றது. ஆந்திராவில் உள்ள சிலர் கண்டனர். போளூரிலிருந்த விட்டோபா சுவாமிகள், அவ்வொளியைப் பார்த்து, “இதோ போறான் அவன்” என்று கூவினார். எளியவருக்கும் காட்சியாக எதிர்காலத்தைக் காட்டும் சூட்சும லோகமிது. மையிட்டுப் பார்த்து திருடனுடைய அடையாளத்தைச் சொல்லும் ஜோஸ்யருக்கும் இது தெரியும். கனவுலகம் இதைச் சேர்ந்தது. இது தவிர மற்ற தேவதைகள் உள்ள லோகம் உண்டு. அதுவும் போக, மனத்தின் அளவிறந்த திறனைத் தாங்கி நிற்கும் மற்றொரு லோகமும் உண்டு. படிப்பேயில்லாதவர்க்கும் சில சமயம் பெருங்கவித் திறனை அளிப்பது இது. ஆன்மீக லோகம் எல்லாவற்றையும்விட உயர்ந்தது. வாழ்வு இத்தகைய பல நிலைகளில் இருப்பதால், ஒரு நிலையில் (level) கட்டுப்படாத பிரச்சினை அடுத்த நிலையிலுள்ள சட்டத்திற்கு எளிதில் கட்டுப்படும். அதைப் பெற வாழ்க்கை உதவும். அதைப் பெற்று எதிரொலியாக நமக்கு வாழ்க்கை அளிக்க முடியும் என்பதை விளக்கவே மேற்கூறிய உண்மைகளை அறிமுகமாக எழுதுகிறேன். இவையெல்லாம் உயர்ந்த நிலைகள்; பாமரராகிய நமக்குப் புரியாது என்பது சரி. ஆனால் நம் சொந்த விஷயங்களில் எந்த மறைபொருளாயிருந்தாலும், சூட்சுமமாக இருந்தாலும் 90 பாகத்திற்கு மேல் புரியும் என்பதும் சரி. அதனால் இந்த சட்டங்கள் 10-இல் 9 விஷயங்களில் உதவும்.

ரோடு மேஸ்திரி மகன் பெரிய படிப்பு படித்துவிட்டான். நெடுநாள் வேலை கிடைக்கவில்லை. பிறகு உயர்ந்த வேலை கிடைத்தது. இதை எப்படி நாம் புரிந்துகொள்கிறோம்? நாட்டில் வேலைப் பஞ்சம். உயர்ந்த படிப்பிருந்தும் வேலை கிடைக்கவில்லை என்று அறிகிறோம். அவர் பாஸ் செய்தது இந்தக் காலத்திலில்லை. ஏட்டு வேலையைப் பெரியதாக நினைத்த காலம் அது. அறிவால் உயர்ந்த பட்டத்திற்கு உரியவராகிவிட்டாலும், சமூக அந்தஸ்து இல்லை. அதைப் பெற்றுக்கொள்ளும் தகுதி அவர் மனத்திலில்லை.

படிப்பால் பெற்றுக்கொடுக்க முடியாத தகுதியை மனம் பெற பல ஆண்டுகளாயின.

ஒரு மிராசுதார் வீட்டுப் பிள்ளையும், கடைநிலை ஊழியர் மகனும் உயிருக்குயிரான நண்பர்களாக சுமார் 20 வருஷங்களிருந்தனர். நெருங்கிய நட்புக்கு உதாரணமாயினர். பின்னர் ஏழை நண்பரின் நிலை, அந்தஸ்து உயர ஆரம்பித்தது. மிராசுதார் நிலையை எட்டியது, அதையும் தாண்டியது. உயர்ந்த நிலையை எட்ட ஆரம்பித்தவுடன் அவர்கள் நெருக்கம் குறைய ஆரம்பித்தது. பிரச்சினைகள் இல்லை, சண்டை, மனஸ்தாபம் இல்லை. இருவரும் ஏற்கனவே வேறு ஊர்களில் இருந்தார்கள். தற்சமயம் ஒரே இடத்திலிருக்கின்றனர். நெருக்கம் குறைந்தது; நட்பு மறைந்தது. அறிமுகமில்லாதது போலாயினர். இந்த மாற்றம் எதைக் காட்டுகிறது? ஆரம்ப காலத்து உறவு நட்பன்று. அந்தஸ்து வித்தியாசத்தால் ஏற்பட்ட பிரியம். நட்புக்கும், அதற்கும் சம்பந்தமில்லை. கண்ணுக்குத் தெரிவது நட்பு, பிரியம். உண்மையில் அவர்களைப் பிணைத்தது உயர்ந்த, தாழ்ந்த அந்தஸ்து.

ஏராளமான எழுத்துத் திறமையுள்ள ஒருவர், சமூக சேவையை எழுத்துமூலம் செய்ய விரும்பினார். அரசியல் காரணத்தால், சமூகத்தில் யதார்த்தத்திற்கு மாறான கொள்கைகளை நம்பினார். அவர் திறமை எடுபடவில்லை. அரசியல் சூழ்நிலை மாறியது. அவர் மனமும் மாறியது, சமூகத்தின் யதார்த்தத்தை அவர் மனம் ஏற்றுக்கொண்டது. உடனே அவர் எழுத்து பிரபலமடைந்தது. நாடெங்கும் புகழ் எட்டியது. வெளிநாட்டிற்கும் அவரை அழைத்துச் சென்றது. யதார்த்தத்திலிருந்து விலகி நிற்கும்வரை சமூக சேவை அவரை விட்டு எட்டி நின்றது.

உயிர் போகும்பொழுது ஒருவருடன் கடைசி நிமிஷத்திலிருப்பவர்கள் அவருடைய உண்மையான உணர்ச்சிக்கு உரியவர்களாவர். ஒரு போலீஸ் ஆபீஸர் ரிடையராகி தனியே இருந்தார்; மனைவியில்லை. 6 பிள்ளைகளும் அதே வீட்டிலும், அதே

தெருவிலும் குடும்பம் செய்தாலும், மாதக்கணக்காக, வருஷக்கணக்காக அவர் எதிரில் வரமாட்டார்கள். கடைசி காலத்தில் பல இடங்களில் இருந்த அனைவரும் வந்துவிட்டார்கள். உயிர் பிரியும் க்ஷணத்தில் அத்தனைப் பிள்ளைகளும் உடன் இருந்தனர். நடைமுறையில் பிள்ளைகள் தூர இருந்தாலும், அவர் மனத்தில் பிள்ளைகள் இருந்ததால், கடைசி நிமிஷத்தில் அருகிலிருந்தனர்.

பிரபலமான பாதிரியார் பெரிய ஸ்தாபனத்தை அடியிலிருந்து எழுப்பியவர். 25 ஆண்டுகளில் அவர்போன்ற எவரும் சாதிக்காத ஒன்றைச் சாதித்தவர். அவர்கள் மடத்துச் சட்டப்படி பாதிரியாரை மாற்றுவது வழக்கமானாலும், இவரை அனைவரும் விதிவிலக்காகக் கருதினர். ஸ்தாபனத்தை கண்ணின் மணியாகவும், உயிராகவும் கருதிவந்தார். ஏனோ அவருக்கு வினோதமான எண்ணம் தோன்றியது. தன் 55-ஆம் வயதில் தமக்குக் கல்லறை கட்ட ஆரம்பித்தார். இதென்ன விபரீதப் போக்கு என பலரும் வியந்தனர். மடத்திற்குள் ஏற்பட்ட விவாதங்கள் இவருக்கு எதிராக உருவெடுத்தன. உயிர்போன்ற அவருடைய ஸ்தாபனத்தைவிட்டு அவரை மாற்றிவிட்டனர். காலைப் பிடித்துக்கொண்டு கெஞ்சினார். எதுவும் நடக்கவில்லை. வேறு இடம் சென்றார். 75 வயதுவரை இருந்தார். அவருக்கு வலிமையான ஆயுள். அவர் கட்டிய கல்லறை அவர் ஆயுளைப் பாதிக்கவில்லை. அவர் வேலைக்குக் கல்லறையாக அமைந்தது. கல்லறையை நாடினார்; ஸ்தாபனத்தை இழந்தார்.

ஒருவர் சேவை ஸ்தாபனத்தில் ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில் அங்குள்ள சந்தர்ப்பத்தால் அபாரத் திறமையைப் பெற்றார். அவர் பெற்ற திறமையை அவர் அறிந்தாரில்லை. அவரது திறமையை எடுத்துச்சொன்ன நண்பரைக் கேலி செய்தார். ஊழியர் life responseஐ நன்கு அறிந்தவர். எனவே நண்பர் விளக்கம் கூறும் வாயிலாக, “உங்கள் திறமை பெரியது. அது பலன் தரக்கூடியதுமாகும். அனுபவக்குறைவால் உங்கள் திறமை உங்களுக்கே தெரியவில்லை. அத்துடன் அந்தத் திறமைக்கேற்ற தைரியம் இல்லை. இருக்கும்

திறமையை அறிந்து, அது செயல்படவேண்டிய இடத்திற்குரிய தைரியத்தைப் பெற்றால் 24 மணி நேரத்தில் பலன் life responseஆக வரும்” என்றார். ஊழியர் விளக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். தைரியம் இல்லை என்பது உண்மைதான் என்றும், தம் திறமையை மேலும் விளக்கிக் கூறும்படியாகவும் கேட்டார். நண்பர் நீண்ட விளக்கத்தை அளித்தார். இரவு அதிக நேரமானாலும், தாம் மேலும் மனத்தளவில் தீவிர முயற்சி எடுப்பதாகச் சொல்லி ஊழியர் சென்றார். மறுநாள் காலை ஊழியர் நண்பர் படுக்கைக்கு அருகில் அவர் விழிப்பதற்காகக் கையில் தந்தியுடன் காத்திருந்தார். தாம் தேடிப்போகாத மகாநாடு ஒன்றில் 3 நாட்கள் முதன்மைப் பிரசங்கம் செய்யவேண்டும் எனவும், அப்படி அவர் சம்மதித்தால் அதற்கு 1.5 இலட்ச ரூபாய் சன்மானம் அளிப்பதாகவும் தந்தி சொல்லியது. தந்தியை நண்பரிடம் கொடுத்துவிட்டு, தாம் மனதில் செய்த தீவிர முயற்சியை ஊழியர் விவரித்தார். அவர் திறமை அவருக்குத் தெரியவில்லை. வாழ்க்கைக்குத் தெரிகிறது. ஆனாலும் அவர் மனம் இடம்கொடுத்த பின்னரே, வாழ்க்கை எதிரொலியாகச் செயல்பட முடிகிறது. வாழ்க்கையைச் செயல்படுத்த நம்மால் முடியும், அதற்கு இந்த ஞானம் உதவும்.

குதர்க்கம் நிறைந்த குரு ஒருவர்; இவரிடம் எவரும் வருவதில்லை. ஒருவர் மட்டும் குருவின் குதர்க்கத்தைப் புறக்கணித்து, அவருடனிருந்தார். “நான் உன்னைச் சரியாக நடத்தாதபொழுதும் நீ ஏன் இன்னும் என்னுடனிருக்கிறாய்?” என்று கேட்கும் அளவுக்குக் குதர்க்கவாதி அந்தக் குரு. சிஷ்யன் குதர்க்கத்தைப் புறக்கணித்தான். கடமைகளை நிறைவேற்றாதல் நல்லது என்று கொண்டான். சிஷ்யன் வாழ்வு மலர்ந்தது. நிமிஷம் தவறாமல் குரு, தம் ஆசியால்தான் எல்லாம் நடக்கிறது என்று சொல்வார். சிஷ்யன் கார் வாங்கினான். குருவுக்குச் சந்தோஷம். இரண்டாம் காரும் வாங்கினான் சிஷ்யன். குருவின் குதர்க்கம் செயல்பட ஆரம்பித்தது. தான் சிஷ்யனுடைய காரில் ஏறுவதால்தான் சிஷ்யன் செல்வம் பெறுகிறான் என்று நினைத்தார்; சொன்னார். இரண்டாம் காரில் ஏற மறுத்தார். நிலைமை

மாறியது. அவர்கள் பிரிந்தனர். குரு வெளிநாடு சென்றார். அங்கிருந்த வேறொரு சிஷ்யனுக்குத் தான் வருவதாக எழுதியிருந்தார். சிஷ்யர் விமான நிலையம் வந்தார். பிரயாணிகள் பட்டியலில் குறிப்பிட்டபடி குருவின் பெயரைக் காணோம். விமானம் புறப்பட்ட இடத்தை போனில் கூப்பிட்டு விசாரித்தார். அந்தப் பட்டியலிலும் குருவின் பெயரில்லை. இவர் life responseஐ விவரமாக அறிந்தவர். வீடு திரும்பினார். குரு பட்டியலை எல்லாம் பொய்த்துவிட்டு அதே விமானத்தில் வந்தார். சிஷ்யனைக் காணோம். போன் செய்யத் தெரியாது. சிரமப்பட்டு சிஷ்யனைக் கூப்பிட்டார். 150 மைலுக்கு அப்பாலிருந்து சிஷ்யன் மீண்டும் வந்தான். குருவைப் பார்த்தவுடன், முதல் கேள்வியாக, “ஏன் பட்டியலில் உங்கள் பெயரில்லை?” என்றான். குருவுக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் அவரது முதல் சிஷ்யனுக்குப் புரியும். அன்புடன் அளித்த காரில் குரு ஏற மறுத்தார். நமக்குத்தான் இது வேறு கார், அது வேறு கார். கார் என்பது ஒன்றே. தன்னை நிராகரித்ததைக் கார் மறக்கவில்லை. வந்த காரை அன்று திருப்பி அனுப்பினார். இன்று வந்த கார் திரும்பப் போய்விட்டது. மனிதன் மன்னிக்கலாம், மறக்கலாம். கார் மறக்காது, மன்னிக்காது. இந்தக் குருவுக்கு வெளிநாட்டுக் கார் மட்டுமன்று, சிஷ்யனின் காரை மறுத்ததிலிருந்து கார் என்றால் பிரச்சினைதான்.

சுத்தமட சாம்பிராணி ஒருவர். எந்தத் திறமையும் இல்லாதவர். படிப்பில்லை; சம்பாதிக்க முடியாது. தன் 70 வயது வாழ்நாளில் 100 ரூபாய் சம்பாதித்ததில்லை. ஆனால் கடமைகளை நிறைவேற்றும் மனப்பான்மையுடையவர். பாசம் உண்டு; சுத்த மண்டு. ஆனாலும் தம்மால் முடிந்த இடங்களிலெல்லாம் பூரணமாகக் கடமை உணர்வைப் போற்றினார்; நிறைவேற்றினார். ஒரே ஒரு நாள் கூட அவருக்கு வாழ்க்கை சிரமம் வைக்கவில்லை. இருக்கும் சிரமங்களை எல்லாம், மற்றவர்கள் அவருக்கு எந்த ஒரு சிரமமும் இல்லாமல் பார்த்துக்கொண்டனர். அவரால் முடிந்த அனைத்தையும் எவ்வளவு சிறியதானாலும், பாக்கியில்லாமல், மனத்தில் குறையில்லாமல்

நிறைவேற்றினார். அதையே வாழ்க்கை திரும்ப அவருக்குப் பரிசாக அளித்தது.

இராஜகுமாரன் ஒருவன் ஓர் இராஜகுமாரியைச் சந்தித்துப் பேச நடுவில் திரையிட்டு ஏற்பாடு செய்தார்கள். மறுநாள் அவனுடைய உருவத்தைப் படமாக எழுதி இராஜகுமாரி அவனுக்கு அனுப்பியிருந்தாள். தன்னைப் பார்க்காமல் எப்படி படத்தை எழுத முடியும் என்பது அவனுக்குப் புதிராக இருந்தது. திரையடியில் அரசகுமாரன் கட்டைவிரல் தெரிந்தது. அதைப்பார்த்து, அதன்மூலம் உருவத்தைக் காண தம்மால் முடியும். சாமுத்திரிகா அங்கலக்ஷணம் என்ற சாஸ்திரத்தை தாம் பயின்றவள் என்று விளக்கம் சொல்லி அனுப்பினாள். சாஸ்திரம் ஜீவனை விவரிப்பதால், ஜீவனின் ஒரு பகுதிமூலம் முழுமையும் காணமுடிகிறது. உருவம் வெளிப்படையாகத் தெரிவது; ஜீவன் உள்ளிருப்பது. வெளித்தோற்றம் பகுதி; ஜீவன் முழுமை. தோற்றம் ஜீவனுக்குட்பட்டது. எந்த ஒரு செயலையும், அதன் முழுமையைக் கருதிப் பயின்றால், அதன் பகுதிகளைப் பற்றிய அறிவு பூரணமாகக் கிடைக்கும். பகுதியில் உள்ள பிரச்சினை முழுமையின் அறிவுக்குக் கட்டுப்படும்.

குருசாமி முதலியார் கடந்த நாட்களில், பிரபலத்துடன் தொழில் நடத்திய டாக்டர். ஓர் உறவினருக்குத் தினமும் ஜூரம் வருவதால், அவருடைய நாடியைப் பார்த்து, நுரையீரலில் (tumour) கட்டியிருப்பதாக அவரால் சொல்ல முடிந்தது. நுரையீரலில் உள்ள கட்டியை உணர்த்தும் திறன் நாடிக்குண்டு. அது முழுமையை உணர்த்தும் ஞானம்.

5-ஆம் வகுப்புப் படிப்புள்ள தமிழ்ப் பண்டிதருக்கு B.A. பட்டம் பெற ஆசை. தனக்குப் பாடம் சொல்லித்தரும்படி அவர் கேட்டவர்கள் எல்லாம் அவரைக் கேலி செய்ததால், அந்த ஆசையை கைவிட்டுவிட்டார். ஒரு பட்டதாரி மாற்றான எண்ணத்தைச் சொன்னார். B.A. படித்து பாஸ் செய்வது எளிதன்று. ஆனால் முறையாக முயன்றால், சிரமப்பட்டு முடிக்கலாம் என்றார். தமிழ்ப்

பண்டிதருக்கு நம்பிக்கையுடன், ஆர்வமேற்பட்டது. பட்டதாரி வெளியூர்வாசி. தன்னுருக்கு வந்து தனக்குப் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று பட்டதாரியைக் கேட்டுக்கொண்டார். அந்த ஊரில் பட்டதாரிக்கு எந்த வேலையுமில்லை. எனினும், தம் இரு சகோதரிகளுக்குத் திருமணம் முடிந்தபின்னரே தாம் நிரந்தர வேலைக்குப் போக இருப்பதால், இரண்டு ஆண்டுகள் பண்டிதர் ஊரில் தற்காலிகமாக வேலையை ஏற்று, B.A. பாடம் சொல்லித்தர இசைந்தார். ஏராளமான வரன்கள் வந்ததால், இரு திருமணமும் ஒரே வருஷத்திற்குள் முடியும் நிலை இருந்தது. முதல் திருமணம் நிச்சயமாயிற்று. மறுநாள் தகராறு ஏற்பட்டது. கோர்ட்வரை விஷயம் சென்றது. அடுத்த ஆண்டு தகராறு ஓய்ந்து திருமணம் நிறைவேறியது. ஒரு வாரத்தில் தகராறு ஏற்பட்டது. தொடர்ந்து தொந்தரவாக இருந்தது. இதற்குள் இரு ஆண்டுகள் முடிந்து பண்டிதர் B.A. எழுதினார்; பெயிலானார். மீண்டும் எழுதினார்; பெயிலானார். இது 3-ஆம் ஆண்டு. சகோதரியின் திருமணத் தகராறு, நிரந்தரமாக 3-ஆம் ஆண்டு முடிவில் தீர்ந்தது. பண்டிதரும், அதே சமயம் B.A. பாஸ் செய்தார். “உங்கள் பட்டமும், எங்கள் வீட்டுத் தகராறும் ஒரே சமயத்தில் முடியவேண்டுமென்றிருக்கிறது போலும்” என்று பட்டதாரி பண்டிதரிடம் சொல்லியபொழுதும் அதில் பொதிந்துள்ள சூட்சுமத்தை அவர் அறியவில்லை. திருமணங்கள் முடிந்துவிட்டால் பட்டதாரி அங்கிருக்கமாட்டார் என்பதால், முதல் திருமணம் நிச்சயமான அன்றே பண்டிதருக்குத் திகில் ஏற்பட்டது. அந்த பயத்தின் நேரடியான எதிரொலியே நிச்சயதார்த்தத்தில் தகராறு. தகராறு தீர்ந்து திருமணம் முடிந்தபின்னும் பண்டிதருக்குத் தம் படிப்பு முடியும்வரை பட்டதாரி வீட்டுத் திருமணம் சிக்கலில்லாமலிருந்தால் தமக்கு ஆபத்து என்றறிந்ததால், திருமணத்திற்குப் பின்னும் தகராறுகள் உருவாயின. அவருக்கு ரிஸல்ட் வருவதும், தகராறு தீர்வதும் ஒன்றாக இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. தகராறு முதலில் ஏற்பட்டது பயத்தின் எதிரொலி. கடைசியாகத் தீர்ந்தது, படிப்பு முடிந்ததின் எதிரொலி. ஒரு திருமணம் முடிய அனைத்தும் இருந்தும்,

உணர்வு வழிவிடவில்லை என்பதால், அது தடைப்பட்டது. செயல்பூர்த்தியாக அறிவும், உணர்வும், துணை நிற்க வேண்டும்.

1914-இல் அன்னை சூட்சும உலகில் இந்தியா சுதந்திரமடைந்துவிட்டது என்று கண்டார். தாம் கண்டதை ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் சொன்னார். 1910-இல் இறைவன் ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம், “இந்திய விடுதலை பூர்த்தியாகிவிட்டது; அடுத்தபடியாகத்தை மேற்கொள்” என்று பணித்தார். 1940-இல் கிரிபீஸ் மிஷன் இந்தியாவுக்கு வந்து சுதந்திரத்திற்குரிய முன்னேற்பாடுகளைச் செய்ய முனைந்தது. காங்கிரஸ் தலைமைக்குத் தெளிவில்லை. பூரண சுதந்திரம் பெற நாட்டின் பூரண ஆதரவும், மக்கள் ஆர்வமும் இருக்கின்றன. அதற்குரிய அறிவு தெளிவாக இல்லை. அது சமயம் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் காங்கிரஸ் தலைமைக்குக் கிரிபீஸ் மிஷனுடைய முக்கியத்துவத்தைச் சொல்லி, அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படிக் கேட்டுக்கொண்டார். குழப்பம் மிகுதியாக இருந்ததால், தலைமை செய்வதறியாது நின்றது. ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆலோசனையைப் புறக்கணித்தது. அதன் விளைவாக இந்தியா இருநாடுகளாகப் பிரிந்து, சுதந்திரமடையவேண்டி வந்தது. செயல், உணர்வு, அறிவு ஆகிய மூன்றும் பூரணமாக இல்லாமல் ஒரு காரியம் நிறைவேறாது என்பதற்கு இந்திய சுதந்திரமே அத்தாட்சி.

நம்முடைய அன்றாட வாழ்வில் நடக்கும் சிறு காரியங்களும், பெரிய காரியங்களும் இந்தச் சட்டங்களுக்கு உட்பட்டவை. நாம் அவற்றைக் கவனிப்பதில்லை. காரியம் தடைபட்ட நேரத்தில்தான் யோசனை செய்கிறோம். அதுவும் நமக்குத் தெரிந்த முறையில் அதைச் சரிசெய்ய முனைகிறோம். முடியாவிட்டால், விட்டுவிடுகிறோம். நமக்குத் தெரிந்த முறைக்கும், வாழ்க்கையின் நியதிகளை உபயோகப்படுத்தும் முறைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் தபாலுக்கும், டெலிபோனுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் போன்றது. நம் கடந்தகால வாழ்வை ஊன்றிப்பார்த்தால், பூர்த்தியான விஷயங்களில் (செயல், உணர்வு, அறிவு), இந்த எல்லா அம்சங்களும் குறைவற இருந்திருக்கும்.

தடைபட்ட காரியங்களில் குறை இருக்கும். இந்தப் புதிய அறிவை ஏற்று, இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், விளங்காதனவெல்லாம் விளங்கும். அத்துடன், இன்னும் குறையாக உள்ள காரியங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் திறன் ஏற்படும். மேலும் எதிர்காலத்தில் நமக்கு வேண்டிய வாய்ப்புகளை உற்பத்தி செய்யும் திறனும் ஏற்படும். இக்கட்டுரையில் ஒரு பகுதி விளங்கினாலும், நம் சொந்த பாக்கிகளை நிவர்த்தி செய்யும் சக்தி ஏற்பட்டுவிடும் என்பதால் பல கோணங்களிலிருந்தும் உதாரணங்கள்மூலம் குறைகளையும், தடைகளையும், நிபந்தனைகளையும் விளக்க முயல்கிறேன்.

ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்குத் திறந்த வாயை மூட முடியாதபடி ஒருவரை அழைத்துவந்தார்கள். கொட்டாவி விட்டபொழுது திறந்த வாய் திரும்ப மூடவில்லை. டாக்டர்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திகைத்திருந்த நேரத்தில், ஒரு டாக்டர் அடுப்பிலிருந்து எரியும் கொள்ளிக்கட்டையைத் தம் பின்னால் மறைத்து எடுத்துவந்து திடீரென்று மூடாத வாயை நோக்கி நெருப்பைக் கொணர்ந்தார். பயத்தில் வாய் மூடிக்கொண்டது. மருத்துவ அறிவுக்கு எட்டாத ஞானம் அது. ஆபத்து சமயத்தில் உடல் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள அபார சக்தியை உற்பத்தி செய்யும் திறனுடையது. தாடை மூட்டு கொட்டாவியால் திறந்தபொழுது, தவறுதலாகச் சிக்கிக்கொண்டது. அந்தச் சிக்கலை எடுக்க வழியில்லை. எலும்பு இணைப்பு வலியை உற்பத்தி செய்தது. எந்தச் சட்டத்தின்படி எலும்பு இணைப்பு இயங்குகிறதோ, அந்தச் சட்டம் உடைந்துவிட்டது. இனி வழி எதுவும் புலப்படவில்லை. ஆபத்து என்பது பெரிய விஷயம். அது உயிரைக் காப்பாற்றும் நேரம். உயிர் எலும்பைவிடப் பெரியது. உயிர் செயல்படும் சட்டம், எலும்பு இயங்குவதைவிட உயர்ந்த சட்டம். உயர்ந்த சட்டம், உயர்ந்த சக்தியை உற்பத்தி செய்யும். கொள்ளிக்கட்டையைப் பார்த்தவுடன், உயிர் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அபரிமிதமாக சக்தியை உற்பத்தி செய்கிறது. எலும்பு இணைப்பைச் சரிசெய்யத் தேவையான சக்தியைவிட இது அதிகமானது. அந்தக் கணத்தில் சிக்கலான இணைப்பு, சிக்கலை

இழந்து செயல்படுகிறது. எலும்பில் ஏற்பட்ட சிக்கலை அவிழ்க்க, அதைவிட உயர்ந்த, கொள்ளிக்கட்டையைக் கொண்டுவந்த டாக்டருக்கு, அந்த உபாயம் தோன்றியது. இந்த உபாயம் அவரது உயிரைச் செயல்பட வைத்தது. எலும்பின் சிக்கலை அவிழ்த்தது. உயிரும், எலும்பும் இணைந்து செயல்படும் நிலை வாழ்வு எனப்படும். டாக்டருடைய உபாயத்திற்கு வாழ்க்கை உயிர்மூலமாக எதிரொலியைக் கிளப்பிச் சிக்கலை விலக்கியது. ஒரு நிலையில் (level) தீராத சிக்கலை அவிழ்க்க அதற்கடுத்த நிலையிலுள்ள சக்தியை வாழ்வின்மூலம் செயல்படவைக்கும் இம்முறையை (life response) வாழ்வின் மறுமொழி என்று நான் பெயரிட்டழைக்கின்றேன்.

வெளிநாட்டு வியாபாரி, இந்திய வியாபாரிக்கு வாங்கிய சரக்குக்கு (telex) டெலக்ஸ்மூலம் தம் பாங்கிலிருந்து, இந்திய பாங்குக்குப் பணம் அனுப்பி எந்த பில்லுக்குப் பணத்தைக் கட்டுவது என்ற விளக்கமான செய்தியனுப்பியிருந்தார். இந்திய வியாபாரி வெளிநாட்டு வியாபாரியை வேறொரு விஷயமாகப் பொய் வழக்குப் போட்டிருந்தார். சரக்குக்குப் பணம் வந்தவுடன், அந்தப் பணத்தை வழக்கிலிருக்கும் கணக்குக்கு நேர் செய்துவிட்டு, மீண்டும் பணம் வேண்டும் என்று வெளிநாட்டு வியாபாரியைக் கேட்டார். அதற்காக இந்திய வியாபாரி கோர்ட்டுக்குப் போனார். இந்திய வியாபாரியின் வக்கீல், பணம் வந்த இந்திய பாங்குக்கும் வக்கீல். வக்கீலும், பாங்கு ஏஜெண்ட்டும் இந்திய வியாபாரிக்கு உடந்தை. வெளிநாட்டு வியாபாரி செய்வதறியாமல் திகைத்தார். கோர்ட்டுக்கு, பாங்கு அதிகாரியை வரவைத்து, தாம் அனுப்பிய டெலக்ஸ் செய்தி எங்கே என்று கேட்டார். பாங்கு இல்லாத பொய்களையெல்லாம் சொல்லியது. வருஷம் 3 ஓடிவிட்டது. சுமார் 10 பெட்டிஷன்கள் போட்டு கேஸ் நடக்கிறது. பிரான்ச் ஆபீஸ், சென்னைத் தலைமை ஆபீஸ், பாம்பே தலைமை ஆபீஸ், வெளிநாட்டு பிரான்ச் ஆகிய இடங்களிலிருந்து கேட்கும் கேள்விகளுக்குச் சாதாரணமான பொய் சரமாரியாக வருகிறது. வெளிநாட்டு வியாபாரி ஒரு பாங்கு ஆபீஸரைக் கலந்து யோசனை கேட்டார். அவர் ஒரு வழி சொன்னார். ஆமையைத் திருப்பிப்போட்டுத்

தட்டு என்பது போன்றது அது. உங்களுக்கு உரிமையில்லாத எல்லா இடங்களிலும் நீங்கள், தலையால் முட்டி தலையைக் காயம் செய்துகொள்கிறீர்கள். உரிமையுள்ள இடம் உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. உங்கள் நாட்டில் பணம் கட்டிய பாங்கிடம் பணத்தைத் திருப்பித்தரச் சொல்லுங்கள். பணம் உங்களுடையது; பாங்குக்குப் பணத்தின்மீது உரிமையில்லை. நீங்கள் சொல்லியபடி பணத்தைச் சொல்லிய பில்லின்மீது கட்டாவிட்டால், அது குற்றம். பணம் உங்களுடையது என்பதை மறந்துவிட்டீர்கள் என்றார். வெளிநாட்டு வியாபாரிக்குப் புரிந்துவிட்டது. தம் ஊரில் பாங்கு, பணத்தை ஒரு நாளில் கொடுக்க நேரிடும் என்பது விளங்கிவிட்டது. தான் தம் நாட்டில் கோர்ட்டுக்குப் போனால் 24 மணி நேரத்தில் பணம் வந்துவிடும் என்பது தெரிந்தது. பணத்தைத் திருப்பிக்கேட்டார். மறுநாள் இந்திய கோர்ட்டில் 3 வருஷங்களாக ஒளிந்திருந்த டெலக்ஸ் செய்தி தாக்கல் செய்யப்பட்டது. டெலக்ஸ் செய்தியைக் கேட்பது (procedure) நடைமுறை. பாங்கு தில்லுமுல்லு செய்கிறது. உரிமை பெரியது; நடைமுறையில் ஏற்பட்ட சிக்கலை, உரிமையைப் பயன்படுத்தி தீர்க்கும் உபாயம் நமக்குத் தோன்றாது. நாம் தெளிவு இல்லாமலிருக்கிறோம். பாங்கு ஆபீஸருக்குத் தெளிவுண்டு; அதனால் பலனுண்டு. பிரச்சினை ஏற்பட்ட அதே நிலையில் மண்டையை உடைப்பதைவிட்டு, அதன் பின்னணியில் உள்ள சக்தியைப் பயன்படுத்த ஓர் உபாயம் கண்டுகொண்டால், வாழ்க்கை எதிரொலியாகச் செயல்படும்.

ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஏராளமாகப் பணத்தை ஏற்பாடு செய்து போர்க்கிணறு போட்டு, அவர்கள் பயனடைய வேண்டும் என்று கேட்டபொழுது, அவர்களுடைய அறிவு அந்த வாய்ப்பைப் புறக்கணித்தது. அவர்களில் ஒருவர் பணம் பெற்று, பெரிய ஆதாயமடைந்தபொழுதும், மற்றவர்கள் அந்த ஆதாயத்தை நாடவில்லை. புதுப் பணம் படைத்த சிறு விவசாயிக்கு ஊர்ப்பஞ்சாயத்தில் உயர்ந்த நிலை ஏற்பட்டது. நாட்டாண்மைகாரனுக்கும், சொஸைட்டி தலைவருக்கும் ஏற்பட்ட சண்டையைத் தீர்த்துவைக்க

அவனை அழைத்தார்கள். ஊரில் எவராலும் அந்த ஏழைக்குக் கிடைத்த புது மரியாதையைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. எப்படி அவனுக்கு இந்த மரியாதை ஏற்பட்டது? எல்லாம் அந்த போர்க்கிணற்றால்தானே என்று அனைவரும் அன்றே பாங்கில் பணம் பெற விண்ணப்பித்தனர். அறிவால் செயல்படாத மனிதன் ஆதாயத்திற்காக ஓடுவான். ஆதாயத்திற்கும் நகராதவன் மரியாதைக்காகப் பறப்பான். அறிவுக்கும், ஆதாயத்திற்கும் அப்பாலிருந்த விவசாயிகள், ஏழையின் மரியாதை உயரும் நேரத்தில் தங்கள் சொந்த மரியாதை பறிபோவதை உணர்ந்தார்கள். அறிவு செய்ய முடியாத காரியத்தை, உணர்வு செய்து முடித்தது. பிரச்சினைக்கு உரிய இடம் எதுவோ, அதைக் கண்டுகொண்டால், அதற்குரிய உபாயத்தையும் கண்டுபிடித்துவிட்டால், அறிவு தவறிய நேரத்தில் வாழ்க்கை செயல்படும். அறிவு பதில் சொல்லாத நேரத்தில், வாழ்க்கை நல்ல பதிலைச் சொல்லிற்று. கண்ணுக்குத் தெரிந்தது போர்க்கிணறு. அதில் வருவது வருமானம். கண்ணுக்குத் தெரியாதது அவனது மரியாதை உணர்வு. கண்ணுக்குத் தெரிந்தது தவறிய காலத்தில், கண்ணுக்குத் தெரியாதது செயல்பட்டு பலன் தர வாழ்க்கை உதவும்; மறுமொழி சொல்லும்; எதிரொலிக்கும். இவை இரண்டையும் ஜீவனோடு இணைப்பது வாழ்க்கை. அதன் சூட்சுமத்தை அறிய உதவுவது (life response) வாழ்வின் மறுமொழி.

ஒரு காரியம் பூர்த்தியாகத் தேவையானவை பொருள்கள், அந்தச் செயலை நிறைவேற்றும் ஆர்வம், அதற்குரிய அறிவு. அறிவும், ஆர்வமும், பொருளும் இருந்தால் காரியம் நிறைவேறும். அவற்றுள் ஏதேனும் குறையிருந்தால், தடை ஏற்படும். ஷர்ட் தைப்பதற்குத் தேவையான பொருள்களான துணி, பட்டன், நூல், மெஷின் ஆகியவற்றில் நூல் குறையானாலும் தைப்பது தடைபடும்; துணியை வாங்கி டெய்லரிடம் கொடுத்து, தைத்து வாங்கிவர ஆர்வம் குறையாயிருந்தால், வாங்கிய துணி பல நாட்கள் அப்படியே இருப்பதுண்டு. எந்த டெய்லரிடம் தைக்க வேண்டும் என்று அறிவில் தெளிவு தேவை. உயர்ந்த சூட்டிங் வாங்கி, இதுவரை சூட் தைக்காத

டெய்லரிடம் கொடுத்தால், அவன் பை போலத் தைத்துத் தருவான். நடைமுறையில் நாம் இந்தத் தவறு செய்வதில்லை. ஒரு காரியம் கெட்டுப்போனால், இனி ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்ற நிலையுண்டு. காரியம் நீண்ட நாட்களாகத் தடைபடுகிறது, வழி தெரியவில்லை என்றால் life response உதவும்.

B.A. படிக்கும் பண்டிதருடைய திகில், தங்கை திருமணத்தில் கோளாறு ஏற்படுத்துகிறது என்பது தெரிந்திருந்தால், அவர் திகிலை நீக்க வழிசெய்தால், திருமணத் தகராறு விலகியிருக்கும். தெரியாததால், தானே விலகும்வரை காத்திருக்க வேண்டியதாயிற்று.

நம் வாழ்க்கையை புரட்டிப்பார்த்தால், ஒரு நல்ல பள்ளியில் சேர முடிந்தது; பரிசு வாங்கியது; வகுப்பில் முதல்வனாக வந்தது; குடும்பத்தில் எல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டது; பட்டம் பெற்றது; வேலைக்குப் போனது; தொடர்ந்து பதவியுயர்வு வந்தது; திருமணம்; குழந்தை பெற்றது; வீடு கட்டியது; சொந்த ஊரைவிட்டுப் போனது போன்ற எல்லா முக்கியக் கட்டங்களையும் இன்று யோசனை செய்துபார்த்தால், பூர்த்தியான எல்லாக் காரியங்களிலும், எல்லா அம்சங்களும் (அறிவு, உணர்வு, செயல்) குறைவற இருந்திருக்கும். தவறிய பரிசு, கிடைக்காத இடம், விட்டுப்போன rank, வீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டது; பட்டப்பரீட்சையில் பல முறைகள் தவறியது; வேலை கிடைக்காதது; பதவியுயர்வு தள்ளிப்போனது; திருமணம் தடையானது; பிள்ளையில்லாதது; வீடு கட்ட முடியாதது; சொந்த ஊரைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டது போன்ற எல்லா முக்கியமான காரியங்களையும் இன்று சோதனை செய்தால், அவை பூர்த்தியாக வேண்டியவற்றுள் (அறிவு, உணர்வு, செயல்) ஒன்றோ, பலவோ குறைவாக இருந்திருக்கும். அந்தக் குறையை இன்று நிவர்த்திசெய்தால், அந்தக் காரியம் பூர்த்தியாகும். அக்குறைகளை நேரடியாகப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத இடங்களில் அவற்றின் பின்னணியிலுள்ள மற்ற உயர்ந்த சக்திகளால் பூர்த்தி செய்யலாம். ஒரு குறையிருக்கலாம்; அதை விலக்க முடியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் வேறு ஒரு நிறைவு

இருந்தால், அதன்மூலம் இக்குறையை மறைமுகமாக விலக்க முயல life response உதவும். தன்னுடைய சொந்த வாழ்க்கை என்பதால் பெரும்பாலான விஷயங்கள், சூட்சுமமானவைகூட புரியும். பொதுவாகப் புரியாத விஷயங்கள், சொந்த விஷயத்தில் புரியும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்து, அன்று தெரியாத தடைகள், குறைகள் இன்று விளங்கினால், அவற்றை நேராகவோ அல்லது வாழ்க்கைமூலமாகவோ நீக்க முயன்றால், நெடுநாள் தீராத பிரச்சினை தீரும். இந்தப் புதிய அறிவு ஏற்பட்டபின், தன் விஷயங்களைத் தீர்க்கும் அளவுக்கு புரியவில்லை என்ற நிலை ஏற்படாது. அப்படி ஏற்பட்டால், ஆத்ம சமர்ப்பணம் செய்து அன்னையிடம் வரலாற்றைச் சொல்லும்பொழுது, நமக்குத் தெரியாத தடைகளை அன்னையின் ஒளி கரைக்கும். அப்படியும் ஒரு பிரச்சினை தீரவில்லை என்று இருப்பதில்லை. இருப்பதாக வைத்துக்கொண்டால், அன்னைக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனையால் அது தீரும். ஏற்கெனவே செய்த பிரார்த்தனை பலிக்கவில்லை என்றால், இந்தப் புதிய அறிவு ஏற்பட்டபின், அதனடிப்படையில் செய்த ஆத்ம சமர்ப்பணத்திற்குப்பின், பிரார்த்தனை பலிக்க வேண்டிய புது நிலை உருவாகிவிடும். இந்த நிலை வரை பக்தன் வருவதில்லை. பாதி வழியிலேயே பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிடும்.

அதேபோல் நெடுநாட்கள் பாக்கியாக இருந்த வேலைகள் திடீரென்று பூர்த்தியாகும்பொழுது கவனித்துப்பார்த்தால், நமக்குத் தெரியாத தடைகள் விலகுவதைக் காணலாம். அன்று தடை என்று புரியாதவை இன்று தடை என்பதை விளக்கும்வகையில் செயல்படும். மனதில் ஏற்பட்ட மாற்றம் எது, செயலில் என்ன வித்தியாசம், உணர்வில் புதியது எது என்று யோசனை செய்தால் (life response), இதனுடைய அம்சங்கள் விளங்கும்.

காலவரையறை என்று உண்டு. அது முடிந்தபின்பே வேலை பூர்த்தியாகும். பொதுவாக இதை நாம் அறிவோம். ஆனால் பல விஷயங்களில் அறிவதில்லை. சிமெண்ட் காங்க்ரீட் காய 22

நாட்களாகும் என்பது புரியும். நட்ட பயிர் முளைக்க எத்தனை நாட்களாகும் என்பது தெரியும். ஆனால் ஒரு புத்தகம் படித்து முடிந்தவுடன் அடுத்த புத்தகம் படிக்க இடைவெளி தேவை என்பது தெரிவதில்லை. ஒருவருக்கு 10 நாட்களும், அடுத்தவருக்கு 1 வருஷமும் தேவைப்படும். சிலருக்கு இடைவெளி தேவைப்படாது. 3 மாதம் இடைவெளி தேவைப்படுபவர் 4 புத்தகங்களை வாங்கிவந்து உடனே படித்து முடிக்க முயன்றால், முதல் புத்தகத்துடன் படிப்பு 3 மாதம்வரை முடிந்துவிடும். அடுத்த 3 மாதங்களுக்கு புத்தகத்தைத் தொட முடியாது. மனதில் படிக்கும் திறனுக்கு அளவுண்டு. முதல் புத்தகம் முடிந்தபின் மீண்டும் அத்திறன் சேர அவரவர்களுக்குரிய நாளாகும். அதைப் புறக்கணிக்க முடியாது. படிப்பதற்கு மட்டுமன்று; எல்லா வேலைகளுக்கும் இதுபோன்ற நிபந்தனையுண்டு. தொடர்ந்து செய்ய முடியாது. வீட்டில் விருந்து ஏற்பாடு செய்தால், அடுத்த விருந்திற்குப் பணமிருக்காது; அதற்குக் காலம் தேவை. பணம் மட்டுமன்று; முயற்சிக்கும், உழைப்புக்கும் காலம் தேவை. அத்துடனில்லை, நம் வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினருக்கும் இதுபோன்ற (cycle of time) காலவரையறையுண்டு. முதல் வாரத்தில் 10 விருந்தினர்கள் வந்துபோனால், அடுத்த விருந்தினர் குழாம் வர ஒரு காலம் தேவை. நம் வீடும், விருந்தினரும், நம் திறனும் ஒரு சூழலுக்கு உட்பட்டவை. அச்சூழல் (atmosphere) விருந்தினர் வருவதை நிர்ணயிக்கக்கூடியது. நாம் ஏற்பாடு செய்யும் விருந்துகளை நாம் அறிவோம். நம் வீட்டிற்கு வருபவர்களுக்கு அது எப்படித் தெரியும் எனலாம். நாமும், அவரும் ஒரே சூழலின் பகுதிகளாக இருப்பதால், நம் நிலைமையை சூட்சுமமாக அவர்களை அறியாமல் உணரும் திறன் அவர்களுக்குண்டு. “பல நாட்களாக வர நினைக்கிறேன், முடியவில்லை” என்று நண்பர்கள் சொல்வது அதையே குறிக்கும். எழுத்திற்கும் அதே சட்டமுண்டு. பெரிய எழுத்திற்கு மட்டுமன்று, சாதாரணக் கடிதம் எழுதுவதற்கும் அது பொருந்தும். ஒருவர் ஒரு மாதத்தில் 6 கடிதங்கள்தாம் எழுத முடியுமானால், அதற்குமேல் வரும் கடிதங்களுக்குப் பதில் எழுத

தாமதமாகும். இவற்றையெல்லாம் நாம் கவனிப்பதில்லை. மிகச்சிறிய செயலிலிருந்து, மிகப்பெரிய காரியங்கள்வரை காலவரையறை செயல்படும். காலத்தைப்போல் சக்தியும் அளவுக்குட்பட்டது. காலம், சக்தி, பொருள், அறிவு, உணர்வு, திறமை ஆகிய அனைத்துக்கும் அளவுண்டு. அந்த அளவு செயலின் போக்கையும், பூர்த்தியையும் நிர்ணயிக்கும். அவை புரிந்தால் பல தவறுகளை விலக்கலாம்; பல தடைகளை நீக்கலாம்.

(Iridology) கண்ணுள் பூதக்கண்ணாடியால் பார்த்து உடலில் எங்கு வலியிருக்கிறது, வியாதியிருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய சாஸ்திரம் ஒன்றுண்டு. ரேகையைப் பார்த்துச் சொல்வதுபோல், கண்ணுள் பார்த்துச் சொல்ல முடிகிறது. ஏனெனில் மனித உடலில் ஓர் இடத்தை மற்றோர் இடம் பிரதிபலிக்கும் திறனுடையது. இந்தத் தொடர்பு தெரிந்தால், மனிதனை அதிகமாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். காலவரையறை இருப்பதுபோல், வாழ்வில் உள்ள எந்த அம்சமும், மற்ற எல்லா அம்சங்களுடன் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ தொடர்பு கொண்டுள்ளன. சில தெளிவாகத் தெரியும்; பல தெரியா. அவற்றைப் புரிந்துகொண்டால், அந்தத் தொடர்புமூலம் குறையாக உள்ள காரியங்களைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும். ஒரு போலீஸ் அதிகாரி ஒரு பியூனுக்கு அடாவடியாகத் தொந்தரவு கொடுத்தார். பிரதமமந்திரியின் செக்ரடேரியட்டிலிருந்து போலீஸ் அதிகாரிக்கு எச்சரிக்கை வந்தது. அவருக்கு எதுவும் புரியவில்லை. P.C. அலெக்ஸாண்டர் கலெக்டராக இருந்த பொழுது, இந்தப் பியூன் அவரிடம் வேலை செய்தவன். தன் குறையை அவருக்கு எழுதினான். அவர் நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டார். தமிழ்நாட்டில் இரண்டே இன்ஜினீயரிங் காலேஜ் இருந்த காலத்தில் ஏழை சங்கீத வித்வான் மகனுக்கு அதில் இடம் கிடைத்தது அவனது நண்பர்களுக்கு வியப்பாக இருந்தது. சங்கீத வித்வானுடைய மருமகன் பெரிய பாடகன். கல்லூரியை ஸ்தாபிதம் செய்தவருக்கு இவருடைய பாட்டு என்றால் விருப்பம். அதன்மூலம் எளிதில் கிடைக்காத இடம் கிடைத்தது. அப்துல்ஷன், உத்தியோகம், சிபாரிசு, கடன், பிரமோஷன்,

டிரான்ஸ்பர் ஆகியவற்றிற்காக மனிதன் எடுக்கும் முயற்சிகள் அதிகபட்சம். அதைவிட அதிக முயற்சி உலகிலில்லை. இறைவன் மனிதனுக்கு என்ன கொடுக்க முடியும் என்று மனிதனுக்குத் தெரியாது. தெரிந்தால் உலகம் ஒரு கணமும் தாமதியாமல் இறைவனை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று பகவான் கூறுகிறார். அட்மிஷனுக்கு, டிரான்ஸ்பருக்குச் செய்யும் முயற்சியை, வாழ்வின் மறுமொழியின் அம்சங்களை அறிந்து ஒருவன் செய்தால், அவன் வாழ்வில் பிரச்சினையின் சுவடே இருக்காது. மனிதனுக்கு முயற்சியில் குறைவில்லை. முயற்சி செய்யும் கோணத்தை அறிந்துகொள்ளும் திறமையில் குறைவுண்டு. அந்த அறிவைச் சிறிது அதிகப்படுத்தும் முயற்சியைப் பற்றிக் கூறுவதே இக்கட்டுரை.

வாழ்க்கை பெரியது; பெரிய சமுத்திரம் போன்றது. அதன் அம்சங்கள் ஆயிரம். பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவியது வாழ்வு. அதில் ஒரு பகுதியே பூவுலக வாழ்வு. அதன் பகுதியே மனித வாழ்வு. தனி மனிதனுடைய வாழ்வு மனித வாழ்வு எனும் விரிந்த பரப்பில் ஒரு பொறியேயாகும். தனி மனித வாழ்வின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் முயற்சியே நம்முடையது. Life response என்று நான் விளக்கும் முறை திறனுடையதானாலும், மனிதனைப் பொருத்தவரை பெரியதானாலும், மனித வாழ்வைப் பொருத்தவரை ஒரு பகுதியே. அன்னையின் செயலில் ஒரு சிறு பகுதியேயாகும். அன்னை செயல்படும் உயர்ந்த முறை அருள். அது நிபந்தனையற்றுச் செயல்படுவது. கடைசி முறை மனிதனுடைய தீவிர பிரார்த்தனைக்குப் பதிலளிப்பது. இவற்றிடையே பல வேறு முறைகள் வாழ்வுக்குண்டு. அவைமூலமெல்லாம் அன்னை செயல்படுவார். Life response என்பது அன்னை செயல்படும் முறைகளில் ஒன்று. தனி மனிதனைப் பொருத்தவரை உயர்ந்த முறையாதலால், இதன்மூலம் அன்னையின் அனுகிரஹத்தை அதிகமாகப் பெறலாம் என்பதே இதன் விசேஷம்.

விளையாட்டுச் சட்டங்கள் தெரியாமல் விளையாட முடியாது. சட்டங்கள் தெரிவதால் ஜெயித்துவிட முடியாது. ஜெயிக்க திறமை

வேண்டும். எதிரியைவிட அதிகத் திறமை வேண்டும். விளையாடும் பொழுது எதிரியுண்டு. ஒரு தொழில் நடத்தவேண்டுமானால், எதிரி கிடையாது. எதிரான சந்தர்ப்பங்களுண்டு. எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களையும் ஜெயித்துவந்தால்தான் தொழில். அதுபோல் வாழ்க்கையில் எதிரி என்றில்லை. நாம் எந்த நிலையில் சாதிக்க முயல்கிறோமோ, அதற்குக் கீழுள்ள அத்தனை நிலைகளையும் மீறி செயல்படத் திறமை வேண்டும். சமூகத்தில் எதிரியுண்டு; வாழ்க்கையில் எதிரியில்லை. எதிரான சந்தர்ப்பங்களுண்டு. நீ பரீட்சை எழுதி பாஸ் பண்ண எதிரி எவருமில்லை. பாடத்தின் கடுமை, பள்ளிக்கூட வசதி, வீட்டு நிலைமைகளை மீறி பரீட்சையில் பாஸ் பண்ண முயற்சி வேண்டும். Life response சட்டங்களை எல்லாம் ஒருவர் தெரிந்துகொண்டால், அதற்கு உபயோகம் உண்டு. அதற்குச் சக்தியில்லை. நாம் செய்யும் முயற்சிக்கு அதிகப் பலன் தரும் திறமை அதற்குண்டு.

இந்த நாளில் உத்தியோகத்திற்குச் செல்லும் பெண்களில் பலருக்குத் திருமணம் தள்ளிப்போகிறது. அவை பல்வேறு காரணங்களால் அமையும். அவற்றுள் ஒன்று, பெண்ணின் வருமானம். இந்த வருமானத்தை நம்பி, பெற்றோர்களோ, சகோதரனோ, சகோதரியோ, வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டிருந்தால், அது பெண்ணின் திருமணத்திற்குத் தடையாகும். “திருமணமாகும்வரை வீட்டிற்கு உபயோகமாக இருக்கிறேன்” என்று பெண் நினைக்கலாம். அவளை நம்பியுள்ளவர்கள் தீவிரமாகத் திருமணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். பெண்ணுக்கு மற்றவர்களுடைய எண்ணம் தெரியாமலிருக்கலாம்; தெரிந்துமிருக்கலாம். பெண்ணின் வருமானத்தை எதிர்பார்த்து குடும்பம் இருந்தால், பெண்ணின் திருமணத்திற்கு அதுவே தடை. குடும்பத்தின்மீது பெண்ணுக்குள்ள பாசம் அந்தத் தடையை வலுப்படுத்தும். இது இக்கட்டான நிலை, விவரம் தெரியாமலிருப்பதே மேல்; தெரிந்து மனத்தைப் புண்படுத்துதல் பலனில்லை என்று நினைக்கலாம். பெண்ணுக்கு உள்ள நிலைமையின் சூட்சுமம் புரிந்தவுடன் பெரும்பாலும் தடை விலகி திருமணமாகும். சில சமயங்களில் புரிவது போதாது. அதனால் தடை விலகாது.

திருமணத்திற்குப் பின் குடும்பத்திற்கு என்ன வழி செய்யப் போகிறோமோ, அதை இப்பொழுதே செய்ய முயன்றால், பயன் கிடைக்கும். அவரவர்கள் சபாவப்படி பிரச்சினை வளரும் அல்லது குறையும்.

ஒரு project திட்டம் சுமுகமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. கல்லூரி மாணவர்கள் இருவர் திட்டத்தில் தங்கி ஓர் ஆராய்ச்சி செய்ய விரும்பினார்கள். அவர்களை அனுமதித்தார்கள். அடுத்த நிமிஷம் சமையல் அறையில் கலாட்டா. கூட்டம் சேர்ந்து, அடங்க நேரமாயிற்று. தினமும், இதுவரை இல்லாத பிரச்சினைகள் பல உற்பத்தியாகி, அனுமார் வால்போல் வளர்ந்தது. முதலாளி ஒரு நாள் மோட்டார் சைக்கிளில் வெளியில் சென்றவர், ஒரு கிழவிமீது மோதிவிட்டார். அவள் கீழே விழுந்தாளேதவிர எந்தவிதமான காயமும் இல்லை. பெருங்கூட்டம் சேர்ந்தது. முதலாளியைப் பத்திரமாக அனுப்பவேண்டியதாயிற்று. போலீஸ் பிராது, நஷ்டஈட்டுத் தொகை, ஊர்ப்பஞ்சாயத்து, தெருக்கூட்டம், அக்கப்போர், எங்கும் பார்த்தாலும் ரகளை, நஷ்டஈட்டைப் பெற்றுக்கொண்ட பின்னும், பிராதுக்கு உயிர் வைத்துக் கொண்டு, அடாவடி பேசுவது என்று வாழ்க்கையே நரகமாகி விட்டது. மேலும், சிறிய பிரச்சினைகள் அளவின்றி தொந்தரவாகிவிட்டன. திட்டத்திலுள்ள அனைவரும் சேர்ந்து கலந்தனர். ஏன் இப்படி என்று யோசனை செய்தனர். அதில் ஒருவர் தமக்குக் காரணம் தெரியுமென்றார். அந்தக் கல்லூரி மாணவர்கள் பார்வை வேறு மாதிரியிருக்கிறது என்று அவர் முதலிலேயே சொன்னபொழுதும், அவரைக் கேலி செய்தனர். இப்பொழுது மீண்டும் அதையே சொன்னார். அனைவரும் கேட்டுக்கொண்டனர். 30 நாட்கள் தங்க வந்தவர்களை 20-ஆம் நாளன்றே அனுப்ப முடிவு செய்தனர்; அனுப்பிவிட்டார்கள். அடுத்த நிமிஷமே அத்தனை பிரச்சினைகளும் மறைந்துபோயின. அந்த மாணவர்களைப் பார்த்தால், மனித ஜென்மம் போலில்லை என்று நினைப்பது அநாகரீகமான செயலாக இருக்கலாம். அதுவே உண்மை. அவர்களை விலக்கிய உடன் அவர்களால் ஏற்பட்ட அத்தனை பிரச்சினைகளும் மறைந்துவிட்டன.

காரியங்களைச் சில சமயங்களில் வரிசைக்கிரமமாகச் செய்யவேண்டிய அவசியமுண்டு. வரிசையை மாற்ற முடியாது. நிலத்தை உழுது, பின்னர் விதையை விதைக்க வேண்டும். இது மாற்றத்திற்குரியதன்று. புத்தகத்தை அச்சடித்த பின்னரே, பைண்டிங் செய்ய முடியும். மாற்றக்கூடிய வரிசைகளும் உள்ளன. மாற்ற முடியாதவையும் இருக்கின்றன. முன்னே செய்ய வேண்டியதில் குறை இருக்கும்வரை, அடுத்த கட்டத்தில் செயல் நடைபெறாது என்பது ஒரு சட்டம். ஒரு பக்தர் சிறிய புத்தகம் அச்சிட அச்சகத்திற்குப் போய் ஏற்பாடுகள் செய்து, பேப்பர் கடையில் பேப்பருக்கான விலையைக் கொடுத்து, இந்த அச்சகத்திற்குப் பேப்பரை அனுப்பச் சொல்லியிருந்தார். இதற்குமுன், இதே ஏற்பாடு சுமுகமாக நடப்பது வழக்கம். இம்முறை கம்போஸிங் முடிந்தபோதிலும், பேப்பர் வரத் தாமதமாகிறது. அதனால், தாமே பேப்பர் கடைக்குப் போய் பேப்பரைக் கையோடு எடுத்துவர முடிவு செய்தார். அந்த நேரத்தில் அவருக்கு இந்தச் சட்டம் மனதில் தோன்றியது. பேப்பர் வராததற்குக் காரணம் அதற்குமுன் செய்ய வேண்டியதில் ஏதேனும் குறையாக இருக்குமோ என நினைத்தார். 30வது பக்கத்தில், கடைசியாகத் திருத்தம் செய்யவேண்டியவைகளுள் இன்னும் 3 பிழைகள் இருந்தன. கம்பாஸிட்டர்கள் இதுபோன்றவற்றைக் கடைசி நேரத்தில் செய்வதுண்டு; பெரிதுபடுத்தமாட்டார்கள். ஒருவேளை அதுதான் பேப்பருக்குத் தடையோ என நினைத்து கம்பாஸிட்டரிடம் அந்தப் பிழையைத் திருத்துப்பதிக் கேட்டுக்கொண்டார். அவனுக்கு அது வேடிக்கையாக இருந்தது. அவருக்கு அது முக்கியமாக இருந்தது. பேப்பர் கடைக்குப் போனால், தடையில்லாமல் பேப்பருடன் திரும்பிவர அவர் மனதில் முக்கியமாக இந்தப் பிழைகளைத் திருத்தவேண்டும் என்றிருந்தது. கம்பாஸிட்டர் அவர் எதிரிலேயே அவற்றைத் திருத்திவிட்டான். அதே நேரம் தெருவில் பேப்பர் வந்து இறங்கியது, அவருக்கும் வியப்பாக இருந்தது. இந்தச் சட்டம் தெரியாமல் பேப்பர் கடைக்குப் போனால் வெறும் கையுடன்தான் திரும்ப வேண்டும். சட்டம் தெரிந்ததால், பேப்பர் கடைக்குப் போகாமலேயே வேலை

முடிந்துவிட்டது. எவ்வளவு பெரிய சௌகரியம் என்பது முக்கியமில்லை. இதனால் பெறும் அறிவு சிறந்தது.

ஒரே இடத்தில் 10 பேருக்குமேல் குடியிருப்பதில் இருவர் உண்டு. இவர்களுள் எந்தத் தொடர்பும், எந்த வகையிலும் இல்லை. ஒருவரை மற்றவருக்கு எந்த வகையிலும் பிடிக்காது. ஆனால் நடைமுறையில் நல்லவிதமாகப் பழகுவார்கள். ஒருவருக்கு ஆப்ரேஷனாயிற்று. அவர் வீடு திரும்பியதும், அடுத்தவருக்கு, முதலாமவருக்கு ஆப்ரேஷன் செய்த இடத்திலேயே அதிகமாக வலிக்க ஆரம்பித்தது. 3 மாதம் கடுமையாகக் கஷ்டப்பட்டார். ஒருவருக்கு நடந்த ஆப்ரேஷன் மற்றவருக்கு வலி கொடுப்பது விநோதம். அதுவும் தொடர்பில்லாதவருக்கு வருவதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. பிரியத்தால் வலி வந்ததென்றாலும், ஓரளவுக்கு மனம் ஏற்றுக்கொள்ளும். பிடித்தால் பிரியம் என்பது நம் தெளிவு. பிடித்தாலும், பிடிக்காவிட்டாலும் தொடர்பு உணர்ச்சியால் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. பிடித்தம் தொடர்பானால், வெறுப்பும் தொடர்பாகும். வெறுப்புள்ளவரை மனம் நினைத்தபடியிருக்கும். அதனால் உணர்வால் தொடர்பை ஏற்படுத்திவிடும். அத்தொடர்பால் வலி ஏற்பட்டது.

இதன்படி பெறும் பலனின் அளவு, செயலின் திறத்தைப் பொருத்தது. லேசாகச் செயல்பட்டால் சிறுஅளவு பலனும், தீவிரமாகச் செயல்படும்பொழுது அதிகப் பலனும் கிடைக்கும்.

வயதுவந்த பையன் வீட்டைவிட்டு ஓடிவிட்டான். காரணமில்லை; சண்டை ஏதுமில்லை; தகப்பனார் கலங்கிவிட்டார். 3, 4 நாட்களாக அவர் செய்த பிரார்த்தனைக்குப் பலன் என்று எதுவுமில்லை. பாரத்தைத் தாங்கிக்கொள்ள சக்தியை அளித்தது எனலாம். ஏன் தம் பிரார்த்தனைக்குப் பலனில்லை என்று கேட்டார். மூலகாரணம் இருக்கலாம் என்றேன். உங்கள் மனநிலையில் அல்லது வாழ்வில் பையன் செயலுக்குரிய வித்திருந்தால், இன்றைய பிரார்த்தனை பலிக்காது. தாம் சிறு வயதில் இதேபோல் காரணமில்லாமல் வீட்டைவிட்டு ஊர் பார்க்க ஓடியதாகச் சொன்னார்.

அந்தச் செயலின் வித்து அழியும்வரை சமர்ப்பணம் செய்தால், பிரார்த்தனை அதன்பிறகு பலிக்கும். சமர்ப்பணத்தை மேற்கொண்டார். பிரார்த்தனையைத் தொடர்ந்தார். 4, 5 நாட்களுக்குப்பின் அவரால் மனவேதனை தாங்கமுடியாத நேரத்தில் மறைவாகச் சென்று தேம்பினார். ஒரு பையன் ஓடிவந்து, அவர் மகன் திரும்பி வந்துவிட்டதாகப் போன் வந்திருப்பதாகச் சொன்னான். வித்து உள்ளவரை விஷயம் நகராது. அதுவும் மனதால் ஏற்றுக்கொண்ட கருத்துக்குச் செயலைப் பூர்த்திசெய்யும் திறனில்லை. உணர்ச்சிக்கு அத்திறனுண்டு. மனம் ஏற்றுக்கொண்ட கருத்தை, உணர்ச்சி பூரணமாக ஏற்றுக்கொண்டால், அதே கணம் மின்னல்போல் காரியம் முடியும்.

இவையெல்லாம் தத்துவரீதியான விளக்கங்கள். எளியவர்க்குப் பயன்படாது என்றால் ஒரு வகையில் சரி. இன்று நம் சமுதாயத்தில் நாமறியாமல் எல்லோரும் பெற்றிருக்கும் விஷய ஞானம் இது. ஆனால், நாமும், சமுதாயமும் நம் பழம்பெரும்பொக்கிஷங்களை அறியும் நிலையிலில்லை. ஆற்றில் தண்ணீர் ஓடாவிட்டாலும், மணலின்கீழ் ஊற்றிருக்கும். அதுபோல் நம் இந்தியச் சமுதாயத்தில் மேலெழுந்தவாரியாக ஆன்மீகம் வற்றிவிட்டாலும் அரை அடிக்குக்கீழ் ஆன்மீக ஊற்றுள்ளது. இந்தச் சட்டங்களைப் பின்பற்ற ஆரம்பித்தால், நம்முள் உள்ள இறையுணர்வும், நெடுநாளைய பரம்பரை ஞானமும் ஒரு சமயம் நம் முயற்சியுடன் கலந்து பெரிய பலனை அளிக்கவல்லது. ஆன்மீகம் சத்தியம். சத்தியத்தின் சமூக வடிவங்கள் மெய்மை, விஸ்வாசம், நாணயம், கற்பு, கடமையுணர்வு, பொறுப்பு, வீரம், வைராக்கியம், அன்பு, பாசம், பற்று ஆகியவை; இவை உயர்ந்த குணங்கள். Life responseனுடைய சட்டங்கள் புரியவில்லையென்றாலும், நம் கடந்தகாலச் செயல்களை மேற்சொன்ன சிறந்த பண்புகளின் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், எது குறை எனத் தெரியும். அது தெரியாமலிருக்க முடியாது. கடந்தகால நிகழ்ச்சிகளில் குறையானவற்றை இன்று ஆத்ம சமர்ப்பணத்திற்காகத் தேர்ந்தெடுத்து, அன்னையிடம் அதன் வரலாற்றைத் தினமும் சொல்லிவந்தால், நமக்கு விளங்காத

பகுதிகளும், அன்னையின் ஒளியால் விளக்கம் பெறும், பிரச்சினை விலகும்.

ஒரு கல்லூரி வைஸ்-பிரின்சிபால் தாயாருக்கு (family pension) பென்ஷனுக்குரிய அருகதை ஏற்பட்டதாகச் சட்டம் வந்தது. ஆனால், அந்தத் தொகையைப் பெற 40 ஆண்டுகளுக்குமுன் அவருடைய தகப்பனார் வேலை செய்த இடத்திலிருந்து பல சர்ட்டிபிகேட்டுகள் தேவை. அந்த ஊருக்குப்போய், சில நாட்கள் தங்கியிருந்து, செய்யக்கூடிய முயற்சிகள் அனைத்தும் செய்து, முடியாது என்று கைவிட்டுவிட்டார். பலர் உதவியை நாடினார். நாளாகிவிட்டதால், ரெக்கார்டுகள் இல்லை. இந்த நிலையில் ஆத்ம சமர்ப்பணத்தை மேற்கொண்டார். சில நாட்கள் தொடர்ந்தார். ஒரு நாள் சமர்ப்பணம் முடிந்து எழுந்திருக்கும் நேரத்தில் தம் பெயரை உரக்கக் கூப்பிடுவது கேட்டு ஓடினார். எல்லா ரெகார்டுகளையும் ஒரு நண்பர் சேகரம் செய்துகொண்டு வந்துவிட்டார்.

வாழ்வு தன் ஆழத்திலிருந்து குரல் எழுப்பும். அதைப் பெற நாம் அதன் ஆழத்தை அறியவேண்டும். வாழ்வின் ஆழத்தைக் காணமுடியாதவர்கள் தங்கள் மனத்தின் ஆழத்தைக் காணலாம். மனத்தின் அடியிலிருந்து செய்யும் ஆத்ம சமர்ப்பணம் வாழ்வின் ஆழத்திலிருந்து அதன் மறுமொழியை எழுப்பும்.

5. மனிதனுடைய உயர்ந்த குணங்கள்

உயர்ந்த குணமுடையவனை உயர்ந்தவன் என்கிறோம். உயர்ந்த குணம் உடையவர் பலர் இருப்பதால்தான் உலகம் இருக்கிறது. இல்லை எனில், உலகம் இயங்காது, காட்டு மனிதனுடைய வாழ்வாக மக்கள் சமுதாயம் மாறிவிடும். பரம்பொருளை எல்லாக் குணங்களையுமுடையவன் என்றும், எந்தக் குணமில்லாதவன் என்றும், குணங்களைக் கடந்தவனென்றும் விவரிப்பதுண்டு. அறிவுக்கும், குணத்திற்கும் வேறுபாடுண்டு. நடத்தை, மனப்பான்மை, சபாவம் என்ற மற்றவைகளுமுண்டு.

உயர்ந்த குணங்களைப் பெற முயல்வதே நல்லது என நாம் அறிவோம். குணங்கள் பொதுவாக மாறுவதில்லை என்றும் சொல்வதுண்டு. மனிதனுடைய குணத்திற்கும், அன்னையின் அருளைப் பெறுவதற்கும் என்ன தொடர்பு? உயர்ந்த குணங்களைப் பற்றி அன்னை என்ன சொல்கிறார்? நாம் சில குணங்களுடன் பிறந்துவிட்டோம்; இனி என்ன செய்வது? செய்வதற்கு ஏதும் இல்லை என்ற நிலையை அன்னை எதிலுமே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்பதால், நம் குணங்களைப்பற்றி அன்னையின் கருத்துகள் என்ன என்பதே நம் கட்டுரை.

எந்த நிலையிலுள்ள எந்த மனிதனும் அருளைப் பெற முடியும். எவரும் அருளுக்கு விலக்கல்லர் என்பது உண்மையானாலும், உயர்ந்த குணம் உள்ளவர்க்கு அருள் அதிகமாகக் கிடைக்கும் என்றாலும், உயர்ந்த குணங்களையும் முழுமையாகக் கடந்தபின்னரே அருள் இடையறாது செயல்படும் என்பது அன்னையின் அடிப்படை உண்மை. பூரணயோகம் மனிதனை உயர்த்தி சத்தியஜீவனாகச் செய்ய முயலுவதால், அந்நிலை தெய்வத்தின் நிலையைவிட உயர்ந்தது என்பதால், குணம் எவ்வளவு உயர்ந்ததானாலும், அது மனிதனை

உயர்ந்த மனிதனாக்குமேயன்றி, மனித நிலையைக் கடந்து செல்ல உதவாது என்பதாலும், குணங்களை மனிதன் தாண்டி வரவேண்டியது இன்றியமையாதது.

இது பூரணயோகத்தின் முடிவான நிலையானால், இன்று பல்வேறு நல்ல குணங்கள், கெட்ட குணங்கள், சிறிய குணங்கள், உயர்ந்த குணங்களுடைய எளிய பக்தன் ஆனவனுடைய நிலை என்ன? மனிதன் அன்னையை நோக்கித் திரும்பியவுடன், பக்தனாகிறான். பக்தனை அன்னை ஏற்றுக்கொள்கிறார். அவன் பக்தியை ஏற்று, அவனை ஏற்றுக்கொள்கிறார். அவனது குணங்களை அன்னை புறக்கணிக்கிறார். குணங்களை மட்டுமன்றி, அவனது கடந்தகாலக் கர்மங்களையும், பாபங்களையும், செயல்களையும், சுபாவத்தையும் அன்னை புறக்கணித்து, அவனை ஏற்றுக்கொள்கிறார். அன்னை புறக்கணித்தவற்றை, பக்தனும் முழுவதும் புறக்கணித்தால், அவனது கர்மம், சுபாவம் முதலானவை கரைந்து பக்தன், அன்னையின் குழந்தையாகின்றான். பூரண அருளுக்குப் பாத்திரமாகிறான். நடைமுறையில் அன்னை நம்மை ஏற்று, நம் குறைகளைப் புறக்கணித்தாலும், நம்மால் நம் குறைகளைப் புறக்கணிக்க முடிவதில்லை. முடியாதவருடைய நிலை என்ன? எந்த அளவுக்கு அவற்றை விலக்க முடிகிறதோ, அந்த அளவுக்கு அருள் நாம் தேடாமல் வாழ்வில் செயல்படும்.

நடைமுறையில் பல்வேறு குணங்களைக் குறிப்பிட்டு, அவற்றை நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று முடிந்தவரை உதாரணங்களால் விளக்க முயல்கிறேன்.

அறிவு படிப்பால் ஏற்படுவது. பிறவியிலுள்ள புத்திசாலித்தனம் படிப்பால் அறிவைப் பெருக்கிக்கொடுக்கிறது. அறிவு நம் வாழ்க்கையில் நேரடியாகச் செயல்படுவதில்லை. வாழ்க்கையின் வேகம் குணத்தின் பிடியிலுள்ளது. குணமே வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கக்கூடியது. அறிவு குணத்தின் போக்குக்கு வழிகாட்டியாகிறது. படித்த கணிதமோ, சரித்திரமோ, பண்பை வளர்க்க நேரடியாக உதவுவதில்லை.

ஆசையைக் கட்டுப்படுத்த உதவாது. குணத்தின் போக்கு வாழ்க்கையை நடத்தும். படிப்பு வாழ்க்கைக்குக் கலங்கரைவிளக்கமாகும். விளக்கொளியை ஏற்றுக்கொள்வதும், புறக்கணிப்பதும் குணத்தைப் பொருத்தது.

மனிதனுடைய ஆர்வம் வேகமாகச் செயல்படும். அது பொதுவாக, குணமாக வெளிப்படும். பற்று, பாசம், விஸ்வாசம், பிரியம் போன்ற நல்ல குணங்களாகவும்; வெறுப்பு, துரோகம், பழிவாங்குதல் போன்ற கெட்ட குணங்களாகவும் வெளிப்படும். பொதுவாகச் சொன்னால் குணமே மனிதன், குணமே வாழ்க்கை எனலாம். குணங்களை மாற்றுதல் எளிதன்று. இருந்தாலும், முயன்று ஓரளவு மாற்றலாம். அறிவைப் படிப்பு அதிகரிக்கும். குணத்தை பழக்கம் பக்குவப்படுத்தும்.

நடத்தை என்பது நம்மைப் பற்றி பிறர் அறிவது. நம் குணம், சுபாவம் உள்ளே எப்படியிருந்தாலும், வெளியே பிறருக்காக நாம் ஏற்றுக்கொள்வது நடத்தை. பெரும்பாலும் நடத்தை, ஒருவருடைய சுபாவம், குணம், அறிவு ஆகியவற்றை ஒட்டியேயிருந்தாலும், நடத்தையை அவசியத்தையொட்டி நம் விருப்பப்படி நம் உள்ளுறைச் சுபாவங்களுக்கு மாறாக அமைத்துக்கொள்ள முடியும். பிறர் கண்ணுக்குத் தெரிவது நடத்தை.

சுபாவம் என்பது பிறப்பில் பெற்றோரிடமிருந்தும், முன்ஜன்மப் பலனாகவும் ஒருவர் பெறுவது. பொதுவாக, குணம் சுபாவத்தை ஒட்டியே அமையும். அரிபொருளாக இருப்பதும் உண்டு. மனிதன் சுபாவத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவன். அவனால் தன் சுபாவத்தை மீறிச் செயல்பட முடியாது. அறிவு சுபாவத்தை மென்மைப்படுத்தலாம். அடிப்படையில் மாற்ற முடியாது. சுபாவத்தை அடிப்படையில் மாற்றும் திறன் ஆன்மாவுக்கேயுண்டு.

மனப்பான்மை என்ற மற்றதொன்றுண்டு. குணத்தின் போக்கு அறிவுக்கு எதிராகவும் இருக்கலாம். அறிவையொட்டியும் இருக்கலாம்.

அறிவு ஒரு குணத்தை ஏற்றுக்கொண்டு ஆமோதித்தால், அதன் விளைவாக ஏற்படுவது மனப்பான்மை. அறிவின் துணையோடு வெளிப்படும் குணநலம் மனப்பான்மை எனப்படும். அறிவை மாற்றி, அதனுதவியால் மனப்பான்மையை ஓரளவு மாற்ற முடியும்; முழுவதும் மாற்றுவது எளிதன்று.

ஒருவனது வாழ்க்கையை நடத்துவது குணம். விளக்கமளிப்பது அறிவு. வழிவகுத்துக்கொடுப்பது மனப்பான்மை. பிறர் காண்பது நடத்தை. அவனது வாழ்வின் வெற்றி, தோல்விகளின் அளவை நிர்ணயிப்பது அவனது சுபாவம்.

நாம் அனுபவத்தில் பார்ப்பது என்னவென்றால், தாழ்ந்த குணமுடையவன் வாழ்வின் அடிமட்டத்திலும், உயர்ந்த குணமுடையவன் உயர்ந்த நிலையிலும் இருப்பதாகும். இது மட்டுமே உண்மையானால், நம் அறிவு தெளிவு பெற்றுவிடும். இத்துடன், தாழ்ந்த குணம் உடையவன் உயர்ந்த நிலையிலும், உயர்ந்த குணம் உடையவன் தாழ்ந்த நிலையிலும் இருப்பதையும் காண்கிறோம். இது நம் தெளிவைக் குலைக்கிறது; குழப்பத்தை விளைவிக்கிறது. எனவே குணத்தின் உயர்வுக்கும், வாழ்க்கை உயர்வுக்கும் நேரடியான தொடர்பு உண்டு என்று வலியுறுத்தி, மனம் திட்டவட்டமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. மேற்கூறிய கூற்றில் உள்ள உண்மையை ஆராய்ந்து விளக்கம் அளித்தால் கட்டுரை வேறு கோணத்தில் உருவாகும். அது குணத்திற்கும், வாழ்க்கை உயர்வுக்கும் உள்ள தொடர்பை ஆராய்வதாகும். அது என் குறிக்கோள் அன்று. குணத்தின் உயர்வால், வாழ்வில் உயர முடியும் என்ற உண்மையை மட்டும் நிலைநிறுத்துவதே இக்கட்டுரையின் இலக்கு. குணத்தை ஓரளவு மாற்ற முடியும், உயர்த்த முடியும். உயர்ந்த குணத்தால் அன்னையை நெருங்கி வரமுடியும், வாழ்க்கையிலும் சிறப்புற முடியும் என்ற கருத்துகளை மட்டும் ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

ஒரு தியேட்டர் முதலாளி, பொதுவாக எந்தத் தப்பையும் விரும்பிச் செய்யும் பாங்குடையவர்; பொதுத் தொண்டில் ஈடுபட்டார்.

அளவுகடந்த வெற்றி கிடைத்தது. அவரை அறிந்த உறவினர்கள், நண்பர்கள் அவரிடம் பழக விருப்பப்படுவதில்லை; முயன்று விலகுவார்கள். எல்லா மாநிலங்களிலும் அவருக்கு செல்வாக்கு அதிகரித்தது. அவருக்கு மெய் சொல்லவே தெரியாது. இந்தியாவில் உள்ள எந்தப் பெரிய மனிதருக்கும் அவருடைய பெயர் தெரியும் அளவுக்குப் பிரபலம் அடைந்தார். அவருடைய வெற்றி, அவரை அறிந்தவர்களுக்கு ஒரு புதிராக இருந்தது. வெற்றிக்குக் காரணத்தை ஆராய்ந்தனர். எதையுமே கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அவரது அமோக வெற்றி மட்டும் கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. ஒரு சில நெருங்கிய நண்பர்கள் மட்டும் அதைக் கண்டுகொண்டனர். யாருடன் பேசினாலும், குறுக்கே பேசமாட்டார். அவர்கள் முடிக்கும்வரை பொறுமையாகக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார். இது ஒரு அசாதாரணமான குணம். இவருக்கு இது முதலிலிருந்து இல்லை. இக்குணத்தின் திறனையறிந்து, முயன்று அதையடைந்தார். முழுமையாக இதைப் பெற்றபின், வெற்றி இவரைத் தொடர்ந்தது. இது எவ்வளவு உயர்ந்த குணம் என்று தெரியவேண்டுமானால், இதை ஒரு நாள் கடைப்பிடித்துப் பார்க்கலாம். அதனுடைய சிரமம் தெரியும். எத்தனைப் பெரிய குறைகளிலிருந்தும், ஒரு நல்ல குணத்தைச் சிரமப்பட்டுப் பெற்றுவிட்டால், அது மாபெரும் வெற்றியை வாழ்க்கையில் கொடுக்கிறது. அவர் குறைகள் நிறைந்தவராக இருக்கலாம். இந்த ஒரு குணத்தை முழுமையாகப் பெற அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி பெரியது. பெரிய முயற்சிக்குப் பெரிய பலன் உண்டு. குணம் வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கக்கூடியது. எனவே குணத்தில் ஏற்படும் சிறு மாறுதலும் பெரிய பலனைக் கொடுக்க முடியும். மற்றவர்கள் பேசும்பொழுது இடைவிடாமல் குறுக்கே பேசும் பழக்கம் உள்ளவர்கள், இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டு வெற்றி கண்டால் வாழ்க்கை பெரிய பரிசைக் கொடுக்கும். முயற்சி தெய்வீகமானது என்பதால், அன்னை தாமும் ஒரு பரிசைக் கொடுப்பார். இந்த முயற்சியை எடுப்பவர்கள் மற்றவர்கள் பேசுவதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியும். அநேகமாக எவரும் இவர் சொல்லவந்ததைச் சொல்ல விடமாட்டார்கள். வேலை

நடக்காது. மற்றவர்கள் பேசுவதை மட்டும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் பைத்தியம்தான் பிடிக்கும் என்று தோன்றும். இவையெல்லாம் உண்மைகள். அவற்றையெல்லாம் தாண்டிவந்தால்தான் வெற்றி. இது ஒரு சிறு பயிற்சி என்றாலும் பெருமூயற்சி தேவை என்பது விளங்கும். விளங்கியதை ஏற்றுச் செயல்படுத்துவதே முன்னேற்றப் பாதையாகும்.

அபிப்பிராயம் என்பதற்கு மரியாதையுண்டு. சௌகரியத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொள்பவர்களை உலகம் போற்றாது. அவர்களைக் காரியவாதி என்று சொல்லும். என்றும்போல் இருப்பவர்களை உயர்ந்தவர்கள் என்றும், இலட்சியவாதிகள் என்றும் சொல்லும். என்றாலும் அபிப்பிராயம் என்பது தனி மனிதனுடையது. எவ்வளவு உயர்ந்தவராக இருந்தாலும், சில சமயங்களில் அபிப்பிராயம் சரியானதாகவே இருக்கும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. ராஜாஜி சிறந்த சிந்தனையாளர், உயர்ந்த மனிதர். சொந்தமாகச் சிந்திக்கும் திறனை நம் நாட்டில் பெற்றுள்ள அரசியல் தலைவர். இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்ஸில் திரு. காசா. சுப்பாராவ் என்று ஓர் ஆசிரியர் இருந்தார். இவர் சாட்டையடி வாங்கி, அந்நியத்துணி பகிஷ்காரம் செய்த பழம்பெருந்தியாகி; தேச பக்தர். சுயராஜ்யா பத்திரிகை ஆசிரியராக இருக்கும்பொழுது தினமும் ராஜாஜியைச் சந்திப்பவர். அனந்தராம தீட்சிதர் காலகேசபங்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, ராஜாஜியிடம் அவரைப் பற்றிச் சொன்னார். ராஜாஜி அப்பிரசங்கங்களை வந்து ஒரு முறையாவது கேட்க வேண்டும் என்று சொன்னார். ஒவ்வொரு முறையும் இந்த வேண்டுகோளை ராவ், ராஜாஜியிடம் வைக்கும்பொழுது, “நீ போய்க் கேள்” என்று ராஜாஜி சொல்வார். கொஞ்ச நாளைக்குப்பின் ஒரு நாள் ராஜாஜி பிரசங்கத்திற்கு வர இசைந்தார்; கேட்டு ரசித்தார். அதிலிருந்து அந்தப் பிரசங்கங்களை ராஜாஜி தவறாமல் வந்து கேட்டார். எவ்வளவு பெரிய மேதையாக இருந்தாலும், நடைமுறை யதார்த்தம் அவர் அறிவைக் கடந்துநிற்கும் நேரம் உண்டு. தன் அபிப்பிராயத்தை மாற்றி, பிறர் அபிப்பிராயத்தில் உண்மையுண்டா என்று சோதனை செய்வது நல்லது. அதனால் ஒரு பெரிய நல்லது நடக்க வாய்ப்புண்டு.

அனுபவித்து மட்டும் அறியவேண்டிய விஷயங்களை, அறிவால் எட்டிவிட முடியாது.

அன்னையை வணங்கும் பக்தர் ஒருவர் தமக்குள்ள உயர்ந்த அபிப்பிராயங்கள் அனைத்தையும் பரிசீலனை செய்து, அவற்றைவிட உயர்ந்த ஒன்று இருந்தால், அதை ஏற்றுக்கொள்ள முன்வந்தால், அம்மூயற்சிக்குப் பெரும்பலன் கிடைக்கும். அன்னை அதைப் பெரிதும் வரவேற்பார். அரசியலில் நுழைந்தபின், பெருஞ்செல்வம் பெற்றபின், அனுபவம் வந்தபின், நண்பர்களால் கைவிடப்பட்டபின், நெடுநாளைய அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொள்வதைப் பார்க்கிறோம். நாமே ஒவ்வொன்றையும் அனுபவித்து அறிய வாழ்நாள் போதாது. பிறர் அனுபவத்தால் பயன் பெற முன்வருவதே உயர்வு. அல்லது நம் அபிப்பிராயங்களைப் பரிசீலனை செய்யவாவது முன்வர வேண்டும். உயர்ந்த அபிப்பிராயங்கள் சிலவற்றை மற்றவர்கள் அறிவற்றது என்று கருதினால், முதலில் அவற்றையெல்லாம் பகுத்தறிவுக்கு உட்படுத்தி பரிசீலனை செய்ய முன்வர வேண்டும். அந்த ஒரு காரியம் மட்டுமே மனிதனை உயர்த்தக்கூடியது. B.A. பட்டதாரிக்கு M.A. மீது அமோக விருப்பம். ஆனால், தான் B.A. பாஸ் செய்ததே அதிர்ஷ்டத்தால்தான்; தமக்குப் படிக்க முடியாது, படிப்பு வாராது என்று முடிவாக நம்பினார். நண்பர் அவரை M.A. படிக்கச் சொன்னார். 5 நிமிஷம் படித்தால் தூக்கம் வருகிறது, M.A. எப்படிப் படிப்பது என்றார். ‘படிப்பு ஒரு பழக்கமே’ என்ற நண்பருடைய கருத்தை 5 ஆண்டுகளாகக் கேலி செய்து மறுத்தார். பின்னர், M.A. படிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது; படித்தார்; பாஸ் செய்தார்; பட்டம் பெற்றார். ஏதாவது புத்தகமிருந்தால் கொடுங்கள், இப்பொழுதெல்லாம் 1 மணி நேரமாவது படிக்காவிட்டால் தூக்கம் வரமாட்டேன் என்கிறது என்று அதே நண்பரைக் கேட்பார். கேட்டதுடன், செய்துபார்த்தால்தான் தெரிகிறது. ஏற்கனவே படித்தால் தூக்கம் வந்தது; இப்பொழுது படிக்காவிட்டால் தூக்கம் வரமாட்டேன் என்கிறது என்றார்.

அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொள்ள முன்வந்தால், B.A. மாறி M.A. ஆகிறது என்பது மட்டுமன்று, விமான பைலட் பிரதம மந்திரியாகவும் மாறலாம் என்பது நாட்டின் அனுபவம். நிர்ப்பந்தம் வந்து மாறுவதைவிட, அறிவால் மாற முயல்வது உயர்ந்தது. பிறர் சொல்லி திருந்துவதைவிட நாமே திருந்த முன்வருவது நல்லது; உயர்ந்தது.

சண்டை, பூசல், சச்சரவு, கூச்சல், எரிச்சல், மலிந்த வீடுகளிலும் சில சமயங்களில் ஒரு விசேஷத்தை முன்னிட்டு, அனைவரும் சமாதானமாகச் செயல்படுவதுண்டு. அந்த ஒரு நாள் அனைவருக்கும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும் நாளாக இருக்கும். “இது நம்ம வீடு போலில்லையே” என்றும், “இப்படியிருந்தால் நல்லது” என்றும் சொல்லும்படியாக இருக்கும். விசேஷம் வந்து கட்டுப்பாட்டைக் கொடுக்கிறது. வேறு கோணத்தில் பார்த்தால், கட்டுப்பாடு வந்தால், தினமும் விசேஷம் வந்துவிடும். அன்னை அதிகமாக நம்மில் செயல்படுவார். மனிதனால் முடியாத ஒன்றை அவனைச் செய்யும்படிச் சொல்வது சரியாகாது. அவனால் முடியும், ஆனால் செய்வதில்லை என்ற நிலையில் முயலவேண்டும் என்பது தவறாகாது. விசேஷத்தின் நிர்ப்பந்தத்தால், தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளும் குடும்பம் அந்த நிர்ப்பந்தமில்லாமல் தன் அறிவுக்குத் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள முன்வர வேண்டும். விசேஷத்தில் அனைவரும் சுமுகமாகப் பழகுவது எதைக் காட்டுகிறது? அது தங்களால் முடியும் என்பதைக் காட்டுகிறது. ஒரு நேரத்தில் முடியும் என்பதால், மற்ற நேரத்திலும் அதை அடைய முயலவேண்டும் என்பதே கொள்கை.

மரத்தடியில் உட்கார்ந்திருந்த பிச்சைக்காரனிடம் ஒரு பிச்சைக்காரன் வந்து பிச்சை கேட்டான். தன் பையிலிருந்து ஒரு மணி அரிசியை எடுத்துக்கொடுத்தான். நாள் முடிந்து, இருப்பிடம் வந்து, தன் பையிலிருந்த அரிசியை தரையில் கொட்டியபோது, அதில் ஒரு மணி மட்டும் தங்கமாக இருந்தது. பிச்சைக்காரன் மனிதன்; தன்னிடம் பிச்சை கேட்டது இறைவன் என்பதை மனிதன் அறிந்து

கவலைப்பட்டான். வந்தது இறைவன் என்று தெரிந்திருந்தால், முழுப் பையையும் அவனிடம் கொடுத்திருப்பேன் என்று புலம்பினான் என்பது தாசூர் கீதாஞ்சலியில் வரும் ஒரு கதை. அன்னை இந்தக் கதையைக் கேட்டு அளவுகடந்து சந்தோஷப்பட்டார். எந்த நேரமும், எந்தச் செயலிலும், நம்மிடம் வருவது இறைவனே என்பது அன்னையின் கொள்கை. நாம் சந்திக்கும் மனிதர்கள் அனைவரும் இறைவரே என்று நாம் உணரவேண்டும் என்பது பூரணயோகச் சித்தாந்தம். ஒரு மணி அரிசிக்குப் பதிலாக ஒரு பிடி அரிசி கொடுக்க முன்வந்தால், மனிதன் இறைவனை நோக்கி ஒரு படி முன்னேறுகிறான் என்று பொருள். இறைவனை நோக்கிச் செல்லும் பாதைகள் அநேகம், அனந்தம். அவற்றுள் ஒன்று நம் குணங்களின் தரத்தை உயர்த்த நாம் எடுக்கும் முயற்சி.

மூன்று சகோதரர்கள். இருவருக்கு ஏராளமான நண்பர்கள். மூன்றாம் சகோதரருக்கு நண்பர்கள் கிடையாது. யார், எதைச் சொன்னாலும் மறுத்துப் பேசுவார். மற்றவர்களுடைய எல்லாக் குணங்களும், திறமையும், பாங்கும் இருந்தபொழுதிலும், இந்த ஒரு குணம் எவரையும் அணுகவிடுவதில்லை.

இரண்டு பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள். இருவரும் பெரிய படிப்புடையவர்கள்; நல்ல திறமைசாலிகள். தொழிலில் இருவருக்கும் நல்ல, உயர்ந்த மரியாதை. ஒரே காலனியில் குடியிருந்தார்கள். ஒருவரைத் தேடி தொடர்ந்து பலர் வந்தபடியிருப்பார்கள். மற்றவர் வீட்டுக்கு எவரும், எப்பொழுதும் வருவதில்லை. தம் காரியத்தில் மட்டும் அக்கரையுள்ளவர். தம் காரியம் முடிந்தவுடன் மேற்கொண்டு பேசக்கூடப் பிரியப்பட மாட்டார். சுயநலமான இந்தக் குணம் பெரிய உத்தியோகம், பெரிய படிப்பு, நல்ல திறமை, நல்ல பெயர், அனைத்தையும் தாண்டி இவரைத் தனி மனிதனாக்கிவிட்டது. எவரும் இவரை நாடி வருவதில்லை. அந்த ஒரு குணத்தை மட்டும் மாற்ற முயன்றால், அந்த முயற்சியின் வெற்றிக்குரிய பலன் அபரிமிதமானது.

ஒரு நெசவாளி குடும்பம். மூத்தவர் 5 ரூபாய் மாதச் சம்பளத்தைத் தேடி சிங்கப்பூர் சென்றார். அடுத்தவர், வித்துவான் படித்து ஆசிரியரானார். கடைசி பையன் வீட்டிலேயே தறி நெய்து காலம் கழித்தான். வீடு, கூரை வீடு. வேறு சொத்தில்லை. 30 வருஷமாயிற்று. சிங்கப்பூரிலிருந்து பெருந்தொகையுடன் மூத்தவர் வந்து இரண்டு வீடு வாங்கினார்; நிலம் வாங்கினார். பாங்கில் மீதியைப் போட்டு, அங்கேயே ஒரு வேலையையும் ஏற்றுக்கொண்டு, ஊரில் முக்கியப்புள்ளி ஆனார். இரு தம்பிகளுக்கும் ஓரளவு உதவினார். சில வருஷங்கள் கழித்து, கடைசி பையன் குடும்பத்தில் பாகப்பிரிவினை செய்ய வேண்டுமென்று ஆசிரியர் அண்ணனிடம் சொன்னான். “பாகம் பிரிக்க என்ன இருக்கு? இந்தக் கூரை வீட்டைத்தவிர ஒன்றுமில்லையே. இதை உன்னிடமிருந்து எடுக்க அண்ணனோ, நானோ சம்மதப்பட மாட்டோம். நீயே இதை வைத்துக்கொள்” என்றார். தம்பி பதிலாகச் சொல்லியது வேறு; “மூத்தவர் சொத்து உள்பட எல்லாச் சொத்தையும் 3 பாகங்களாகப் பிரிக்க வேண்டும்” என்றார். ஆசிரியருக்கோ வெட்கமாயிற்று. தன்னால் அப்படி நினைத்துப்பார்க்கவும் முடியாது என்றார். மனப்பான்மைக்குத் தகுந்த வாழ்க்கை நிலை அமைந்துள்ளது. நிலைமைக்கேற்ற மனப்பான்மையுள்ளது என்றும் புரிந்து கொள்வதுண்டு. மனப்பான்மையே வாழ்வு நிலையை நிர்ணயிக்கிறது என்பதே உண்மை.

நல்ல குணங்களும், மற்ற குணங்களும் கலந்தே இருக்கும். பிறருக்கு உதவி செய்யும் குணம் ஒரு விஷயத்திலும், சுயநலம் மற்றொரு விஷயத்திலும் ஒருவரிடமே காணப்படுவது உண்டு. சிறு குழந்தைப்பருவமுதல் சொல்வதற்கெதிராக செய்யும் பழக்கம் வளர்வதுண்டு. பொதுவாக இப்படிப்பட்டவர்கள் எதையும் இடக்கையால் செய்வார்கள். அவர்களிடம் சில விஷயங்களில் சொன்னதைச் சொன்னபடி செய்யும் நல்ல பழக்கமும் காணப்படும். பேசும்பொழுது குறுக்கே பேசுவது ஒரு குணம். எதைக் கேள்விப்பட்டாலும் நம்பிவிடுவது உண்டு. வாய் ஓயாமல் பேசும்

பழக்கம் ஒன்று. எதைச் செய்தாலும், சுலபமாகக் களைத்துவிடுவதைத் தெம்பில்லை என்று நாம் அறிவோம். அது உடலுடைய குணம் என்று புரிந்துகொள்வதில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் ஒரு காரியத்தில் உண்மையான அக்கறை எடுத்துக்கொண்டால், உடல் களைப்பதே இல்லை என்று காண்பார்கள். களைப்பு என்பது உண்மையில் உள்ளே புதைந்துள்ள வெறுப்பு ஆகும். 5 பேர்கள் உள்ள குடும்பத்தில் எல்லா வசதிகளையும் தாம் மட்டும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று ஒருவர் நினைத்து, வெளிப்படையாகச் சொல்வதும் உண்டு. இவர் வேலை செய்யுமிடத்தில் அனைவரும் இவரை ஒதுக்கிவிடுவார்கள். இந்த மனப்பான்மையை மாற்றும்வரை இவருக்குக் கதி மோட்சம் கிடையாது. தாம் செய்வது தவறு என்றறியாமலேயே நடப்பார்கள். இதே குடும்பத்தில் தாம் சொந்தமாகச் சம்பாதிப்பது முழுவதையும் மற்றவர்கள் அனைவரும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்றும் ஒருவர் இருப்பதுண்டு. சுயநலம் படைத்தவரால் இலட்சக்கணக்காகச் சம்பாதிக்க முடியாத பொழுது, தன்னலமில்லாதவர் கோடிக்கணக்காய்ச் சம்பாதித்தார். ஒரே குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள்; ஒரே வகையான சந்தர்ப்பம்; ஒரு மனநிலை வேறுபட்டுள்ளது. அதற்குரிய மாற்றம் அவ்வளவு பெரியது. சிலர் கேட்பவற்றை எல்லாம் நம்பிவிடுவார்கள், சிலர் எதையுமே நம்பமாட்டார்கள். எதையும் நம்புவார்கள் அதன்மூலம் எல்லாவற்றையும் இழந்ததுண்டு. எதையும் நம்பாதவர்கள் வலிய வந்த அதிர்ஷ்டத்தையும் நம்பாமல் திருப்பி அனுப்பியதுண்டு. சிலர் அதிகாரத்தோரையுடன் பேசுவதையே பழக்கமாகக் கொண்டு செயல்படுவார்கள். ஓரளவுவரை அது பலன் தரும். முக்கியமான இடத்தில், இதுபோன்ற தோரணை காரியத்தைக் கெடுத்துவிடும். பணிந்துபோவது நல்ல குணம். பல சமயங்களில் உயர்ந்த குணமாகவுமிருக்கும். ஆனால் பணிந்துபோவதாலேயே உரிமை, வசதி, சொத்து பறிபோவதும் உண்டு. மரியாதையும், மானமும் பறிபோவதுண்டு. விடாமுயற்சியைப்போல உயர்ந்த குணமில்லை. அறிவு இல்லாமல், விடாமுயற்சியை மேற்கொண்டால், அது முட்டாள்தனமான பிடிவாதமாகித் தொந்தரவில் கொண்டுவிடும். ஒரு

தமிழாசிரியர்; சிறப்பான குணம் உடையவர்; இலட்சிய மனப்பான்மை உடையவர்; எடுத்துக்காட்டாக வாழவேண்டும் என்று முயல்பவர். பெற்றோரிடம் இலட்சியமாக நடக்கவேண்டும் என்பது வேறு; திருப்திப்படுத்துவது என்பது வேறு. இலட்சியமாக நடக்கும்பொழுது கடமைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறோம். அது சரி. திருப்திப்படுத்தும் பொழுது, ஆசைகளை நிறைவேற்றுகிறோம். இது சரியாக வாராது. ஏனென்றால், ஆசை பூர்த்தியாகும் தன்மையுடையதன்று. மனைவிக்கும், பெற்றோருக்கும் பேதம் ஏற்பட்டால், என்ன செய்வது என்பதை விட்டுவிட்டு, தாயாருக்கும், தந்தைக்கும் பேதம் ஏற்பட்டால் மகன் எந்த வழி சென்று இருவரையும் திருப்திப்படுத்த முடியும்? உயர்ந்த குணங்கள் செயல்படும்பொழுது மனதில் குறையோ, முரண்பாடோ சிறப்பானவர்க்கு இருக்காது. தாழ்ந்த குணங்கள் செயல்பட்டால், மனத்திலும், செயலிலும் முரண்பாடிருக்கும். ஆசையைப் பூர்த்தி செய்ய முனைந்து கலவரப்படுவதைவிட கடமையைப் பூர்த்தி செய்ய முனைந்தால் கலவரம் தோன்றாது; தோன்றினாலும் அடங்கும். அதுவே முறை. இந்த மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்வதே நம் குணங்களை உயர்த்தும் முறை. அதனால் நம் மனம் தெளிவுபடும்; செயல் சிறப்பும்; அன்னை செயல்பட முடியும். தனித்துச் செயல்பட்டே பழக்கம்; மற்றவர்களுடன் கலந்து செயல்பட முடியாது என்பது குணம். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சேர்ந்து செயல்பட வேண்டிவந்தால், அதன் பலன் பெரியதாக இருக்கும். இப்படியும் இருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லையே என்பதுண்டு. அதனால் அதை அன்றுமுதல் ஏற்றுக்கொள்வார் என எதிர்பார்க்க முடியாது. ஏற்றுக்கொண்டால் வாழ்வு புதிய பாதையில் திரும்பும்.

அமெரிக்கர் ஒருவருக்குச் சமீபத்தில் நோபல் பரிசு கொடுத்தார்கள். சென்னையிலுள்ள அமெரிக்கத் தூதுவராலயம் அதைக் கொண்டாட விரும்பியது. ஒரு பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர்களைச் சேர்த்து, அவர் எழுதிய புத்தகத்தைப் பற்றி உரையாற்ற ஏற்பாடு செய்தது. மற்றோர் அமெரிக்கரைச் சிறப்புச் சொற்பொழிவாளராக அழைத்திருந்தது. சுமார் 20 பேராசிரியர்கள்

வந்திருந்தனர். விவசாயம் செழித்தால், உபரி வருமானத்தால், நாடு தொழில்மயமாகும் என்பது புத்தகத்தின் மையக்கருத்து. எழுதியவர் West Indies என்ற இடத்திலுள்ள பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர். அவர் அமெரிக்க நீக்ரோ. புத்தகம் எந்த நாட்டைப் பற்றியதும் இல்லை; பொதுவான தத்துவம். பேராசிரியர்கள் சேர்ந்தனர். தூதுவராலய அதிகாரி கூட்டத்தைத் துவக்கிவைத்தார். அடுத்து அமெரிக்கரைப் பேச அழைத்தார். அவர் பேச ஆரம்பித்தவுடன், ஒரு பேராசிரியர் எழுந்து, ஆங்கிலேயர் இந்தியாவைச் சுரண்டியதைப் பற்றிப் பேசினார். அதைப் பற்றிக் கேள்வி ஒன்று எழுப்பினார். அவருக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று யோசனை செய்வதற்குள் மற்றொரு பேராசிரியர் உட்கார்ந்த இடத்தில் இருந்தே அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகத்தைப் பற்றி ஒரு கேள்வி கேட்டார். கேள்விகளைக் கேட்ட இருவரும் சொற்பொழிவாளரைப் புறக்கணித்து, ஒரு விவாதத்தை ஆரம்பித்தனர். மற்ற பேராசிரியர்கள் கலந்துகொண்டனர். பேச்சு நிறத் திமிர், அடிமைப் போராட்டம், இந்தியாவில் பிரெஞ்சு ஆதிக்கம், இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் உயர்வு, ஆகியவற்றைப் பற்றித் தொடர்ந்தது. ஒரே சமயத்தில் இருவர் பேச ஆரம்பித்து, முடிவில் பலரும் ஒரே சமயத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். சொற்பொழிவு நடக்கவில்லை. தூதுவராலய அதிகாரி, பேராசிரியர்கள் நடத்தையைக்கண்டு பிரமித்தார். 10 வயதுப் பிள்ளைகள் இதுபோல் நடந்துகொண்டால், அது மன்னிக்க முடியாது. வந்த காரியம் என்ன? நடப்பதென்ன? கூட்டம் முடிந்தது. விருந்து நடந்தது. அனைவரும் கலைந்தனர். தூதுவராலய அமெரிக்க அதிகாரி மற்ற அமெரிக்கரைத் திரும்பிப் பார்த்தார். “ஏன் இவ்வளவு படித்தவர்கள் இப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள்?” என்று கேட்டுவிட்டு, “இனி இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு கூட்டம் நடத்த நான் நினைக்கக்கூட மாட்டேன்” என்றார். பேராசிரியர் வெளியில் குழுமி கூட்டத்தில் தங்களுக்குக் கிடைத்த வெற்றியைக் கொண்டாடும்வகையில் பெருமிதமாகப் பேசினார்கள். தங்கள் நடத்தையிலுள்ள குறையை அறியும் நிலையில் பேராசிரியர்கள் இல்லை. பேராசிரியர்கள் நிலை

இதுவானால், சாதாரண மனிதன் எப்படியிருப்பான்? நாம் நமது அன்றாட வாழ்க்கையைக் கவனித்தால், நம் மனம் இதுபோல் இருப்பது தெரியும். செய்யவேண்டிய வேலை என்ன என்பதை விட்டுவிட்டு, வாய்க்கு வந்ததை எல்லாம் பேசும் பழக்கத்தைப்போல், நம் மனம் செல்லும் திசைகளைப் பார்த்தால், ஏன் என் மனம் இப்படியிருக்கிறது எனத் திகைப்பேற்படும். அதை முறைப்படுத்த முயன்றால், அம்முயற்சியில் வெற்றி கிட்டினால், வாழ்க்கை முறை பெறும். மனம் தெளிவு அடையும்.

எடுத்ததற்கெல்லாம் சந்தேகப்படும் குணமுடையவர் சிலர். யாரையும் சந்தேகப்படுவார்கள். தமக்கு மனதில் சந்தேகம் இருக்கிறது என்று வெளிப்படுத்த கூச்சப்படுவதுண்டு. கூச்சமே இல்லாமல் வெளிப்படையாகப் பேசுவரும் உண்டு. இப்படிப்பட்டவருடன் எவரும் பணம், சொத்து சம்பந்தமான விஷயங்களில் தொடர்புகொள்ள மாட்டார்கள். அவை சம்பந்தமான வாய்ப்பே அவருக்கு ஏற்படாது; ஏற்பட்டாலும் நீடிக்காது. இந்தக் குணத்தை விடாமல் இவர்களுக்கு முன்னேற்றம் என்பது கிடையாது. பகட்டான தோற்றத்தை விரும்புவர் பலர். செல்வருக்கும் உண்டு; ஏழைக்கும் உண்டு. 50, 60 வயதில் இக்குணம் உள்ளவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை ஏடுகளைப் புரட்டிப்பார்த்தால், பகட்டால் தாம் பெற்றது ஏதுமில்லை; துன்பம் மட்டுமே என்று தெரியும். 50 வயதிலும் மனம் மாறினால், அதிலிருந்து வாழ்க்கை சிறக்கும். பொதுவாக இம்மாற்றங்கள் அறிவால் ஏற்படுவதில்லை. ஏற்பட்டால் வாழ்க்கை ஏற்படுத்தும் நெருக்கடிகளால் மட்டுமே ஏற்படுகிறது. வாழ்க்கையில் சிரமம் வந்தபின், மனம் ஏற்றுக்கொள்ளும் புது நிலையை அறிவால், சிறு வயதிலேயே, தானே உவந்து ஏற்றுக்கொள்ளுதல் சிறப்பு. அப்படி ஏற்படும் மாறுதல் மிகச்சிறியதானாலும், பலன் மிகப்பெரியது. தாம் செய்யும் காரியங்களை மற்றவர்கள் பாராட்டவேண்டுமென விரும்புவர் ஒரு வகையினர். தங்கள் வாழ்க்கையில் அநேகமாக எல்லாக் காரியங்களையும் மற்றவர்களுடைய பாராட்டுதலுக்காகவே இவர்கள் செய்திருப்பார்கள். தம் குணத்தை மாற்றி, காரியத்தை அதற்காகவே

செய்யவேண்டும், கடமைக்காகச் செய்யவேண்டும், ஆர்வத்திற்காகச் செய்யவேண்டும் என்றால், இவர்களுடைய திறன் அதிகமாகும்; பலன் பெருகும்; அதுவே உயர்ந்த முறை.

நன்றியறிதல் ஓர் உயர்ந்த குணம். இது இல்லாதவர்களும் உண்டு. இல்லாதவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முயன்றால், அது வெற்றியானால், அது யோகச் சாதனையாகும். இருப்பவர்கள் சில விஷயங்களில் நன்றியறிதல் இல்லை என்பதைக் காணலாம். எந்த விஷயத்தில் இது இல்லையோ, அங்கும் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முயன்றால் ஜீவன் மலர்வது தெரியும். ஜீவன் மலர்ந்தால், அதில் அருள் சுரக்கும்.

ஞாபக மறதியுள்ளவர்கள் செய்யக்கூடியது ஒன்றில்லை. மறதியை அழித்து, நினைவை ஏற்படுத்துவது சாதாரண காரியமன்று; அதுவே நாம் ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால், அதுவே முடிவானதில்லை. நினைவை அதிகப்படுத்த சில நல்ல வழிகளுண்டு. அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்தால், ஒளியை மனதில் நிறுத்த முயன்றால், நினைவு அதிகமாகும். ஒருவனுடைய வாழ்வின் நிலை, நினைவின் தரம் அதிகமானவுடன் உயரும். மனித முயற்சிக்கு ஒரு பலனுண்டு. பிரார்த்தனைக்கு அதிகப் பலனுண்டு. ஞாபக மறதியை ஆன்மீகப் பாஷையில் ஒரு வகை அஞ்ஞானமென்பார்கள். ஞானம் வந்தால் மறதி போய் நினைவு அதிகமாகும். அன்னையை நினைப்பது ஞானத்தைப் பெறுவதாகும். நினைவு அதிகமானால் ஞானம் வர உதவி செய்யும்.

3 நண்பர்கள் தினமும் ஹோட்டலில் டிபன் சாப்பிடுவார்கள். முதலாமவரும், இரண்டாமவரும் போட்டியிட்டுக்கொண்டு பில்லைக் கொடுப்பார்கள். மூன்றாம் நபர் அதிக வசதி படைத்தவர். ஆனால் சிக்கனப் பேர்வழி. 4, 5 வருஷங்களுக்குப்பின் ஒரு நாள் பில் வர நேரமாய்விட்டது. பில் வந்ததும் முதலாமவர் தம்மிடம் கொடுக்கும்படி கேட்டார். இரண்டாம் நபர் எழுந்து பில்லை தாமே வாங்கப்போனார்.

சர்வர் பில்லை இருவரிடமும் கொடுக்க மறுத்தான். அத்துடன், “நீங்கள் இருவரும் தான் எப்பொழுதும் கொடுக்கிறீர்கள்”, மூன்றாம் பேர்வழியைப் பார்த்து, “இவர்தான் எப்பொழுதும் கொடுப்பது இல்லை. இன்று பில்லை அவரிடம் கொடுக்கப்போகிறேன்” என்று சொல்லி அவரிடமே கொடுத்தான். அதன்பின்னும் அவருக்கு வெட்கம் வரவில்லை. சிக்கனத்தைப் பாதுகாத்தார். வெட்கமில்லாமலிருந்தால், சில சமயங்களில் அதிக இலாபம் உண்டு; ஆனால் வாழ்க்கையில் பெருத்த நஷ்டமுண்டு. முக்கியமான விஷயங்களில் சிறு தொகைக்குச் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடித்து, பெரிய இலாபத்தை இழந்துவிட வேண்டி இருக்கும். இந்த மூன்றாம் பேர்வழி ஒரு நல்ல தொழிலையே ஒரு வருஷத்தில் தம் “சிக்கனக்” குணத்தாலும், வெட்கமற்ற செய்கையாலும் இழந்தார். அவசியமேற்பட்டால், இவர்களும் மாற்றிக்கொள்வார்கள். அவசியத்தாலும், மற்றவர்களுடைய நிர்ப்பந்தத்தாலும் மாற்றிக்கொள்ளும் குணத்தை, தானே முன்வந்து, தெளிவாலும், அறிவாலும் மாற்றிக்கொண்டால் நல்லது. நல்ல மனிதனுக்கு வெட்கம் அவசியம் என்றுணர்ந்தால் உணர்ச்சி உயர்வடைகிறது. அதற்கு வாழ்க்கையில் பலன் உண்டு. வாரக்கணக்காக, மாதக்கணக்காக வீட்டுப்பக்கம் வாராமல் சீட்டாடியவரை, தாயாருக்கு உயிர் போகும் நிலையில் பிடித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். உயிர் பிரியும் தருணம், வீடு நிறைய கூட்டம். உயிர் பிரிந்தது. அவரைக் காணோம். கொல்லைப்புறமாகச் சீட்டாட ஓடிவிட்டார். அப்படிப்பட்டவரும் இனி சீட்டாடுவதில்லை, தவறு செய்வதில்லை என முடிவெடுத்து வாழ்க்கையை மாற்றிக்கொண்டார். தினமும் வீட்டுக்கு வந்தார். எங்கும் அனாவசியமாகப் போவதில்லை. தினமும் புருஷனைப் பார்ப்பதையே அவர் மனைவி ஒரு ஆச்சரியமாக, வரப்பிரசாதமாகச் சொல்லுவார். அவருக்குச் சேவை கிடைத்தது; பெரிய சந்தர்ப்பங்கள் வந்தன; பிரபலமானார்; வாழ்க்கையில் பெரிய பிரசாதங்கள் கிடைத்தன. மனம் உவந்து மாறினால் வாழ்க்கை பரிசளிக்கும் மாரியாக மாறும்.

ஒரு பேராசிரியர்; முழுவதும் சொரணையில்லாதவர். யார், எது சொன்னாலும் உடம்பில் உரைக்காது. ஸ்தாபனத் தலைவருக்கு எந்த வேலையானாலும் கேட்காமல் செய்வார். கொஞ்ச நாளில் அவர்கள் நம்பிக்கைக்குப்பாத்திரமாவார். புதிய தலைவர் ஒருவர் வந்தார். அவர் தம் ஆபீசர்களுடன் பல இடங்களைப் பார்வையிட்டார். இவரைக் கூப்பிடவில்லை. ஆனால் பின்னாலேயே போய்க்கொண்டிருந்தார். நாளும் முடிந்தது; அனைவரும் கலைந்தனர். பேராசிரியர் அழைப்பு இல்லாமல், தலைவர் பின்னாலேயே நிற்குகொண்டிருந்ததைப் பார்த்து, “நீ ஏன் பின்னாலேயே வருகிறாய்?” என்றும் கேட்டார். அதற்கும் பேராசிரியர் அசையவில்லை. தம் சேவகத்தை, வெட்கத்தைவிட்டுத் தொடர்ந்தார். கொஞ்ச நாளைக்குப்பின் தலைவருடைய அந்தரங்கக் காரியதரிசியாய்விட்டார். சொரணையே முழுவதும் இல்லாமல் வாழ்க்கை நடத்துபவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாய் தம் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டார். மாணேஜ்மெண்டிடம் இருந்து விலகி நின்ற நல்ல உணர்வுள்ள பலருக்குக் கிடைத்தது எதுவும் இவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. வெட்கம் கெட்டவர் என்ற பட்டமே மிஞ்சியது. அவருடைய குழந்தைகள், அவர் மனம் ஆழ்ந்து புண்படும் காரியங்களைச் செய்தனர். சொரணையில்லாமல் இருப்பது இலாபம் எனக் கருதினால், இந்த உலகத்திலும் சொரணையோடு செயல்படுவது அதிக இலாபம் என்ற நிலையும் உண்டு என்பது எதிரில் வந்து நிற்கும். இலாபம் இல்லாவிட்டால், நஷ்டமே ஏற்பட்டாலும், சொரணையோடு வாழ்வதே மேல் என்பதை இவர் போன்றவர் ஏற்றுக்கொண்டால், இவரது மனம் வளம் பெறும். குழந்தைகள் தவறிழைக்கமாட்டார்கள். உயர்ந்த குணங்களை அவற்றிற்காகவே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; ஆதாயத்தைக் கருதக்கூடாது.

பத்மாகூரன் கதையைப் படித்துப் பிரமிப்பவர் பலர். பிறருக்கு மனமுவந்து உதவியவர்களைக் கேட்டால் பத்மாகூரன் விதிவிலக்கில்லை. அதுவே விதி என்பார்கள். ஐரோப்பாவில் பழைய நம்பிக்கையொன்றுண்டு. ஒருவருக்கு உதவி செய்தால், பலனாக

அவர் திரும்பத் தவறு செய்வார், முடியாவிட்டால் வெறுப்பார் என்பது அந்த நம்பிக்கை. அதை விளக்கும் வகையில் ஒரு வாக்கியம் உண்டு. “அவருக்கு நான் எந்த உதவியுமே செய்யவில்லை. ஏன் என்னை வெறுக்கிறார் என்று தெரியவில்லை” என்பதே அது. கல்கத்தா மேதை வித்யாசாகர் அடிக்கடி தம் பிரசங்கங்களில் அதைச் சொல்வார். இக்கருத்தின் சூட்சுமத்தை ஸ்ரீ அரவிந்தர் விளக்குகிறார். மனிதன் உதவி பெற ஆசைப்படுகிறான். ஆனால், உண்மையிலேயே தான் கொடுத்துப் பிறர் பெறவேண்டும் என்ற நிலையையே அவன் மனம் விரும்புகிறது. பிறர் கொடுத்துத் தான் பெற்றுக்கொள்ளும் நிலைமையில் தான் இருப்பதை அவன் வெறுக்கிறான். அந்த வெறுப்பை உதவி செய்பவர்தான் காண்பிக்கின்றான் என்றார். ஒரு சிறுதொழில் முதலாளி லேபர் ஆபீஸர் கூப்பிட்டனுப்பியதால் போனார். “நான் என் தொழிலாளிகளுக்கு அதிகக் கூலி தருகிறேன். என்போன்ற மற்ற கம்பனியிலில்லாத வசதிகளைக் கொடுக்கிறேன். ஒரு வேளை சாப்பாடு போடுகிறேன். இரண்டு வேளை டீ கொடுக்கிறேன். ஏன் என்னை நிந்திக்கின்றார்கள் எனத் தெரியவில்லை” எனக் கேட்டார். “அவ்வளவும் தொழிலாளிகள் கேட்காமலேயே கொடுத்தீர்களா?” என்று கேட்டார். “அதிக வசதிகளை நிறுத்திவிடுங்கள். எல்லோரும் கொடுக்கும் கூலியைக் கொடுங்கள்” எனச் சொன்னார். அதிக வசதிகளை நிறுத்தியவுடன் குறை கூறுவதும் நின்றுவிட்டது. இதுவே மனிதச் சுபாவம். மற்றவர்களைப் பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. நம் வாழ்க்கையை அலசிப்பார்த்து, இதுபோல் நாம் நடந்துகொண்டிருக்கிறோமா எனச் சோதிக்க வேண்டும். இருந்தால், அதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

வடநாட்டுக் கதையொன்று. மனிதன் மாம்பழத்தைப் பார்த்தறியாத காலத்துக் கதை. காட்டில், மாம்பழத் தோப்பில் ஏராளமான குரங்குகள் இருந்தன. ஒரு நாள் அரசனின் பரிவாரம் அதை நோக்கி வந்தது. தலைமைக் குரங்கு வேவு பார்த்ததில், அரசனுக்கு யாரோ ஒருவர் ஒரு மாம்பழம் கொடுத்ததாகவும், அதை ருசித்தபின் அவன் புறப்பட்டு வந்ததாகவும் அறிந்தது. அந்த இடம்

ஆற்றின் கரையிலிருந்தது. தன் இனத்திற்கு ஆபத்து வந்ததை தலைமைக் குரங்கு உணர்ந்து, கொடியால் இருகரையிலுள்ள மரங்களை சேர்த்துக் கட்டி, அனைவரையும் எதிர்கரைக்குக் கொண்டுசேர்க்க முடிவு செய்து கொடிப்பாலம் கட்டியதில் நீளம் ஒரு முழம் குறைந்தது. குரங்கு தானே அந்த ஒரு முழத்தைப் பூர்த்திசெய்ய முடிவு செய்தது. தன் கையில் கொடியைப் பிடித்துக்கொண்டு எதிர்க்கரையிலுள்ள தன் பரிவாரத்தை அழைத்தது. அனைத்தும் கொடி மீது நடந்து மறுகரையை அடைந்தன. ஒரு குரங்குக்கு தலைவனைப் பழிவாங்கும் எண்ணம் உண்டு. அது கடைசியாக வந்தது. வந்த குரங்கு, “நான் தாண்டிப்போய் என்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டபின் தலைவனைப் பழிவாங்குவேன்” என்று தனக்குள் நினைத்தது. தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டது. பிறகு தலைவனைப் பிடித்துத் தள்ளியது. மரத்திலிருந்து கீழே விழுந்தது தலைமைக் குரங்கு, தலை உடைந்தது. இத்தனையையும் எதிர்க்கரையிலிருந்து அரசன் பார்த்து, வியந்து, ஆற்றைக் கடந்துவந்து காயம்பட்ட குரங்கை மடியில் போட்டு தடவிக் கொடுத்தான். “என் கடமையை முடித்துவிட்டேன். இனி நிம்மதியாக இறப்பேன்” என்றது தலைமைக் குரங்கு. மனிதர்களுள் பழிவாங்கும் மனப்பான்மையுடையவர்கள் இதுபோல் நடப்பதுண்டு. கடமையுணர்வு நிறைந்த தலைவனுடைய குணமும், பழிவாங்கும் குணமும் மனிதர்களிடம் காணப்படும். இரண்டும் சேர்ந்தும் காணப்படும். தாழ்ந்த குணத்தை முயன்று உயர்ந்த குணமாக மாற்றிக்கொள்ளும் திறனும் மனிதனுக்குண்டு.

ஒரு ஸ்தாபனம் நீண்ட நாட்களாக நடந்துவரும். இன்று ஒருவர் வந்து சேருவார். சேர்ந்தவுடன் தாம் தலைவராக வேண்டும் என்று முயலுவார். 40 வருடங்களாக நடந்துவரும் பாங்க், கல்லூரி, ஆசிரமம், சொசைட்டி, சபா போன்ற இடங்களில் வந்த முதல் வருஷம் தானே தலைவனாக வேண்டும் என்று சகா சேர்த்து, தனக்கு மட்டுமே அறிவுண்டு, திறமையுண்டு, படிப்புண்டு, சிறப்புண்டு, இந்த ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்தவர்கள், வளர்த்தவர்கள், கட்டிக்காப்பவர்கள்

அனைவரும் அர்த்தமற்றவர்கள் என்று செயல்படுவது வழக்கம். அன்னையிடம் அதுபோல் கேட்டவர்கள் பலர். சத்தியாக்கிரஹம் செய்ததும் உண்டு. எதிர்ப்பார்த்தவர்கள் அநேகர். ஒரு குடும்பத்தில் இன்று வரும் மருமகன் அல்லது மருமகள் அதுபோல் நடப்பதுண்டு. இந்த முயற்சியில் சிலருக்கு வெற்றியும், பலருக்குத் தோல்வியும் கிடைக்கின்றன. அவர்கள் மனநிலை என்ன? வயது 20 ஆனாலும், தனக்கு எல்லாம் தெரியும்; மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது என்பது. நம்மையும், நம் வாழ்வையும் பார்த்தால், பல விஷயங்களில், பல அளவுகளில் இதுபோன்ற மனப்பான்மை நமக்கு இருப்பது தெரியும். ஆராய்ச்சிக்கு அது புலப்படும். அப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சி பயன்படும். ஆசையின் வேகத்தை அறிவின் நிதானத்திற்கு உட்படுத்திச் செயல்பட முன்வர வேண்டும். மனித குணத்தின் முக்கிய அம்சங்களில் இது ஒன்று. தமக்கு ஒரு விஷயம் புரிந்துவிட்டால் உலகத்தில் அது ஒன்றே உண்மை என நினைப்பது சாதாரண மனித இயல்பு. புரிந்தாலும், புரியாவிட்டாலும் தாம் செய்வது மட்டுமே உயர்ந்தது. உலகம் தனக்கு அடங்கவேண்டும் என்பது பலரிடமும் காணப்படும் மனநிலை. தலையிருக்க வால் ஆடலாமா என்பது நம் நாட்டுப் பழமொழி. வால் வளர்ந்து பருத்து உடலைவிட அதிக வலுவைப் பெற்று, தான் ஆடுவதால் உடலை ஆட்டுவிக்கின்றது என்று பம்பாய்ப் பத்திரிகை ஒரு சமயம் எழுதியது. எஸ்டேட் மேஸ்திரி, முதலாளியைத் தனக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது; டைப்பிஸ்ட் முதலாளிக்கு எஜமானனாக ஆவது; எடுபிடி ஆள் கம்பெனியை எடுத்துக்கொண்டுபோக ஆசைப்படுவது ஆகிய நிகழ்ச்சிகளை அனைவரும் அறிவோம். இவற்றைப் பிறருக்குரிய குறை என அறிகிறோம். உண்மையில் இவை மனிதச் சுபாவத்தின் குறைகள். அப்படியானால், அவை நம்மிடமும் இருக்கும். இருக்கிறதா என சோதனை செய்யும் மனப்பான்மை வேண்டும். இருக்கிறது என்று கண்டு கொண்டால், அதை விலக்க முன்வர வேண்டும். முழுவதுமாக விலக்க முடியாவிட்டாலும், முடிந்தவரை விலக்க வேண்டும்.

சமூகம் என்பது கடல். மனிதன் கடலிலுள்ள மீனைப்போல் அதில் வாழ்கிறான். சமூகமே அவனுக்கு உயிர், மூச்சு எல்லாம். சமூகத்தை ஒட்டியே அவன் தன் வாழ்வை நிர்ணயித்துக் கொள்கிறான். சமூகம் ஏற்றுக்கொள்ளாததை அவன் சரியா, தவறா என யோசனை செய்யாமல், விலக்குவான். அதேபோல் சமூகம் ஏற்றுக்கொண்டதை அவனும் சிந்தனை செய்யாமல் ஏற்றுக்கொள்வான். சமூகம் பிரம்மாண்டமானது. அதை எப்படி எதிர்க்க முடியும் என்பது கேள்வி. சமூகம் தன்னை எதிர்த்துப்போக தனி மனிதனை அனுமதிக்காது என்பது உண்மை. ஆனால் தனி மனிதன் தன் வாழ்வில் உண்மையைக் கடைப்பிடிப்பதை சமூகம் அழிக்க முன்வாராது. மனிதனுக்கு தனக்கென்று ஒரு குணம், திறமை இருப்பது அரிது. பெரும்பாலும் மனிதர்களுக்கு உள்ள திறமை சமூகத்தில் ஏற்பட்டதேயாகும். சமூகத்தின் திறமையை அவர்கள் பகிர்ந்து கொண்டிருப்பார்கள். சமூகம் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், மனிதனுக்கு நல்லது, கெட்டது என்ற பாகுபாடு உண்டு. அது தெரியாதவர்கள் குறைவு; அநேகமாக இருக்கமாட்டார்கள். மனம் நல்லது என்று அறிந்ததைச் செய்யத் தயங்கும். அதுவும் சமூகத்தை எதிர்த்துச் செய்யத் தயங்கும். இவையெல்லாம் சமூகத்தின் கூறுகள். உண்மையில் அர்த்தமில்லாத ஒன்றை சமூகத்தில் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வதால், அர்த்தமுள்ள மனிதன் ஒருவன் சிந்திக்காமல், தானும் அதை நம்புவான். அதனால் தனக்கு இருக்கும் திறமையைப் பயன்படுத்த முன்வர மாட்டான். பெரிய வாய்ப்புகள் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் போய்விடும். தன்னையறியாமலேயே நாட்களைக் கடத்தி விடுவான். இதுபோன்ற மனப்பான்மைகள் அநேகம். மனிதனுடைய குணத்திற்கும், சமூகத்தின் அறியாமைக்கும் உள்ள தொடர்பை எடுத்துக் கவனித்துப்பார்த்தால், பல இடங்களில் நாம் அதுபோன்ற அறியாமையிலிருந்து மீண்டு புதுவாழ்வு பெற முடியும் என்பது தெரியும். ஒரு விஷயத்தில் நம் அறிவுக்கு விடுதலை கிடைத்துவிட்டால், மற்ற விஷயங்களில் விடுதலையைத் தேட வாய்ப்புண்டு. அன்னையின் அருளை அதிகமாகப் பெற எந்தவிதமான

அறிவும் உதவும். எந்த அறியாமையைப் போக்குவதும் உதவும். இந்தத் தலைப்பில் 40 பழக்கங்களைக் குறிப்பில் எழுதினேன். அத்தனையையும் விளக்க முடியாது. சிலவற்றை மட்டும் விளக்கமாகச் சொல்லிவிட்டு, சுபாவத்தின் பங்கு என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

ஏராளமாகச் சம்பாதிப்பதென்றால் தவறாகச் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்று ஒரு பொது நம்பிக்கையுண்டு. 10 விளக்குகள் அணைந்தால்தான் ஒரு விளக்கு பிரகாசம் பெறும் என்று மேலும் விளக்கம் கொடுப்பார்கள். பெரும்பாலோர் இதை நம்புவார்கள். திறமைசாலிகளும், நல்லவர்களும் பெருஞ்செல்வம் பெறத் தகுதியுடையவர்களும் இதை நம்பி, நம்பியதால் தங்கள் திறமையைப் புறக்கணித்து, வரும் வாய்ப்புகளை ஒதுக்கி, வெறும் மனிதர்களாக வாழ்க்கையை முடித்துவிடுவார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒருவருக்கு நான் சொல்லும் விளக்கம் பயன்படும். பலருக்குச் சொல்வது இருக்கட்டும். உங்கள் அனுபவத்தில் இக்கூற்று நூற்றுக்கு நூறு உண்மையா என்று பார்த்தால், விலக்காகச் சிலர் காணப்படுவார்கள். உழைப்பால் உயர்ந்த உத்தமர் சிலர் நினைவுக்கு வருவார்கள். நாட்டின் பெருஞ்செல்வர்களில் பலர் இந்தச் சட்டப்படி சம்பாதித்தவர்களானால், சிலர் விலக்காக உயர்ந்தவர்கள். அடுத்தாற்போல், உங்களுக்குச் சொந்தமாகத் திறமையும், நேர்மையும் இருக்கின்றன. அவை சிறப்பாகச் செயல்பட்டபொழுது, பலன்கள் எப்படியிருந்தன என்று யோசனை செய்தால், திறமை பலமுறை பலன் அளித்துள்ளது என்பது விளங்கும். ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்தால், சமூகத்திலுள்ள இந்த வழக்கை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதில்லை என விளங்கும். உள்ளுறை உண்மை விளங்கும். புறத்தோற்றத்தைச் சமூகம் வர்ணிக்கிறது எனத் தெரியும். தோற்றத்திற்குப் பலன் கிடையாது. அடிப்படை உண்மைக்குத் தவறாது பலன் உண்டு. மனத்திற்குத் தெளிவாக இது புரிந்தபின், செயல்படத் தயக்கமே கூடாது. உள்ளுறை உண்மையை அறிந்து தெளிந்து, புறத்தோற்றத்தை விலக்கி, தயக்கமின்றிச் செயல்பட

ஆரம்பித்தவுடன், நம் முடிவை வாழ்க்கை அறிந்துகொண்டதுபோல் எதிரொலியாக வாய்ப்புக்களைக் காட்டும். பேராசையின்றி, நிதானமாக வரும் வாய்ப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அறிவில் தெளிவும், உணர்வில் உற்சாகமும், செயலில் சிறப்பும் நிறையும்படிக் காரியங்களைச் செய்தால், பலன் பிரார்த்தனையின்றி கிடைக்கும். அங்கு அன்னை அழைப்பின்றி வருவார். அன்னையை அழைத்தால் அப்படிப்பட்ட நிலையில் முதற்கட்டத்திலேயே முடிவான பலனைக் கொடுப்பார். அடுத்த உயர்ந்த நிலைக்கு அழைத்துச் செல்வார்.

நம் அறிவில் தெளிவிருந்தாலும், சமூகத்தில் இதுவரை எவரும் செய்யாதது என்பதால், ஏதாவது காரணம் கற்பித்து, சமூகத்தின் எண்ணத்தையே நாமும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என மனம் ஏங்கும், துடிக்கும். அந்த ஏக்கத்திற்கு நம் குணம் துணைநிற்கும். நம் குணம், நம் உயர்வுக்கு எதிராக சமூக நியதிகளை ஏற்றுக்கொண்டால், அதன்பிறகு முயற்சிக்கு வேலையில்லை; அங்கு முன்னேற்றமில்லை. அந்நிலையில் அன்பருக்குத் தெளிவு ஏற்படுத்த முயல்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். பட்டியலாக இதுபோன்ற எண்ணங்களை எழுதினால், அவற்றைப் படித்துவிட்டு, புரியவில்லை என்று சொல்வார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் விளக்கம் எழுத இடம் கொடுக்காது. ஓரிரு விளக்கத்தைக்கொண்டு பட்டியலிலுள்ள மற்றவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முயன்றால் நல்லது.

வாழ்க்கையில் பொதுவாக உள்ள நம்பிக்கைகள் எவை என 40, 50ஐ பட்டியலாகத் தயார் செய்யலாம். அவற்றுள் நாம் ஏற்றுக்கொண்டவை எவை என்பதே நமக்கு முக்கியம். நம் நம்பிக்கைகளைப் பற்றி அன்னையின் கருத்தென்ன? வாழ்க்கைப் பட்டியலில் உள்ளவற்றிற்கு அன்னையின் பட்டியலில் என்ன இருக்கிறது என்று பார்த்து, வாழ்க்கைமூலமாக நாம் ஏற்றுக்கொண்டவைகளை விட்டு, அன்னைமூலமாக அவற்றை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்று விளங்கிக்கொண்டு, இந்த நிலையிலிருந்து அந்த நிலைக்கு மனத்தை எப்படி மாற்றுவது? அதில் நம் குணம் எப்படித் துணையாக இருக்கும்?

எப்படித் தடையாக இருக்கும் என்று கருதி, குணத்தின் குறையை நிறையாக மாற்றி, வாழ்க்கையின் வறண்ட நிலையிலிருந்து அன்னையின் வளம் நிறைந்த நிலைக்கு நம்மைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

நமக்கு நல்ல திறமை இருப்பதால், நிறைய சம்பாதிக்க நினைத்தால், பணத்தைச் சம்பாதிப்பது என்றால் தவறு செய்ய வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. பலர் வாழ்க்கையைச் சோதித்து, தவறில்லாமல் சம்பாதிக்கலாம் என்று முடிவுக்கு வந்தால், பணத்தின்மீது ஆசை வருவது தவறல்லவா என்ற எண்ணம் தோன்றுகின்றது. முதல் நிலையைத் தாண்டி வந்தபின், இந்நிலையில் குழப்பம் ஏற்பட்டு, இந்த ஆசை வேண்டாம் என்று முடிவு செய்கிறோம். அப்படிப்பட்ட முடிவை எடுத்துப் பரிசீலனை செய்தால், திறமையை வெளிப்படுத்துவது முக்கியமா? பணம் சேர்ப்பது முக்கியமா என்று கேட்டால், ஆசை பணத்தின் மீதிருந்தால், அது குறை; திறமையைச் செயல்படுத்த விரும்பினால், அது நல்லது. நம் மனநிலை உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், மேலும் தயக்கம் இருந்தால், தயக்கத்தை விண்டு பார்த்தால், நம் மற்றொரு குணம் தெரியும். பெரிய வேலை செய்ய வேண்டுமானால் ஓடி, ஆடி, அலைச்சல்பட வேண்டும். அலைச்சல்பட வேண்டாம் என்பதால் சம்பாதிக்க வேண்டாம் என்று முடிவு செய்திருப்பதைக் கண்டால், அது அடிப்படையில் சோம்பேறித்தனமாகும். இந்த ஆராய்ச்சியின் பலன் நாம் நல்லவர்களாக இருந்தாலும், நம் சோம்பேறித்தனத்தை நிலைநிறுத்த சமூகத்தின் வழக்கமான, “பணத்தை அநியாயமாக மட்டுமே சம்பாதிக்கலாம்” என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளோம் என்பது புரியும். மனம் இதை அறிந்தால், சோம்பேறித்தனத்திற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று முதல் முடிவை மாற்றிச் சம்பாதிக்கும் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

பொதுவாக நாம் நம்பும் சில விஷயங்களையும், அவற்றைப் பற்றி அன்னை சொல்லியிருப்பதையும் எழுதுகிறேன்.

1. உடலை வருத்தினால்தான் பக்திக்குச் சிறப்பு. அதனால் நோன்பு, விரதம் உயர்ந்தவை என்பது நம் வழக்கு.

பக்தி, உள்ளத்தின் மலர்ச்சியால் ஏற்படுவது. அதனால் அது மணம் கமழ்வது. உடலை வருத்துவதற்கு அங்கு இடமில்லை. அசுர குணம் உடையவருக்கே உடலை வருத்தி பக்தி செலுத்த வேண்டும் என்று அன்னை கூறுகிறார்.

2. நமக்கு வரும் கஷ்டங்களைப் பொறுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளுதல் சிறப்பானது என்பது நம் மரபு.

கஷ்டம் உலகில் இருப்பதை அழிக்க வந்துள்ளது அருள். கஷ்டத்தின் பிறப்புரிமையை வேருடன் அழிப்பதே அன்னையின் கடமை. சந்தோஷம் மனிதனின் பிறப்புரிமை. அதை நிலைநிறுத்துவதையே அன்னை தம் கடமையாகக் கொள்கிறார்.

3. எளிமை உயர்வு : அதனால் உயர்வை நாடுபவர் எளிமையாக இருக்க வேண்டும்.

உயர்வு எளிமையாகவும் இருக்கும், செழிப்பு நிறைந்த சிறப்பாகவுமிருக்கும். எளிமையாக மட்டும் இருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தமில்லை. மனம் தூய்மையாக இருப்பதே முக்கியம். புறத்தோற்றம் முக்கியமில்லை.

4. பிறருக்கு உதவி செய்தல் நல்ல குணம்.

உதவி செய்யும் மனப்பான்மை உயர்ந்தது. உதவி செய்யும் மனப்பான்மை உண்மையிலிருந்தால், உதவி செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தமில்லை. சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் உதவலாம். யாருக்கு உதவி செய்யலாம் என்று தேடிப் போகவேண்டாம். பெற்றுக்கொள்வருக்கு ஒரு வரையறையுண்டு. ஓர் அளவு வரை நாம் செய்யும் உதவி அவருக்குப் பலன் அளிக்கும். அவருடைய அளவை மீறி உதவி செய்தால் அவருக்கு அது நல்லது செய்யாது. அவர் நமக்குத் தீங்கிழைக்க முயல்வார்.

5. நம்மவரிடம் நேர்மையாக இருக்க வேண்டும். அனைவரிடமும் நேர்மையாக இருக்கக்கூடாது.
- நேர்மை மற்றவர்களைப் பொருத்ததன்று. நம்மை மட்டும் பொருத்தது. எல்லா நேரங்களிலும் நேர்மையாக இல்லாவிட்டால் அது நேர்மையாகாது.**
6. எளியவர்க்கு ஒன்று ஈவது ஈகை.
- ஈகை கொடுப்பவரின் மனத்தைப் பொருத்தது. பெறுபவரின் நிலையை மட்டும் பொருத்ததன்று.**
7. அதிகமாக உயர்ந்ததாக இருக்கிறது, அதனால் நீடிக்காது.
- நீடிப்பது நம் மனநிலையைப் பொருத்தது.**
8. என்னுடைய குணத்தை மாற்றிக்கொள்ள மாட்டேன். அதை மாற்றாமல் வருவது போதும்.
- குணத்தை மாற்றி உயர்ந்ததாகச் செய்வதே கடமை.**
9. என்னுடைய முயற்சியில்லாமல் வருவது சிறந்தது. அது போதும்.
- முயற்சியே முக்கியம். பலன் முக்கியமில்லை.**
10. பொறுப்பு வேண்டாம். பலன் வேண்டாம். எனக்கு பொறுப்பில்லாமல் வரும் பலன்தான் அதிர்ஷ்டம் எனப்படும்.
- பொறுப்பை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நாம் சம்பந்தப்பட்ட இடங்களில் நடக்கும் அனைத்துக்கும் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.**
11. இதெல்லாம் பெரியது, நமக்கில்லை, இருப்பது போதும்.
- முன்னேற்றத்திற்கு முடிவில்லை.**

12. எனக்கு எதுவும் கூடிவரவில்லை. எனவே இனி கூடிவாராது.
- கடமையை முடித்தபிறகு, அன்னையை அழைத்தால் எதுவும் கூடிவரும்.**
13. எல்லோரும் பொய் சர்ட்டிபிகேட் வாங்குகிறார்கள். அதனால் நானும் வாங்குகிறேன்.
- மெய்யின் அடிப்படையில் வந்தவர்களுக்குப் பொய் சர்ட்டிபிகேட் பொய்த்துவிடும்.**
14. கஷ்டம் வந்தால்தான் மனிதன் சிந்தனை செய்வான்.
- அறியாமையிலிருக்கும்வரைதான் மனிதன் சிந்திக்க, கஷ்டம் வரும்வரை காத்திருப்பான்.**
15. அடித்து வளர்த்தால்தான் குழந்தைகள் நன்றாக வளர்வார்கள்.
- குழந்தைகளை அடிக்கக்கூடாது.**
16. வந்தால் வெள்ளமாக வரும், இல்லையென்றால் இல்லை.
- வருவது வெள்ளமாகவும் வரும், சீராகவும் வரும். வருவதும், வரும் அளவும் நம் மனத்தைப் பொருத்தது.**
17. தனக்கு இலாபமில்லாத காரியத்தை ஒருவன் செய்யமாட்டான்.
- தனக்கு மனதில் காரியவாதம் இருக்கும்வரைதான் மனிதன் தன் இலாபத்தைக் கருதுவான். தன் மனத்தில் காரியவாதம் இல்லாவிட்டால் மனிதன் உயர்ந்த முறையில் செயல்படுவான்.**
18. அது அவருடைய சபாவம், மாறாது.
- பிறர் சபாவம் மாறாது என்பது உண்மை. நம் சபாவம் மாறாது என்பதும் உண்மை. அன்னையை மட்டும் கருதிச் செயல்படும்பொழுது மனிதன் தன் சபாவத்தினின்று மாறி செயல்படுவான் என்பதும் உண்மை.**

19. கடன் கேட்காமல் வாராது.

கடன் கொடுத்த விவரங்கள், அந்தப் பணத்தைச் சம்பாதித்தது சரியாக இருந்தால், பணம் கேட்காமல் தானே வரும்.

20. வயது 50 ஆகிறது. எல்லாவற்றையும் பார்த்துவிட்டேன். இனிமேல்தானா புதியதாக நடக்கப்போகிறது.

வயது 50 ஆனாலும், 80 ஆனாலும் அறியாமையில் ஏற்பட்ட அனுபவம் அறிவுடை செயல்களுக்குப் பொருந்தாது. அறிவுடை அனுபவத்திற்குப் பயன் உண்டு.

21. கூலிக்காரன் கண்டிப்பு இல்லாமல் வேலை செய்ய மாட்டான்.

அவன் செய்யும் வேலையில் அவனுக்குத் திறமையை ஏற்படுத்தினால், ஆர்வம் ஏற்பட்டு கண்டிப்பில்லாமல் தானே அதிக வேலை செய்வான்.

22. இது சீசன் இல்லை. அதனால் கிடைக்காது.

மனதில் ஆர்வம் இருந்தால் கிடைக்கும், சீசன் தேவையில்லை.

23. கண்டிக்காவிட்டால் எவரும் அதுபோல்தான் இருப்பார்கள்.

கண்டிப்பு இருந்து நடக்கும் வேலைகள் அன்றாடக் காரியங்கள். கடமையுணர்வு இருந்தால்தான் இலட்சிய வேலைகள் நடக்கும்.

24. வருமானம் உபரியாக வருகிறது. நம் காதில் எதுவும் ஏறாது.

உபரியாக வருவது அருளால். அந்த நேரம்தான் ஏற்கனவே கவனிக்காததையும் கவனிக்க வேண்டும்.

25. புறங்கையைச் சுவைக்காத மனிதனுண்டா?

புறவாழ்க்கையில் நெறியில்லாத மனிதனும், அகவாழ்க்கையில் மாசில்லாமலிருப்பான். புறம் இயற்கைக்கு உரியது. அகம் ஆன்மாவுடையது.

26. எனக்கு இலாபமானதெல்லாம் சரியானதே.

நம் காரியத்தில் சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும் இலாபமானதே சரியானது.

27. சாப்பாடு போட்டுவிட்டால், பிறகு வேலை நடக்காது.

ஆர்வம் உள்ள இடத்தில் சாப்பாடு போட்டபின் அதிக வேலை நடக்கும்.

28. அவர்கள் நிலை அவர்களை அப்படிப் பேச்சுச் சொல்கிறது.

அவர்கள் பேச்சு உன் மனநிலையால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

29. பணம் பாதாளம்வரை பாயும்.

பொய்யின் பணம் மெய்யை நிலைநிறுத்த உதவாது.

30. வருவதெல்லாம் வருமானம்.

நமக்குரியதே வருமானம். மற்ற வருமானம் திருப்பித் தரவேண்டிய கடனாகும்.

குணத்தை மட்டும் விவரமாகவும், மனப்பான்மை, நடத்தை, அறிவு ஆகியவற்றை சுருக்கமாகவும் குறிப்பிட்டேன். சுபாவம் என்பது நம்முடன் பிறந்தது. நம் வாழ்க்கை வெற்றியை நிர்ணயிப்பது என்றேன்.

நிதானம், பொறுமை, பொறுத்துக்கொள்ளும் தன்மை, விடாமுயற்சி, சாந்தம், இலட்சியம், நம்பிக்கை, நாணயம், விஸ்வாசம், சோம்பேறித்தனம், தைரியம், உஷார், பிடிவாதம், நிர்ணயம் ஆகியவையும், அவற்றின் எதிரானவையும் சுபாவத்தைச் சேர்ந்தவை.

நிதானமுள்ளவன் ஜெயிக்கும் இடத்தில் அவசரம் உள்ளவன் தோற்பான். மற்ற எல்லாத் திறமைகளும் இருவருக்கும் ஒன்று

போலிருந்தாலும், நிதானம் ஜெயித்துக் கொடுக்கும். அவசரம் தோல்வியைப் பெற்றுத் தரும்.

ஒரு முறை தோற்றபின், அந்த வேலையை மறந்துவிடுபவர் விடாமுயற்சியுடையவருடைய வெற்றியை எதிர்பார்க்க முடியாது. நடத்தை மேலெழுந்தவாரியாக உள்ளது. அதனால் அடிப்படையான காரியங்களைச் சாதிக்க முடியாது. குணம் அவசியம். என்றாலும் அஸ்திவாரம் போட குணம் போதாது. மற்றவர் அஸ்திவாரம் போட்டு எழுப்பிய காரியங்களை நிர்வாகம் செய்ய குணம் உதவும். தன்னிலையிலிருந்து அடுத்த நிலைக்குயர் சபாவத்தில் திறன் இருக்க வேண்டும்.

ஒரு ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பிக்க நல்ல மனப்பான்மை, அழகான நடத்தை, உயர்ந்த குணம் போதாது. உயர்ந்த சபாவமுள்ளவராலேயே புதியதாக ஒரு ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பிக்க முடியும். அதேபோல் ஸ்தாபனத்தை அடுத்த அளவுக்கு உயர்த்தவும் சபாவத்தின் துணை தேவை. சபாவத்தின் இருப்பிடம் உடல். உடல் அஸ்திவாரம்போல் அமைவதால், நல்ல சபாவம் அஸ்திவாரக் கல் நாட்டும். அதேபோல் நடத்தையில் குறையிருந்தால், அழிவு குறைவு. குணத்தில், மனப்பான்மையில் குறையிருந்தால் அழிவு அதிகம். ஆனால் பொறுத்துக் கொள்ளலாம். சபாவத்தில் குறையிருந்தால், அழிவு முழுமையாக இருக்கும். அடிப்படையே கோளாறு என்றாகும்.

இவற்றையெல்லாம் மனதில் கொண்டு, நாம் மற்றவர் எவரையும் ஆராய்ந்து பார்க்காமல், நம் வாழ்க்கையை ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக்கொள்வோம். முதலில் நல்லது, கெட்டது பிரிந்து தெரியும். கெட்டது விலக்கப்பட வேண்டியது என்பதில் கருத்து வேற்றுமையில்லை. கூடின தாமதிக்காமல் கெட்டதை விலக்க முன்வர வேண்டும். அடுத்தாற்போல் முரண்பாடுகளைக் குறைத்து சுமுகமான வாழ்க்கையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த நிலையில் மற்றவர் அனைவரும் நாம் எதிர்பார்ப்பதுபோல் நடக்க வேண்டும்

என்று எதிர்பார்ப்பது தெரியும். அதை விட்டுவிட்டு நியாயமானது, சரியானதை மட்டும் செய்ய முன்வர வேண்டும். முக்கியமாக மற்றவர் எதிர்பார்ப்பதுபோல் நாம் நடக்க நம்மைத் தயார் செய்துகொள்ள வேண்டும். இதுவே முன்னேற்றப் பாதை.

இதையே வேறு வகையாகவும் சொல்லலாம்.

1. கெட்டதை முழுவதும் விலக்கு.
2. உன் குணம், சபாவம், நடத்தை ஆகியவற்றைப் பரிசீலனை செய்து, உன் நிலையை அறிந்து கொள்.
3. அவற்றுள் உன் நிலையை உயர்த்த முயற்சி செய்.
4. அதிகபட்ச முயற்சியைப் பூரணமாகச் செய்.
5. கடைசிக் கட்டத்தில் மனித குணத்தைத் தாண்டும் வாயிலாக அன்னை குணங்களை ஏற்றுக்கொள்.

மனிதனுடைய உயர்ந்த குணங்கள் போற்றப்பட வேண்டியவை. தாழ்ந்த குணமுள்ளவர் உயர்ந்த குணங்களை நாடுதல் நல்லது. அதனால் அருளும் பெருகும். என்றாலும் உயர்ந்த குணங்களைப் பெற்றபொழுது, அவற்றைக் கடந்து சென்று அன்னை குணங்களான அன்னை முறைகளை ஏற்றுக்கொண்டால், அருள் பூரணமாக, இடைவிடாது, எல்லா அளவிலும் செயல்படும்.

6. ஸ்ரீ அரவிந்தர் அன்னை நூல்கள்

இதுவரை உலகத்தில் அவதாரப் புருஷர்கள் ஒவ்வொருவராக வந்திருக்கின்றனர். இரு அவதாரப் புருஷர்கள் ஒரே சமயத்தில் வந்தது இல்லை. முதன்முதலாக அன்னையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஒரே சமயத்தில் அவதரித்தார்கள். மேலும் அவர்கள் இணைந்து செயல்பட்டனர். உலக சரித்திரத்தில் இது ஒரு மாற்றம், புதுமை, உயர்வு. வேத காலத்திலிருந்து, உபநிஷதம், கீதை ஏற்பட்ட நாளிலிருந்து, இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், இராமலிங்க சுவாமி நான்வரை யோக விஷயங்கள் விளக்கமாக எழுதப்படவில்லை. பதஞ்சலி யோக சாஸ்திரம், உபநிஷதங்கள், கீதை உள்பட யோக விஷயங்களைச் சுருக்கமாகச் சுட்டிக்காட்டுவதே மரபு; விளக்கமாக எழுதப்படவில்லை என்பது மட்டுமன்று, விளக்கமாக எழுதக்கூடாது என்பதே மரபு. அன்னையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரும் இந்த மரபுக்கு விதிவிலக்கு. அவர்கள் எழுதியவை பல்லாயிரம் பக்கங்கள். அவை அனைத்தும் யோகப் பயிற்சியை மட்டுமே விளக்குபவை. மற்ற விஷயங்களைப் பற்றியும் எழுதியிருக்கிறார்கள். எனினும், யோகப் பயிற்சியைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள உதவும் வகையிலேயே எழுதியிருக்கின்றார்கள். அந்நூல்களைப் பற்றிய கட்டுரை கடினமாக இருப்பதே இயற்கை. எளிமையாக எழுதக்கூடியவை அல்ல அவை. என்றாலும், இருவரும் வாழ்க்கையை ஏற்றுக்கொண்டதால், வாழ்க்கையைப் பற்றிய விவரங்களை அனைவரும் புரிந்துகொள்ளலாம் என்பதால், அவர்களுடைய நூல்களை விளக்கும்பொழுது வாழ்க்கையை ஒட்டிவரும் இடங்களை மட்டுமே ஆதாரமாகக்கொண்டு இக்கட்டுரையை எழுத முயல்கிறேன். அந்தக் கருத்துகள் வாழ்க்கையை ஒட்டியவை என்றாலும், வாழ்க்கையின் சிகரமாக அமைந்தவை என்பதால், எல்லாச் சமயங்களிலும் எளிமையாக அமையாது என்பதே உண்மை.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுத்து கனமானது. அன்னை எழுதுவது இனிமையானது. குழந்தைகளுக்காக அன்னை பேசியது என்பதால் எளிமையானவை என்பார்கள். குருவுடன் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்த சிஷ்யனுக்கு பரமாத்மாவுக்கும், ஜீவாத்மாவுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை குருவால் எளிதில் சொல்ல முடிவதில்லை. ஆசிரமத்தில் அன்னை சிறு குழந்தைகளுக்குச் சொற்பொழிவாற்ற வந்தபொழுது, சிறு குழந்தைகள் ஜீவாத்மாவுக்கும், பரமாத்மாவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். அன்னை பதில் சொல்கிறார். அவ்வளவு உயர்ந்த கருத்துகளையும் அன்னை எளிமையாகச் சொல்ல முயல்கின்றார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுத்து மந்திர சக்தி வாய்ந்தது. பாரிசுவாய்வால் பீடிக்கப்பட்டவர் ஸ்ரீ அரவிந்தர் புத்தகத்தை 20 நாட்கள் படிக்கக் கேட்டதில் தம் வியாதி குணப்படுவதைக் கண்டார். அன்னை எழுதியவை இனிமையானவை என்றாலும், அதே மந்திர சக்தியை இனிமையுடன் தாங்கிவருவதாகும். தொடர்ந்து படிக்கக்கேட்டால் அல்லது நாமே படித்தால், வியாதியைப் போக்கவல்லது; பிரச்சினைகளையும் தீர்க்கவல்லது. அன்னை எழுதிய 80, 100 வாக்கியங்களை மட்டும் ஒரு சிறு பிரசுரமாக வெளியிட்டு அதை அன்னையின் மந்திரங்கள் எனப் பெயரிட்டுள்ளனர்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் இங்கிலாந்தில் பயின்றவர். எந்த ஒரு கருத்தையும் தெளிவுபடுத்த நீண்ட விளக்கம் எழுதப் பயின்றவர். அன்னை பிரெஞ்சு நாட்டுப் பயிற்சி பெற்றவர். ஆனால் ஸ்ரீ அரவிந்தர் யோக சித்தி பெற்றபின், இந்திய மரபை ஒட்டியே தம் யோகத்தின் தத்துவத்தை நூலாக எழுத முயலவில்லை. தம் கருத்தின் சாரத்தை 547 வாக்கியங்களாக எழுதினார். அதற்குமேல் அவர் எழுதத் திட்டமிடவில்லை. அன்னை வந்து அவரைச் சந்தித்தபொழுது, ரிச்சர்ட் கேட்டுக்கொண்டதன்பேரில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் தம் யோகத்தை விளக்கி நூல் எழுதச் சம்மதித்தார். அதனால் எழுதப்பட்ட நூல்களே இன்று நமக்குக் கிடைத்தவை. பிரெஞ்சுப் பயிற்சியுடைய அன்னை இந்திய மரபையொட்டி தாமும் எழுத முன்வரவில்லை. இன்று அன்னையின் நூல்கள் என நாம் பெற்றிருப்பன அவர்கள் அவ்வப்பொழுது,

பேசியதை எழுதித் தொகுத்தவையே. நூலாக அன்னை எழுதியவை மிகக்குறைவு. ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய நூல்களை பிரெஞ்சில் மொழிபெயர்த்ததே அன்னையின் எழுத்தாக வடிவம் பெற்றவை. ஸ்ரீ அரவிந்தருக்குப் பிரெஞ்சு மொழியில் அதிகப் பயிற்சியும், பற்றும் உண்டு. ஆங்கிலத்தில் அவர் எழுதிய நூல்களில், வாக்கிய அமைப்பு பிரெஞ்சு மொழியின் அமைப்பாகவே இருப்பதால், அவற்றைப் பிரெஞ்சில் மொழிபெயர்ப்பது எளிமையாக இருந்தது என அன்னை கூறுகிறார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் தம் முக்கிய நூல்களை 1914 முதல் 1920வரை எழுதி முடித்தார். “ஆர்யா” என்ற மாதாந்திரப் பத்திரிக்கையை ஆரம்பித்து, அதன் பகுதிகளாகத் தம் நூல்களை எழுதினார். நூல்கள் முடிந்தவுடன் பத்திரிக்கை நின்றுவிட்டது. யோக விஷயங்கள் எழுத்தில் விவரிக்கக் கூடியவையன்று என்ற நியதியை ஒட்டி எழுதாமல் இருந்தவர், ரிச்சர்ட்டும், அன்னையும் கேட்டுக்கொண்டதின் பேரில் எழுத ஆரம்பித்தார். ஆர்யாவை அன்று படித்த வாசகர்களான பேராசிரியர்களும், மற்றவர்களும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் எதைப் பற்றி எழுதுகிறார் என்றே தெரிந்துகொள்ள முடியாமல் திகைத்தனர். அவர்களுள் ஒருவர் பகவானுக்கு கடிதம் எழுதி, உங்கள் கட்டுரைகளுக்கு முன்னால் அவை எதைப் பற்றியவை எனக் குறிப்பு எழுதினால் தேவலை என்று கேட்டிருந்தார். பகவானும் இசைந்து குறிப்பெழுதினார். அதுபோன்று குறிப்புகளை இப்பொழுது ஒரு புதிய பத்திரிக்கை ஆரம்பித்து, Archives என்ற பெயரில் நடத்தி, அதில் வெளியிடுகின்றார்கள். இதுவரை வெளிவாராத செய்திகள், கடிதங்கள், குறிப்புகள், புதியதாகத் தேடி எடுத்த சீட்டுகளில் உள்ள செய்திகள் ஆகியவற்றை வெளியிடும் பத்திரிகை இது. ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை வருகிறது. ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்க்கு மட்டும் பயன்படுவது என்றாலும், இங்குமங்கும் பகவானைப் பற்றிய சிறு செய்திகள் பல இருப்பதால் அன்பர்கள் விரும்பக்கூடியது. தம் யோகம் வளர்ந்ததை தினக்குறிப்பில் பகவான் எழுதியிருக்கின்றார். சில இடங்களில் ஒவ்வொரு மணியில் நடந்ததைக் குறிப்பிட்டு உள்ளார். தமக்குத் திரிகாலத் திருஷ்டி ஏற்பட்டபொழுது தாம்

முன்கூட்டி அறிந்தவைகளில் எவை பலித்தன, எவை பலிக்கவில்லை எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்திய யோகப் பரம்பரைக்கு மாறானது இந்தக் குறிப்பு எழுதும் பழக்கம்; முரணானதும் கூட. இதுபோன்ற நூற்றுக்கணக்கான செய்திகள் கொஞ்சம், கொஞ்சமாக இப்பொழுது வெளிவருகின்றன. பகவானுடைய மனைவி மிருணாளினி எழுதிய கடிதங்கள் பல விட்டுப்போயின. சில பிற்காலத்தில் கிடைத்தன. அவற்றையும் வெளியிட்டுள்ளார்கள். பகவான் புதுவையில் அசரீரியின் ஆணைக்கிணங்க புகலிடம் பெற்றபொழுது, 1910-இல் தங்கியிருந்த வீட்டின் விவரங்கள், வாடகை ரூ.35 என்பது, மனைவியின் கைச்செலவுக்காக மாதம் ரூ.15 அனுப்பியது, அவரது கல்கத்தா பங்களா தோட்டத்து வருமானம் போன்றவையும் இங்குக் காணப்படுகிறது.

இராமலிங்க சுவாமியைப் பற்றி அறிய விரும்பி, அவரது பாடல் ஒன்றை அன்னையிடம் மொழிபெயர்த்துச் சொன்னபொழுது, முதலடியைக் கேட்டவுடன் அன்னை, “இவர் (Supramental Light) சத்தியஜீவிய ஒளியைப் பெற்றவர்” என்று சொன்னார். எந்த மொழியானாலும் அந்த ஓசையைக் கேட்டவுடன் அதிலுள்ள சாராம்சத்தை அறியக்கூடியவர் பகவான். பகவான் இந்தியச் சுதந்திரத்திற்காக யோகத்தை மேற்கொண்டவர். இறைவன் ஸ்ரீ அரவிந்தரை 1910-இல், “சுதந்திரத்திற்காக நீ செய்த வேலை போதும். இனி, இறைவனுக்காக, சேவையைப் புதுவை சென்று மேற்கொள்ள வேண்டும்” என்று பணித்தார். அப்பொழுதெல்லாம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் வேதத்தைப் பயிலவில்லை. ஆனால் அவரது யோகம் வேதம் சென்ற பாதையிலெல்லாம் அவரை அழைத்துச் சென்றது. புதுவை வந்து வேதம் பயின்றார். சுப்பிரமணிய பாரதியும் வேதம் படிப்பதில் ஸ்ரீ அரவிந்தருடன் சேர்ந்துகொள்வார். 4 கடவுள்களை வேதம் குறிப்பிட்டதைக் கண்ட ஸ்ரீ அரவிந்தர் சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் தாம் அந்த 4 கடவுள்களையும் தியானத்தில் அடிக்கடி பார்த்ததாகவும், 3 பேர்கள் தாம் கேட்டறிந்தவரென்றும், 4-ஆம் கடவுளை அடையாளம் தெரியவில்லை எனவும், வேதத்திலிருந்து அது

“இளா” எனும் தெய்வம் என்று அப்பொழுது தெரிந்துகொண்டதாகவும் பாரதியிடம் குறிப்பிட்டார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து ஏராளமாகவும், வங்காளி, கிரேக், லத்தீன், தமிழ் மொழிகளிலிருந்தும் மொழிபெயர்த்துள்ளார். மொழிபெயர்ப்புகள் மட்டும் ஒரு வால்பூமாக (நெ.8) பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவரது நூற்றாண்டில் அவர் எழுத்துகளைத் தொகுத்து 29 வால்பூம் பிரசுரம் செய்து அவற்றிற்கு (index) அகராதிக் குறிப்பாக 30-ஆம் வால்பூம் பிரசுரம் செய்துள்ளனர்.

தமிழில் திருக்குறள், ஆழ்வார் பாசுரங்களைப் பாரதிமூலம் அறிந்த பகவான், நம்மாழ்வார் பாசுரங்கள் பல இடங்களில் உலக இலக்கியத்தின் சிகரத்தைத் தொடுகிறது என்றும், தமிழ் மொழியின் சிறப்பமைப்பு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்க அனுமதிக்காதென்றும் கூறுகிறார். திருக்குறளில் கடவுள் வாழ்த்தான, “அகர முதல எழுத்தெல்லாம்” என்று தொடங்கும் 10 குறள்களை மொழிபெயர்த்துள்ளார். “வாரணமாயிரம் சூழ வலம் வந்து” என்று தொடங்கும், “கனாக் கண்டேன் தோழி நான்” என்னும் பகுதியில் 5, 6 பாசுரங்களை மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். நம்மாழ்வார் பாசுரம் 10உம், குலசேகர ஆழ்வார் பாசுரம் 9உம், ஆண்டாள் பாசுரங்கள் 13உம் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார்.

1926வரை சாதகர்களை மாலையில் சிறிது நேரம் சந்தித்து, உரையாடிய ஸ்ரீ அரவிந்தர் 1926-இல் முழுத் தனிமையை நாடினார். சாதகர்கள் தங்கள் யோகப் பிரச்சினைகளை பகவானுக்கு எழுதுவதுண்டு. அவர் பதில் அளிப்பார். இரு சாதகர்களுக்கு மட்டும் தினமும் கடிதம் எழுதும் உரிமை இருந்தது. அவர்கள் எழுதியவை ஏராளமான கடிதங்கள். 1938-இல் பகவான் கீழே விழுந்து, எலும்பு முறிந்தபின்னர் கடிதங்கள் நிறுத்தப்பட்டன. அன்னை பகவானுடைய அறைக்கு மேற்பகுதியிலுள்ள அறையில் வசித்துவந்தார். சுமார் மாலை 4 மணிக்கு, பகவான் அன்னை அறைக்கு வந்து அங்கேயே உட்கார்ந்து பதில்களை எழுதுவார். அவர் வரும் நேரத்தில் எந்தச்

சாதகர் அங்கிருந்தாலும், அவர்கள் வெளியே வந்துவிடுவார்கள். பகவானைத் திரும்பிப் பார்க்கக்கூடாது என்று ஏற்பாடு. இரவு நெடுநேரம்வரை கடிதங்களுக்குப் பதில் எழுதுவதுண்டு. ஒரு சமயம் காலை 6 மணிவரையும் எழுதிக்கொண்டிருந்தார். அவர் எழுதும் பதில்களை அன்னை படித்தபின்னரே சாதகர்களுக்கு அனுப்புவார்கள். அப்படி அவர் எழுதியவை 22,000 கடிதங்கள். அவற்றைப் பாகுபாடு செய்து, தொகுத்து 3 வால்பூம்களாக (22, 23, 24) பிரசுரித்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பகுதியில் இடம்பெறும் தலைப்புகள்: மதம், இலட்சியம், யோகம், பகுத்தறிவு, விஞ்ஞானம், ஜீவனின் பகுதிகள், இறைவனும் தீய சக்திகளும், அவதார இலட்சியம், விதி, கர்மம், பரம்பரை, பூரண யோகத்தின் அஸ்திவாரம், கர்மத்தால் பலன் பெறும் யோகம், தியானமும் யோகமும், பக்தியும் யோகமும், யோகப் பாதையில் நட்பு, ஆசிரமத்திலும் வெளியிலும் செய்யப்படும் யோகம், யோகானுபவம், சித்தி, திருஷ்டி, பிரபஞ்சம், மூன்று திருவுருமாற்றங்கள், மனம், பிராணன், உடல், இருளின் திருவுருமாற்றம், யோகப் பாதையிலுள்ள இடையூறுகள், தீய சக்திகளின் எதிர்ப்பு ஆகியவை. சாதகர்கள் கீதையைப் பற்றியும், சங்கரர், அத்வைதம், பரமஹம்சர், விவேகானந்தர் என்பதிலிருந்து, “காபி சாப்பிட்டால் யோகம் பாதிக்கப்படுமா?, தமக்குச் சாய்வுநாற்காலி வேண்டும்” என்பதுவரை பகவானுக்கு எழுதி விளக்கம் கேட்டிருக்கின்றார்கள்.

1920லேயே அவரது முக்கிய யோக நூல்களும், சரித்திரம், காவியம், இந்தியக் கலாச்சாரம் பற்றிய நூல்களும் எழுதி முடிக்கப்பட்டுவிட்டாலும், சுமார் 10 ஆண்டுகள்வரை அவை முழு நூல்களாகப் பிரசுரிக்கப்படவில்லை. 1923-இல் கல்கத்தாவில் முக்கியச் சில நூல்கள் பிரசுரமாயின. அடுத்து 20 ஆண்டுகளுக்குப்பின் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பெயரில் சர்வதேச பல்கலைக்கழகம் ஆசிரமத்தில் ஆரம்பித்தபின், அவர் அதுவரை எழுதிய எல்லா நூல்களும் பல்கலைக்கழகத்தால் பிரசுரிக்கப்பட்டன. அடுத்த 20 ஆண்டுகள்வரை வேறு பிரசுர முயற்சி எடுக்கப்படவில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தர் நூற்றாண்டு விழா 1972-இல் வந்தபொழுது, அவர் கடந்த 60, 70 வருஷங்களாக

எழுதிய அனைத்தையும் தொகுத்து நூற்றாண்டு வெளியீடாக, 29 வால்களாக ஆசிரமம் வெளியிட்டது. இதற்கிடையில் அவரது முக்கியச் சில நூல்கள் அமெரிக்காவில் வெளியிடப்பட்டன. நூற்றாண்டு வெளியீடு மிகச்சிறப்பாக அமைந்தது. இந்தியப் புத்தகப் பிரசுரங்களில் பரிசு பெற்றது. அதேபோல் அன்னையின் நூற்றாண்டு விழா 1978-இல் கொண்டாடப்பட்டபொழுது அவரது எழுத்து 16 வால்களாக பிரசுரிக்கப்பட்டது. சிறந்த பிரசுரமாக அதற்கும் அகில இந்திய பரிசு கொடுக்கப்பட்டது.

புதுவை வருமுன் ஸ்ரீ அரவிந்தர் உத்தர்பாரா என்ற இடத்தில் சொற்பொழிவாற்றினார். சொற்பொழிவுக்குப் போகுமுன் அவர் மனம் மௌனத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்டதால் அவரால் சிந்திக்க முடியவில்லை. சபையின் முன்னே வெற்று மனத்துடன் தோன்றினார். ஓர் அற்புதமான சொற்பொழிவு பிரவாகமாக உள்ளிருந்து எழுந்து, தெய்வத் திருவாக்காக ஒலித்து வெளிப்பட்டது. அப்பிரசங்கம் மிகவும் புகழ் வாய்ந்தது என்பதால், அச்சிறு பிரசுரம் அனைவரையும் கவர்ந்தது. யோக விளக்கங்கள் நீண்டவையாக இருப்பதால் ஆரம்ப நாளில் முக்கிய கருத்துகளைத் தொகுத்து இரு சிறு வெளியீடுகள் வந்தன. **Yoga and Its Objects, Basis of Yoga** நீளம் கருதி இவை எல்லோருக்கும் பயன்படும் அளவில் இருந்ததால், இவ்விரு பிரசுரங்களும் பிரபலமாகிவிட்டன.

கீதையைப் பற்றி ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஒரு முழு நூல் எழுதியிருக்கிறார். கீதையைப் புரிந்துகொள்ளும் முறையைத் தெளிவாக விளக்கி, அதிலிருந்து ஆரம்பித்து தெய்வமே குரு, மனிதனாகிய சீடன், குருஷேத்திரம், சமத்துவம், கர்மயோகம், பரம்பொருள், இரகஸ்யத்தின் இரகஸ்யம், விபூதி, பக்தி மார்க்கம், சபாவம், அதர்மம், பரம இரகஸ்யம், கீதையின் உட்கருவான உட்பொருள் ஆகிய அத்தியாயங்கள்மூலம் ஸ்ரீ அரவிந்தர் விளக்குகின்றார். கீதையின் இரகஸ்யத்திற்கும், பூரண யோகத்திற்கும் உள்ள தொடர்பைக் குறிப்பாக எழுதுகின்றார்.

பூரணயோகம் கீதையின் சாராம்சத்தை முழுவதுமாகத் தன்னுட்கொண்டது என்றாலும், இவையிரண்டும் வேறு. வேதப் பரம்பரையை ஒட்டி புருஷோத்தமனுக்குச் சரணாகதியை அர்ப்பணித்து உலகத்திலிருந்து விலகி கடைசி நிலையான சித்தியைத் தேட முயல்வது கீதை. கீதையில் சக்தி வடிவமான அன்னைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் இல்லை. பூரணயோகத்தில் சக்தியான அன்னையும், அன்னைக்குச் சாதகன் செய்யும் சரணாகதியும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அவையின்றி, யோகமில்லை. பூவுலகில் தெய்வீக வாழ்வு மலரவேண்டும் என்ற கருத்து, மனித குலம் முழுவதும் இருளிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்ற கருத்துக்கு, கீதையில் முதலிடம் தரப்படவில்லை. அதுவே பூரணயோக இலட்சியம்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் தம் யோகத்தைத் தத்துவமாகவும், பயிலும் முறையாகவும், காவியமாகவும் நமக்களித்துள்ளார். **The Life Divine என்பது தத்துவ விசாரத்திற்குரியது.** சர்வேஸ்வரனும், சிருஷ்டியும் அதன் பொருள். சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்திலிருந்து, மனித வாழ்வு தெய்வீக வாழ்வாக மாறவேண்டியதுவரை, புத்தகம் தன் கொள்கையை விளக்குகிறது. நம் காலத்தில் வந்த புத்தகங்களில் மிக உயர்ந்ததாக இது கருதப்படுகிறது. **யோகத்தைப் பயிலும் முறைகளை விளக்குவதற்காக எழுதப்பட்ட நூல் Synthesis of Yoga.** கர்மயோகம், ஞானயோகம், பக்தியோகம், பூரணயோகம் ஆகிய 4 பகுதிகளைக்கொண்டது. சுமார் 80 அத்தியாயங்கள் அடங்கியது. பூரணயோகத்திற்குச் சாஸ்திரமாக அமைவது இறைவனே. குருவாக இருப்பவனும் இறைவனே என்று நூல் முதல் அத்தியாயத்தில் தொடங்குகிறது. பூரணயோகச் சித்தியடைந்ததற்கு அறிகுறி திரிகாலத்திருஷ்டி இயல்பானதாக அமைவது என்று முடிக்கின்றது.

“அகந்தையிலிருந்து விடுபட்ட ஆன்மா, இருளிலிருந்து விடுபட்ட இயற்கை எனும் பிரகிருதி, தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட மனோமயப்புருஷன்மூலம் சமத்துவம் செறிந்து ஜீவனில் முழு நம்பிக்கையுடன் செயல்பட்டால் மனிதன் தன் நிலையிலிருந்து

உயர்ந்து சத்தியஜீவனாகிறான்” என்ற மறைபொருளை 25 அத்தியாயங்களில் தெளிவுற விளக்குகின்றார்.

சாவித்திரி என்ற நெடுங்காவியம் 24,000 அடிகளை உடையது. முதலில் 14 வரிகளில் எழுத உத்தேசித்த இந்தக் காவியம் 12 புத்தகங்களாக வளர்ந்தது. பகவான், தம் வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்ந்து எழுதிய நூல் இதுதான். கடைசி நாட்களில் பகவான் சொல்ல, ஒரு சாதகர் எழுதினார். மகாபாரதக் கதையில் வரும் சத்தியவான், சாவித்திரியை உருவகமான பாத்திரங்களாகக் காவியத்தில் அமைத்துள்ளார். **“இவை கற்பனைப் பாத்திரங்களில்லை, உயிருள்ள பாத்திரங்கள். படிப்பவருடைய ஜீவனோடு தொடர்புகொண்டு யோக நுணுக்கங்களைத் தெரிவிக்கவல்லவை”** என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார். சத்தியவான் சத்தியத்தைத் தாங்கிவரும் ஆத்மா, மரணத்தின் பிடியிலிருக்கின்றது. சாவித்திரி சூரியனுடைய மகள். உலகை உய்விக்க வந்த தெய்வம். காவியம் சூரிய உதயத்தில் ஆரம்பித்து, இருள் அற்றுப்போன, ஒளி நிரம்பிய தினம்வரை வந்து முடிகிறது. எமனுக்கும், சாவித்திரிக்கும் இடையேயுள்ள விவாதம் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. காரிருள் மன்னனான காலன், “நீ யார்? தெய்வக் குரலில் பேசுவதுபோல் பேசுகிறாய்? தெய்வமானால் உன் திருமுகத்தைப் பார்க்கலாம்” என்றபொழுது, சாவித்திரியின் முகத்திலிருந்து தெய்வ ஒளி அகன்று, பரந்து காலனை எதிர்கொண்டபொழுது, காலன் உருவம் கரைய ஆரம்பித்தது. முடிவில் மரணத்தின் தலைவன் உருவமிழந்து, உயிரிழந்து மறைகிறான். அதன்பின் நாள் என நாம் அறியும் இருள் - ஒளி தினம், ஒளி - ஒளி தினமாக மாறுகிறது. உலகம் இருளிலிருந்து இறுதியாக விடுதலையடைகிறது.

சாவித்திரி படித்த அன்னை, தம் ஆன்மீக அனுபவங்களை ஸ்ரீ அரவிந்தர் காவியமாக எழுதியதாகக் கூறுகிறார். முதல் நாள் இரவு அன்னைக்கேற்பட்ட ஆன்மீக அனுபவத்தை அவர் ஸ்ரீ அரவிந்தரிடம் கூறுமுன்பே, மறுநாள் சாவித்திரியின் பகுதியாக

எழுதியதை அன்னை தாம் கண்டதாகக் கூறுகிறார். அணுவைப் பிளப்பதிலிருந்து, கடலினடியில் கப்பல் செல்வதிலிருந்து, மனித மனத்தின் வக்பாவங்கள்வரை உலகிலுள்ள அனைத்து நிகழ்ச்சிகளும் சாவித்திரியில் இடம்பெறுவதாக அன்னை சொல்கிறார். “சாவித்திரியைப் படிப்பதெப்படி?” என அன்னை ஒரு சொற்பொழிவாற்றியுள்ளார். **அறிவு அமைதியடைந்து, ஆன்மா விழிப்படைந்து, காவியத்தைப் பயின்றால் ஆன்மீக அருள் நேரடியாகச் சாதகனுடைய ஆன்மாவைச் சென்றடையும் என்கிறார்.**

மனம் ஒரு விஷயமாக குழப்பமடைந்த காலத்தில், சாவித்திரியை எடுத்துச் சில நிமிஷம் மௌனமாக இருந்து, கத்தி போன்ற கூரான தகட்டால் புத்தகத்தைப் பிரித்து, கண்ணில் பட்ட வரிகளைப் படித்தால் நமக்கு வழிகாட்டும் என்கிறார் அன்னை. ஒவ்வோர் அடியும் முழு மந்திர சக்தி வாய்ந்தது. தினமும் சாவித்திரியில் சில பக்கங்கள் படிப்பது ஒரு யோகப் பலனை அளிக்கும் என்கிறார் அன்னை. அழுகையில் மூழ்கியவர் சாவித்திரியைப் படித்து, அழுகையை மறந்து சிரித்துக்கொண்டு எழுந்துவந்ததுண்டு.

உலகச் சரித்திரத்தின் போக்கை விளக்கி, மனித குலம் ஒற்றுமையடையும் என்ற கருத்துப்பட **Ideal Of Human Unity** என்ற புத்தகத்தை எழுதினார். அதில் இந்தியா அடிமைப்பட்டதற்கு ஒரு விளக்கமளிக்கின்றார். ஆன்மீகம் இந்நாட்டில் செழித்து வளர்ந்துள்ளது. அதனால் இந்தியா உலகத்தின் குரு என்ற தகுதியைப் பெற்றுள்ளது; என்றாலும் அஸ்திவாரத்தில் ஆன்மீகம் வளர்ந்துள்ள உயர்வுக்கு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியோ, அரசியல் ஒற்றுமையோ இல்லை. நாடு முழுவதும் ஒன்றாக ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. காலம் அதற்குரிய பல வழிகளையும் கடைப்பிடித்து பலனில்லை என்றபின், அந்நிய ஆட்சிமூலம் இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதிகளையும் ஒரே ஆட்சியின்கீழ்

கொண்டுவரலாம் எனக் கருதி ஆங்கிலேயர் படையெடுப்பை ஏற்பாடு செய்தது என்று ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார்.

சமுதாய வளர்ச்சியைப் பற்றியது Human Cycle என்ற நூல். மேல்நாட்டார் அனைவரும் ஆர்வமாகப் படித்துப் போற்றும் நூல் அது. பாரிஸில் ஒரு புத்தக வெளியீட்டார் ஸ்ரீ அரவிந்தர் நூல்களில் ஒன்றை வெளியிட விரும்பியபொழுது அனைவரும் ஏகமனதாக Human Cycleஐத் தேர்ந்தெடுத்தனர். அன்னையிடம் பிரச்சினை வந்தது. அது உயர்ந்த நூல் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் யோக சக்தி படிப்பவரைத் தொட்டு, அவர் ஆன்மா துலங்கவேண்டுமானால் அதற்குரிய நூல் The Synthesis of Yogaதான் என்று அன்னை முடிவு செய்தார்.

The Foundations of Indian Culture “இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் அஸ்திவாரம்” என்பது மற்றொரு முக்கியமான நூல். இந்தியா நாகரீகமடையவில்லை என்று கருதி ஆங்கிலேயர் ஒருவர் எழுதிய நூலுக்கு மறுப்பும், விளக்கமும் கொடுக்க ஸ்ரீ அரவிந்தர் இதை எழுதினார். இந்தியப் பண்பு ஆன்மாவில் உறைகிறது. அகக்கண்ணில்லாத குருடனுக்குப் புலப்படக்கூடியதில்லை இந்திய நாகரீகம். ஓவியம், சிற்பம், இசை ஆகியவற்றை இந்நோக்கில் விமர்சனம் செய்து விளக்குகிறார். அகஅழகை லாவண்யம் என்றும், புறஅழகை சௌந்தர்யம் என்றும் இந்திய மொழி பிரிக்கின்றது. இந்தப் பாகுபாடு மேலைநாட்டிலில்லை. இப்புத்தகத்தில் இடம்பெறும் விவரங்கள் கோயில்கள், சிற்பங்கள், கட்டிடங்களில் தாஜ்மஹால், சும்பகோணம் சாரங்கபாணி கோயில் கோபுரம், திருவானைக்காவல் ஸ்ரீ ஜம்புகேஸ்வரர் ஆலயம், சித்தன்ன வாசல் சிற்பம், சுந்தரமூர்த்தியின் விக்ரஹம், தஞ்சாவூர் நடராஜர் சிலை ஆகியவை.

சூட்சும உலகில் நம் பூமியில் உள்ள அனைத்துக்கும் பிரதிநிதியுண்டு. உதாரணமாக நாம் நாளை வெளியூர் செல்ல வேண்டுமானால், அந்தச் செயல் சூட்சும உலகில் சில நாட்கள் முன்னதாகவே உருவாகிவிடுகிறது. பூமியின் ஞாபகம்,

சிருஷ்டியிலிருந்து இன்றுவரை உறையும் உலகம் ஒன்றுண்டு. யோக சக்தியால் அந்த லோகத்தை எட்டியவர் உலகில் நிகழ்ந்த அனைத்தையும் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அதேபோல் காவியம், நாடகம், இசை, ஞானம் ஆகியவை உறையும் உலகங்களும் உள்ளன என்று அன்னை கூறுகிறார். Future Poetry என்ற நூல் எதிர்கால இலக்கியம், குறிப்பாகச் செய்யுள் வடிவிலுள்ள காவியம் எப்படியிருக்கும் என்று விளக்குவது. எதிர்காலக் காவியம் ஆன்மீக ஜீவனுள்ள கரு சொல் வடிவம் பெற்றிருக்கும் என்றும், அதன் தூரத்து, முதல் எதிரொலி Wordsworth, Walt Whitman ஆகியவர் படைப்பில் காணப்படுகிறது என்றும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறுகிறார்.

கடைசி காலத்தில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் Supermindஐப் பற்றி எழுதியவற்றைத் தொகுத்து Supramental Manifestation என்ற ஒரு சிறு புத்தகம் உண்டு. தெய்வீக உடல், தெய்வீக வாழ்வு, ஜோதிமயமான மனம், சத்தியமும் ஜோதியும் என்ற பகுதிகளைக் கொண்டது இந்த நூல். இதை மிக முக்கிய நூலாகக் கருதுவார்கள். சத்தியஜீவியமே பூரணயோக இலட்சியமாதலால், இறுதிக் காலத்தில் தம் இலட்சியத்தை அடைந்தபின் பகவான் எழுதிய புத்தகமாதலால், சாதகர்கள் போற்றும் நூல் இது.

இதுவரை ஆரம்ப நாளிலிருந்து புத்தக வடிவில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதியவை வெளிவந்த பட்டியலில் சரியாக 101 தலைப்புகளுள்ளன. நூற்றாண்டு விழாவில் வெளியிட்ட 29 வால்பூம்கள் இந்த 101 தலைப்புகளையும் உள்ளடக்கியது. முதல் வால்பூம் “வந்தே மாதரம்” என்ற தலைப்புடையது, அவரது அரசியல் கட்டுரைகளடங்கியது; இரண்டாம் வால்பூம் “கர்மயோகி” என்ற தலைப்புடையது, உத்தர்பாரா பிரசங்கம் உள்பட மற்ற அரசியல் கட்டுரைகளடங்கியது; மூன்றாம் வால்பூம் வால்மீகி, வியாசர், பங்கிம் சட்டர்ஜி, காளிதாஸன் ஆகியவரைப் பற்றியும், ஆவிகளுடன் பேசியதாக எழுதிய கட்டுரைகளும் அடங்கியது; வங்காளியில் பகவான் எழுதியவை 4-ஆம் வால்பூமாக இருக்கிறது; ஐந்தாம்

வால்ப்யம் முழுவதும் அவர் எழுதிய ஆங்கிலப் பாடல்கள்; ஆறாம் வால்ப்யம் நாடகங்கள்; ஏழாம் வால்ப்யம் நாடகங்களும், சிறுகதைகளும்; எட்டாம் வால்ப்யம் மொழிபெயர்ப்புகள்; ஒன்பதாம் வால்ப்யம் எதிர்காலக் காவியம்; பத்து, வேத இரகஸ்யம்; பதினொன்று, வேத சூக்தங்களின் மொழிபெயர்ப்பு; பன்னிரண்டு, உபநிஷதங்கள்; பதிமூன்று, கீதை; பதினான்கு, இந்திய கலாச்சாரம்; பதினைந்து, அரசியல்; பதினாறு, சத்தியஜீவியம்; பதினேழு, இறைவன் வரும் தருணம்; பதினெட்டு, பத்தொன்பது, லைப் டிவைன்; இருபது, இருபத்தொன்று யோகம்; இருபத்திரண்டு, இருபத்து மூன்று, இருபத்து நான்கு, கடிதங்கள்; இருபத்து ஐந்து, அன்னை; இருபத்து ஆறு, தம்மைப் பற்றி; இருபத்து ஏழு, பிற்சேர்க்கை; இருபத்து எட்டு, இருபத்தொன்பது, சாவித்திரி; முப்பது, அகராதிக் குறிப்பு என்று வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

வேதம் உயர்ந்தது என்பதை நாம் வழக்கில், ஒரு கருத்தின் உயர்வைத் தெரிவிக்க, “அதுவே எனக்கு வேதவாக்கு” என்கிறோம். ஸ்ரீ அரவிந்தர் யோகம் பயில ஆரம்பித்து, சித்தியடையும்வரை வேதத்தைப் பயிலவில்லை. பின்னர் வேதத்தைப் பயின்றார்; அதன் உட்பொருளைக் கண்டார். அதை விண்டுரைக்கும் வாயிலாக வேத இரகஸ்யம் என்ற நூலை எழுதினார். கருத்தை மறைத்துச் சொல்வது வேத மரபு. எந்தக் கருத்து எப்படி மறைத்துச் சொல்லப்படுகிறது, அதை நாம் கண்டுகொள்ள வேண்டிய முறை எது என்பதை விளக்குகிறார். அக்னி சூக்தங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

எட்டு உபநிஷதங்களுக்கு விளக்கம் எழுதினார். வேதம், உபநிஷதம், கீதை, இவற்றை விளக்கப் பயன்படுத்திய முறை எல்லா இடங்களிலும் ஒன்றே. புறத்தோற்றத்தைப் புறக்கணித்து, உட்கருத்தை வெளிக்கொணரும் முறை அவர் கையாண்டது.

அன்னையின் அவதாரச் சிறப்பை சாதகர்கள் முழுவதும் அறியாத காலத்தில், அன்னையையும் ஒரு சாதகராகக் கருதிய

நிலையில், அன்னையைப் பற்றி ஒரே இரவில் 4 பகுதிகளை ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதினார். மிகச்சிறு வெளியீடானாலும், மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற வெளியீடாயிற்று. அன்னைக்கு 3 அம்சங்களுண்டு. அவை ஈஸ்வர சக்தியிலுள்ள சக்தியம்சம்; பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டித்த அம்சம்; அவதார நிலையிலுள்ள தனிப்பட்ட அம்சம் என்று விளக்குகிறார். அத்துடன் அன்னைக்குரிய சக்திகள் ஏராளம். அவற்றுள் இதுவரை சிருஷ்டியில் 4 அம்சங்களே வெளிப்பட்டுள்ளன. மற்றவை இதுவரை வெளிப்பட சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை என்கிறார். மஹாஈஸ்வரி, மஹாகாளி, மஹாலக்ஷ்மி, மஹாசரஸ்வதி ஆகிய நான்கு அம்சங்கள் மட்டுமே இன்று உலகில் தொழிற்படுகின்றன என்கிறார். இப்புத்தகத்தில் ஒரு பகுதி பணத்தைப் பற்றியது. பணம் இறைவனுக்குரியது. ஆன்மீகப் பெருமக்கள் பணத்தைப் புறக்கணித்ததால், பணம் அசுரனின் ஆட்சிக்குட்பட்டுவிட்டது. அதை மீட்டு இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்று அப்பகுதியில் எழுதுகிறார்.

கண்கள் இரண்டானாலும், பார்வை ஒன்றே என்பதைப்போல் அன்னையும், ஸ்ரீ அரவிந்தரும் ஒன்றே. அன்னையை உற்றுநோக்கினால் ஸ்ரீ அரவிந்தராகவும் தெரிவதுண்டு. அதுபோல ஒருவர் உருவம் மற்றவராக மாறும் இடத்தில் (Supramental consciousness) சத்தியஜீவியம் இருப்பதாக அன்னை கூறுகிறார். தம் மனமும், உணர்வும், உடலும், எண்ணமும், அசைவும் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டன என்கிறார் அன்னை. தாம் எழுதும்போது ஸ்ரீ அரவிந்தர் எண்ணத்தில் உதிப்பதைப் பார்ப்பதுண்டு என்கிறார். அதனால் அவர்களைச் சேர்த்துப் பார்ப்பதே முறை. அன்னை சக்தி அம்சம் என்பதால் பிரித்துப்பார்ப்பதும் தவறில்லை என்பதாகும்.

அன்னை எழுதியது (Prayers and Meditations) பிரார்த்தனையும் தியானமும் என்ற நூல். தம் யோக அனுபவங்களை, இந்தியா வருமுன் அவர்கள் பதிவு செய்த நூல் இது. இது தவிர

(Four Austerities & Four Liberations) நான்கு விரதமும், நான்கு விடுதலையும் என்ற சிறு நூலையும் இயற்றியுள்ளார். 16 வால்பூம்களில் பிரசுரமான மற்றவை அனைத்தும் அன்னை ஆசிரமவாசிகளுக்காகவும், சிறு குழந்தைகளுக்காகவும் பேசியவையே.

சிலர் இறைவனுக்கு ஆத்மாவைச் சமர்ப்பணம் செய்கின்றனர். சிலர் தங்கள் சேவையைக் கொடுக்கின்றனர். சிலர் வாழ்வையே அளிக்கின்றனர். சிலர் செல்வத்தைத் தருகின்றனர். ஒரு சிலர் இவை அனைத்தையும், தங்களையும் சேர்த்து அர்ப்பணிக்கின்றனர். அவர்கள் இறைவனின் குழந்தைகள். மற்றவர்கள், இறைவனைப் பொருத்தவரை அர்த்தமற்ற சூன்யங்கள். தங்களைப் பூரணமாக அர்ப்பணம் செய்ய விரும்புவோர்க்கான நூல் என் "பிரார்த்தனையும் தியானமும்" என்கிறார் அன்னை.

இறைவன் என்றால் என்ன? என்ற கேள்விக்கு இனிமையானதும், மிருதுவானதும், ஜோதிமயமானதுமே இறைவன் என்று அன்னை கூறுகிறார்.

அசைவின்றி, அமைதியால் சூழப்பட்டு, வேகமின்றி, இறைவனைத் தரிசிக்கும் ஆர்வத்தாலும் வேகப்படாமல், சலனமின்றி இருத்தல் எல்லா தியானங்களைவிட உயர்ந்தது என்கிறார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் தவம் சித்தித்ததால் சத்தியலோகப் பொன்னொளி அவர் உடலில் வந்து சில நாட்கள் தங்கியது. பின்னர் அவர் உடலை நீத்து சூட்சும உலகிலிருந்து தவத்தைத் தொடர்ந்ததால், அந்த சக்தி பூவுலகில் வந்தது. மேலும் பல ஆண்டுகளுக்குப்பின், அந்த சக்தி ஓரளவு வெளிப்பட்டுச் செயல்பட முனைந்தது. 1969-இல் தெளிவுற்று, உருவம் பெற்று, Superman Consciousnessஆக அன்னைமுன் வந்தது என்று கூறுகிறார். ஒரு மாதத்திற்குப்பின், தாம் முழு அமைதியடைந்த நேரத்தில் அது தம்மை வந்து சூழ்ந்து ஆட்கொண்டு ஆனந்தத்திலாழ்த்தியது. தானே வந்தது; பூரணமாக அது இறைவனின் மாட்சி; தான் சற்று அசைய முற்பட்ட உடன் விலகியது என்கிறார்.

நிஷ்டையில் அமராமல், மந்திரஜபம் செய்யாமல், ஸ்தோத்திரம் படிக்காமல், எதையும் நாடாமல், எதையுமே கருதாமல், இறைவனையும் நாடாமல், அமைதியையும் ஆர்வமாகத் தேடாமல், உள்ளே சலனமற்றிருந்தால், ஸ்ரீ அரவிந்தரால் உலகுக்கு அளிக்கப்பட்ட வரப்பிரசாதமான சத்தியஜீவிய சக்தி தானே நம்மைத் தேடிவந்து ஆட்கொள்ளும் என்பதற்கு தம் அனுபவத்தையே உதாரணமாகக் காட்டி எழுதுகிறார் அன்னை. இது 11-ஆம் வால்பூமில் காணப்படுகிறது.

ஸ்ரீ அரவிந்தரைச் சந்தித்த அதே க்ஷணம் தாம் நெடுநாளாகத் தியானத்தில் கண்ட “கிருஷ்ணா” இவரே என உணர்ந்த அன்னை, அவரைவிட்டு வருமுன் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்து தம் பரிபூரணச் சரணாகதியைத் தெரிவித்தார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் இருந்தவரை தம் அறையில் தாம் உட்கார்ந்த நாற்காலியை அவர் அறையை நோக்கிப் போட்டிருந்தார். பிறகு மேல் மாடியில் புது அறை கட்டி அங்கு போனபொழுது, தம் நாற்காலியைச் சமாதி நோக்கிப் போட்டுக்கொண்டிருந்தார். “பிரபோ” என்று தாம் அழைத்தவருக்கு அன்னை தம்மை சமர்ப்பணம் செய்த வகைகளில் இது ஒன்று. தமக்குப் பிறகு பிரசுரிக்க வேண்டும் என்று அன்னை ரிகார்டு செய்து கொடுத்தவற்றுள்ளும், நூற்றாண்டு வால்பூம்களிலும் இதுபோன்ற செய்திகள் அநேகம் விரவிக்கிடக்கின்றன. 13-ஆம் வால்பூம் பெரும்பாலும் ஆரோவில் நகரத்தைப் பற்றி அன்னையின் கருத்துகளாகும்.

1914லேயே அன்னை தம் ஞான திருஷ்டியால் இந்தியா விடுதலையடைந்துவிட்டதென்றும், விடுதலைப் போராட்டமின்றி வெள்ளையர்கள் தாமே போய்விடுவார்கள் என்றும் கண்டார். இந்தச் செய்தியைப் படித்த குழந்தையொன்று, “உங்கள் திருஷ்டியில் இந்தியா இரு துண்டாக இருந்ததா?” எனக் கேட்டது. அன்னை அதுபோன்ற விவரங்கள் அப்பொழுது தெரியவில்லை எனப் பதில் கூறினார் என்பது 8-ஆம் வால்பூமில் காணப்படுகிறது.

1914-இல் அன்னை புதுவை வந்தபொழுது பெருமழை பெய்தது. அதற்குமுன் 100 ஆண்டுகளாகப் பெய்யாத மழை என்றார்கள்.

16-ஆம் வால்பூமில் அன்னை தம் மகனுக்கு எழுதிய கடிதங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. 15-ஆம் வால்பூமில் தரிசனத்திற்காகவும், புது வருஷத்திலும், பிறந்த நாட்களிலும் கொடுத்த செய்திகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

அன்னையின் பிரார்த்தனைகளில் கீழ்க்கண்டவாறு சில சொற்றொடர்கள் காணப்படுகின்றன.

- ☆ நானே நீயாகி, நான் என்பதில்லை எனச் செய். நானோ ஞான சூன்யம்.
- ☆ எண்ணம் உவகையால் ஒளி வீசுகிறது. இதயம் இன்பத்தால் இசையை எழுப்புகிறது.
- ☆ என்னைப் பவித்திரமான அன்பின் தழலெனச் செய்.
- ☆ அளவிறந்த கருணைவாரியாக மாற்று.
- ☆ விண்ணுரைக்க முடியாத இறைவா, அனாதியான உன்னை நான் கண்டுகொண்ட நான் புனித நாளல்லவா?

எலும்பு மாலையுடன் காளி தம்மை வந்து சந்தித்து, முதல் உலகயுத்தத்தில் பாரிஸ் நகருக்கேற்பட்ட நஷ்டத்தைச் சொல்லியதையும், அன்னை அதை ஏற்க மறுத்து, அதற்கெதிராக தம் சக்தியைப் பயன்படுத்தி பாரிசைக் காப்பாற்றியதையும் ஓர் இடத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் நடந்ததை அறிய முடியும் என்று விளக்குகிறார். இரவில் தாம் 13 வயதாக இருக்கும்பொழுது தம் ஜீவன் உயரே சென்று பாரிஸ் முழுவதையும் தன்னுள் அடக்கும் அளவு பரந்து நிற்பதையும், துக்கத்தில் மூழ்கியவர் தம்மை நோக்கி

அணி, அணியாக வந்து தம் உடையைத் தொட்டவுடன் துக்கம் அழிந்து மகிழ்ச்சி பெறுவதையும் ஓர் இடத்தில் விவரமாக எழுதுகிறார்.

15-ஆம் வால்பூமில் சத்தியஜீவிய உலகத்தை மறைத்துக் கொண்டிருந்த பொற்கதவைப் பொன்சத்தியால் அன்னை தகர்த்தெறிந்ததையும், பொன்னொளி பிரவாகமாகப் பூவுலகில் பாய்ந்து பெருக்கெடுத்ததையும், பூமியின் தமோ குணம் பொன்னொளியை விழுங்கியதையும் முழு விவரத்துடன் எழுதுகிறார்.

யோக விஷயங்கள் கடினமானவை. அன்னையின் விளக்கம் எளிமையானது. ஸ்ரீ அரவிந்தர், அன்னை நூல்களைப் பயின்றால் பலவிதமான பலன்கள் ஏற்படும். ஆன்மாவில் யோகப் பலனும், வாழ்க்கையில் பலன் வளமாகவும், உணர்வு செறிந்து பூரிப்பதையும், உடல்நலம் பெருகுவதையும், மனம் நிம்மதியடைவதையும் காணலாம். முக்கியமாக அவர்கள் நூல்களிலிருந்து வாசகர் அறியவேண்டியவற்றை மட்டும் கீழே எழுதுகிறேன்.

யோகம்:

- ☆ வேத இரகஸ்யத்தில் ஆரம்பித்து தந்திர இலட்சியத்தில் பூரணயோகம் முடிகிறது.
- ☆ இறைவனே சாஸ்திரம், ஜகத்குருவே குரு.
- ☆ இறைவனை சாஸ்திரமாகவும், குருவாகவும் அறிந்து, அதற்குரிய பொறுமையைக் கைக்கொண்டால், காலத்தால் கட்டுண்ட மனிதனுக்குக் காலம் கட்டுப்படும்.
- ☆ சகிக்க முடியாத கோளாறு நிறைந்ததாகக் காணப்படும் சிருஷ்டி, இறைவனை அறிந்த சாதகனுக்கு அற்புதக் காட்சியாகத் தெரியும்.
- ☆ ஞானம் முற்றிய நிலையில் பக்தியும், கர்மமும் சித்திக்கும்.

- ☆ பூரணயோகம் இறைவனுடையது. சாதகன் பங்கு சரணாகதி மட்டுமே.
- ☆ இருள் நிறைந்த நம் ஜீவனின் பகுதிகளில் விழிப்படைந்து அமைதியாக இருப்பதே பெருந்தவம்.
- ☆ மனிதனுடைய தொல்லைகள் அனைத்தும் அவன் மனத்தில் உற்பத்தியாவதே.
- ☆ உடலுக்குள்ள சக்தி அளவிலடங்காதது. சித்து விளையாடுவோர் தங்கள் சக்தியை உடலின் ஆழத்திலிருந்து பெறுகின்றனர்.
- ☆ கீதை முடிக்கும் இடத்தில் பூரணயோகம் ஆரம்பிக்கின்றது.
- ☆ தெய்வங்களும், ஆன்மீக முன்னேற்றம் பெற பூவுலகில் அவதரிக்க வேண்டும்.
- ☆ மனிதன் தன் முழு ஆர்வத்தோடு தேடுவதைத் தவறாது அடைவான்.
- ☆ திருவுருமாற்றம் மூன்று நிலைகளையுடையது. சைத்தியப்பருஷணால் ஏற்படும் மாற்றம். ஜீவாத்மாவால் ஏற்படும் மாற்றம். சத்தியஜீவியத் திருவுருமாற்றம்.
- ☆ தெய்வத்தை உலகில் வந்து செயல்பட வைக்க மனித தவத்தால் முடியும்.
- ☆ பரமாத்மாவை ஜீவாத்மா அறிந்தபின்னரே பூரணயோகத்தை ஆரம்பிக்க முடியும்.
- ☆ அன்னையை அறிவது கிடைத்தற்கரிய பாக்கியம். அதுவே ஸ்ரீ அரவிந்தரை அறிவதாகும்.
- ☆ இது இறைவன் வரும் தருணம்.

- ☆ மனிதன் சிருஷ்டியின் முடிவல்லன். அடுத்த கட்டம் சத்தியஜீவன்.
- ☆ இதுவரை மோட்சத்தையடைய சரணாகதியை கடைப்பிடித்தனர். பூரணயோகத்தில் சரணாகதி திருவுருமாற்றத்திற்குரிய கருவி.
- ☆ வாழ்வனைத்தும் யோகம்.
- ☆ பெண்கள் யோகத்திற்கு விலக்கல்லர்.
- ☆ விதி முடிவானதன்று.
- ☆ கர்மம் கரைக்கப்படக்கூடியது.
- ☆ மரணத்தை வெல்ல முடியும்.
- ☆ மரணம், நோய், துன்பம் உலகிலிருந்து அழிக்கப்படும்.
- ☆ சத்தியஜீவியம் உலகுக்கு வந்துவிட்டது, செயல்படுகிறது, சத்திய ஜீவனாகவே உருப்பெற்றுள்ளது.
- ☆ அகந்தை அழிந்தவர் அவதாரங்களாகிய அன்னையும், ஸ்ரீ அரவிந்தருமே.
- ☆ மனிதன் முழுவதும் அகந்தையின் ஆட்சிக்குட்பட்டவன்.
- ☆ அகந்தை அழிந்தபொழுது மனிதன் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவுகிறான்.
- ☆ ஜீவாத்மாவும், பிரபஞ்சத்தின் ஆத்மாவும், பரமாத்மாவும் மனிதனில் சந்திக்கின்றன.
- ☆ முழு விழிப்புற்ற மனிதன் திருவுள்ளத்தைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும்.
- ☆ ஒரு சிலருடைய தவம் பலித்தால் உலகம் இருளிலிருந்து விடுபட முடியும்.
- ☆ யோகத்தின் முதற்படிகளாகக் கருதப்படுபவை:

சைத்தியப்புருஷன் வெளிப்பட்டு ஆட்சி செய்ய வேண்டும்.
 மனத்தில் மௌனம் குடிகொள்ள வேண்டும்.
 அகத்தில் ஏற்படுவதே செயலெனப்படும்.
 அகவுணர்வு விழிப்படைய வேண்டும்.
 முறைகள் என்பவை தவிர்க்கப்பட வேண்டியவை.
 உண்மையுணர்வே உரிய முறையாகும்.
 தானே முனைதல் தவிர்க்கப்பட வேண்டியது.
 இருளில் உறையும் ஜீவன் விழிப்புற்றுச் செயல்பட வேண்டும்.
 சாந்தம் ஆட்கொள்ள வேண்டும்.
 அகந்தை அழிய வேண்டும்.

வாழ்க்கை:

- ☆ கவலைகளை நாம் மறந்தால் அவை கணநேரத்தில் கரைந்துவிடும்.
- ☆ உடல் தன்னைத்தானே குணப்படுத்திக்கொள்ளும் திறனுடையது.
- ☆ உடல், அறிவுக்கு உட்படுவதாலேயே நோய்வாய்ப்படுகிறது.
- ☆ மனிதனால் தீர்க்க முடியாத பிரச்சினை அவனுக்கு ஏற்படுவதில்லை.
- ☆ மனம் மகிழ்ச்சியால் நிறைந்திருப்பது இறைவன் நம் ஜீவனில் செயல்பட உதவும்.
- ☆ புற நிகழ்ச்சிகள் அகவுணர்ச்சியின் பிரதிபலிப்புகள்.
- ☆ பாவம் என்பது செயலில்லை. மனநிலையைப் பொருத்தது.
- ☆ செய்யும் செயலை ரசிக்கும் மனநிலை பாவத்திற்கு அஸ்திவாரம்.
- ☆ செயலை அர்ப்பணித்துச் செய்தால், பாவத்திற்கு வழியில்லை.

- ☆ வேண்டுமென்றே பிறருக்கு இழைக்கும் தீங்கு தவறாது தன் மீதே திரும்பும்.
- ☆ சத்தியமும், நன்மையும் இறைவனுக்குரியவை. பொய்ம்மையும், தீங்கும் இறைவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவையன்று. சிருஷ்டியின் சிறுமையில் உற்பத்தியானவை அவை.
- ☆ நன்மையால் தீமையை அழிக்க முடியாது. தீமை, நன்மை ஆகியவற்றைவிட உயர்ந்த சக்தியாலேயே தீமை ஒழிக்கப்படும்.
- ☆ மன்னிக்க முடியாத குற்றம் என்று ஒன்றில்லை.
- ☆ வாழ்வின் வெற்றி அதன் சத்தியத்தைப் பொருத்தது.
- ☆ எதிர்காலம் ஆன்மீகத்திற்குரியது; மதவழிபாடு இனி மனிதனுக்குத் துணை செய்யாது.
- ☆ சுபாவத்தை ஒட்டிச்செல்லும் வாழ்க்கை சிறந்த வாழ்க்கை.
- ☆ தெய்வம் மனைவியின் ஜீவனில் உறைவதால், மனைவிக்கு உன் அன்பு உரியது; மனைவி என்பதால் மட்டுமன்று.
- ☆ சுபாவத்தை வருத்தும் விரதங்களைவிட சுபாவத்தை வெளிப்படுத்தும் சிறுநிகழ்ச்சிகள் தெய்வீக வாழ்வுக்குரியவை.
- ☆ கடுமையான உள்ளங்கள் கடுமையான விரதங்களை நாடுகின்றன.
- ☆ செல்வம் இறைவனுக்குரியது.
- ☆ பயனுள்ள முறையில் நடமாடிக்கொண்டேயிருப்பது செல்வத்தின் இயல்பு.
- ☆ தொடர்ந்து நடமாடும் செல்வம் பெருகும். ஓரிடமாகப் பணம் இருத்தல் கூடாது.

- ☆ இன்று அசுரனுடைய பிடியில் உள்ள செல்வத்தை, அவனிடமிருந்து பெற்று இறைவனுக்குச் சமர்ப்பிப்பது சாதகனுடைய கடமை.
- ☆ ஆயுள் உடலின் வயதைப் பொருத்ததன்று. மனத்தின் மலர்ச்சியைப் பொருத்தது.
- ☆ மலர்ந்த மனம் இளமையைத் தரும். உலர்ந்த உள்ளம் வயோதிகத்திற்குரியது.
- ☆ உள்ள நிலைக்கு உரிய மறுமொழியைத் தரவல்லது வாழ்க்கை.
- ☆ வாழ்க்கையின் நியதியை முழுமையாக அறிந்தவனால், வாழ்க்கையைத் தாம் எதிர்பார்க்கும் வகையில் செயல்பட வைக்க முடியும்.
- ☆ நல்ல நேரமும், கெட்ட வேளையும் நம்பும்வரைதான் நம்மைப் பாதிக்கும்.
- ☆ அன்னையை மனத்தின் அஸ்திவாரத்தில் ஏற்றுக்கொண்டவனுக்கு அவன் செயல்பட விரும்பும் வேளை நல்ல நேரமாகும். அவன் செயல்பட விரும்புவதாலேயே அது நல்ல வேளையாக மாறிவிடுகிறது.
- ☆ செயலின் உயர்வு கருதி, அர்த்தமற்ற சமூகத்தைப் புறக்கணிக்க முன்வந்தால், அவனுக்கு சமூகத்தைவிட உயர்ந்த வெற்றி காத்திருக்கும்.
- ☆ மனத்தின் தயக்கத்தை உதறித்தள்ளி, செயலின் சிறப்பை ஏற்றுக்கொண்டால், பிறப்பின் அமைப்பால் ஏற்பட்ட வெற்றியை அவன் தாண்டிச்செல்வான்.
- ☆ மற்றவர் கண்ணோட்டத்தில் பிரச்சினையை அணுகுதல், வாழ்க்கையில் அகந்தையை அழிப்பதாகும்.

- ☆ இறைவனை மனிதனில் காண்பது மகிழ்ச்சியை வாழ்வின் மகுடமாகப் பெறுவதாகும்.
- ☆ தெரிந்ததைத் திருப்பித் திருப்பிச் செய்வது மரணத்தை நோக்கிச் செல்வதாகும்.
- ☆ உள்ளத்தின் மலர்ச்சியால் உந்தப்பட்டுச் செயல்பட்டால் இறைவன் வெளிப்படுவான்.
- ☆ காணும் காட்சிகளில் இறைவனின் சுவடுகள் தெரிந்தால், ஜீவன் அவனுக்கு நன்றி சொல்வதாக அர்த்தம்.
- ☆ உணர்வு வாழ்வை உண்மையுடன் நாடினால், எங்கும் எழில் நிறைந்திருப்பதைப் பார்க்கலாம்.
- ☆ வாழ்வைத் திறந்து இறைவனை உள்ளே அழைத்தால், உணர்வில் பேரின்பம் சுரக்கும்.
- ☆ எந்தச் செயலையும் இறைவனின் திருவுள்ளம் பூர்த்தியாகும் செயலாக மாற்ற முடியும்.
- ☆ வரையறையுடன் பேசுவது யோகச் சிறப்புடையது. மனத்தைக் கட்டுபடுத்தி மௌனம் அனுஷ்டிப்பது வறட்சியை வளர்ப்பதாகும்.
- ☆ குறை கூறாதே.
- ☆ அறிவை நம்பாதே.
- ☆ சௌகரியத்தைத் தேடாதே.
- ☆ செய்யும் செயலை ஆர்வத்துடன் செய்.
- ☆ இடையறாது இறைவனை நாடு.

- ☆ உண்ணும் முன்னும், உறங்கும் முன்னும், பேசும் முன்னும், செயல்படும் முன்னும் இறைவனுக்கு உன் செயலைச் சமர்ப்பணம் செய்.
- ☆ எவனொருவனது மனம் அவனுக்கு அடங்குகிறதோ, அவன் தெய்வத்தைவிட உயர்ந்தவன்.
- ☆ அகந்தையை விலக்கி, இறைவனுக்காகச் செயல்படும் நேரம் இறைவன் வரும் தருணம்.
- ☆ மனத்தை விலக்கி, ஜோதியை நாடினால், மனிதனை விலக்கித் தெய்வம் செயல்படும்.
- ☆ கடந்த காலம் காரிருளானதென்றாலும், எதிர்காலம் ஜோதிமயமாக முடியும்.
- ☆ மனத்தின் ஆட்சி இருளின் நிறைவு; அன்னையின் சிறப்பு மகிழ்வின் மலர்ச்சி.
- ☆ மனப்பீடத்தில் அன்னையை அமர்த்தினால் வாழ்க்கையின் அரியாசனத்தில் உவகை பொங்கும் வெற்றி அமரும்.

7. நிதானம்

மனிதனுக்குப் பல்வேறு திறமைகளுண்டு. பொதுவாக ஒருவருக்கு எல்லாத் திறமைகளும் அமைவதில்லை. ஏதாவது ஒன்று இருப்பதே பெரிய காரியம். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட திறமை ஒருவருக்கு அமைவது அபூர்வம். அப்படியிருந்தால் அவர்கள் அதிகமான உயர்வைப் பெறுவார்கள். உலகப் புகழ்பெற்ற பெரியவர்களைத் தவிர்த்து, வாழ்க்கையில் சிறப்புப்பெற்ற எவரையும் கவனித்தால், பெரும்பாலும் அவர்களிடம் ஒரு திறமையே சிறந்து இருப்பது வழக்கம். அது திறமையாகவும் இருக்கும்; சிறந்த குணம், உயர்ந்த பண்பாகவும் இருப்பது வழக்கம். அறிவு, சிந்தனை, ஆர்வம், தேசபக்தி, உழைப்பு, ஞாபகசக்தி, கற்பனை, எழுத்துத்திறன், பேச்சுத்திறன், தலைவராகும் தகுதி, விவாதம் செய்யும் திறமை, கலை, பாசம், பற்று, நாணயம், நேர்மை, நிதானம், பகுத்தறிவு, சூட்சுமம், தெய்வபக்தி, பெருந்தன்மை, தைரியம், விடாமுயற்சி, இவையெல்லாம் மனிதனை உயர்ந்தக்கூடியவை. நிதானம் என்று குறிப்பிடுவது (equality) மனத்தில் சாந்தியும், அறிவில் பொறுமையும் கலந்த பண்பாகும். அதுவே நிதானம் எனப்படும். நிதானத்தில் பல நிலைகள் இருக்கின்றன. உழைப்பு, அறிவு ஆகியவற்றில் பல நிலைகள் இருப்பதைப்போல் நிதானத்தில் பல நிலைகள் உள்ளன. அவற்றுள், கடைசி நிலையிலுள்ள ஓர் அம்சத்தையே நான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். எதையும் செய்வதற்கு ஓர் அளவுண்டு. குழந்தைக்கும் அளவுக்குமேல் செல்லம் கொடுத்தால், குழந்தை கெட்டுப்போகும். சுத்தம் நல்லது என்பதால் தினமும் மூன்று வேளை குளித்து, மூன்று முறை புதுத்துணி உடுத்துவது நல்லதேயானாலும், பல சந்தர்ப்பங்களில் அது அர்த்தமற்றதாகிவிடும். எதற்கும் ஒரு வரம்புண்டு, வரையறையுண்டு. அளவு தேவை; சமையலில் உப்புக்கு அளவு தேவை என்பதைப்போல் தேவைப்பட்ட வரையறை, வரம்பு

அளவு என்பதைக் கடைப்பிடிக்கும் பண்பை இங்கு நிதானம் எனக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

எப்படி உயர்ந்த அறிவும், தைரியமும், மனிதனை அளவுகடந்து உயர்த்த முடியுமோ அதேபோல், இந்த வரையறை மனித வாழ்வை அளவுகடந்து வளப்படுத்த முடியும் என்ற கருத்தை விளக்கும் கட்டுரை இது. மேலும் வரம்புக்குள் செயல்படும்பொழுது வாழ்க்கை மனிதனை உயர்த்துவது போலவே, அன்னையும் அவனை உயர்த்த முன்வருவார்கள் என்பதும் இக்கட்டுரைக்குரிய கருத்தாகும். அன்னையின் முறைகள் வாழ்க்கை முறைகளிலிருந்து வேறுபட்டவை. அவற்றைப் பக்தர்கள் ஆர்வமாகப் பின்பற்றும்பொழுது, வரம்புக்கு மேல் சென்று அதிகமாகப் பின்பற்றப் பிரியப்படுவதுண்டு. சிலரால் முழுவதும் பின்பற்ற முடியவில்லை என்று குறையை உணர்வதுண்டு. அன்னையின் பக்தர்களான பின், அன்னையின் முறைகளைப் பின்பற்ற வரையறையுண்டா? அளவுக்கு மீறி ஆர்வத்துடன் பின்பற்றினால், அதன் விளைவு என்ன? அதைப்பற்றி அன்னையின் நியதி எது? என்பவை கட்டுரைக்குரிய கருத்துகள். இதுபோன்ற விஷயங்களில், மனதில் தெளிவு அடிக்கடி குறைந்து, குழப்பத்தை விளைவிப்பதுண்டு. அதை நீக்கி, தெளிவை உற்பத்தி செய்வதையே நோக்கமாகக்கொண்டு இதை எழுதுகிறேன்.

அறியாமையாலும், பேராசையாலும், பொறாமையாலும் மனிதன் வரம்பு மீறிய செயல்களில் ஈடுபட்டு, அதன் விளைவுகளால் பாதிக்கப்பட்டவற்றை விளக்கும் கதைகள் அநேகம். தொட்டதெல்லாம் பொன்னாக வேண்டும் என்று வரம் கேட்ட மைதாஸ், அதே வரம் சாப்பிட முடியாமல் செய்துவிடும் என்று அறியவில்லை. எதையும் இசையோடு செய்வதே நல்லது என்று பணித்த குருவிடம் சிஷ்யன் அவருடைய வீடு தீப்பற்றியதை ஆற அமர இசையுடன் பாடி வர்ணித்த கதையொன்றுண்டு. இதுபோன்ற கதைகள் அறிவிலிகளுக்குத்தான் பயன்படும் என்று நினைப்பதுண்டு. உலகத்தைப் பாதிக்கும் நிகழ்ச்சிகளிலும், உலகத்து மேதைகளின்

வாழ்க்கையிலும் இதுபோன்ற தவறுகள் சில சமயங்களில் நடப்பதுண்டு என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன.

டாக்டர் சென் என்பவர் பிரபலப் பொருளாதார அறிஞர். 1943-இல் வங்காளத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு 30 இலட்சம் பேர்கள் மடிந்தார்கள். அது பிரிட்டிஷார் ஆண்ட காலம். பஞ்சம் பற்றாக்குறையால் ஏற்பட்டது. அதற்கு, சர்க்கார் என்ன செய்ய முடியும்? அதுவும் ஆண்டவன் செயல் என்று அன்று பிரிட்டிஷ் வைஸ்ராய் சொன்னார். இந்தியத் தலைவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. சர்க்கார் பொறுப்புடன் நடக்கவில்லை. பொறுப்பை, சர்க்கார் சரிவர நிறைவேற்றியிருந்தால், பஞ்சம் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும் என்று இந்தியத் தலைவர்கள் கூறினார்கள். டாக்டர் சென் வங்காளப் பஞ்சம், எகிப்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சம், ஆப்பிரிக்காப் பஞ்சம், பங்களாதேஷ் பஞ்சம், ஆகியவற்றை ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். இத்தனைப் பஞ்சங்களும் தான்யம் பற்றாக்குறையால் ஏற்படவில்லை. விநியோகம் முறையாக இல்லை. விநியோகம் முறையாக இருந்திருந்தால், இந்தப் பஞ்சங்கள் அனைத்தையும் தவிர்த்திருக்கலாம் என்கிறார். இந்தக் கருத்தை உலகம் ஏற்றுக்கொண்டது. அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகம் அவரை அழைத்தது. அவருக்கு நோபல் பரிசு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து இன்று பரவலாக உள்ளது.

இருக்கும் நிலைமையில், விநியோகம் என்பதை மட்டும் கவனமாகச் செய்திருந்தால், 30 இலட்சம் பேர் சாவைத் தடுத்திருக்க முடியும் என்பது முக்கியமானது. 1900-இல் பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்ட்டில் எதிர்கால உலகம் ஜனத்தொகைப் பெருக்கத்தால் உணவின்றி அழியும் என்று பேசப்பட்டது. டாக்டர் சென் ஆராய்ச்சியை ஏற்றுக்கொண்ட உலகம் ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து செய்ததின் பலனாக விநியோகம் சரியாக இருந்தால் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படாது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. உணவு உற்பத்தி சம்பந்தமாக 10, 15 அம்சங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் விநியோகம் ஒன்று. ஓர் அம்சத்தை

பயன்படுத்துவதில் வரையறையை முழுவதுமாகப் பின்பற்றினால் ஏற்படக்கூடியது பெரிய பலன். அதனால் வரம்புக்குட்பட்டுச் செயல்படுவது முக்கியமானதாகிறது என்று தெரிகிறது. வரம்புக்குட்பட்டுச் செயல்பட நிதானம் தேவை.

தொழிலில் சிறப்படைய உதவும் அம்சங்கள் சுமார் 20 சொல்லலாம். தொழிலில் வெற்றி பெற்றவர்களைப் பார்த்தால், கோடீஸ்வரர்களுடன் பேசினால், அவர்களிடம் இந்த 20 அம்சங்களில் பொதுவாக ஓர் அம்சம் மட்டும் இருப்பது தெரியும். யாரோ சிலருக்கு இரண்டு இருப்பது வழக்கம். அதேபோல் வாழ்க்கையில் ஒருவர் சிறப்புடன் உயர எந்த அம்சமும் பயன்படும். வரம்புக்குள் செயல்படுவது அவற்றுள் ஒன்று.

இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட வேலை, தியானத்தைவிட உயர்ந்தது என்று அன்னை கூறுகிறார். இதைப் பின்பற்றவேண்டி ஒரு பக்தர் தியானம் தேவையில்லை என்று சொல்வதா என்று திகைப்படைகிறார். அன்னை ஆசிரமத்தில் தியானம் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றார். எப்படிப் புரிந்துகொள்வது? எதைச் செய்வது? எதைச் செய்யாமலிருப்பது? என்று குழப்பம் ஏற்படுகிறது. ஒரு பக்தரால் வேலைகளைச் சமர்ப்பணம் செய்ய முடிந்து, அதன்மூலம் தியானத்தைவிட அதிகப் பலனைப் பெற முடிந்தால், அவருக்குத் தியானம் தேவையில்லை. செயலை அர்ப்பணம் செய்ய முடியவில்லை என்பவருக்குத் தியானம் உதவும். மேலும், செயலை அர்ப்பணம் செய்பவருக்கும், அர்ப்பணத்தை மேற்கொள்ளத் தேவையான திறனைத் தியானம் தரும். தினமும் ஒரு மணி நேரம் தியானம் செய்து அதன்மூலம் கிடைக்கும் யோக சக்தியைச் செயலில் வெளிப்படுத்துவது நல்லது என்று ஆசிரமச் சாதகர்களுக்கு அன்னை சொல்லியிருக்கிறார். எனவே தியானத்தை மேற்கொள்ளும் பக்தர் தமக்குத் தியானம் அமைவதால் தினமும் 4 மணி, 5 மணி நேரம் தியானத்தை மேற்கொண்டு ஆபீஸுக்குப் போகாமலிருந்தால் என்ன செய்வது? ஓர் அன்பருக்கு தியானம் தானே அமைகிறது. எந்த

நேரமும் அவரைத் தேடிவருகிறது. அவர் பெண்மணி. தம் வேலைகள் முடிந்தவுடன் இயல்பாகத் தியானத்தில் அமர்ந்துவிடுவார். ஆசிரமம் வந்து ஒரு முறை தாம் தங்கிய 48 மணி நேரத்தில் 20 மணிக்குமேல் தியானத்திலிருந்தார். தியானம் அவரைத் தேடிவருகிறது. அது அவருக்குச் சரி. ஆபீசிற்குச் செல்பவர் ஆரம்பித்தால் அல்லது லீவு எடுத்துக்கொண்டு தியானம் செய்ய ஆரம்பித்தால் அது சரியாகாது. தியானம் நம்மைத் தேடிவந்தால் மற்ற கடமைகளைப் புறக்கணிக்காமல் எவ்வளவு ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு ஏற்றுக்கொள்ளுதல் நலம். வலிய அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. தினமும் நமக்கு அமையும் நேரம்வரை தியானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் நலம். காலையில் அரை மணி தியானம் செய்ய முடிவு செய்து உட்கார்ந்து, தியானம் வாராமல் மனம் அலையும்பொழுது சாஸ்திரத்திற்காக அரை மணி உட்காருவதைவிட, தியானம் அமைந்த 6, 7 நிமிஷம் வரைக்கும் அமர்ந்திருந்து, அதைத் தினமும் கொஞ்சம், கொஞ்சமாக அதிகப்படுத்தி 30 நிமிஷமாக மாற்ற முயல்வது நல்லது.

தியானத்திற்குரிய லக்ஷணம் இருக்கும்வரை அதை ஏற்பதே வரையறையோடு செயல்படுவதாகும். அதை வலிந்து நீட்டுவது பயன் தாராது. அளவோடு பயிலும் தியானம் அதிகபட்சத் தியானப் பலனைத் தரவல்லது. வலிந்து முறைமைக்காக மனம் அலைபாயும்பொழுது தியானம் என்ற பெயரில் சில நாட்கள் உட்கார்ந்தால், தானே அமையும் தியானமும் குறைய ஆரம்பிக்கும்.

எதையும் நான் கேட்கமாட்டேன், யாரிடமும் கேட்கமாட்டேன், தெய்வத்திடம் எதையுமே கேட்கமாட்டேன் என்ற கொள்கை அடிப்படையில் உயர்ந்தது. அளவுக்கு மீறி அதைச் செயல்படுத்த முற்பட்டால், தடம் மாறிப் போகும். யோகம் பயிலும் சாதகர்களுக்கே அது ஒத்து வாராது. இறைவனிடம் எதையும் சாதகன் கேட்கலாம் என்று அன்னை கூறியதற்கு எதிராகப் போகும். கேட்பது தவறா? கேட்காமலிருப்பது தவறா? என்ற குழப்பம் இயல்பு. தவறு கேட்பதில்லை. கேட்கும் மனநிலையிலிருக்கிறது. மனநிலை

தாழ்ந்ததானால் கேட்பது தவறு. மனநிலை உயர்ந்ததானால் கேட்பது சிறந்தது. கண்ணப்ப நாயனாருடைய எச்சிலும், ஆண்டாள் சூடிக்கொடுத்த மாலையுமே ஆண்டவனுக்கு உகந்தது. அதனால் எச்சில் உயர்ந்ததாகாது.

எதற்காகவும் நான் பிரார்த்தனை செய்யமாட்டேன் என்ற கொள்கை, கடமையுணர்வு, பொறுப்புணர்ச்சி, திறமை உள்ளவர்க்குப் பொருந்தும். ஏனெனில் அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்யாமல் காரியங்கள் பூர்த்தியாகும். அவர்கள் ஆசையினால் உந்தப்பட்டவர்களில்லை. அவர்களுக்கும் கேட்கமாட்டேன் என்பது வேறு, கேட்பது தவறு என்பது வேறு. இறைவனை நாம் ஒன்று கேட்பது, கேட்டுப் பெறுவது என்பது நாம் இறைவனை எவ்வளவு நெருங்கியிருக்கின்றோம் என்பதைக் காட்டுகிறது. கேட்கக்கூடாது என்பது இறைவனைவிட்டு ஒதுங்கியிருக்கின்றோம் என்பதாகிறது. கடமைகளைச் செய்யாமல் பிரார்த்தனை செய்வது உயர்ந்த மனப்பான்மை ஆகாது. ஆனால் கடமைகளில் தவறியவர், பிரார்த்தனையிலும் தவறவேண்டும் என்பது சரியாகாது.

இறைவனை எதுவும் கேட்கமாட்டேன் என்பவர், எவரையும் எதுவும் கேட்பதில்லை என்றால் அவர் உயர்ந்த மனிதர் எனலாம். இது உயர்ந்த உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட தவறான வறட்டுப் பிடிவாதம் எனலாம். நடைமுறையில் இறைவனை எதுவும் கேட்கமாட்டேன் என்பவர்கள், உறவினர்களை உதவி கேட்பார்கள்; தமக்குரிமை இல்லாததைக் கேட்பார்கள். உரிமையில்லாத பொருள்கள் கிடைக்குமிடங்களிலெல்லாம் கேட்பார்கள். கிடைக்காத இடத்தில் கேட்கமாட்டேன் என்பார்கள். எந்த உதவியை ஒரு முறை மட்டும் பெறலாமோ, அதை 50 முறைகள் பெறுவார்கள். இப்படிப் பேசுவதும், அப்படி மாறி நடப்பதும் நடைமுறையாக உள்ளவர்களை நாம் கருதவேண்டாம். உண்மையிலேயே இறைவனை எதுவும் கேட்கக்கூடாது என்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள்

இறைவனின் தன்மையை முழுவதுமாக உணரவில்லை. உரிமையுடன் கேட்பதை இறைவன் பெரிதும் விரும்புகிறான்.

எனக்குக் கேட்பது தவறாகப்படுகிறது. இறைவனிடம் என் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று கேட்கத் தயக்கமாக இருக்கிறது. அளவோடு நடக்க வேண்டுமானால் நான் எப்படிச் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்பவருக்கு என்ன பதில்?

முதலாக இந்தக் கொள்கை தவறா, சரியா என்று பார்த்தால், கேட்கும் மனநிலை பக்தி நிறைந்ததாக இருக்குமானால், கேட்பது சரி; உயர்ந்ததும் கூட. அடுத்தபடியாக கேட்பது சரியானாலும், எனக்குத் தயக்கமாக இருக்கிறது என்றால், தயக்கம் இருக்கும்வரை கேட்காமலிருப்பது சரி. தயக்கம் தவறு என்றுணர்ந்து, அதை விட்டுவிட்டுக் கேட்டால் துன்பம் எளிதில் விலகும். தயக்கம் இருக்கும்வரை கடமைகளை முழுவதுமாகச் செய்துவிட்டு கேட்காமலிருந்தால், பிரச்சினை தானே விலகும். நம் கடமை பூர்த்தியான இடத்தில் அன்னை பிரார்த்தனையை எதிர்பார்ப்பதில்லை. மனத்தின் தயக்கத்தை ஏற்று, அதை மதித்து நடப்பதே வரையறையுடன் நடப்பதாகும்.

ஒரு பக்தருக்கு அன்னை மீது அபார பக்தி. சமாத்ரி அருகில் வந்தால் நெஞ்சு நிறைந்து, அகன்று, விம்மும்; தெய்வீக அன்பு ஊறும். அன்னை பக்தர்களைக் கண்டாலேயே அது போலிருக்கும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு யோகம் பலிக்கும். கிடைத்தற்கரிய பக்தி இயற்கையில் அமைந்துள்ளது. “கிடைக்காதது..... முக்கியமானது..... அற்புதமானது” என்று மஹான்கள் போற்றக்கூடிய அம்சம் அவருக்குப் பிறப்பில் அமைந்துள்ளது. அன்னை அப்படிப்பட்டவரைப் பார்த்தால், திரும்ப அனுப்பவேமாட்டார்கள். எப்படிக் கூட அவர்கள் சீக்கிரம் அன்னைக் காலடியில் வந்துசேர்ந்துவிடுவார்கள். இவையெல்லாம் உண்மை; உயர்வு. இவ்வளவு உயர்ந்த அம்சம் இருப்பதால் அவர் தம் சூழ்நிலையிலிருந்து தம்மை வலுக்கட்டாயமாகப் பிரித்து உடனே ஆசிரமம் வந்து சேர முயன்றால், அது சரியாகுமா? யோகம்

உயர்ந்தது; அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் அம்சம் உயர்ந்தது என்றாலும், அதை ஏற்றுக்கொண்டு கடைசிவரை நிறைவேற்றக் கடும்தவத்தை இனிமையாக ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மை வேண்டும். எல்லாப் புத்திசாலிப் பிள்ளைகளுக்கும் கடுமையாக உழைத்துப் படிக்கும் பக்குவம் இருப்பதில்லை. இந்த அன்பர் தம் அம்சத்தை உணராமல் போய்விட்டாலோ, அல்லது தவறான குரு ஒருவரை அறிவில்லாமல் அடைந்துவிட்டாலோ அது துர்அதிர்ஷ்டம். அல்லது தம் ஆழ்ந்த அபிப்பிராயத்திற்கும், மற்ற சந்தர்ப்பங்களுக்கும் எதிராக வலிந்து தம்மைப் பிரித்து யோகத்தை மேற்கொண்டாலோ இது நீடிக்காது. அம்சம் பெரியது; அதை அளவுடன், அதிகப்பட்ச யோகப்பலன் கிடைக்குமளவுக்குப் பயன்படுத்தும் நிதானம் தேவை; அதுவே சிறந்தது.

பேங்க் ஏஜெண்ட் ஒருவர் அன்னையைத் தரிசித்தவுடன், அன்னையீது அபார பக்தி ஏற்பட்டு தம் வேலையை ராஜினாமா செய்து, தம் மனைவியிடம் கல்லூரி ஆசிரியை வேலையை ராஜினாமா செய்யச்சொல்லி இருவரும் அன்னையின் பாதங்களில் சரண் அடையத் துடித்தனர். அன்னை, அது சரியாகாது என்றும், அவர் இருக்குமிடத்திலிருந்தே யோகப் பயிற்சியை மேற்கொள்வதே சிறப்பு என்றும் சொன்னதைப் புறக்கணித்தார். அடுத்தபடியாக அன்னை, அவர் 6 மாத லீவு எடுத்துக்கொண்டு வரவேண்டும்; அதுவே சரியான முதற்படி என்றார். ஏஜெண்ட் துடிக்கிறார்; பறக்கின்றார். என் ஆர்வத்தைத் துரோகம் செய்வது போலிருக்கிறது என்றார். ராஜினாமா செய்வதே என் ஆர்வத்திற்குச் சரி. லீவு எடுத்துக்கொண்டு வந்தால் பாங்குடன் தொடர்பிருக்கும். அப்படியிருப்பதை என்னால் பொறுக்கமுடியாது என்று ராஜினாமா செய்து, ஆசிரமம் வந்தார். வந்த 10 நாட்களுக்குள் யோகம் புளித்துவிட்டது. எதைப் பார்த்தாலும் குறை; எவரைப் பார்த்தாலும் குறை. 3-ஆம் மாதத்தில் திரும்பப் போய்விட்டார். இதுபோன்று அதிக ஆர்வத்துடன் அவசரமாகச் செயல்பட்டு, அவசரமாகப் பாதையைத் திருப்புவருண்டு. அதுவும் அன்னையின் சொற்களை மீறிச் செய்வது

உண்டு. இவற்றிற்கெல்லாம் ஆர்வம் என்று பெயரில்லை; அவசரம் என்று பெயர். அவசரத்தைவிட அளவோடு செயல்படும் நிதானம் உயர்ந்தது. அளவை மீறியவுடன் நாம் அறிவில்லாமல் செயல்படுகிறோம் அல்லது ஆசைக்கு அடிமைப்படுகிறோம் என்ற நிலை உருவாகும். அறியாமை, அவசரம், ஆசை ஆகியவற்றிற்குப் பலியாவதற்கு அளவை மீறி செயல்படுவது ஒரு வழி.

குறை கூறக்கூடாது என்பது உயர்ந்தது. குறை கூறுவதையும் அளவோடு செய்ய வேண்டும் என்பதும் முக்கியமானது. அளவுக்கு மீறிக் குறை கூறும்பொழுது, மனிதன் தன்னையறியாமல், தன்னிடம் உள்ள குறைகளைப் பிறரிடம் காணும்போது வேகமாகப் பேசுவான். ஒருவர் தம் நண்பரின் நன்றிகெட்ட குணத்தைக் கண்டித்து மூன்றாம் நபருடன் பேச ஆரம்பித்தவர், வேகம் ஏற்பட்டு, பல நிகழ்ச்சிகளைக் கூறி, நண்பரின் தாழ்ந்த மனப்பான்மையைக் கண்டித்து ஆவேசமாகப் பேசி, உச்சக்கட்டத்தை அடைந்த நிலைமையில் ஒரு கணம் தாமதித்து, அதுபோன்ற கீழ்த்தரமான செயலை நான் ஒருபோதும் செய்யமாட்டேன் என்று மேஜையைத் தட்டிப் பேசியவர் நிதானித்தார். மீண்டும் பேச ஆரம்பித்து, நானும் சமீபத்தில் அதேபோல் நடந்துகொண்டேன் என்று கூறி, பேச்சை நிறுத்தினார். வரம்பு மீறிச் செயல்படும்பொழுது, அது நம் அறியாமையின் விளக்கமாகவே அமையும்.

அன்னை குழந்தைகளை அடிக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார். அதை அப்படியே பின்பற்றுதல் சிறந்தது. விலக்காக உள்ள சில நேரங்களில் என்ன செய்வது என்று குழப்பம் ஏற்படும். அது குழந்தையின் சபாவத்தாலோ, நம் சந்தர்ப்பத்தாலோ ஏற்படலாம். அன்னையின் சொற்களை அப்படியே பின்பற்ற நாம் எடுக்கும் முயற்சிகள் சிறந்தவை; உயர்ந்த பலன் தரும். கண்டிப்பாக இதுவரை இருந்த தாயார், தகப்பனார், இப்பொழுது கண்டிப்பது இல்லை என்பதைக் குழந்தைகள் சீக்கிரம் தெரிந்துகொள்ளும். நல்ல குழந்தைகள் அதைக் கண்டவுடன், பெற்றோரிடம் நெருங்கி

வருவதுடன் ஏற்கனவே செய்த விஷமங்களைக் குறைத்துவிடும். ஏற்கெனவே அடித்தால்தான் அடங்கும் என்பது இப்பொழுது சொன்னால் அடங்கும். குழந்தைகளை அடிக்காமல், சுதந்திரமாக வளர்ப்பதால் ஏற்படும் நன்மை இது. கவனமாகப் பார்த்தால், குழந்தைகள் சினுங்குவது, படிக்கமாட்டேன் என்று அடம்பிடிப்பது, அடிக்கடி ஜூரம் வருவது போன்றவை குறையும். கொஞ்ச நாளானக்குப்பின் பையனுக்குப் புத்திசாலித்தனம் வந்துவிட்டதாகத் தோன்றும் அளவுக்கு மாறுதல் இருக்கும். உடல்நலம் பெருகியதாகவும் தோன்றும். இதுமட்டும் ஏற்படும் மாறுதலாயிருந்தால் நல்லது. குழந்தைகள் பல விதத்தினர். உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என்ற பாகுபாடுகளில் வரக்கூடியவர். உத்தமமான குழந்தைகளில் இந்த நல்ல மாறுதல் தெரிந்தால், மத்திமமான குழந்தைகளில் நல்ல மாறுதல்கள் குறைவாகவும், கெட்ட மாறுதல்கள் சிலவும் தெரியும். அதமமான குழந்தைகள் புதிய நிலையைக் கண்டுகொண்டவுடன், அட்டகாசம் செய்யும். ஏற்கனவே சத்தம் போட்ட குழந்தை, இப்பொழுது பொருள்களைப் போட்டு உடைக்கும். வீட்டுப்பாடம் எழுதாத குழந்தை, பள்ளிக்கூடம் போகமாட்டேன் என்று அடம்பிடிக்கும். இந்த நிலைமையில் அன்னையை எப்படிப் பின்பற்றுவது? குழந்தை கண்டிப்புக்கு அடங்கவில்லை; அடித்தால் அடங்கும். அன்னையின் சட்டம் அடிக்கக்கூடாது. குழந்தை அடம் செய்தால் கோபம் வந்து அடிப்பது வழக்கம். மாறாக, கோபம் வாராமல் இந்தக் குழந்தையை அடிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே 10 அடிகள் வாங்கும் குழந்தை, இப்பொழுது 1 அடி வாங்கியவுடன் பள்ளிக்கூடம் போகும். அன்னையையும், அவர் முறைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் சிறப்பு. ஆனால் சந்தர்ப்பத்தையொட்டி, அவற்றின் உள்ளுறை உண்மைக்கு ஏற்றவாறு மாற்றிப் பின்பற்றுவதல் அவசியம். அர்த்தமில்லாமல் ஒரு முறையைப் பின்பற்றி பழைய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாமல், புதிய பிரச்சினைகளையும் உற்பத்தி செய்வது சரியாகாது. அன்னையின் நியதியை நம் சுபாவத்திற்கேற்றபடி நியாயமாக மாற்றி அமைப்பது, குழந்தையின் சுபாவத்திற்கேற்றபடி

மாற்றி அமைப்பது முக்கியம். அந்த மாற்றம் அன்னையின் அடிப்படைக் கருத்தை ஒட்டியே இருத்தல் அவசியம். குழந்தையிடம் கடுமை கூடாது என்பதே அன்னையின் கருத்து. வளர்ப்பில் கடுமை கூடாது. கடுமையான குழந்தையை முறையாக வளர்க்க கடுமையில்லாவிட்டாலும் கண்டிப்பு அவசியம்.

ஒளரங்கசீப் முகலாயச் சக்ரவர்த்தி. அவர் மகன் அவருக்கு எதிராகச் சேனையைச் சேர்த்துப் புரட்சி செய்கிறான். படைகளை அனுப்பிய ஒளரங்கசீப் தம் மகனைப் பிடித்துவரச் சொன்னார். அவன் உடலில் எந்தக் காயமும் படக்கூடாது, அடிபடாமல் அவனைப் பிடித்துவரும்படி உத்தரவிட்டார். நாட்டில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது மகன். அவனைத் தோற்கடித்து கைது செய்யவேண்டியது அவசியம். அவன்மேல் அடிபடாமலிருக்க வேண்டும் என்று பெற்ற மனம் நினைக்கிறது. இதுபோன்ற முரணான நிகழ்ச்சிகள் சக்ரவர்த்திக்கும் ஏற்படுவதுண்டு என்பதை இந்நிகழ்ச்சி குறிக்கிறது.

சாவித்திரியை எப்படிப் படிப்பது என்ற சொற்பொழிவில், புரிந்துகொள்ள முயலாமல், மனப்பாடம் செய்யாமல், மனத்தையும், ஜீவனையும் அமைதியாக வைத்துக்கொண்டு படித்தால், சாவித்திரியில் உள்ள யோக சக்தி நம் ஜீவனை வந்தடையும் என்று அன்னை எழுதியிருக்கிறார். நமக்கு மனமும் அமைதி பெறுவதில்லை. ஜீவனும் சாந்தத்தில் மூழ்குவதில்லை. சாவித்திரியை எப்படிப் படிப்பது? இப்படி எழுதிய அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதியவை புரியவில்லை என்றால் கையில் பேப்பர், பென்சில் எடுத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு பாராவிலும் என்ன கருத்திருக்கிறது என்று குறித்துப் படிப்பது நல்லது என்று எழுதியிருக்கிறார். அதாவது படிக்கும் நிலைகள் பல உள. நாம் எந்த நிலையில் இருக்கின்றோமோ அதற்குரிய முறையைப் பின்பற்றுவது முக்கியம் என்றாகிறது. புரியாதவனுக்குப் புரிவது முக்கியம். யோக சக்தி நம்முள் வந்தடைய ஜீவனில் அமைதி முக்கியம். நம் அறிவு நிலைக்கேற்ப, நம் முறையைத் தேர்ந்தெடுத்தால் அதிகபட்சப் பலன் கிடைக்கும். Life Divine படிக்கும்பொழுது கருத்துத்

தெளிவாகவேண்டும் என்றால் ஒவ்வொரு கருத்தையும் தேடிக் குறிக்க வேண்டும். ஒரு பிரச்சினை தீர Life Divineஐ படித்தால், பொதுவாகப் படிக்கலாம். வாய்விட்டுப் படிப்பது இதற்கு நல்லது. The Synthesis of Yogaஐ யோக சக்தி பெற பொதுவாக படிக்கலாம். யோக முறைகளை அறிய, விளக்கமாக, பாரா, பாராவாக முறைகளை குறித்துக்கொண்டு படிக்கலாம். ஒரு பிரச்சினை தீர ஏதாவது ஓர் இடத்தில் எடுத்துப் படிக்கலாம். இரவில் தூங்கப் போகுமுன் ஓரிரு பக்கங்கள் படிப்பவர், மனத்தை அமைதியாக வைத்துக்கொண்டு படிப்பது நலம். புத்தகத்தின் உயர்வுக்கும், நம் அறிவு நிலைக்கும், எதற்காகப் படிக்கின்றோம் என்பதையும் மனதில்கொண்டு அதற்கேற்பப் படித்தல் நல்லது.

ஏதாவது ஒரு விஷயத்தைப் புரிந்துகொண்டு அதை எல்லா இடங்களிலும் அர்த்தமற்ற வகையில் அதிகமாகப் பின்பற்றுதல் ஆங்கிலத்தில் fad எனப்படும். கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளுதல் நல்லதன்று என்பதைப் பின்பற்ற ஆரம்பித்து, தரிசன நாட்களில் ஆசிரமத்தில் கூட்டம் இருப்பதால் அங்கு வாராமலிருப்பவரும் உண்டு. தரிசனம் விசேஷ நாள். அன்று ஆசிரமத்தில் அன்னை, ஸ்ரீ அரவிந்தரை விசேஷமாகக் காணலாம். 1962 ஆகஸ்ட் 15-ஆம் தேதி ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஆசிரமக் கட்டிடத்தின்மீது உட்கார்ந்திருந்ததைத் தாம் கண்டதாக அன்னை கூறுகிறார். ஸ்ரீ அரவிந்தரும், அன்னையும் என்றும் சமாதியில் இருந்தாலும், தினமும் சமாதிக்குச் செல்லும் பக்தருக்குத் தரிசனத்தன்று இருவரும் பொன்னிறமாகக் கொஞ்ச நாழிகையும், வெள்ளொளியில் அரை மணி நேரமும் தத்ரூபமாய்க் காட்சியளித்தனர். மற்றொருவர் இன்று தரிசனம் சிறப்பாகவும், நிறைவாகவுமிருந்ததென்றார். மற்றொருவர் ஸ்ரீ அரவிந்தர் சமாதி மீது பொன்னொளியுடன் துயில்வதாக எனக்குப்பட்டது என்றார். இதுபோன்ற சிறப்புவாய்ந்த நாளையும், ஏதோ ஒரு காரணம் காண்பித்துத் தவிர்க்கும் அளவுக்கு அன்பர்கள் வருவதுண்டு. எதற்கும் அளவுண்டு; அளவோடு பழகுவது நல்லது என்பதற்கு இதுவும் ஓர் உதாரணம். நான் சொல்வது உண்மையான

அன்பர்களைப் பற்றி; ஆசிரமத்தின் மீது வெறுப்புள்ளவர்கள், அன்னை மீது நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள், வேறு பல சந்தர்ப்பங்களுக்காகத் தங்களை அன்பர்களென்றும், தீவிர பக்தர்களென்றும் பறைசாற்றவேண்டிய நிர்ப்பந்தமுடையவர்களாக இருப்பார்கள். தவறாது மற்ற விசேஷங்களுக்கும், வேறு கோயில்களுக்கும் போவார்கள். அவர்களும் இதுபோன்ற காரணத்தைக் கூறுவதுண்டு. அவர்களை நான் குறிப்பிடவில்லை. ஒரு விவரத்தை அதன் உட்கருத்துக்கு மாறாகப் புரிந்துகொண்டு அதிகமாகப் பின்பற்றும்பொழுது அது தலைகீழாக மாறுகிறது. அதனால் அளவோடு நியதிகளைப் பின்பற்றினால், அந்நியதியால் அதிகபட்சப் பலன் அடையலாம் என்பதை மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர் அறையைத் தரிசனம் செய்ய, தினமும் சில பக்தர்கள் போவதைப் பார்த்து, புதியதாய் வந்த ஓர் இளைஞர் தாமும் தினசரி செல்லத் தொடங்கினார். அவர் ஒரு காண்டிராக்டர். அன்னையைப் பற்றி அறியாதவர். நண்பர்களுக்காக முதலில் வந்தவர். ஈடுபாடுடைய அன்பர்கள் தினமும் அறையைத் தரிசனம் செய்தால், அதற்கு யோகப் பலன் உண்டு. புதியவருக்கு அது ஒத்துவாராது. இந்த விஷயம் என்னிடம் வந்ததும், அவருக்கு நான் விளக்கம் சொன்னேன். அவர் மனம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தம் பக்தியின் சிறப்பை நான் உணரவில்லை என நினைத்தார். என் பேச்சை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தொடர்ந்து தரிசனத்திற்காக அறைக்குப் போனார். சில நாட்கள் கழித்து என்னிடம் வந்து இன்று அறைக்கு வெளியிலிருக்கும்பொழுது என் தலையில் பாறாங்கல்லால் அடிப்பது போன்றிருந்தது; மயக்கம் வந்தது. திரும்பி வந்துவிட்டேன் என்றார். அளவை மீறாமலிருப்பது நல்லது.

சிலர் ஆசிரமம் வந்து இதன் உயர்வைப் பார்த்தபின், தம் நண்பர்கள், உறவினர்கள், அனைவரும் வரவேண்டும் என்று முயல்வதுண்டு. இது சரிவாராது. தெரியாதவர்களுக்குச் சொல்லலாம்; வற்புறுத்தக்கூடாது. ஒரு மிராசுதார் தம் மாமாவை வற்புறுத்தி

அழைத்துவந்தார். வந்தவர் சமாதி அருகில் நிற்க முடியவில்லை. இனி என்னை இங்கு வரக் கூப்பிடாதே என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிவிட்டார்.

காணிக்கையில் சிலர் அளவு மீறி தங்கள் ஆர்வத்தைக் காட்டுவதுண்டு. கடன் வாங்கி காணிக்கையைப் பெருந்தொகையாக அனுப்பியவருக்கு, பெருங்கடன் ஏற்பட்டது. வெளிநாட்டு பக்தர் ஒருவர். தம் வருமானத்தில் தமக்குச் செலவு போக அனைத்தையும் காணிக்கையாகச் செலுத்துவார். அவர் தனி மனிதர்; குடும்பமில்லை. இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து அவர் நண்பர் ஒருவருக்கு 3 நாட்கள் செய்த உதவிக்காக ஒரு வருஷச் சம்பளம் கமிஷனாக எதிர்பாராமல் கிடைத்தது. முழுவதுமாகக் காணிக்கை செலுத்தியவருக்கு முழுச்சம்பளம் எதிர்பாராமல் வந்தது. அதையும் முழுவதுமாகக் காணிக்கையாகக் கொடுத்துவிட்டார். இது அவருக்குச் சரி. 160 ரூபாய் சம்பளம் பெறுபவர் அதிகபட்சக் காணிக்கை கொடுக்க விரும்பி 300 ரூபாய் அன்னைக்கு அனுப்பினார். அவர் குடும்பம் இரண்டு மாதம் பட்டினி கிடந்தது. அன்னை விஷயத்தில் மனத்தில் குறையில்லாமல், அறிவில்லாமல் நடந்துகொண்டாலும், பின்னர் இவருக்கும், இவர் குடும்பத்தாருக்கும் எதிர்பாராத உயர்வுகள் ஏராளமாக வந்தன. தனி மனிதனுக்குள்ள வசதி, குடும்பத்திலுள்ளவருக்குக் கிடையாது. அளவை மீறிப்போனால் பட்டினி கிடக்க வேண்டும். இது தேவையில்லாத சிரமம்.

யோகத்திற்குத் திருமணம் நேர் எதிர் என்றாலும், ஸ்ரீ அரவிந்தரும், அன்னையும் சில சமயங்களில் சாதகர்களைத் திருமணம் செய்துகொள்ளச் சொன்னதுண்டு. சாதகர்களுடைய சபாவத்தை ஒட்டிப்போவதே முக்கியம் என்பதை இது காட்டுகிறது.

அதிகமாக ஒன்றைப் பின்பற்றினால் அதற்கு எதிர்மாறான பலன் ஏற்படும். குறைவாகப் பின்பற்றினால் வாய்ப்புகளை இழக்க நேரிடும். அளவோடு பின்பற்றினால் அதிகபட்சப் பலன் உண்டு. உதாரணமாக, தினமும் 6 மணி, 8 மணித் தியானம் செய்ய

முடிந்தால் அது எல்லோருக்கும் ஒத்துவாராது. பலருக்கு உடம்பில் படபடப்பு வந்துவிடும்; தலைவலி வரும்.

அன்னையின் அடிப்படையான சட்டம் (balance & rhythm) அளவு, நிதானமாகும். அன்னையின் சட்டங்களை நம் சபாவத்திற்கும், சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப மாற்றிப் பின்பற்றுதல் அன்னையின் அடிப்படையான சட்டத்தைப் பின்பற்றுவதாகும்.

40 ஆண்டுகளுக்குமுன் பல்கலைக்கழக ஆசிரியரானவர், திருமணத்தால் தாம் பொருளையோ, அந்தஸ்தையோ பெறக்கூடாது என்ற இலட்சியம் உடையவர். அதனால் ஒரு முன்பின் தெரியாத ஏழை வீட்டில், பெண் B.A. படித்திருப்பதால், திருமணம் செய்துகொண்டார். வந்த மனைவி அவருடைய இலட்சியத்திற்கு அர்த்தமில்லை என்று விளக்குவதற்கு அதிக நாட்கள் தேவைப்படவில்லை. அடுத்தாற்போல் தம்பிக்குக் கல்யாணம். எல்லோரைப் போலவும், எல்லாச் சீர்வரிசைகளையும் பெற்றுப் பெரிய இடத்தில் திருமணம் செய்துவைத்தார். அதன்பின் மற்றவர்களுக்கு உபதேசம் செய்யும்பொழுது வசதியான இடத்தில் திருமணம் செய்துகொள்வது சரி என்று சொல்வார். அவருடைய இலட்சியம் உயர்ந்தது. ஆனால் அவர் வாழ்க்கைக்கு அது முரணானது என்று சீக்கிரம் புரிந்து கொண்டு, தலைகீழாக மாற வேண்டியதாயிற்று. இலட்சியம் உயர்ந்ததென்றாலும், நம்மால் கடைசிவரைக்கும் இலட்சியத்தைக் காப்பாற்ற முடியுமா என்று கருதி, கடைசிவரைக்கும் காப்பாற்றக்கூடியதையே பின்பற்றுவது அளவோடு செயல்படுவதாகும்.

பரம்பரையாக நாம் இராகுகாலத்தை அறிந்தவர்கள். நம் நாட்டில் மற்ற மதத்தினரில் சிலர் அதைப் பின்பற்றுவதுண்டு. அன்னையிடம் வந்தபின் அதைக் கருதவேண்டியதில்லை. என்றாலும், பழக்கம் விடமாட்டேன் என்கிறது. மனதில் நம்பிக்கை இருக்கும்வரை அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது நல்லது. நம்பிக்கை விட்டுப்போனபின், பழக்கத்தை விட்டுவிடலாம். மனம் நம்புவதை வாய்

மறுத்தால், மனத்தின் நம்பிக்கை வாய்ச்சொல்லை மீறிச் செயல்படும். அது தவிர்க்கப்படவேண்டியது.

எனக்கு எதையும் அளவுக்குமீறிக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அரைகுறையாக எதையும் பின்பற்ற என் சபாவம் இடம்கொடுக்காது என்பவர்களுண்டு. அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைச் சோதனை செய்தால், எதை ஆரம்பித்தாலும் சீக்கிரத்தில் விட்டுவிடுவார்கள் என்பது தெரியவரும்.

1920-இல் அன்னை சாதகர்களைத் தம்மிடம் சொல்லாமல் ஆசிரமத்தைவிட்டுப் போகவேண்டாம் என்று சொல்லியிருந்தார். குறிப்பாகக் கடைத்தெருவுக்குப் போகக்கூடாது என்றிருந்தார். ஒருவர் போனார். கடையில் நிற்கும்பொழுது கால்களைக் காணோம். ஓடிவந்து அன்னையிடம் சொன்னார். ஏன் போனாய்? ஏன் சொல்லாமல் போனாய்? என்று கேட்டார்கள். ஆசிரமத்தில் நுழைந்தவுடன் கால்கள் இருப்பது தெரிந்தது.

தியான மையங்களில் மாதந்தோறும் கூடுகின்றனர். சில இடங்களில் மாதம் இரு முறையும் கூடுகின்றனர். ஓரிரு இடங்களில் 4 வாரமும் கூடுகின்றனர். தினமும் தியானம் ஏற்படுத்தலாம். எல்லாம் சரி, மையத்தை நடத்துபவர் 20 மணி தியானம் செய்பவரானால், வருபவர்களுக்கு ஆர்வமும், வசதியும், தியானமும் அமையுமானால் செய்யலாம். எது முடியுமோ அது சரி.

வாரணாசியில் ஒரு கல்லூரி ஆசிரியர் 17 M.A. பட்டம் தொடர்ந்து பெற்றார். இரண்டு M.A. பெறுவதுண்டு. M.A.க்குப் பின் அடுத்த உயர்ந்த பட்டம் பெறுவது முறை. இவர் கல்லூரி ஆசிரியர். பட்டத்தில் பிரியம் உள்ளவர். 17வரை எடுத்திருக்கின்றார். இதையே வேறொருவர் பின்பற்ற முயன்றால், செய்தால் சரி வருமா?

தியானம் வரவில்லை, பக்தியிருக்கிறது என்றால் பக்தி போதும்; அதுவே தியானத்தின் பலனைக் கொடுக்கும். இருந்தாலும் தியானம்

வரவில்லையே என்ற ஏக்கம் சிலருக்கு இருப்பதுண்டு. இல்லாததை விட்டு இருப்பதைப் பாராட்டினால், உயர்ந்த ஆனந்தம் ஏற்படுகிறது என்பது ஒருவருடைய அனுபவம்.

சீதனம் கேட்கக்கூடாது என்று முடிவு செய்த வரனுக்குப் புகழ்மாலைகள் வரவில்லை. பெண் கேட்ட இடத்திலெல்லாம் சந்தேகம் ஏற்பட்டு, பெண் கொடுக்க மறுத்தார்கள். சீதனம் கேட்க ஆரம்பித்த பின்னரே, பெண் கிடைத்தது. நமக்கு உயர்ந்த உள்ளம் இருக்கலாம். நாம் வாழும் சமூகத்தை ஒட்டிப்போகவேண்டும். சமூகத்திற்குப் பொருத்தமில்லாத இலட்சியத்தைப் பின்பற்றச் சாதாரண மனிதனால் முடியாது. அதற்குரிய இலட்சியத்தைச் சாதாரணமானவன் பின்பற்றினால் பலன் வராது என்பது மட்டுமன்று; தலைகீழான பலன் ஏற்படும்.

இராமபிரான் தம் தர்மத்தைவிட்டு வாலியைக் கொன்றார். கிருஷ்ண பரமாத்மா தர்மயுத்தத்தை வெல்வதற்காகப் பல முறைகள் தர்மத்தை மீறினார். ஸ்ரீ அரவிந்தர் 24 ஆண்டுகள் மௌனத்திலிருந்து பொழுது ஒரு சாதகர் அவரைச் சந்தித்துப் பேசவேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். பகவானும் தம் மௌனத்தைவிட்டு அவருடைய பிடிவாதத்தை ஏற்று அவரிடம் பேசினார். ஜவஹர்லால் நேருவின் உயர்வை அறிந்த மகாத்மா காந்தி, நேரு வரும்பொழுது அவருக்குப் பிடித்தமான சிகரெட்டை வாங்கிவைத்திருந்து அவரிடம் கொடுப்பதுண்டு. தங்களுடைய உன்னதமான கொள்கைகளை உயர்ந்தவர் விட்டுக்கொடுப்பது, அளவோடு பழகவேண்டும் என்பதால்தான்.

தாலுக்கா ஆபீஸ் தலைமை குமாஸ்தா இருவர். ஒருவர் மாற்றலாகிப் போன இடத்திற்கு, மற்றவர் வந்தார். முதலாமவர் நிதானம் என்று நான் விளக்குவதை முழுமையாக விரதம்போல் கடைப்பிடிப்பவர். அடுத்தவர் எது முடியுமோ அதைச் செய்துவிடுவார். ஆதாயம் இருந்தால் அளவுகடந்து செயல்படுவார். முதலாமவர் பையன் M.A. படித்து, கல்லூரி ஆசிரியராகி, கெஜட் பதவிக்கு நேரடியாகத்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, பின்னர் I.A.S. பெற்று செக்ரடரியாக ரிடையர் ஆனார். அடுத்தவர் மகன் B.A. சிரமப்பட்டு பாஸ் செய்து குமாஸ்தாவாகி, பெரிய குடும்பத்தை வறுமையில் நடத்தி, ரிடையராவதற்குமுன் இறந்துவிட்டார். நிதானம் நீடித்த பலனைக் கொடுக்கும். அளவுமீறிச் செயல்பட்டால் அடிமட்டத்திலேயே வாழ்க்கை முடிந்துவிடும்.

நிதானத்தை உலகம் கடைப்பிடித்ததற்குப் பல உதாரணங்கள் உண்டு. கடைப்பிடிக்காமல் புறக்கணித்ததற்கும் பல உதாரணங்கள் உண்டு. அரசர்கள் பிச்சைக்காரியை அழகுக்காக ராணியாக்கிய நிகழ்ச்சிகள் உண்டு. மாடு மேய்த்த காளிதாஸனைக் கண்ணிறைந்தவனாக இருப்பதால் ராஜகுமாரி திருமணம் செய்து கொண்டாள். 150 கோடி நிறுவனத்தின் தலைவர் ஒருவர் தம் கம்பெனிக்கு முக்கிய ஆபீஸரை நியமிக்க நினைத்துக் கொண்டிருந்த பொழுது, ஒரு நாள் தம் ஹோட்டல் பாத்ரூமிலிருந்து வெளிவரும் பொழுது, நிற்குகொண்டிருந்தவரை, இனிமையாகப் பேசினார் என்பதற்காக அவரையே அந்தப் பெரிய பதவிக்கு நியமித்தார். ஹாலத்தில் ஒரு பெரிய கம்பெனி தலைமை ஆபீஸுக்குத் தினமும் 17,000 டெலக்ஸ் செய்திகள் வருகின்றன. ஒருவரும் அதைப் படிப்பதில்லை. சென்னை கவர்னர் தமக்கு வாத்து முட்டை சப்ளை செய்த வியாபாரியை பல்கலைக்கழகச் செனட் மெம்பராக நியமித்தார். தம் செயலுக்கும், அதற்குத் தேவையானது எது என்பதற்கும் தொடர்பில்லை என்பது தெரிந்தும், கவர்னர்களும், அரசர்களும் செயல்படுவதுண்டு; அது முறையாகாது; பலன் தாராது.

எலிஸபெத் ராணியின் மாளிகையில் ஒரு பச்சை பெஞ்ச் இருக்கிறது. அதனருகே ஒரு வீரன் துப்பாக்கி ஏந்தி நிற்கிறான். இது வெகுநாளாக இருக்கிற ஏற்பாடு. ஒரு சமயம் இந்த பெஞ்ச் ஏன் அங்கிருக்கிறது என்று ஆராய்ச்சி நடந்தது. அதன் விளைவாக உண்மை வெளிவந்தது. பச்சை பெயிண்ட் அடிக்கும்பொழுது, ஈர பெயிண்ட்டில் யாரும் உட்கார்ந்துவிடக் கூடாது என்று ஒரு

சிப்பாயைக் காவலுக்குப் போட்டார்கள். பெயிண்ட் காய்ந்தபின், வீரனை அப்புறப்படுத்தாமல் விட்டுப்போயிற்று. சில நாட்கள் கழித்து, சிப்பாயை அப்புறப்படுத்துவது தவறு என்று கருதி வருஷக்கணக்காகப் பெஞ்சும், சிப்பாயும் அங்கிருக்கிறார்கள். அதில் எவரும் உட்கார சிப்பாய் அனுமதிப்பதில்லை!

சாக்ரடீஸ் உலகத்தில் மேதை என்ற சொல்லுக்கு இலக்கணமாய் அமைந்தவர். ஏதென்ஸ் நகரில் 12 முக்கியஸ்தர்கள் உண்டு. அவர்கள் சாதாரணமானவர்கள். அந்தஸ்து கருதி அவர்களை முக்கியஸ்தர்களாக நியமிப்பது வழக்கம். அவர்களை (wise men of Athens) ஏதென்ஸ் அறிஞர்கள் எனக் குறிப்பிடுவதுண்டு. சாக்ரடீஸ் அவர்களில் ஒருவரைச் சந்தித்தார். “ஏன் உங்களை அறிஞர் என்று அழைக்கின்றார்கள்?” என்று கேட்டார். பதிலைக் கேட்டபின் சாக்ரடீஸ் அவரிடமே, “இதுவே உங்கள் விளக்கமானால், உங்களைவிட நான் அறிவாளி” என்று கூறினார். ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து மற்ற 11 பேரையும் பார்த்தார். அதே கேள்வியைக் கேட்டார். அதே பதிலை அவர்களிடம் சொன்னார். பன்னிருவருக்கும் கோபம் வந்தது. சாக்ரடீஸுக்கு அதன் விளைவாக உயிர் போயிற்று. சாக்ரடீஸைவிட உயர்ந்த ஞானி இல்லை. இதுபோன்ற ஒரு காரியத்தைப் பெரிய ஞானியும் சில சமயங்களில் செய்து, ஆபத்தை விளைவிப்பதுண்டு.

பெரும்பாலும் இதுபோன்ற தவறுகள் நடப்பதற்குரிய சில காரணங்கள் கீழ்க்கண்டவை:

1. தோற்றத்தையே பெரிதாகக்கொண்டு உள்ளடங்கிய உண்மையை இரண்டாம்பட்சமாகக் கருதுவது (உ.ம். பட்டம் அதிகமாகப் பெற்றால்தோதும் ; உண்மையில் அறிவு முக்கியமில்லை).
2. பிரியத்தால் வரம்பு மீறுதல் (உ.ம். மனைவி மீதுள்ள பாசத்தால் முக்கியமான இரகஸ்யத்தை அவரிடம் சொல்லுதல்).

3. பகுத்தறிவைப் புறக்கணித்தல் (உம். தரிசனத்தை, கூட்டம் எனக் கருதித் தவிர்த்தல்).
4. ஓரிடத்திலுள்ள முறையைத் தவறாக மற்றோர் இடத்தில் பின்பற்றுதல் (உம். வீட்டுப் பழக்கத்தை ஆபீஸில் செயல்படுத்துவது).
5. நம் அறிவு நிலைக்குப் பொருந்தாதவற்றைப் பின்பற்றுதல் (உம். 17 M.A. பட்டம் பெறுதல்).
6. அவசியத்தால் நேர்ந்ததை இலட்சியமாகப் பேசுதல் (உம். வறுமையின் எளிமையை உயர்வாகப் பாராட்டுதல்).
7. தெரிந்ததையே திருப்பித் திருப்பிச் சிந்தனையின்றி செய்தல்.
8. தவறான அனுதாபம்.
9. பொதுவான விதியை குறிப்பான இடத்தில் பின்பற்றுதல்.
10. விட்டுக்கொடுப்பதின் முக்கியத்துவத்தை அறியாதது.
11. புரிந்துகொள்ளுமுன் செயல்பட விரும்புதல்.
12. அறிவும், ஆசையும் முரண்பட்டிருத்தல்.

அளவுக்கு மீறி ஒன்றைப் பிடித்துக்கொள்வது சிறுபிள்ளைத்தனம் என்பது தெளிவு. ஒருவர் தம் பெயரை வீட்டுக் காம்பவுண்டிலும், வீட்டிலும், வீட்டில் தம் ஆபீஸிலும், சமையல் அறையிலும், தூங்கும் இடத்திலும், பூஜை அறையிலும், குளிக்கும் இடத்திலும் பொறித்து வைத்தார் என்பது பலருக்கு வேடிக்கையாக இருந்தாலும், அவருக்குச் சரியாகப்படுகிறது. மற்ற விஷயங்களில் நாம் அதேபோல் செயல்படுவது நமக்குத் தெரிவதில்லை.

அளவுக்கு மீறி ஒரு விஷயத்தைப் பாராட்டுவதால் அதில் பல சமயங்களில் நஷ்டம் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. ஆனால், அதை மாற்றி அளவுடன் செயல்படுவதால் அதிலுள்ள இலாபம் கண்ணுக்குத் தெரியும்.

பரமசிவனிடம் பார்வதி, காட்டுவழியாகப்போகும் ஏழைக்கு உதவச்சொல்லி, அவன்முன் தங்கக் கட்டியைப் போட்டபொழுது, குருடன் எப்படி நடப்பான் என்று அவன் நினைத்து, கண்ணை மூடி நடந்து, தங்கத்தைத் தவறவிட்ட கதையை நாம் அறிவோம். ஒரு மனிதனை நோக்கி அருள் செயல்பட விரைந்து வரும்பொழுது, அவனுக்கு அர்த்தமற்ற காரியம் ஒன்றில் ஆர்வம் ஏற்பட்டு அருளிலிருந்து விலகுவது மனித இயல்பு என்று அன்னை கூறுகிறார். நிதானத்துடன் நடப்பவருக்கு அந்தத் தவறு ஏற்படாது. அதுவே நிதானத்தின் பெருமை.

ஆசிரமம் வந்து வியாதிக்கு மருந்து சாப்பிடக்கூடாது என்று தெரிந்துகொண்ட மேல்நாட்டுப் பெண்மணி ஒருவருக்கு வியாதி வந்தபொழுது, அன்னை அவரை மருந்து சாப்பிடச் சொன்னார். அவர் மறுத்துவிட்டார். உன் உடல் மருந்து சாப்பிட்டுப் பழகியது, மருந்தில்லாமல் என் அருள் உன் உடலில் செயல்படாது என்று அன்னை விளக்கியதையும் அவர் புறக்கணித்தார். மருந்து சாப்பிடாவிட்டால் நீ இறந்துவிடுவாய் என்று அன்னை சொல்லியபொழுது, நான் இறக்கமாட்டேன், மருந்தும் சாப்பிடமாட்டேன், உங்கள் அருள் என்னை குணப்படுத்தும் என்று அவர் அன்னையிடம் சொன்னார்.

மருந்து சாப்பிடாமலே அருளால் குணம் பெற உயர்ந்த முழு நம்பிக்கை வேண்டும். மருந்தைச் சாப்பிட்டால் 10 வேளைகளில் குணமாவது ஓரிரு வேளைகளில் அருளால் குணமாகும். அன்னையிடம் கற்ற நியதியை அவரிடமே சொல்வது பொருத்தமாகாது. மனித சபாவம் அந்த அளவுக்குப் போய்ச் செயல்படக்கூடியது.

பழைய முறைகளைக் கைவிட்டு, அன்னை முறைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும்பொழுது, மனமும், சபாவமும் ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்குச் செயல்படுவதே முறை. மனம் தயங்கினால், சபாவம் முரண்டு செய்தால், அவை ஒத்துவரும்வரை காத்திருப்பதே சரி.

பைத்தியக்காரனுடைய மனநிலைக்கும், சாதாரணமானவன் மனநிலைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் ஓர் இழைதான் என்று சொல்வார்கள். நிதானமாகச் செயல்படும்பொழுது, இந்த ஓர் இழையைத் தாண்டி நாமிருக்கும் சிறுமையிலிருந்து பெருமைக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லும்.

30, 40 வருஷங்கள் தொடர்ந்து நண்பர்களாக இருப்பவர்களையும், அடிக்கடி தம் நண்பர்களை இழந்துவிடுபவர்களையும் கவனித்தால், இருவருக்கும் ஒரே மாதிரியான குணமே இருக்கும். வரம்புக்குள் செயல்படுவது போன்ற ஒரே வித்தியாசம் மட்டும் காணப்படும். வியாபாரக் கூட்டாளிகளிடமும் இதே நிலையைப் பார்க்கலாம். அரசியலில் தலைவர்கள் அடிக்கடி பிரிவதும், சில சமயங்களில் மீண்டும் ஒன்றுசேர்வதும் சகஜம். விஷயம் பெரியதானால் விட்டுக் கொடுக்க மனம் வாராது. அதனால் சிறு விஷயம் பெரியதாகி பிளவு ஏற்படும். ஏற்பட்ட சில நாட்கள் கழித்து விஷயம் புரியும். மீண்டும் சேர முடியாது.

நாய் மீது ஆசையேற்பட்டு ஒரு நாய் வளர்க்க ஆரம்பித்த பெண், 40 நாய்வரைக்கும் சேர்த்துவிட்டார். ஒரு நாள் அவர் எடுத்துப்போன மாமிசத்தைப் போடுவதற்குள் அவசரப்பட்ட நாய் அவரைக் கடித்துவிட்டது. சிந்திய இரத்தத்தை ருசித்த மற்ற நாய்கள் தம் நிலையிழந்தன. அவரை எல்லா நாய்களும் கடித்துத் தின்ன ஆரம்பித்துக் கொலை செய்துவிட்டன. நாய் வளர்த்த செல்வர், அதற்குப் பாத்ளும், டாய்லட் கட்டி, அங்குள்ள (tap) குழாயைப் பொன்னால் செய்துவைத்தார். அளவுமீறிச் செயல்படுவதால் பாதிக்கப்படாதவர்களுண்டு. பாதிக்கப்படாததால், அது சரியாகாது.

அன்னையின் அருளும், சக்தியும் உயர்ந்தவை. அவை செயல்படும் வகைகள் அற்புதம். மனநிலையில், மாற்றம் ஓர் இழை சரியாக மாறினால் பலன் முழுதாக இருக்கும். ஓர் இழை எதிர்பக்கமிருந்தால் பலன் ஏற்படாது. 80 கோடி கம்பெனிக்குத் தலைவர் ஒருவர்; செல்வாக்கு அதிகம் உள்ளவர்; ஏராளமாகப்

படித்தவர். அவருக்கு ஒரு வினோதமான சிரமம். பகலெல்லாம் கம்பெனியில் வேலை செய்வார். மாலை வீட்டிற்குப் போனபின், 9 மணிக்குமேல் ஒரு சிறுபிள்ளைத்தனம் அவரைக் கவலிக்கொள்ளும். அதன் பிடியிலிருந்து அவரால் பல மணி நேரங்கள் விடுபட முடிவதில்லை. அர்த்தமற்ற செயல்களை ஆர்வமாக அளவுமீறிச் செய்வார். அதனால் மறுநாள் களைப்பு ஏற்படும். 10, 15 வருஷங்களாக இது இருக்கிறது. டாக்டர், மனநல வல்லுனர், டெல்லி, லண்டன், சிகாகோ என்றெல்லாம் சென்று பரிகாரம் தேடினார்; கிடைக்கவில்லை. அன்னையை, சுமார் 20 வருஷங்களுக்குமுன் வந்து தரிசனம் செய்திருக்கிறார். இப்பொழுது அன்னையின் சமாதியைத் தேடிவந்தார். லேசான பலன் தெரிந்தது. அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர் மனமும், சிரமமும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அன்பர் ஒருவருடன் தொடர்பு ஏற்பட்டதால் மற்ற பல நன்மைகள் ஏற்படுவதைப் பார்த்தார். சில வருஷங்கள் ஓடின. மீண்டும் அன்பரைச் சந்திக்க நேரிட்டது. பிரச்சினையை மீண்டும் துவக்கினார். அன்பர் சுருக்கமாகச் சொன்னார், “உங்கள் பிரச்சினை உங்களுக்குப் பெரியது. அருளுக்குச் சிறியது. அருளை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆனால் உங்கள் மனம் செய்யும் முடிவு தீவிரமானால், அருள் க்ஷணத்தில் செயல்படும். அறிவால் ஏற்பதற்கும், உணர்வால் ஏற்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் ஓரிழைதான். உணர்வு ஏற்றுக்கொண்டால் உடனே பலன் தெரியும்”. அத்துடன் அன்பர் புதுவை வந்துவிட்டார். மறுநாள் அன்பரைப் போனில் கூப்பிட்டு, “இன்று எனக்கு விடுதலை கிடைத்தது. பூரண விடுதலை கிடைத்தது. நான் புது மனிதன். இதுபற்றி நீங்கள் ஒரு புத்தகம் எழுதினால் என்போன்ற பலருக்கு உதவியாகயிருக்கும். 10, 15 ஆண்டுகள் வாழ்க்கை சிம்மசொப்பனமாக இருந்தது. இன்று சொர்க்கமாக மாறிவிட்டது. பங்களாதேஷில் என் உறவினர் ஒருவருக்குக் கான்ஸர். அவரையும் நான் அன்னையை ஏற்றுக்கொள்ளச் சொல்லப்போகிறேன்” என்றார். பூரண குணம் ஏற்பட மனம் மயிரிழை மாறவேண்டும். நிதானமாகச் செயல்படும்பொழுது வாழ்வில் இந்த இழை எப்பொழுதும்

சரியான பக்கத்தில் செயல்படும். மனித வாழ்வும், அன்னை அருளும் கடற்கரை போலிருக்கின்றன. நீரும், நிலமும் பிரியும் இடம் அது. ஓர் அடி இந்தப் பக்கம் சென்றால் நிலம்; ஓர் அடி அந்தப் பக்கம் சென்றால் கடல். அருளும், வாழ்வும் அருகருகே இதேபோல் அமைந்துள்ளன. சாதாரண வாழ்விலிருந்து மனிதனை அருள் நிறைந்த வாழ்வுக்கு அழைத்துச் செல்பவை பல விஷயங்கள். சமர்ப்பணம், தியானம், நன்றியறிதல், நம்பிக்கை, பக்தி போன்றவை அவை. வரம்புக்குள் செயல்படும் நிதானத்திற்கும், மனிதனை எளிய வாழ்விலிருந்து அன்னையின் அருள் வாழ்வுக்கு அழைத்துச் செல்லும் திறன் உண்டு. அதுவே நான் சொல்லும் நிதானத்தின் சிறப்பு. பார்வைக்கு எளிமையானதாகத் தோன்றினாலும், பின்பற்றும்போது, இது நிதானத்தின் உயர்நிலை; நிதானத்தின் உச்சகட்டம்; கீதை சொல்லும் சமத்துவம். நிதானத்தை 10 நிலைகளாகப் பிரித்தால் 10வது நிலை சமத்துவமாகும். நான் சொல்லும் வரம்புக்குள் செயல்படுவது முதல் நிலையாகும்.

8. இடைவிடாத பிரார்த்தனை

பிரார்த்தனை என்பது தெய்வீகம் பொருந்தியது. மனித உழைப்பைப் போற்றாதவர் இல்லை. நட்பில் விஸ்வாசத்தைப் பாராட்டாதவரில்லை. உயர்ந்த ஞாபகசக்தியை அனைவரும் கண்டு வியப்படைவார்கள். உழைப்பு உடலின் முயற்சி; விஸ்வாசம் உணர்வின் நெறி; ஞாபகம் அறிவின் முயற்சி; இவற்றையெல்லாம் கடந்த நிலையிலுள்ளது ஆன்மா. ஆன்மா முயன்று எழுப்பும் குரல் பிரார்த்தனை. இது ஆண்டவனை எட்டும். எட்டிய க்ஷணம் அற்புதம் நிகழும். இடைவிடாத பிரார்த்தனை இறைவன் காதில் தவறாது விழும். மனித வாழ்விலுள்ள எந்தச் சிக்கலையும் அவிழ்க்கும் திறனுடையது இடையறாத பிரார்த்தனை. மூன்று நாட்கள் இடைவிடாமல் பிரார்த்தனை செய்து தீராத பிரச்சினை ஒன்றை இதுவரை நான் கேட்டதில்லை.

அன்னையைப் பற்றி பக்தர்கள் அறிந்தன அநேகம். ஆயிரம் வகைகளில் பக்தனின் துயரைத் தீர்த்தவர் அன்னை. ஆழாக்கு அரிசிகூட வீட்டில் இல்லை என்று அழுது புலம்பியவர் வாழ்வில் அன்னை உதயமாகி, நமக்கில்லை என்று மறந்துவிட்ட பெருஞ்சொத்தை, கைக்கு வந்துவிட்டது என்பதை நிறைவேற்றியவர் அன்னை. கஷ்டம் வந்து கடைசி நிலைக்குப் போனபின், அன்னை அளித்த வாழ்வு பேர்அதிர்ஷ்டமாக அமைந்ததை வர்ணித்தவர், “இதை அன்னையால் மட்டுமே கொடுக்க முடியும் என்பது எனக்குத் தெளிவாக விளங்குகிறது. எனக்குக் கிடைத்த இப்பேறு வேறு எதனாலும் இல்லை. அன்னையால்தான் என்பதை என் நெஞ்சம் உணருகிறது” என்றார். ஹிருதயம் கோளாறாக இருக்கிறது; ஆப்ரேஷன் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று 70 பவுண்ட் எடையுள்ள 30 வயதுப் பெண்மணிக்குச் சொன்ன டாக்டர், கூடவே “உனக்கு அந்த ஆப்ரேஷனில்லை. எந்த ஆப்ரேஷனும் செய்ய

முடியாது. உடலில் சதையேயில்லை” என்று அனுப்பிவிட்டார். 300 ரூபாய் சம்பாதிக்கும் அந்தப் பெண்ணுக்கு டாக்டர் சொல்லியதைவிட முக்கியமானது ஆப்ரேஷன் செலவு. அதற்கு வழியில்லை. அன்னை ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்த அந்தப் பெண் பொறுப்போடும், விஸ்வாசத்துடனும் வேலை செய்தவர். அவருக்குப் புதிய நிலை ஏற்பட்டது. டெல்லியிலிருந்து அப்பெண்ணின் ஊருக்கு ஒரு புதிய டாக்டர் இதுபோன்ற சிக்கலான கேஸ்களைப் பரீட்சார்த்தமாக ஆப்ரேஷன் செய்ய வந்தார். அப்பெண்ணுக்கு இலவசமாக ஆப்ரேஷன் செய்தார். ஹிருதயக் கோளாறு நீங்கியது. பின்னர் திருமணமும் ஆயிற்று. சேவையின் உள்ளடங்கிய, செய்யாத பிரார்த்தனையின் பலன் அது. துறைமுகத்தை விட்டுப்போன கப்பல் அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்ததால், திரும்பிவந்து அழைத்துப் போனதுண்டு. ஒரு காலனியில் உள்ள எல்லா வீடுகளும் சேதமான நேரத்திலும் அன்னை படம் இரண்டு நாளிருந்த வீடும், அங்குள்ளவர்களும் அந்த அசுரச் சூறாவளியிலிருந்து தப்பும்படிக் கவசமாக இருந்தது அன்னையின் சூழல். பல ஆண்டுகள் சந்தான பாக்கியமில்லாதவர்கள் பலர்; அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்த அடுத்த மாதம் கர்ப்பமானேன் என்று சொன்னதுண்டு.

வாழ்க்கையில் தீராத பிரச்சினைகள் சிலவற்றை நாம் கேள்விப்படும்பொழுது, இது தீர்க்க முடியாத பிரச்சினை என்று தெளிவாகப் புரியும். பெரும்பாலும் பிரச்சினைக்கு உரியவர்கள், இனி இது நடக்காது என்று கைவிட்டுவிடுவார்கள். சிலர் நடக்காது என்று மனம் தெளிவாக அறிந்தாலும் தொடர்ந்து முயன்றுகொண்டிருப்பார்கள். வருஷங்கள் ஓடும்; பலன் பூஜ்யமாக இருக்கும். நாள் ஆக, ஆக சிக்கல் பெரிய சிக்கலாவதைக் காண்பார்கள். அதுபோன்ற சில விஷயங்களைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

1. இன்று 41 வருஷமாகிறது. குத்தகைக்காரன் நிலத்தை ஆக்ரமித்துக்கொண்டான். கொடுப்பதையும் குறைத்து, நிறுத்திவிட்டான். 15 வருஷமாக எதுவும் வரவில்லை ; உரிமையும் போயிற்று; உடமையும் போயிற்று; வருமானமில்லை.

2. இந்த வட்டாரத்திலேயே பெரிய மிராசுதாரர். 50 வருஷமாகப் பெருஞ்செல்வமுடையவர். இரண்டு குழந்தைகளையும் விட்டுத் தாயைப் பிரித்து 22 வருஷத்திற்குமுன் தாய்வீட்டிற்கு அனுப்பினார். அவருக்குச் சமாதானம் சொல்ல ஒருவரில்லை. இனியும் நிலைமை மாறப்போகிறதா?
3. எங்கள் குடும்பம் செல்வம் நிறைந்தது. பெரும்பாலானவர்க்கு புத்திர சந்தானமில்லை. போகாத கோயிலில்லை. எந்த வழியும் இந்த 20 வருஷங்களாகப் புலப்படவில்லை.
4. என் அண்ணன், தம்பி, அக்கா, தங்கைகள் அனைவரும் நல்ல நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். எனக்கு வசதியில்லை. அதனால் மரியாதையில்லை. 30 வருஷங்களாக மனம் புழுங்குகிறது. எவரும் எங்களைப் பொருட்படுத்துவது இல்லை. இதற்கு வழியே தெரியவில்லை.
5. கணவருடைய குடிப்பழக்கம் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிறது. வருஷம் 12ஐத் தாண்டிவிட்டது. இனி எந்த மார்க்கமும் தென்படவில்லை.
6. என் பிள்ளை உத்தியோகத்திற்குப் போய் 20 வருஷங்களாகின்றன. இதுவரை 19 கம்பெனிகளில் வேலை செய்திருக்கிறான். வருஷத்திற்கு ஓர் இடம் மாறுவதே அவனுக்குரிய பழக்கமாகிவிட்டது. அத்துடன் கடனும் வருஷத்துக்கு வருஷம் அதிகமாகிறது. இனி அவன் மாறுவான் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.
7. 30 வருஷங்களுக்குமுன் என் 45வது வயதில் 26 புத்தகங்களை எழுதினேன். 45 வருஷங்களாக அகில இந்திய பத்திரிக்கை ஒன்றுக்கு ஆசிரியராக இருக்கிறேன். எனக்குத் தெரியாத பெரிய மனிதர்கள் இந்தியாவில் இல்லை. என் புத்தகங்களைப் பாராட்டாதவரில்லை. ஆனால் இந்த 75-ஆம் வயதிலும் அவற்றை வெளியிடும் வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. வெளியிடும் நினைவு என்னை விட்டகலவில்லை. ஆனால் நம்பிக்கையில்லை. ஒரு புத்தகம்கூட வெளியிடப்படவில்லை.

8. யுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்குமுன் என் தகப்பனார் 25 இலட்ச ரூபாய் சம்பாதித்துவிட்டார். அவருடைய கூட்டாளி ஆங்கிலேயர். அவர் இலண்டனுக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த நேரம் என் தகப்பனார் கையிலுள்ள பெருந்தொகையால் தம் உயிருக்கு ஆபத்து என்றறிந்து பார்ட்னரிடம் பணத்தைக் கொடுத்து, “என் மகனிடம் சேர்த்துவிடுங்கள்” என்றார். பார்ட்னர் ஒரு பாங்கில் பணத்தை என்னுடைய பெயரையும், ஊரையும் மட்டும் குறித்து டெபாஸிட் செய்துவிட்டிருக்கிறார். அடுத்த வாரம் உறவினர்கள் என் தந்தையை அடித்துக் கொன்றுவிட்டார்கள். அப்பொழுது நான் பள்ளிக்குச் செல்லும் சிறுவன். 25 வருஷங்கள் கழித்து எங்கள் ஐில்லா கலெக்டருக்கு ரிஸர்வ் பேங்கிலிருந்து என் பெயரைக் குறிப்பிட்டு விவரம் கேட்டிருந்தார்கள். அப்பொழுதுதான் நடந்தது தெரியவந்தது. எனக்குப் புரிகிறது அது என் பணம்தான் என்று. தகப்பனார் பெயரில்லாமல், விலாசமில்லாமல் அதை நான் பெற்றுக்கொள்ள சட்டம் இடம்கொடுக்கவில்லை. பணம் சர்க்காருக்குத் திரும்பப் போய்விட்டது. இவருக்கு வழிவகை சொல்ல ஒருவரும் இல்லை.

இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் அன்னையிடம் செய்யும் பிரார்த்தனையால் அகலும். இடைவிடாத பிரார்த்தனை அதற்கு உதவும். அதை மேற்கொள்ள ஸ்லோகங்களில்லை; மந்திரங்கள் தேவையில்லை. மனத்தின் நம்பிக்கையும், இடைவிடாமல் நெஞ்சம் எழுப்பும் குரலும் போதும். அதன் அம்சங்களையும், வழிமுறைகளையும் கீழே குறிப்பிடுகிறேன்.

இதுவரை எதுவும் பலிக்கவில்லை. இதையும்தான் செய்து பார்க்கலாமே என்ற எண்ணம் சில விஷயங்களில் பலிக்கலாம். இதுபோன்ற நீண்ட நாளைய சிக்கலைத் தீர்க்க பயன்படாது. பலிக்குமா என்ற கேள்வியை மனம் எழுப்பினால், நம்பிக்கையில்லை என்று பொருள். சோதனையாகச் செய்யும் பிரார்த்தனைக்கு இதுபோன்ற பெரிய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் திறனில்லை. அன்னையைப் பற்றி இதுவரை கேள்விப்பட்ட விஷயங்களால் மனத்தில் திடமான நம்பிக்கை தீர்க்கமாக உதயமானவருக்கே

இதனால் பலன் ஏற்படும். நம்பிக்கை அவசியம். அதுவே அஸ்திவாரம். பூரண நம்பிக்கையே, பூரணப் பலனைக் கொடுக்கும். ஒரு நேரம் நம்பிக்கையிருக்கிறது, ஒரு விஷயத்தில் நம்பிக்கையிருக்கிறது என்பவர்களுக்கு வேறு அனுபவம் உண்டு. தீவிரமாகப் பிரார்த்தனை செய்கிறேன், பலனில்லை என்பவர்கள் அவர்கள். நம்பிக்கை திடமாகவும், நிலையாகவும், பூரணமாகவுமில்லை என்பதே அதற்குக் காரணம். அன்னையிடம் அத்தகைய நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் இம்முறையைக் கையாளலாம். அடுத்தாற்போல் அவர்கள் செய்யவேண்டியது தீர்மானம். அரைகுறையாக முடிவு செய்து ஆயுள் முழுவதும் ஒரு காரியத்தைப் பேச்சளவிலேயே சொல்லிக்கொண்டு இருப்பது ஒரு சபாவம். அதற்கு எதிரான தீர்க்கமான முடிவு தேவை.

3 நாட்கள் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்ய ஆரம்பிக்கும்பொழுதே, அது முடியுமா என்ற கேள்வி எழும். 3 நாட்கள் பிரார்த்தனையால் 30 வருஷப் பிரச்சினை தீருமா என்று தோன்றும். 3 நாட்கள் என்றால் இரவு என்ன ஆகிறது? சாப்பாடு மற்ற காரியங்களை எப்படிச் செய்கிறது என்ற ஐயம் வரும். தெரியவில்லை என்பதால் ஏற்படும் குழப்பங்களை எல்லாம் நீக்கிவிடலாம். 3 நாட்கள் தினமும் காலையில் 1 மணி செய்தால் போதும் என்ற நினைவு வரும். அதனால் 3 நாட்கள் பிரார்த்தனையை மேற்கொள்ளுமுன் முடிவை அறிவு ஏற்றுக்கொள்கிறதா? அதை உணர்வு ஆமோதிக்கின்றதா? உடல் ஒத்துழைக்குமா? என்று நிதானித்து, பின்னால் முடிவை எடுத்தல் அவசியம். எடுத்தபின் நெறியாக நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அடுத்ததாக, பிரச்சினையின் வரலாற்றை அன்னையிடம் தினமும் ஒரு முறை சொல்ல வேண்டும். 3 முறைகள் சொல்வது சிறப்பு. முடிந்தால் 2 முறையாவது சொல்ல வேண்டும். இதை 15 நாட்கள் தொடர்ந்து செய்தபின்னரே இடைவிடாத பிரார்த்தனையை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

3 நாட்கள் இடைவிடாது எந்த எண்ணத்தையுமே தொடர்ந்து மனதில் நிறுத்த முடியாதவர்களுண்டு. அவர்களுக்குப் பிரார்த்தனையை ஆரம்பித்த 1 மணிக்குப்பின் தானே அது நின்றுவிடும். மேலே தொடர முடியாது. சிலர் 4, 5 மணி பிரார்த்தனை செய்து, பின் முயற்சியைக் கைவிட்டுவிடுவார்கள். 36-ஆம் வயதில் திருமணமாகாத பெண், 300 ஏக்கர் நிலத்தை 30 வருஷங்களுக்குமுன் உழுதவனுக்கே அளித்தவர், போன்றவர்களுடைய பிரச்சினையை நோக்கும்பொழுது 3 நாட்கள் தொடர்ந்து பிரார்த்தனை செய்தால் அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க அதிக முயற்சியில்லை என்று நாம் அறிவோம். உலகத்திலேயே ஒரு வழியில்லை என்ற நிலையில் ஒரு புது வழியை அன்னை தம் அருள்மூலம் கொண்டுவந்திருக்கின்றார் என்றபொழுதும், என்னால் 3 நாட்கள் பிரார்த்தனை செய்து அதைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பவருக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. என்னால் முடியவில்லை, உதவி வேண்டும் என்பவர்களுக்கு வழி சொல்லலாம்.

இடைவிடாத பிரார்த்தனையை ஆரம்பிப்பதற்குப் பதிலாக, அதைச் செய்ய தன்னைத் தயார் செய்துகொள்ள வேண்டும். முதலில் ½ மணி பிரார்த்தனை செய்து, அடுத்த நாளிலிருந்து அதை ஒரு மணி, 2 மணி என்று அரைநாள்வரை தயார் செய்துவிட்டால், மேலும் 3 நாட்கள் பிரார்த்தனையை ஆரம்பிக்கலாம்.

பிரார்த்தனை ஆரம்பித்தபின், தபால்காரர் கூப்பிடுகிறார், 5 நிமிஷம் ஒரு வேலை வருகிறது என்றால் என்ன செய்வது? 3 நாட்கள் குறுக்கீடில்லாமல் சொல்வது சிறந்தது. அது முடியவில்லை என்றால் குறுக்கீடுகளை குறைந்தபட்சமாக்கிக் கொண்டு மனதைத் தியானத்தில் நிறுத்தி, 5 நிமிஷம் வெளியே வந்து கடமையைப் பூர்த்திசெய்து திரும்பவும் பிரார்த்தனைக்குப் போகவேண்டும். மீண்டும் பிரார்த்தனை முன்போல் தொடர்ந்தால் குறுக்கீடு மேலெழுந்தவாரியானது என்றாகும்.

பிரார்த்தனையை எளிய முறையில் சொல்லலாம், “திருமணமாக வேண்டும்”, “வறுமை தீரவேண்டும்” என்பதுபோல் சுலபமாகச் சொல்லலாம். அதற்குப் பதிலாக Mother, அம்மா, அன்னை என்று சொன்னாலும் அதுவும் பிரார்த்தனைக்கு ஒப்பாகும். 3, 4 மணிக்குப்பின் பிரார்த்தனை தானே நெஞ்சில் ஒலிக்கும்.

3 நாட்கள் பிரார்த்தனை முடிந்தபின், பிரச்சினை தீர அறிகுறிகள் தென்படும். முழுவதும் தீரும்வரை பிரச்சினை நினைவு வரும்பொழுதெல்லாம், அதை ஒதுக்கிவிட்டு, அன்னையை மட்டும் நினைக்கவேண்டும்.

சுருக்கமாக மீண்டும் அவற்றைச் சொல்கிறேன்.

1. ஆத்ம சமர்ப்பணம்; பிரச்சினையின் வரலாற்றை அன்னையிடம் கூறுதல். 15 நாட்கள் செய்ய வேண்டும். (15 முறை சொன்னால் போதும், எத்தனை நாட்கள் என்பது முக்கியமில்லை).
2. அன்னை மீது முழு நம்பிக்கைக்கொள்ளுதல் அவசியம்.
3. 3 நாட்கள் பிரார்த்தனையை மேற்கொள்ள தீர்க்கமான, பூரண முடிவை எடுத்தல் தேவை.
4. பிரார்த்தனை ஆரம்பித்தால் தொடர வேண்டும் என்பதற்காகத் தன்னைத் தயார் செய்துகொள்ள வேண்டும்.
5. 3 நாட்கள் இடைவிடாமல் வாயாலோ, மனதாலோ, நெஞ்சாலோ பிரார்த்தனையைச் சொல்ல வேண்டும்.
6. பிறகு பிரச்சினை நினைவு வந்தால், அன்னையை நினைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.
7. பகல் முழுவதும் பிரார்த்தனையை தொடர்ந்து சொல்ல வேண்டும். அது இரவும், பகலும் சொல்லியதற்குச் சமம்.

பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் இம்முறையைப் பின்பற்றி வாய்ப்பை உற்பத்தி செய்யலாம். மாநிலத்தில் முதல் மாணவனாக வேண்டும், பெரிய மகசூல் எடுக்க வேண்டும், 10 இலட்ச ரூபாய் கம்பெனியை 10 கோடி கம்பெனியாக மாற்ற வேண்டும் என்பதற்கும் இதே முறையைப் பின்பற்றலாம். நம்பிக்கையும், முயற்சியும் அன்னை இடத்தில் பூரணப்பலனை அளிக்கும்.

9. மானஸீக உருவகம்

அன்னையை வழிபடச் சிறந்த முறையாக நினைவே வழிபாடு என்று நான் சொல்வதுண்டு. மனத்தூய்மையும், பக்குவமே அடிப்படை நிபந்தனைகள் என்பதால், நினைவு தூய்மையைச் சிறப்பாக்குகிறது. நெஞ்சம் தியானத்தில் நிறைவதுபோல் நிறைகிறது. வழிபாட்டின் குறிக்கோள் அளவுகடந்து பூர்த்தியாகிறது.

இது பொதுவான உண்மை. சில பக்தர்களுக்கு மனம் எப்பொழுதும் அன்னையிடமே இருப்பதுண்டு. அன்னையை கண்ட காட்சி கண்முன்னே நிற்கும். அன்னையின் சமாதி, அன்னையின் பல படங்கள், அன்னை நடந்த இடங்கள் கண்ணை விட்டகலாது. அவர்களில் சிலருக்கு அன்னையை நேரில் பார்ப்பதைவிட மனத்தில் காண்பதே சிறப்பாகவும் இருப்பதுண்டு. மனம், மனக்காட்சி, மன நிறைவு தீவிரம் பெற்று, உண்மைக்குச் சமமாகவும், மேலாகவும் இருக்கும் தன்மையைப் பெற்றவர்களுக்கு மானஸீக வழிபாடு சிறந்தது. அவர்கள் அதில் இலயித்துப்போவதுண்டு. வழிபாட்டு முறைகள் பல. அவற்றுள் இதுவும் ஒன்று. இத்தன்மையான மானஸீக உருவகம் அமைந்துள்ளவர்களுக்கு இம்முறை சிறந்தது.

அன்னையின் பெயரை நினைப்பதற்குப் பதிலாக, அன்னையின் உருவத்தை நினைப்பதே இம்முறையாகும். நினைவு நிறைந்து நெகிழ்ந்தபொழுது நினைவில் வரும் அன்னையின் உருவம் படம் போலில்லாது, நிஜ உருவமாகவே மாறிவிடும். சிறப்பான நேரங்களில் அவ்வுருவம் ஒளிமயமானதாகவே மாறிவிடும். அக்காட்சி சிந்தனையைச் சிறப்பாக்கும். சிந்தனையிலேயே நம்மை இலயிக்க வைக்கும். கூணநேரம் தோன்றி மறைவதுண்டு. சில வினாடிகள் தொடர்ந்து காட்சி அளிப்பதுண்டு. அக்காட்சி நிலையானதாகவே மாறிக் கண்ணை மூடினால் தெரியும் காட்சியாகவும் ஆவதுண்டு.

கடைசி கட்டத்தில் கண் திறந்திருந்தாலும் அன்னையின் ஜோதிமயமான உருவம் நிலையாக கண்ணுக்கெதிரில் எப்பொழுதும் இருப்பதுண்டு.

பக்தனுக்கு அதைவிடப் பெரியது ஒன்றில்லை. அதை ஒரு சித்தியாகக்கொண்டு, தம்மை மறந்து அந்நிலையில் தம்மை இழந்திருப்பவர் உண்டு. சிலருக்கு அன்னையின் பாதம், விரல்கள், கண், தலை உச்சி இதேபோல் தோன்றுவது உண்டு.

இந்தத் திறமையுள்ளவர்கள் சிலர் தங்கள் தியானத்தையே மானஸீக வழிபாடாக மாற்றிக்கொள்வார்கள். இவர்கள் அன்னையுடன் இரண்டறக்கலக்க மானஸீகமாகச் சூட்சுமத்திலும், மனதிலும், நெஞ்சிலும், உடலிலும், ஆன்மாவிலும் முயன்றால் பலிக்கும். பலன் அபரிமிதமாக இருக்கும்.

தலைக்கு மேலுள்ள சகஸ்ரதளத்திலிருந்து மூலாதாரம்வரை ஆக்ஞாசக்கரம், மணிபூரஹம், அநாஹதம் என்பனபோல ஏழு சக்கரங்கள் நம் சூட்சும உடலில் இருப்பதாக நாம் அறிவோம். அன்னை 12 சக்கரங்கள் உள்ளன என்கிறார். காலிலும், காலுக்குக் கீழும் சக்கரங்கள் இருக்கின்றன என்கிறார். ஏதாவது ஒரு சக்கரத்தில் அன்னையை உருவகப்படுத்தி நினைத்தால் அவ்வுருவம் உயிர் பெற்று, ஒளி பெற்று, காட்சி தந்து, நிலைத்துவிட்டால் அது பெரிய முதற்கட்டமாகும். அன்னையின் அற்புதக் காட்சியில் நாம் ஈடுபட்டிருக்கும்பொழுது, சில சமயங்களில் அன்னையின் உருவம் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் உருவமாகவும் மாறுவதுண்டு. அன்னையின் சூட்சுமஉடல் ஸ்ரீ அரவிந்தராகவே மாறிவிட்டதால், நம்முடைய சூட்சுமப்பார்வையில் தெரியும் அன்னையின் உருவம் அதனுள் உள்ள சூட்சுமத்தையும் வெளிப்படுத்துவதுண்டு. ஒவ்வொரு சக்கரத்திலும் இதுபோன்ற காட்சியைப் பார்க்க முயன்று பூர்த்தி செய்தால், நம் சூட்சுமச்சக்கரங்கள் அனைத்தும் அன்னையால் நிரம்பப்பெற்றதாகும். அதன் வழியே நம் சூட்சுமத்தேகம் முழுவதும் அன்னையால்

(Mother's consciousness) நிரம்ப வாய்ப்புண்டு. சூட்சுமத்தேகத்தில் ஒரு செயல் பூர்த்தியானால் பின்னர் அது ஸ்தூலதேகத்தில் நடைபெறும்.

அன்னையின் ஒளியை, சக்தியை (consciousness), உருவத்தை மனதில் - புத்தியில் - நிலையாகக் காண்பது சிறப்பு; ஆனால் எளிதன்று. அது நிலைத்துவிட்டால், நாம் பேசுவதற்குப் பதிலாக நம் மனதில் உள்ள அன்னையின் ஒளியைப் பேசச் சொல்லலாம். சுலபமாகக் கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய முறையில்லை; பலிப்பது கஷ்டம். பலித்தாலும் ஓரளவே பலிக்கும். மனத்தின் வெளிப்பாடான பேச்சு முழுவதும் அன்னையின் வெளிப்பாடாக ஆனால், புத்தி ஜோதிமயமாகும். அதுவும் அன்னையின் ஜோதிமயமாகும். இது உயர்ந்த நிலை. நாம் பேச ஆரம்பிக்கும்பொழுது நம் எண்ணத்தைப் பேசுகிறோம். சமர்ப்பணம் செய்துவிட்டால், அன்னையை நினைத்து நம் எண்ணத்தைப் பேசுகிறோம். சமர்ப்பணம் செய்துவிட்டு, நாம் பேசுவதற்குப்பதிலாக, நம் மனதில் உள்ள அன்னையின் ஒளி பேச நாம் காத்திருந்தால், பொதுவாகப் பேச்சு எழாது. நாம் பேசலாம் அல்லது பேசாமலிருக்கலாம். மாறாக அன்னையின் ஒளியே பேசட்டும் என முனைந்திருந்தால் ஓரிரு சொற்கள் வெளிவரும். அவை தெளிவாக இருக்கும். அதைப் பயின்று மேலும், மேலும் முயன்றால் அது பலிக்கலாம்.

இதே பயிற்சியை நெஞ்சில் அன்னையை நினைத்து நம் உணர்வு வெளிப்படுவதற்குப் பதிலாக, அன்னையின் ஜோதி வெளிப்படுத்தும் உணர்வே வெளிப்படட்டும் என முயன்றால், முயற்சி வெற்றி பெற்றால், சிறிதளவு வெற்றி பெற்றாலும் அது பெரிய பாக்கியம். உடல் எல்லாம் பூரித்து, உள்ளுணர்வெல்லாம் வெள்ளமாக ஒளியாகி, மனிதனின் திறமைகளெல்லாம் கரைந்து, இன்பப்பெருக்கில் நாம் திளைப்போம்.

அடுத்த கட்டத்தில் இதேவிதமான முயற்சியை உடலிலும் எடுக்கலாம். உடலின் திறன் ஆயிரம் மடங்காக மாறும். கூணநேரம் அது பலித்தாலும் ஆயிரம் மடங்கு பலன் வந்தாற்போல் தோன்றும். பலன் எதுவானாலும் அன்னையை மனத்திலும், மனத்தின் வெளிப்பாட்டிலும், உணர்ச்சியிலும், உணர்வை வெளிப்படுத்துவதிலும், உடலிலும், உடலின் செயலிலும் சூட்சுமமாக உணர்வது ஒரு பெரிய ஆன்மீகச் சிறப்பாகும்.

அன்னையின் திருவுருவத்தைச் சக்கரங்களில் கற்பனை செய்ததுபோல், கரணங்களில் - மனம், உடல் - செய்ததுபோல், ஆன்மாவின் உறைவிடத்திலும் காண முயலலாம். மனத்தில் ஒளியுடன் காணப்படும் உருவம் ஆன்மாவில் சித்தித்தால் ஆன்மீக ஒளியுடன் தெரியும். அன்னைக்கு இயற்கையானது வெண்ணிற ஒளி, வைர ஒளி அன்னைக்குச் சிறப்பான அம்சம். சைத்தியப்புருஷனிலும், ஆன்மாவிலும் அன்னையை மானஸீகமாகக் காணலாம். அந்த இடங்களில் - தலை, கழுத்து, உடல், கை, கால் - அன்னையின் உருவத்தை மானஸீகமாகக் காண முயலலாம். உடலை 100, 200 சிறு பகுதிகளாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பகுதியிலும் அன்னையின் ஒளியைக் கற்பனை செய்யலாம். சில சமயங்களில் ஒரு பகுதியில் அன்னையின் ஒளியைக் காண முயலும்பொழுது அப்பகுதி அன்னையின் உடலின் பகுதியாகவே தெரிவதும் உண்டு.

மேலும் நாம் சந்திக்கும் நபர்களையும் அன்னையின் பிரதிநிதியாகவோ, அன்னையாகவோ நினைத்துச் சந்தித்துப் பழகலாம். நம் கற்பனையில் திறம் இருந்தால், அவர்களுடன் பழகும்பொழுது அன்னை அந்தச் சந்திப்பில் வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

நாம் இருக்கும் இடங்கள், பயன்படுத்தும் பொருள்கள், சந்திக்கும் நபர்கள், நிகழும் நிகழ்ச்சிகள், கேட்கும் ஒலி, பார்க்கும் காட்சிகள், நினைக்கும் நினைவுகள், உணர்வுகள், செயல்கள்,

அசைவுகள் அனைத்தையும் அன்னையின் அசைவுகளாகவோ, ஒளியாகவோ, அன்னையாகவோ காண முயன்று வெற்றிபெறலாம்.

இடைவிடாத நினைவு constant remembrance, இடையறாத காட்சி constant presence, யோகப் பயிற்சிகளில் முக்கியமானவை. அவை பலித்தால் பின்னர் நம் உள்ளுணர்வு அன்னையுணர்வாகவும், புறச் செயல் அன்னையின் செயலாகவும், கரணங்கள் அன்னைக்கே உரித்தானவையாகவும், ஜீவன் அன்னையாகவும் மாற உதவி செய்யும்.

கடைசியில் சொன்னவையெல்லாம் பெரிய யோக சித்திக்கு ஒப்பானவை. சிரத்தையுடனும், தவமுயற்சியுடனும் அவற்றைப் பின்பற்றுவார்களுக்குப் பலன் உண்டு. அதே பலன் இல்லாவிட்டாலும், அதுபோன்ற பலனை எளிமையான பக்தனும் ஓரளவு பெற ஒரு வழியுண்டு. அன்னையின் ஒளி உடல் முழுவதும் தழுவினாற்போல் மானஸீகமாகப் பலித்தால், பின்னர் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் புகுந்து நிரம்பி வழியும்படி நினைத்து, அதுவும் பலித்தால், ஒவ்வொரு cell அணுவிலும் உள்ள கருவில் அன்னையின் வெள்ளொளி சென்று தங்குவதாகவும் காணலாம். அதே ஒளியைப் பொன்னொளியாகப் பாவித்தால், அவ்வொளியால் அணு நிரம்பி, செறிந்து, வழிவதாகக் கண்டால், அன்னைக்கு நம் உடலால் செய்யும் சரணாகதி பூர்த்தியானதாக அர்த்தம். சில சமயங்களில் அவ்வொளிப் பொறி அன்னை உருவத்துடனும் காணப்படும். அது சிறப்பு. பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பொன்னிற உருவத்துடனும் காணப்படும். அதுவே கடைசி கட்டமான பலன். அது முழுமையான யோகப் பலன். உடலிலுள்ள ஆன்மீகக் கரு, அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பொன்னொளியை ஏற்றுக்கொள்ளும் உயர்ந்த நிலை.

10. இந்தியா உலகத்தின் குரு

இந்தியா ஒரு பின்தங்கிய நாடு என்று உலகமும், இந்தியர்களும் அறிவார்கள். உலகத்திற்கு வழிகாட்டும் தகுதிக்கும், இந்தியா இன்றுள்ள நிலைக்கும் உள்ள தூரம் அதிகம். ஐ.நா. சபையில் 5 வல்லரசுகள், சம அந்தஸ்துடன் இருந்தாலும், உலகத்தின் தலைமைப் பதவியை அமெரிக்காவுக்கே அனைவரும் நடைமுறையில் அளித்துள்ளனர். இன்று நாம் சென்னையில் நாகரீகம் - fashion - என்று காண்பது சில ஆண்டுகளுக்குமுன் அமெரிக்காவில் ஆரம்பித்தது. அமெரிக்காவில் உள்ள பல கம்பெனிகளில் வரவு, செலவு இந்திய மத்திய சர்க்காரின் வரவு செலவைப்போல் இரு மடங்கு, மும்மடங்குள்ளன. பணத்திலும், படிப்பிலும், நடைமுறையிலும் உலகத்தின் முதன்மை ஸ்தானத்தை அமெரிக்கா பெற்றுள்ளது. ஜப்பான் அதற்குப் போட்டியாக எழுகிறது. உலகச் சபைகளில் இந்தியாவின் நிலை எந்தத் துறையிலும் உயர்ந்து காணப்படவில்லை எனும்பொழுது, உலகத்தின் குருவாக நம் தாய்நாட்டை நினைக்கத் துணிவு ஏற்படாது. இவை எல்லாம் உண்மை என்றாலும், வேறு சில உண்மைகளும் உண்டு.

உலகத்தை உயர்த்திய தொழில்களும், விஞ்ஞான அறிவும், பூமியில் ஜீவராசிகள் வாழ உதவும் மழையும் இன்று வேறு நிலையிலுள்ளன. மழை வரும் வருஷங்களில் பெய்யாமலிருக்க வேண்டியவற்றை இன்றையச் சமூகம் செய்துவருகிறது. தொழிலையும், விஞ்ஞானத்தையும் சமூக விரோதிகளாக நினைக்குமளவுக்கு உலகச் சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது. இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு முடிவு காணாவிட்டால், இன்னும் 30, 40 ஆண்டுகளுக்கு மேல் உலகம் இருக்காது என்ற கருத்தைப் பெரும்பாலோர் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். மேலும், இந்தப் பிரச்சினைகள் தீராதப் பிரச்சினைகள் என்றும் அனைவரும் நம்புகின்றனர். வருங்காலத்தில் உலகத்தின் தலைமையை

ஏற்பவர்கள், இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். அந்தத் தகுதி இந்தியாவுக்குண்டு என்பதால், நாம் அதை நம்பலாம்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரும், அன்னையும் இந்தியா உலகத்தின் குரு ஆகப்போகிறது என்று பல முறைகள் சொல்லியிருப்பது, அன்னையின் பக்தர்களுக்கு இதை நம்புவதற்குப் போதும். அன்னை சொல்லியிருக்கின்றார் என்பதால் மட்டுமே பக்தர் இதை நம்ப முடியும். என்றாலும் இது சம்பந்தமாக வேறு செய்திகளிருந்தால் அவை மற்றவர்கள் இதை நம்ப உதவும். 1914-இல் அன்னை சூட்சுமப் பார்வையால் இந்தியச் சுதந்திரம் பூர்த்தியாகிவிட்டது என்றும், அன்னியர்கள் தாங்களே வலியத் திரும்பப்போய்விடுவார்கள் என்றும் கூறினார். 1947-இல் இங்கிலாந்து உலக மஹா யுத்தத்தை வென்று தனிப்பெரும் புகழ் பெற்று வீறுகொண்டு நிற்கும் நேரம். பெரும்படையும், ஆயுதத் தளவாடங்களும் உள்ள நாடு இங்கிலாந்து. இந்தியச் சுதந்திர இயக்கத்தில் அஹிம்சா வாதிடக்கூடிய தொண்டர்களே இருந்த காலம் அது. 1942-இல் மகாத்மா காந்தியை விடுதலை செய்யக் கோரி இந்தியாவெங்கும் நடத்திய போராட்டம் சில நாட்களுக்குள் நின்றுவிட்டது. என்றாலும் இங்கிலாந்து தானே முன்வந்து இந்தியாவுக்குச் சட்டப்பூர்வமான சுதந்திரம் அளித்தது என்றால், படைபலத்தைவிட உயர்ந்த வலிமை இந்தியாவுக்கிருக்கிறது என்றாகிறது. அத்துடனில்லை, போராட்டமின்றி, இந்தியாவைத் தொடர்ந்து, பல நாடுகள் சுதந்திரம் பெற்றன. அதாவது, இந்தியா ஆரம்பித்த ஒன்றை பல நாடுகள் பின்பற்றின. அந்த அளவில் தலைமை ஸ்தானத்தை இந்தியாவுக்கு 10, 15 நாடுகள் அன்று அளித்தன.

உலகத்தின் குருவாக இருப்பதற்கு, ஆன்மீக உயர்வும், அஸ்திவாரத்தில் அளவுகடந்த வலிமையும் தேவை. நாகரீகம் வளர்ந்து வந்தபொழுது ஐரோப்பிய நாடுகள் அறிவையும், செல்வத்தையும், வாழ்க்கை வளத்தையும் போற்றி வளர்த்தன. நாம் ஜடமாகக்

கண்டவற்றை மேல்நாட்டார் செல்வமாகவும், பொருளாகவும் போற்றினர். ஜடத்தில் அவர்கள் பிரம்மத்தைக் கண்டார்கள் என்கிறார் பகவான். ஜடத்தின் தத்துவங்கள் விஞ்ஞானமாக உருவெடுத்தன. விஞ்ஞானம் வாழ்க்கையை வளப்படுத்த முன்வந்தது; நாகரீகம் ஏற்பட்டது; செல்வம், வளம் அபரிமிதமாகப் பெருகின. ஆசிய நாடுகள் வேறு போக்கில் வந்து வழிபாட்டைக் கண்டன. உலகப் பெருநெறிகளான இந்து மதம், புத்த மதம், கிருஸ்துவ மதம், இஸ்லாம் ஆகிய அனைத்தும் ஆசியாவில் தோன்றியவை. ஆன்மீகம் மதங்களைக் கடந்தது. மதவழிபாட்டை உயர்ந்த நிலையில் முனிவரும், யோகியும், ரிஷியும் ஏற்படுத்துகின்றனர். இந்தியா ஆன்மீகத்தின் சிறப்பை அறிந்தது. தவம் பலித்த பூமி இந்தியா. வேத ரிஷிகள் ஆன்மீகச் சிகரத்திற்குச் சென்றவர்கள். அத்துடனில்லை, ஆன்மீகத்தை அன்றாட வாழ்க்கையாக மாற்றியவர்கள். எந்த நாட்டிலும் வழிபாடு கோயிலுக்குரியது. இலட்சியம் கோயில்வரைதான். வாழ்க்கை குடும்பத்திற்கு உரியது. குடும்பத்தை நடத்த இலட்சியமோ, வழிபாடோ, ஆன்மீகமோ பயன்படுவதில்லை. யதார்த்தத்தை ஏற்கும் பகுத்தறிவு தேவை. அது இல்லாவிட்டால், குடும்பம் நிலைக்காது; வாழ்க்கை வறண்டு போகும்; உலகெங்கும் அன்றிலிருந்து இன்றுவரையுள்ள நிலை இது. இந்தியாவின் நிலை வேறு. யதார்த்தத்தில் இலட்சியத்தைக் கண்டது இந்திய ஆன்மீகம்.

வேத ரிஷிகள் கடலையும், வானையும், மலையையும், நதியையும் இறைவனாகக் கண்டார்கள். வாழ்க்கைப் பொருள்கள் அனைத்தையுமே இறைவனாகக் கண்டார்கள். வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையுமே இறைவனாக உணர்ந்தார்கள். மேலை நாட்டார் ஜடத்தைப் பிரம்மமாக உணர்ந்தார்கள் எனில், வேத ரிஷிகள் ஜடம் உட்பட, வாழ்வும், அறிவும் உட்பட ஜகத்தையே பிரம்மமாகக் கண்டு, அதே அடிப்படையில் அன்றாட வாழ்வையும், அரசர்கள் வாழ்வையும் அமைத்துக்கொண்டு தெய்வீக வாழ்வை மனிதன் வாழ முடியும் என்பதை நிரூபித்தார்கள். இந்த வாழ்வின் அடிப்படையில் முரண்பாடுகள் சிறிதளவும் இல்லை. மின்சாரம் பெரிய வரப்பிரசாதம்.

ஆனால் அதை உற்பத்தி செய்யும்பொழுது உண்டாகும் மற்ற விஷயங்கள் சூழ்நிலையைப் பாதிப்பதை இன்று விஞ்ஞானிகள் கண்டு, இது உலகத்திற்கு நல்லதன்று என்று உணர்கிறார்கள். சோஷலிஸம் ஒரு பெரும்புரட்சிமூலம் வந்தது. இன்று அதை விட்டு மாறவேண்டுமென்ற புரட்சி தலைதூக்குகிறது. விஞ்ஞானப் பலனானாலும், சமூக அமைப்பானாலும் இன்று சௌகரியமாக இருப்பது, என்றும் சௌகரியமாக இருக்காது. ஆனால் பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்குப்பின் வேதகாலத்து வாழ்வை இன்று பார்த்தால், ஆரம்ப அமைப்பில் முரண் இல்லாததுபோல், இன்றும் அதன் உயர்வு மட்டும் தெரிகிறது. இன்றுகூட அந்த அமைப்பில் முரண்பாட்டைக் காண முடியாது. ஏனெனில், முரண்பாடொழிந்த தத்துவத்தின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டது ஆன்மீகம். அதனடிப்படையில் ஏற்பட்டது, அந்த வாழ்வு. இந்து மதம் சநாதன தர்மம், சகல தர்மங்களையும் தன்னுள் அடக்கியது. சகல தர்மங்களின் அடிப்படைகளையும் ஸ்வீகாரம் செய்துகொண்டது. அதன் அடிப்படை (spiritual oneness) அனைத்தும் அவனே, அனைத்தும் ஒன்றே என்பதால் முரணுக்கு வழியில்லை.

புற வழிபாடுகள் மாறினாலும், நாட்டின் அடிப்படை தர்மம் வேத ரிஷிகளுடைய யுகதர்மமாக அமைந்தது. ஜகத் என்றால் உலகம். உலகத்திற்குக் குரு ஜகத்குரு. ஜகத்குரு இந்தியாவில் ஜனிக்க ஆன்மீக உயர்வும், அதன் செறிவுள்ள சிறப்பும் ஏற்பட்டபின், தன் கடமையை உலகெங்கும் நிறைவேற்ற வலுவான அஸ்திவாரம் தேவைப்பட்டது. அந்த அஸ்திவாரத்தின் முதல் நிபந்தனை ஒன்றுபட்ட நாடு. அன்று இந்தியா 56 தேசங்களாகவும், பரந்தும், விரிந்தும், சிதறியும், சிறு பகுதிகளாகப் பிரிந்துமிருந்ததால் ஆன்மீக உயர்வுக்குப் போதிய அஸ்திவாரமில்லை. காலம் தன் திறனையும், தன் சூட்சுமங்களையும் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குமேல் பயன்படுத்தி இந்தியாவை ஒருமைப்படுத்த முயன்று தோல்வியுற்றது. பின்னர் ஒரு யுக்தியைக் கையாண்டது. அன்னிய ஆட்சி ஏற்பட்டால் நாடு ஒன்றுபடும் எனக் கருதி அன்னிய ஆதிக்கத்தைக் கொண்டுவந்தது என்கிறார் பகவான். அன்னியன் நாட்டை ஒன்றுபடுத்தினான்.

பலுசில்தானத்திலிருந்து, பர்மா, சிங்கப்பூர்வரை இலங்கையுட்பட இந்தியா ஆன்மீக அடிப்படையில் ஒரே நாடு என்கிறார் அன்னை. ஆசிரம விளையாட்டு மைதானத்தில் அந்தப் படத்தைச் சுவரில் வரைந்து, அன்னை அதே இடத்தில் அமர்ந்து தரிசனம் தருவது வழக்கம். அன்னியன் வெளியேறும்பொழுது நாடு துண்டிக்கப்பட்டது. ஆதலால் அந்த இலட்சியம் ஓரளவு பாதிக்கப்படும் என்றாலும் 200 ஆண்டுகளுக்குமுன் இருந்ததைவிட நாடு இன்று ஒன்றுபட்ட அமைப்பின்கீழ் வந்துள்ளது.

வெள்ளையரோடு தொடர்புகொண்ட நகர்ப்புறங்களில் இந்திய ஆன்மீகச் சிறப்பு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. மீதியிடங்களில் ஆன்மீகம் ஆரம்பக் காலத்து உயர்வுடனிருக்கிறது என்கிறார் அன்னை. உலகம் தான் முன்னேறப் பயன்படுத்திய உபாயங்களே - விஞ்ஞானம், அறிவுமார்க்கம், தொழில்அபிவிருத்தி - இன்று உலகத்தின் அழிவுக்கு வித்தாக இருக்கின்றன என உணர்ந்து, செய்வதறியாத நிலையில் ஒரு தலைமையை எதிர்பார்த்து நிற்கிறது. அந்தத் தலைமையை இந்தியாவினால் மட்டுமே கொடுக்க முடியும். அதற்குத் துணையாக பிரான்சு மட்டுமே இருக்கும். பிரான்சு நாட்டிற்கு அந்த அம்சம் இருந்ததால்தான், எகிப்து, துருக்கியைச் சேர்ந்த அன்னை தாம் அவதரிப்பதற்குப் பிரான்ஸைத் தேர்ந்தெடுத்ததாகச் சொல்கிறார்.

இன்று உலகத்தின் முன்னுள்ள பிரச்சினைகளில் தலையாயவை: 1) ஆயுதக் குவியல், 2) சூழ்நிலை பாதிக்கப்படுதல், 3) பஞ்சம், 4) வரும் ஆண்டுகளில் மழை பெய்ய வாய்ப்பில்லாதது, 5) வன்முறை, 6) போதைப் பொருள்கள் பரவுதல். இன்றுள்ள நிலையில் இந்தப் பிரச்சினைகள் வளர வழியிருக்கிறதே தவிர, குறைய வழியில்லை. இந்த எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் தீர்க்கும் உபாயங்களையும், அவற்றை நிறைவேற்றும் திறனையும் உடையவரே தலைமைக்கு வரமுடியும். இந்திய ஆன்மீக அடிப்படையில் ஏற்படும் வாழ்வு இப்பிரச்சினைகளை விலக்கவல்லது. இந்தியாவில் அந்த

ஞானம் ஏற்பட்டு, இந்தியர்கள் அதைப் பாராட்டினால், அன்னையின் இலட்சியம் நிறைவேறும்.

அலெக்ஸாண்டர் மாவீரன் என்று புகழ்பெற்று இந்தியாவிலும் தன் வெற்றிக்கொடியை நாட்டிய காலத்தில் ஓர் ஆன்மீகப் புருஷரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு அவருக்குச் சொல்லி அனுப்பினான். அவர் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவராகத் தெரியவில்லை. சென்ற ஆள் அவரை அணுகி, அலெக்ஸாண்டரை வந்து பார்க்கும்படிச் சொன்னான். அவர் சொல்லிய பதிலை அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. நாங்கள் இருவரும் சந்திப்பதால், அவருக்கோ அல்லது எனக்கோ பலன் இருந்தால் நல்லது. அலெக்ஸாண்டரிடமிருந்து நான் பெறக்கூடியது எதுவுமில்லை. என்னிடம் உள்ள அறிவோ அல்லது ஆன்மீகமோ அவருக்குப் பயன்படாது. எனவே நான் அவரை வந்து சந்திப்பது பயனற்றது என்று சொன்னார். அலெக்ஸாண்டர் அந்தப் பதிலைக் கேட்டபின் அப்படிப்பட்டவரைப் பார்க்கவேண்டும் என விரும்பி அவரை வந்து சந்தித்தான். சாம்ராஜ்ய அதிபதியும் தலைவனாகும் சக்தி ஆன்மீகத்திற்குரியது. ஆன்மீகம் அஸ்திவாரத்தில் செறிந்துள்ள இந்நாட்டின் திறனையும், தலைமையையும் உணர்ந்து அதைக் கருதினால், அது வெளிப்படும். அதன் உயர்வை உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளும்; அதனால் உலகம் பயன் அடையும்.

அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் சிகாகோ நகரத்தினுள் நுழையும்பொழுது வானில் கருமை நிறத்தில் பரவலாகக் கண்ணில் பட்டவற்றைக் கண்டு வியந்தார். மற்றவர்கள் கண்ணில் அது படவில்லை. நகரத்தைப் பற்றி விசாரித்ததில், ஆயிரக்கணக்கான மாடுகள் அங்கு தினமும் கொலை செய்யப்பட்டு மாமிசம் தயார் செய்யும் தொழிற்சாலைகள் பல உள்ளன என அறிந்தார். தாம் வானில் கண்ட காட்சி அவருக்குப் புரிந்துவிட்டது. இறந்த மாடுகளின் உயிர்கள் வானில் சேர்ந்து வதைவது அவருக்குத் தெரியவந்துள்ளது. அமெரிக்காவில் மூன்றாவது பெரிய நகரத்தின் நிலை இது. இந்தியா

ஆன்மீகப் பூமி. 1893-இல் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பம்பாய் துறைமுகத்தில் அப்பெல்லோ பந்தர் என்ற இடத்தில் வந்து இறங்கி, தாய்நாட்டு மண்ணை மிதித்தவுடன் மலைபோன்று சாந்தம் அவருள் பாய்ந்தது. பாய்ந்த அது கடைசிவரை அவருள் தங்கியிருந்தது. 1971-இல் ஓர் அமெரிக்கர் முதன்முறையாக இந்தியா வந்தார். விமானத்திலிருக்கும் பொழுது திடீரென தன்னுள் பிரவாகமாகச் சாந்தம் நுழைவதைக் கண்டு திகைத்தார். சிறிது நேரத்தில் விமானி, விமானம் இந்திய மண்ணுக்கு வந்துவிட்டது; பம்பாய்க்கு அருகில் இருக்கின்றோம் என்று அறிவித்தார். பம்பாய் ஆன்மீகச் சிறப்பு வாய்ந்த நகரமில்லை. இந்திய மண்ணில் ஆன்மீகம் ஊன்றியிருக்கிறது என்று அன்னை சொல்வதை இந்நிகழ்ச்சிகள் விளக்குகின்றன.

உலகத்தில் அஹிம்சையைப் பிரபலப்படுத்தியவர்கள் குறைவு. அதுவும் சாம்ராஜ்யத் தலைவனுக்கு அஹிம்சை ஒத்துவாராது. பெரிய ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தி, பெரும் போராட்டங்களை வெற்றிகரமாக நடத்தி, வெற்றிக்கு மட்டுமே உரியவன் என்று தன்னை நிலைநிறுத்திய அசோக சக்ரவர்த்தி, போர்க்களத்தில் ஹிம்சையை விலக்கி, அஹிம்சையை மேற்கொள்ள முடிவு செய்தான். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சி உலகில் நடந்ததில்லை. அவன் எடுத்த முடிவு ஆன்மீகத்திறன்வாய்ந்த முடிவு. சேனாபலத்தைவிட அதிகப்பலம் வாய்ந்த ஒன்று. பல் போன கிழப்புலி சைவத்தை மேற்கொள்வது போன்றதன்று. அது அசோகனின் உயர்வு; ஆன்மீகத்தின் திறன்; ஆயுதங்களை மடக்கும் அமைதி.

பூரணயோகம் எல்லா வகைகளிலும் புதியது. சாஸ்திரமே முடிவானது என்ற நம் யோகப் பரம்பரையை மாற்றி, எந்த சாஸ்திரத்தாலும் இந்த யோகத்தைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாது என்ற நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. சாஸ்திரங்களுக்கெல்லாம் உற்பத்தி ஸ்தானமான பூரணே நேரடியாக அவ்வப்பொழுது உணர்த்தும் சாஸ்திரம் மட்டுமே பூரணயோகத்திற்குப் பயன்படும் என்று பகவான் கூறுகிறார். குருவே கடவுள் என்பது நம் யுகாந்திரகாலப் பரம்பரை நம்பிக்கை. கடவுளே குரு, கடவுள் மட்டுமே இந்த யோகத்திற்குக்

குருவாக அமைய முடியும் என்பது பூரணயோகம். காலத்தால் கட்டுப்படுத்தவல்லது; காலத்தைக் கடக்கவல்லது. இவை யோகத்தைப் பொருத்தவை என்றால் வாழ்வில் இருக்கும் நியதியை மாற்றி, வெற்றி - தோல்வி என்பதில்லை; சிறியது, பெரியது என்பதில்லை; சிறியதில் ஆரம்பித்து, பெரியதற்குப் போகவேண்டும் என்ற நியதியில்லை என்றெல்லாம் பல புதிய நிலைகளை ஏற்படுத்தி உள்ளது.

உலகத்தின் தலைவனான இறைவன் மனித ஹிருதயத்திற்குப் பின் மறைந்திருக்கிறான். அவனைக் கண்டு, அவனையே குருவாக ஏற்றுக்கொண்டு, அவன் வழிப்படி செய்யும் யோகம் பூரணயோகம். ஐகத்குருவே சாதகனின் குரு. உலகத்திற்கு இந்தியா குரு ஆக வேண்டுமெனில், அதாவது ஐகத்திற்கு ஒரு நாடு குரு ஸ்தானத்தைப் பெற வேண்டுமானால், அது அடையவேண்டிய நிலை என்ன?

மனிதன் உடலால் செயல்படுபவன். அவன் வளர்ந்த நிலையில் உணர்ச்சியால் செயல்படுகிறான். அடுத்த கட்டத்தில் அறிவால் நடத்தப்படுகிறான். முடிவான நிலையில் ஆன்மீகத்தை வழிகாட்டியாக ஏற்றுக்கொள்கிறான். தனி மனிதன் இதுபோன்ற உயர்ந்த நிலையை எட்டுவது முதல் நிலை. ஒரு நாட்டுக்கு அதே நிலை கிடைக்கப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டும். சுமார் 2000 ஆண்டுகட்குமுன் சாக்ரடீஸ் என்ற மேதை (genius) தோன்றினார். மனிதன் உடல், உணர்வு, அறிவு, இவற்றைக் கடந்துவந்து, அறிவின் சிகரத்தை எட்டுவதால் மேதை பிறக்கின்றான். அறிவின் பாகங்கள் பல. அவை நினைவு, சிந்தனை, கற்பனை, எண்ணம் ஆகியவை. மனிதன் உயர்ந்து வரும்பொழுது அறிவு தன் திறனின் சிகரத்தை எட்டி, அதன் பகுதிகளில் ஒன்றில் ஆன்மா வெளிப்படுமானால் மேதை என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையை 2000 ஆண்டுகட்கு முன் சாக்ரடீஸ் எட்டினார். பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர், சாக்ரடீஸ், நியூட்டன் ஆகியவரைவிட உயர்ந்த அறிஞனை இனி உலகம் உற்பத்தி செய்யப்போவது இல்லை என்றார். தனி மனிதன் 2000 ஆண்டுகட்கு முன் எட்டிய நிலை இது. என்றாலும் உலகம் அறிவைத்

தன் கருவியாகப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்தது ஷேக்ஸ்பியர் காலத்தில்தான், அதாவது சாக்ரடீஸுக்கு 1500 ஆண்டுகளுக்குப்பின். தனி மனிதன் எட்டிய உச்சியின் அடிமட்டத்தை சமுதாயம் தொட ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிறது. ஜகத்குரு என அன்னை சொல்லும் நிலை, இந்தியாவுக்கு அன்னை ஏற்படுத்திய நிலை; அறிவுக்கு அடுத்த ஆன்மீக நிலையின் சிகரம். அதுவும் தனி மனிதனுடைய சிறப்பு மட்டுமன்று, நாடு முழுவதும் ஆன்மீக உயர்வு பெற்று, சிகரத்தைத் தொடும் அளவுக்கு வந்து, உலகத்தின் குரு ஸ்தானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலை. பாரதமாதா இந்தியாவின் ஆன்மா, ஜீவன். இந்திய நாட்டின் தாய் வடிவமான ஜீவன்; பல்லாயிரம் இந்தியர்களின் ஆன்மீக ஜீவன். அது வெறுஞ் சொல்லன்று; நிதர்சனமான தேவதை என்பது அன்னை நமக்கு அறிவுறுத்துவது. அதையே பகவான் (National soul) நாட்டின் ஆன்மீக ஜீவன் என்கிறார். தனிப்பட்ட மனிதன் தன்னுள் உறையும் ஜகத்குருவைக் கண்டு, அவரையே தன் யோகத்திற்குக் குருவாக வரித்தால், அவன் பூரணயோக சாதகனாகிறான். பாரதமாதா பூரண யோகத்தை மேற்கொண்டு தன் ஜீவனுள் பொதிந்துள்ள ஜகத்குருவைக் கண்டு, அவரை வெளிக்கொணர்ந்து, ஜகத்குருவையே தன் குருவாகக்கொண்டு பூரணயோகம் பயில ஆரம்பித்து, அது பலிக்கும் நிலையில் இந்தியா உலகத்தின் குருவாகும்; ஜகத்குருவாகும். அது நடக்கும் என்பது அன்னையின் ஞானதிருஷ்டியில் கண்ட தீர்க்கதரிசனம். இதையே பகவானும், அன்னையும் இந்தியாவின் எதிர்கால இலட்சியமாக வைத்துள்ளார்கள். இந்த இலட்சியம் பலிக்கும். அதற்கு முன்னுள்ள நிலைகள் எவை? அவற்றுள் பக்தன் தன் வாழ்வில் பூர்த்தி செய்யக்கூடியது ஒன்றுள்ளதா? என்பதை மட்டும் இக்கட்டுரையில் எழுதுகிறேன்.

ஜகத்குரு ஆன்மீகச் சிகரம். அதற்கு முன்னுள்ளது அறிவு. அறிவின் சிகரம் மேதை (genius). அதற்கும் முன்னுள்ளது கல்வி. கல்வியால் நாடு அடைவது பொதுச் சிறப்பு. தனி மனிதனுக்குரிய மேதை நிலை ஒன்றிருப்பதுபோல் நாட்டுக்குரிய மேதை நிலையும்

ஒன்றுளது. நாடு முழுவதும் பொதுவாகத் தன்னிலையை உயர்த்தி அடையக்கூடிய உயர்நிலை அது. ஒவ்வொரு நாடும் அதுபோல் மேதை நிலையை அடையக்கூடிய அம்சங்களை அன்னை சொல்லியிருக்கிறார். ஜப்பானுடைய உயிர் மானத்தைக் காப்பதிலும் (Nation of honour), அமெரிக்காவின் அம்சம் வாழ்க்கையை முறைப்படுத்தி வளப்படுத்துவதிலும், பிரான்சின் துறை அறிவு பெறுவதிலும், ஜெர்மனி புதியவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதிலும், இதுபோன்ற அம்சத்தைப் பெற்றிருப்பதாக அன்னை கூறுகிறார். அதேபோல் இந்தியாவுக்கு அமைந்த துறை ஆன்மீகம் எனவும் சொல்கிறார். இங்கிலாந்து தேசபக்திக்குச் சிறந்த நாடு என நாம் அறிவோம். எனவே, இந்தியா ஆன்மீகத் துறையை தேர்ந்தெடுத்து அதில் மேதை நிலையை நாடு அடையப் பாடுபட்டால் அது பலிக்கும். அதற்கும் முன்னுள்ள கட்டம் நாட்டின் கல்வி. நாட்டில் கல்வித் துறையை உயர்த்த முற்பட்டால் அது அளவுகடந்து உயர்ந்து, எதிர்பாராத பெருஞ்சிறப்புகளைப் பலனாக அளிக்கும். உதாரணமாக ஒரு நிலையை ஒப்பிட்டுக்காட்ட முயல்கிறேன். நிலம், ஏக்கர் 400 ரூபாய் என யுத்தகாலத்திற்குமுன் இருந்தது. யுத்தத்திற்குப்பின் விலை ஏற ஆரம்பித்து 500, 600 என்று உயர்ந்தது நிலத்தின் சொந்தக்காரனுக்கு அதிர்ஷ்டமாகப் பட்டது. ஒரு புதிய நிலை உருவாகி, அந்த ஊரில் உள்ள நிலம் அனைத்தும் மனையாக மாறினால், அப்பலன் எளியவனுக்கும், வலியவனுக்கும், நல்லவனுக்கும், கெட்டவனுக்கும் சமமாகக் கிடைக்கும். புதிய நிலை பழைய பாகுபாடுகளை விலக்கிச் செயல்படும். நாடு முழுவதும் உயர்ந்த ஆன்மீக இலட்சியத்தை நோக்கிப் போவதால் ஏற்படும் கல்விச் சிறப்பின் பலன் இன்றைய ஏற்றத்தாழ்வுகளை விலக்கி, அனைவருக்கும் சமமாகக் கிடைக்கும். கிடைக்கும் பலன் இன்றைய மனநிலையிலிருந்து கற்பனை செய்யக்கூடியதாகவும் இருக்காது. கல்வித் துறையை ஆன்மீக அடிப்படையில் இந்தியா சிறப்புற அமைக்க முற்பட்டால், உலகத்தில் கல்விக்கு இன்றில்லாத பெருஞ்சிறப்பு ஏற்பட்டு, அதன்

தலைமையிலும், முன்னணியிலும் தன்னை அமர்த்தும் நிலை உண்டாகும்.

மனிதனில் உயர்ந்தது மனம். மனத்தின் திறமையைப் புத்தி என்கிறோம். அதிபுத்திசாலியையும் வெறும் மனிதனாக்கும் வகையில் ஒருவருடைய புத்தி செயல்படுவதுண்டு. 6 இலக்கம் கொண்ட எண் ஒன்றை 3 இலக்கம் கொண்ட எண்ணால் பெருக்கி வாயால் உடனே விடையை ஒருவர் சொன்னால், அது சரியா என நாம் கண்டுபிடிக்க 15 நிமிஷம் பெருக்கி, கூட்டிப்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆப்பிள் விழுவது அனைவருக்கும் தெரிந்தது. அந்தச் சாதாரண நிகழ்ச்சியில், அசாதாரணமான விஞ்ஞானத் தத்துவத்தை நியூட்டன் சொல்லியது உலகத்திற்கு அதிர்ச்சி தந்தது. ஆனால் அது புதிய விஞ்ஞானக் கருத்தை உலகத்திற்குக் கொடுத்தது. நாமெல்லாம் சூரியனைப் பார்த்தால், சூரியன் உலகைச் சுற்றி வலம் வருவது தெரிகிறது. கோபர்னிகஸ் என்ற விஞ்ஞானிக்கு, பூமி உலகத்தைச் சுற்றிவருவது அறிவில் புலப்பட்டது. ஐன்ஸ்டீன் அறிவில் சிருஷ்டியின் சூட்சுமம் புலப்பட்டு, ஒரு குத்திரமாக உருவாகி அவருக்கு அறிவிக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அறிவின் சிகரத்தை எட்டியவர்களை (genius) மேதை என்று நாம் அழைக்கின்றோம். அவர்களுடைய தெளிவு சிந்தனையால் ஏற்பட்டதன்று. அவர்களுடைய அறிவு படிப்பால் ஏற்பட்டதன்று. சிந்தனை முற்றிச் செயலற்றபின், படிப்பு முடிந்து, அறிவு முதிர்ந்தபின் தானே புத்தியில் உதயமானவை அவை. ஆன்மீகப் பாதையில் அதை ஞானம் என்றும், அறிவுக்குரிய பாஷையில் அதை விஞ்ஞானம் எனவும் உலகம் சொல்லும். இப்படிப்பட்ட மேதை ஏற்படுவது எப்படி? செடி வளர்ந்து மரமாகி, கிளைகள் பிரிந்து, இலைகளும், துளிகளும் மிளிர்ந்து, பூத்துப் பலன் தரும் காலத்தில், அது காய்த்து பழத்தை அளிக்கிறது. 12 மாதத்தில் பழம் தரும் மரமும் உண்டு. நாடு, மேதையை உற்பத்தி செய்வது மரத்திற்கு ஒப்பாகும். விலங்கான மனிதன் ஊராகவும், கூட்டமாகவும் மாறி மனிதனாக வாழ்ந்து, உணர்வு பெற்று, உற்றார் - உறவினரைப் போற்றி, அறிவு பெற்று, வாழ்க்கையை முறைப்படுத்தி, வளம் செறிந்து, கல்வியைக்

கண்டுபிடித்து, பேச அறிந்து, சிந்திக்கக் கற்று, சிந்தனை சிறப்படைந்து, அறிவால் வாழ்க்கையை அணை கட்டி, சமுதாயத்தில் அறிவை ஆட்சிப்பீடத்தில் நிறுத்தி, அனைவரும் அறிவை ஏற்றுக்கொண்டு, அறிவின் உயர்வைப் பாராட்டி, அதன் சிகரத்தை அடைய முனையும்பொழுது, சமுதாயத்தின் நெடுநாளையக் கூட்டு முயற்சி ஒருவர் மனதில் தனிப்பட்ட பலனாக உருவெடுத்துத் தோன்றும் நேரம் மேதை உலக அரங்கிற்கு வரப்பிரசாதமாக வருகிறார்.

ஒரு நாடு மேதை நிலையை அடையவேண்டுமானால், உலகெங்கும் அறிவை ஏற்றுச் செயல்படுவதுடன் நாடு ஒன்றுபட்டு, ஜீவன் பெற்று, ஜீவனில் ஆன்மா துலங்கி, அறிவின் உயர்வை அனைவரும் தடையின்றி பெற்று உயர்ந்து, நாட்டு மக்களில் பெரும்பாலோர் அறிவின் சிகரத்தைத் தொடும் நேரத்தில் நாட்டுக்கு மேதை நிலை வரும். குருவின் ஸ்தானம், அதுவும் ஜகத்குருவின் ஸ்தானம் பெற மேலும் ஒரு கட்டம் உயரவேண்டும். உலகெங்கும் ஆன்மீக வாழ்வை அனைவரும் ஏற்றுப் போற்றுதல் அடிப்படை. ஆன்மீகம் ஆரம்பித்த நாடு தன் வாழ்வையும், அறிவையும், நடைமுறை இருப்பையும் (existence) ஆன்மீகச் சட்டத்தின் பிடியில் தவறாது கொணர வேண்டும். அன்று வேத ரிஷிகள் வாழ்வில் இறைவனைக் கண்டார்கள். உடல் முதற் கட்டமானால், வாழ்வு அடுத்தது. மூன்றாம் கட்டமாக உள்ளது அறிவு. வேதகாலத்திற்குப்பின் வந்த உபநிஷதங்கள் வேத இரகஸ்யங்களை அறிவுபூர்வமாகத் தெளிவு கொண்டதாகவோ, ஆன்மா அறிவில் வெளிப்பட்டதாகவோ ஆகாது. வேதகாலத்தில் வாழ்வில் வெளிப்பட்ட சிறப்பின் தத்துவத்தை உபநிஷதக் காலத்தில் அறிவு வெளிப்படுத்தியதாகும். வேதகால இறைவாழ்வு உயர்ந்து, அடுத்த கட்டத்தில் இறைஞானம் இன்னும் ஏற்படவில்லை. அந்த ஞானம் தனி மனிதர் பலருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. சமுதாயத்திற்கு முழுவதுமாக அந்த ஞானம் ஏற்பட்டால், நாடு மேதை நிலைமையை அடையலாம். ஜகத்குருவின் நிலை அடுத்த உயர்ந்த பொதுக்கட்டம்.

சமுதாயம் முழுவதும் இறைவனின் ஞானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முயல்வதே இன்று நம்முள் உள்ள இலட்சியம். இது நடந்தால், நாடு மேதையாகும். அதற்கு முன்னுள்ள சிறு இலட்சியமான கல்வித்துறை முன்னேற்றத்தை நாம் கருத முடியும். இந்த உயர்ந்த இலக்கிலிருந்து எது சிறுஇலட்சியமாகத் தெரிகிறதோ, அதுவே இன்று நாட்டில் அறிஞர் உலகுக்கு கற்பனைக்கெட்டாத ஒன்றாகத் தெரியும்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், இந்த இலட்சியம் இந்திய நாட்டு இளைஞர்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கான சர்வதேசப் பரிசுகளைப் பெற்றுத்தரும். ஒவ்வொரு பட்டதாரியும் I.A.S.க்கு நிகராக இருப்பார். உலகில் இந்திய அறிஞர்கள் பெறாத பரிசே இருக்காது. அமெரிக்கா கல்வித்துறையில் யுத்தத்திற்குப் பிறகு பெற்ற பெயரை இந்தியா கி.பி.2000த்திற்குள் பெறும். இவை நம்முடியாதவை. இது சம்பந்தமான பல கருத்துகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் பார்த்து, பின் இவை நடக்கக்கூடியவை என்று விளக்குகின்றேன்.

சர்வதேசப் பரிசுகளில் இன்றுவரை முதன்மையாக நிற்பது நோபல் பரிசு. 1901-இல் ஆரம்பித்தது இது. சுமார் 60 ஆண்டுகள் வரை ஐரோப்பியர்கள் மட்டுமே பெரும்பாலும் இதைப் பெற்றுவந்தனர். அதுவும் பழம்பெரும் பல்கலைக்கழகங்களான ஆக்ஸ்போர்ட், கேம்பிரிட்ஜ், லண்டன், வியன்னா, பாரிஸ் போன்ற ஸ்தாபனங்களை ஒட்டியுள்ளவர்க்கு இப்பரிசு கிடைத்துவந்தது. உதாரணமாக இந்தியர் இருவரே இதுவரை - சி.வி.இராமன், தாகூர் - அதாவது 89 வருஷங்களில் இதைப் பெற்றுள்ளனர். பெரும்பாலான ஆசியர்களுக்குக் கிடைக்காத ஒன்று. ஆப்பிரிக்கர்களுக்கும், ஆஸ்திரேலியர்களுக்கும் கிடைக்காத ஒன்று. ஆப்பிரிக்காவும், ஆஸ்திரேலியாவும் அதே நிலையிலுள்ளன. அறிவுக்கு உறைவிடம் ஐரோப்பா. எனவே ஐரோப்பியர்களுக்கு மட்டுமே இப்பரிசு உரியது என்பது அபிப்பிராயம். ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா ஆகிய இரு நாடுகளும் முன்னாள் காலனியாக இருந்ததாலும், ஐரோப்பாவிலிருந்து வெளியேறிய தொழிலாளிகளால் அவை நிரம்பியிருந்ததாலும், அந்த நாடுகளுக்கு

இப்பரிசு பெற அதிக வாய்ப்பில்லை என்ற நிலையிலிருந்தன. ஓரிருவர் அந்நாட்களில் இப்பரிசைப் பெற்றபோதிலும் அவர்களும் சமீபத்தில் ஐரோப்பாவிலிருந்து இந்நாட்டுக்குச் சென்றவர் என்ற விளக்கம் வரும். ஆனால் இதில் அடிப்படை உண்மை வேறு. ஒரு தலைமுறையில் நாடு பெறும் கல்வி, அடுத்த தலைமுறையில் அறிவின் சிறப்பாக மாறி விருது பெறும் என்பதே அந்த உண்மை. கல்லூரிப் படிப்பை அமெரிக்கர் அதிகமாகப் பாராட்ட ஆரம்பித்து, ஐரோப்பாவைவிட அதிக சதவீதம் கல்லூரிப் படிப்பை மேற்கொண்டபின் நிலைமை மாறி நோபல் பரிசு அமெரிக்காவுக்குக் கிடைக்க ஆரம்பித்தது. அன்று ஆக்ஸ்போர்டுக்கு இருந்த நிலை இன்று அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகமான ஹார்வர்டுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. கல்வியைப் பாராட்டி, நாடு மேற்கொண்டால், வரும் தலைமுறைகள் கல்வியில் விருது பெறும் என்பதைத் தொழிலாளிகள் நிரம்பிய அமெரிக்க நாட்டின் உதாரணம் விளக்குகிறது.

உலகெங்கும் ஐப்பானில் செய்த பொருள் என்றால் எளிதில் உடைவது என்று பெயர்பெற்ற ஐப்பான், கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து, அதைப் பெருவாரியாகப் பாராட்டியதன் விளைவாக கல்வியின் தரம் உயர்ந்து, விஞ்ஞான முன்னேற்றமேற்பட்டு, தொழில் நுணுக்கம் பெருகி, தலைசிறந்த தரமான பொருள்களைப் பாதி விலையில் செய்து உலகெங்கும் விற்பனை செய்ய ஆரம்பித்து, அமெரிக்கர், ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து, ஐரோப்பிய நாடுகள் ஆகியவை அனைத்தும் 'இனி தங்களுக்குத் தொழிலில் எதிர்காலமிருக்காதோ' என்று அஞ்சும் அளவுக்கு இன்று உயர்ந்து நிற்கிறது. இதன் அடிப்படையில் உள்ள உண்மை கல்வி. 1900த்தில் ஐப்பானில் (literacy) எழுத்தறிவு 100%. இன்று ஐப்பானிய மாணவர்கள் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க மாணவர்களைவிட அதிக நேரத்தைக் கல்லூரிப் படிப்பில் செலவிடுகிறார்கள். கல்வியின் அளவு, நாட்டின் எதிர்கால வளத்தை நிர்ணயிக்கும் என்பதே உண்மை. அந்த உண்மையை அறியாதவரை நாடு பின்தங்கியிருந்தது. அதை உணர்ந்து செயல்பட்டபின், ஒரு தலைமுறைக்குப்பின் நாடு

சாதாரணமாக முன்னேறவில்லை, உலகில் தொழிலிலும், தொழிற்கல்வியிலும் முதன்மையான நாடாக மாறிவிட்டது. ஐப்பாளில் போதுமான கல்வி அடிப்படையிருந்தது. அதன் சிறப்பை 1950வரை அவர்கள் அறியவில்லை. கல்வியின் மகத்துவம் அது.

இந்தியர்களுடைய புத்திகூர்மையைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது, ஸ்ரீ அரவிந்தர் 'அது மிகவும் நுணுக்கமானது, எடுத்த விசாரத்தைப் பூரணமாக முடிக்கும்வரை ஆராய்ச்சியை நிறுத்தாது' என்கிறார். மொழி, இலக்கணம், இலக்கியம், ஜோதிடம், வானிலை போன்ற எந்த ஒரு விஷயத்திற்கும் பல அம்சங்களுண்டு; பல கோணங்களுண்டு. ஒரு முடிவுக்கு வரும்முன் எல்லா அம்சங்களையும், எல்லாக் கோணங்களினின்றும் ஆராய்ச்சி செய்தால்தான் பிறகு அதில் குறைவாராது. குறைவாராத நிறைவுடையது இந்திய ஆராய்ச்சித் திறன். ஒரு காலத்தில் இந்தியப் பண்பாடு எடுத்த முடிவு பிற்காலத்தில் சரியில்லை என்று சொல்வதாக இருக்காது. மகாபாரதத்தில் பொதிந்துள்ள உண்மை, நமக்களிக்கும் படிப்பினைகள் ஆகியவற்றை நாம் உயர்வாகப் போற்றுகிறோம். பாரதத்திலில்லாதது உலகத்திலில்லை என்று சொல்கிறோம். உலகத்தின் அனுபவம் முழுவதையும் சுருக்கித் தரும் இலக்கியம் பாரதம். எதிர்காலத்திலும் பாரதத்திலில்லாத உண்மைகளை உலகம் காணப்போவதில்லை என்று நாம் பேசுவதுண்டு. வாழ்வின் ஆன்மீக முழுமை பெற்று, காலத்தைக்கடந்த இலக்கியம் பாரதம் என்றாகிறது. இதுவே இந்திய ஆன்மீகப் பரம்பரையிலிருந்து இலக்கியத்துறைக்குக் கிடைத்த ஞானம். அறிவுத்துறைக்கும், கல்வித்துறைக்கும் இந்திய ஆன்மீக ஞானத்தை இன்று நாம் பெற்றுத்தந்தால், அறிவுத்துறையில் அநேக மேதைகளும், கல்வித்துறையில் உலகில் எந்த நாட்டிற்கும் இன்றில்லாத உயர்ந்த சிறப்பும் இந்தியாவுக்குக் கிடைக்கும்.

கார்ல் மார்க்ஸ் தத்துவம் உலகை 100 ஆண்டுகளாக ஆண்டது. ஆசியா, ஐரோப்பாவின் பெரும்பகுதியை ஆட்கொண்டது. ஜவஹர்லால் நேரு போற்றியது சோஷலிஸம். தம் 26-ஆம் வயதில்

Ph.D. பட்டம் பெற்றார் மார்க்ஸ். இலண்டன் மியூஸியத்தில் பல ஆண்டுகள் ஆராய்ச்சி செய்து உலகம் போற்றும் தத்துவத்தைக் கண்டார். பொருளாதாரம், அரசியல் துறைகளை அலசினார்; ஆராய்ந்தார். ஆனால் மனிதச் சபாவத்தைப் புறக்கணித்தார். சக்திவாய்ந்த தத்துவம் உலகை ஆட்சி செய்யும் வகையில் உருவானாலும், சபாவம் என்ற முக்கிய அம்சத்தைப் புறக்கணித்ததால், 100 ஆண்டுகட்குப்பின் சோஷலிஸம் தன் தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ளும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. விஞ்ஞானிகள் மனிதனை ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். அணுவால் ஆனதே உலகம் என்று கண்டார்கள். அணுவையும் ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். அதையும் பிரிக்க முடியும் என்றார்கள். பிரித்தால் பெரிய சக்தி வெளியாவதைக் கண்டு வியந்தார்கள். 1933-இல் அணுவைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி சிறந்ததால், 1940க்குமேல் அணுகுண்டு தயாரானது. ராபர்ட் ஓப்பன் ஹீமர் என்ற ஜெர்மானிய விஞ்ஞானி அணுக்கமிஷனுக்குத் தலைமை வகித்தார். அணுவைப் பிளந்த முதல் சோதனையின்போது பெரிய ஜோதி ஜகத்ஜோதியாக வானில் காணப்பட்டது. அவர் கீதை பயின்றவர். இறைவனை ஆயிரம் சூரியப் பிரகாசத்திற்கு ஒப்பிடும் ஸ்லோகம் ஒன்றுண்டு. அணுவைப் பிளந்து எழும் ஜோதியைக் கண்ட அவர் கீதை ஸ்லோகத்தை சொல்லி, அதுபோன்ற ஜோதி என விளக்கினார். பின்னர் இந்த ஆராய்ச்சியால் அணுகுண்டு உற்பத்தியான பொழுது மனம் உடைந்தார். இதுபோன்ற காரியத்திற்கு அணு ஆராய்ச்சி பயன்படும் என்று தெரிந்திருந்தால் நான் இதில் பங்குகொண்டிருக்க மாட்டேன் என்று வருத்தமாகப் பேசினார். எவ்வளவு உயர்ந்த ஆராய்ச்சியானாலும், ஓர் அம்சத்தைப் புறக்கணித்தால், பின்னர் புறக்கணித்ததன்மூலம் குறை ஏற்படும்; ஆபத்து வரும். இந்திய மனம், இந்திய அறிவு, இந்திய ஆராய்ச்சி ஆன்மீக அடிப்படையில் ஏற்பட்டது. ஆன்மீகம் முழுமையானது. அடிப்படை எல்லாம் ஒன்றே என்ற தத்துவத்தை உடையது. எடுத்த காரியத்தை ஆராய்ச்சி செய்வதில் கடைசிவரை எதையும் புறக்கணிக்காமல் பயிலவல்லது. எனவே இதுவரை இந்தியா மேற்கொண்ட எந்த அறிவியல் கொள்கைகளையும்

பிற்காலத்தில் குறையாகக் கண்டதில்லை. அணுவைப் பிளந்ததால் ஏற்பட்ட குறையும், சோஷலிஸத்தில் உள்ள குறைபாடும் இந்திய அறிவியல் ஆராய்ச்சியில் இருக்காது. ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதிய சாவித்திரி என்ற காவியத்தில் உலகத்தில் உள்ள அனைத்தும் இருக்கிறது என்று அன்னை கூறுகிறார். மகாபாரதத்தைப் பற்றிச் சொல்லியதைப் போன்று அன்னை சாவித்திரியைப் பற்றிக் கூறுகிறார். ஒரே ஒரு முக்கியமான வித்தியாசம். மகாபாரதக் கதைகளில் உலக நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் கிருஷ்ணாவதாரத் தத்துவப்படிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சாவித்திரியில் அவை பூரணயோகத் தத்துவப்படிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. கிருஷ்ணாவதாரம் துவட்டர்களைத் தண்டித்தது; தீமையை அழித்தது. உலகைத் தீமையின் அவதாரமான துரியோதனனிடமிருந்து மீட்டு தர்மத்தின் புத்திரனிடம் கொடுத்தது. சாவித்திரி காலனை எதிர்கொண்டு அவனிடம் வாதாடிப் போராடி இருள்மயமான காலனை ஒளிமயமாக மாற்றம் செய்கிறாள். சாவித்திரியின் செய்கை உலகம் முழுவதற்கும் பலன் அளிக்கவல்லது. இந்திய இலக்கியம் வாழ்க்கையில் ஆன்மீக உண்மையின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டதால் வாழ்க்கைக்கு ஊறு செய்யாது. மேலைநாட்டு விஞ்ஞானம் உயர்ந்ததென்றாலும் அதன் அடிப்படை ஆன்மீகம் இல்லை; வாழ்க்கைக்கு இடையூறு செய்யவல்லது. இன்று பூவுலக வாழ்வை அழிக்கும் கட்டத்திற்கு வந்துள்ளது. இதனின்றி தப்ப மேலைநாட்டு மேதைகளுக்கு இதுவரை ஓர் உபாயம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கு ஒரு வழியுண்டு. அது பிறக்க வேண்டுமானால் இந்தியாவில்தான் பிறக்க முடியும்.

மதங்களுடைய காலம் கடந்துவிட்டது. எதிர்காலம் ஆன்மீகத்திற்கேயுரியது என்று அன்னை கூறுகிறார். ஒருவர் ஆன்மீக அனுபவம் பெற்றால் அதைக்கண்டு தெய்வ நம்பிக்கை கொண்டு பலர் தெய்வ வழிபாட்டை மேற்கொள்ளுதல் மதவழிபாட்டின் பாதை. பிறர் ஒளியைப் பின்பற்றும் முறை. வருங்கால உலகத்தின் பிரச்சினைகள் பெரியவை; முழுமையானவை. முழு உலகத்தையும் அழிக்கவல்லவை. மதவழிபாட்டின்படி எதிர்காலப் பிரச்சினைகளைத்

தீர்க்க முடியாது. எதிர்கால வாழ்வை நடத்த முடியாது. சொந்தமாக அவரவர்கட்கு ஆன்மீக அனுபவம் தேவை. ஸ்ரீ அரவிந்த மதம் என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தலாம் என இங்கிலாந்திலிருந்து அன்னையை எழுதிக் கேட்டபொழுது, அன்னை இதே பதிலை அனுப்பினார். மதம் இனி உலகுக்குச் சேவை செய்ய முடியாது; ஸ்ரீ அரவிந்தர் தத்துவத்தை ஒரு மதமாக்க முடியாது; அது தவறு என்றார் அன்னை. இதன் சாரமாவது:

புறத்தோற்றத்திற்காக எதையும் செய்ய முடியாது.
அகவுணர்வின் சத்தியத்திற்காகவே செயல்பட வேண்டும்.
அதுவே ஆன்மீகப் பாதை.

பட்டத்திற்காகப் படிப்பை நாடாதே, அறிவுக்காகப் படிக்க வேண்டும்; பலன் கருதிச் செயல்படக்கூடாது, செயலின் அவசியம் கருதிச் செயல்படவேண்டும்; ஊருக்காக உண்மையாக நடப்பதைவிட, உள்ளத்தின் தூய்மைக்காக உண்மையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பன போன்றவை ஆன்மீக வாழ்க்கையின் அம்சங்கள். இதுபோன்ற எதிர்கால வாழ்வை உலகுக்கு அமைத்துக்கொடுக்க இந்தியாவால்தான் முடியும் என்பது அன்னையின் கருத்து.

சமூகம், தான் அறிந்ததைவிட அதிகமானதை அல்லது சமூகத்திற்கே புறம்பான அறிவை ஒருவர் பின்பற்ற அனுமதிக்காது. அரசியல் வேறுபாடு குறுக்கே வரும். வீர சைவம் வைஷ்ணவத் தத்துவங்களைத் தன் பையன் ஆராய்ச்சி செய்ய சம்மதப்படாது. 3, 4 நூற்றாண்டுகட்குமுன் மனிதனுடைய எலும்பு அமைப்பை ஆராய்ச்சி செய்ய முற்பட்ட உலகப் பிரசித்திபெற்ற இத்தாலிய விஞ்ஞானி மறைந்து, ஒளிந்து கல்லறைக்குச் சென்று பிரேதங்களைப் பார்வையிட்டார். சூரியனானாலும், மனித உடலானாலும், வேறு மதமானாலும், மாற்றுக்கட்சியின் கொள்கையானாலும், சமூகம் அவற்றை ஆராய்ச்சி செய்ய அனுமதிக்காது. இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் உலகம் கண்டிராத ஆன்மீக மேதை; அற்புதப் பிறவி.

எல்லா மதத்தின் ஆன்மீக அனுபவங்களைப் பெற விழைந்து வெற்றி பெற்றவர். அதைச் செய்யும்பொழுது அதற்குரிய பூஜை முறைகளையும், உணவையும் சாப்பிடவேண்டி வந்தது. அவரது சிஷ்யர்கள் அவரைப் பலமுறை தடுத்து விட்டார்கள். சமூகத்தில் அறிவின் பாதையை, சுதந்திரமாகப் பின்பற்றும் உரிமை பூரணமாக இருந்தால்தான் பொதுவாக அறிவு வளரும். மேதை பிறக்க வேண்டுமானால் பொதுச் சுதந்திரம் மட்டும் போதாது. அறிவின் வளர்ச்சியின் பெருமையை சமூகம் அறிந்து, அனைவரும் மேற்கொண்டு, அதை நாடுபவர்களைப் போற்றி, பாராட்டி, உதவி செய்யும் சூழ்நிலை நாட்டிலிருக்கவேண்டும்.

இந்தியச் சமுதாயம் தன் ஆன்மீகப் பொக்கிஷத்தை கல்வித்துறையில் கண்டு, சிகரமான நிலைக்குச் சென்று, உலகப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கண்டு, வாடிய தன் மக்களை வற்றாத ஆன்மீக அறிவின் ஊற்றாக மாற்றி, உலகுக்கே எடுத்துக்காட்டான ஒரு கல்வித் திட்டத்தை உருவாக்கி, கல்வி ஓர் ஆன்மீகக் கருவி என்பதை நிலைநாட்ட முடியும். அதற்கு மேற்சொன்ன சூழ்நிலை நாட்டில் ஏற்பட வேண்டும்; அதை ஏற்படுத்த முடியும். ஆன்மீக உயர்வு, உலகத்தின் குரு என்ற நிலையும், மேதைகள் ஜனிக்கும் அமுதசுரபியாகும் நிலையும் உயர்ந்த கட்டங்கள். அவற்றைத் தவிர்த்து, ஆன்மீக அடிப்படையில் கல்வியைப் பாராட்டி உடனடியாக இந்திய இளைஞர்கள் பெரும்பலன் அடைய என்ன செய்யலாம் என்பது மட்டுமே இங்குள்ள இலட்சியம்.

இந்த நாட்டு மக்களின் சிந்தனையை உருவாக்கும் அறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், தலைவர்கள், பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் (The elite) போன்ற அனைவரும் இந்த உண்மையைப் பூரணச் சிறப்புடன் உணர வேண்டும். பழங்காலத்தை நாடும் பண்பற்று இது. ஆன்மீகம்தான் காப்பாற்ற முடியும். ஆன்மீகம் வளர்ந்த நாடான இந்தியாவுக்கு இந்தப் பொறுப்பும், திறனும் உண்டு. எனவே நாடு, வரும் காலத்தில் செல்ல வேண்டிய பாதை மேலைநாட்டைப் பின்பற்றும் பாதையன்று. ஆன்மீக அடிப்படையில் இந்தியாவில்

உருவாகி, உலகம் பின்பற்ற வேண்டிய பாதையை நாம் இன்று செப்பனிட வேண்டும் என்ற பேருண்மையை நம் நாட்டு அறிஞர்களும், இளைஞர்களும் அறிய வேண்டும். அறிந்தவர்கள் அதைப் பின்பற்ற முன்வந்து சிறு சோதனைகள் செய்தால் எதிர்பாராத பெரும்பலன் கிடைக்கும். அதைப் பின்பற்றி கல்வித்துறையை மட்டும் முழுமையாக, சிறப்பாக, உயர்ந்த முறையில், ஆழ்ந்த அடிப்படையில் அமைக்க வேண்டும்; அதன் பலன் பெரிது.

இன்று M.Phil. படித்த பட்டதாரி 2 பக்கங்கள் புத்தகத்தைப் பார்த்து எழுத முடியாத நிலையிலிருக்கும் இந்தியாவில் இது எப்படி நடக்கும் என்பது கேள்வி. அறிவு உயர்ந்த நிலையிலும், பயிற்சி தாழ்ந்த நிலையிலும் இருப்பதால் இந்த அவல நிலை ஏற்பட்டு உள்ளது. கிராமத்தில் வசதி குறைவான குடும்பத்தில் பிறந்த பையன் S.S.L.C. பாஸ் பண்ண, நகரத்தில் வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்த பையன் M.A. பாஸ் செய்யவேண்டிய புத்திசாலித்தனம் தேவை. குறைந்த புத்தியுடன், சௌகரியமான நிலையில் அதிகமான படிப்பையும், பட்டத்தையும் பெறலாம். சமூக முன்னேற்றத்தின் இலட்சியமே அதுதான். இன்று வசதி குறைந்தவர்களும், உடல்நலம் குறைந்தவர்களும், அறிவு குறைந்தவர்களும் எல்லாச் சௌகரியங்களையும் பெறும் அளவுக்குச் சமூகம் உயர வேண்டுமென உலகம் பாடுபடுகிறது. மேலைநாடுகளில் சமூகம் இதுபோன்ற முன்னேற்றத்தை அடைந்துவிட்டதால், சிறு திறமையுள்ளவர்களும் பெரும் பட்டங்களைப் பெற முடிகிறது. அதனால்தான் இந்திய இளைஞர்கள் மேலைநாடுகளுக்குச் சென்றால் உயர்ந்த பட்டங்களைப் பெற முடிகிறது. லாகூர் சர்வகலாசாலையில் எதையும் சாதிக்க முடியாத விஞ்ஞானி, இங்கிலாந்து சென்று Ph.D. பெற்று, இத்தாலி சென்று நோபல் பரிசு பெற்று, உலகப் புகழ்வாய்ந்த ஸ்தாபனம் ஒன்று அமைத்து, அதன் தலைவராக விளங்குகிறார். அவர் லாகூரிலேயே இருந்திருந்தால் ஆசிரியராக ரிடையராகியிருப்பார்.

சம உத்தியோகத்தில் மேலைநாடுகளிலும், இந்தியாவிலும் உள்ளவர்களைப் பார்த்தால் இந்த வித்தியாசம் தெரியும். இந்தியாவிலிருந்தால் எதுவும் செய்ய முடியாதவர்கள் மேலைநாட்டில் பல கோடி ஸ்தாபனத்தின் தலைவர்களாகி விடுகிறார்கள். அது அந்த நாட்டு வாழ்க்கை அமைப்பின் சிறப்பு. நம் நாடு முழுவதும் அந்நிலை வர நாளாகும். சிறந்த மாணவர்களைத் திரட்டிச் சிறப்பான வாழ்க்கை அமைப்பையும் (social infrastructure and academic facilities) படிக்கத் தேவையான எல்லா வசதிகளையும் ஒன்று தவறாமல் அளித்தால் அங்குப் பயிலும் மாணவர்கள் அனைவரும் எந்த சர்வதேசப் போட்டியிலும் பூரண வெற்றி பெறுவார்கள்.

சுமார் 100 மாணவர்களுக்கு இதுபோன்ற வசதி, ஊக்கம், பயிற்சி அளித்தால், அவர்கள் சர்வதேச அரங்கில் நற்பெயரெடுத்தால், நாட்டில் அனைவருக்கும் தெளிவு ஏற்பட்டுவிடும். பிரபலமான கல்லூரிகளில் ஒன்று, தன் பட்டதாரிகள் அனைவரும் (சுமார் 100 அல்லது 200) I.A.S. பாஸ் செய்ய வேண்டும் என ஆரம்பத்திலிருந்து முழு முயற்சி செய்தால் அனைவரும் I.A.S. பாஸ் செய்வார்கள். 20,000 பேர் எழுதி, 200 பேருக்கு செலக்ஷன் கிடைக்கும் நிலையிலுள்ள உயர்ந்த இந்தப் பரீட்சையை எந்த ஓர் உயர்ந்த கல்லூரியும் தகுந்த தயாரிப்புடன் முனைந்தால், தன் கல்லூரி பட்டதாரிகள் அனைவரும் தேர்வு பெற வாய்ப்பளிக்க முடியும்.

சர்வதேசப் பரிசுகள் சுமார் 100 அல்லது 200 இன்றுண்டு. இந்தியர்கள் இவற்றைப் பெறுவது குறைவு. முறையான தயாரிப்பிருந்தால் அந்த ஸ்தாபனத்திலுள்ள அனைவரும் ஒரு பரிசைப் பெறலாம்.

200 ஆண்டுகளாக அடிமையாக இருந்ததின் பலனாக, மனம் அடிமை மனப்பான்மையை ஏற்றுக்கொண்டது. எனவே சுதந்திரமாகச் சிந்திக்கும் திறனை இழந்துவிட்டது. எது சரி, எது தவறு என்பது தெரிய நாலு பேர் எதைச் செய்கின்றனர் என்று பார்க்க

வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கட்டுரை, புத்தகம், கருத்து, வழக்கம், பழக்கம் நல்லதா என்று சொந்தமாக நல்லது எது, கெட்டது எது என்ற பாகுபாட்டை அறியும் திறன் நமக்குண்டு. ஆனால் அத்திறனில் நமக்கு நம்பிக்கையில்லை. ஆன்மீக வழியில் சொந்த அறிவு பிறக்கும்; சொந்தத் தெளிவு உற்பத்தியாகும்; எதையும் பகுத்துணர உள்ளுணர்வு துணை செய்யும். ஆன்மீக அடிப்படையில் எழும் வாழ்வு அசைக்க முடியாத சத்தியத்தின் வாழ்வாகும். அதனடிப்படையில் கல்வி முறையை அமைத்தால் அது குறைவற்ற முறையில் அமையும்.

இந்த நாட்டுக்குள்ள தகுதி பெரியது. ஜகத்குருவாகும் நிலையை இறைவன் அளித்துள்ளான். நாடு மேதைகள் பிறக்குமிடமாகும். அவையெல்லாம் அதிகபட்ச உயரத்திலிருந்தால் கல்வி நாம் எட்டிப்பிடிக்கும் நிலையிலுள்ளது. அந்த உயர்ந்த இலட்சியங்களை நாம் செயல்படுத்தக்கூடிய துறையில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தால், பலன் பெரியது. உலகத்திற்கு அது பெரிய சேவை. இலட்சியம் பெரியதானாலும், எட்டக்கூடிய இலக்கே அது.

☆☆☆